ကမ္ဘာ့ကြောက်ကို ပင်းပေါင်းပြိုင်

ရဲထက်

ဒို့အဓိကအရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး - ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး - ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး - ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို
နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော
ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ်
သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး
- အမျိုးသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု ခိုင်မာရေး
- စည်းကမ်းပြည့်ဝသော ဒီမိုကရေစီစနစ် ရှင်သန်ခိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ရေး
- ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကို [illegible] ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေး [illegible] နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တ မြင့်မားရေး
- အမျိုးဂုဏ် ဇာတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရေး
- [illegible] ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

ရွက်လှဝိုင်စာပေ

ဤစာစုငယ်ဖြင့် ဆရာကြီး ပါရဂူအား ဦးသော်ဇာ
ကန်တော့အပ်ပါသည်။

ရဲထက်

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာအုပ်အမည် - ဆိုနှိုးမပြောတဲ့ ပင်းကောင်းနှြင်

စာရေးသူ - ရဲထက်

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၄၀၀၉၁၁၂၀၁၁

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၄၀၀၈၅၄၂၀၁၁

စီစဉ်ထုတ်ဝေသူ

ရွှေကံလှနိုင်စာပေ

တိုက်အမှတ်-၂၅၆၊ ဗားကရာလမ်း(ယာ)၊ ဦးပါမင်းဓမ္မရုံအထင်း

မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်

ပုံနှိပ်ခြင်း ပထမအကြိမ် (ဩဂုတ်လ ၂၀၁၁)

အုပ်ရေ ၅၀၀

ထုတ်ဝေသူ ဦးလှမြင့် (စာပေဆုရှင်) ၂၈၅-၁၁၈၈၊ မြို့သစ်ရပ်ကွက်၊ ဆင်းဝိန်း

မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း ဦးအောင်မြင့်သိန်း (ဆင်ကြိုးချိုင့်ပုံနှိပ်တိုက်)

အတွင်းပုံနှိပ် ၁၄၄၊ မော်တော်ဘီးသာလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့

မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ် ရွှေကံလှနိုင်စာပေ

ဖြန့်ချိရေး လင်းလက်ကြယ်စင် ဖြန့်ချိရေး

ကွန်ပျူတာ AZ

တန်ဖိုး (၂၅၀၀) ကျပ်

CARDINDEX

ရဲထက် ၀၀၈-၀၄

ဆိုနှိုးမပြောတဲ့ပင်းလေင်းချြင်၊ ရဲထက် - ရန်ကုန်

ရွှေကံလှနိုင်စာပေ၊ ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၁

၁၃၃-စာ ၁၅.၅ x ၂၀.၈ စင်တီ။

(က) ဆိုနှိုးမပြောတဲ့ပင်းလေင်းချြင်

မာတိကာ

အမှတ်စဉ်		စာမျက်နှာ
၁။ ပါရဂူ၏ အမှာစကား	---	
၂။ လက်ဆင့်ကမ်းအမှာစာ	---	
၃။ ကိုတာရဲ့ အမှာစာ	---	
၄။ အိုရှိုး သို့မဟုတ် ညာရဲ့သခင်	---	၁
၅။ အိုရှိုးပြောတဲ့ ဟင်းလင်းပြင်	---	၁၃
၆။ စိတ်ကူးပုံရိပ်ကြားက ရုန်းထွက်ရမယ်	---	၂၀
၇။ အိုရှိုးပြောတဲ့ အဖြစ်မှန်တစ်ခု	---	၂၇
၈။ အိုရှိုးရဲ့ ပန်းတိုင်	---	၃၅
၉။ အိုရှိုးပြောတဲ့ ဖြူစင်စိတ်နှင့် ရိုးရှင်းသောဘဝ	---	၄၃
၁၀။ အိုရှိုးပြောတဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် စစ်	---	၅၀
၁၁။ အိုရှိုးပြောတဲ့ လွတ်လပ်မှု	---	၆၉
၁၂။ အိုရှိုးပြောတဲ့ အချစ်	---	၇၇
၁၃။ အိုရှိုးပြောတဲ့ ယောက်ျားနဲ့မိန်းမ	---	၈၃
၁၄။ အိုရှိုးပြောတဲ့ ပုတိုင်းရဲ့ ထူးခြားမှု	---	၉၀
၁၅။ အိုရှိုးပြောတဲ့ အတ္တဆိုတာဘာလဲ	---	၁၀၁
၁၆။ အိုရှိုးပြောတဲ့ ဦးနှောက်ရဲ့လောဘ	---	၁၀၅
၁၇။ အိုရှိုးပြောတဲ့ အတ္တ လမ်းခွဲ	---	၁၁၅
၁၈။ အိုရှိုးပြောတဲ့ ဘယ်သူမှခြေဆွဲပေးမှာလဲ	---	၁၁၉

Osho

(၂၀)ရာစု၏ အိန္ဒိယ ဒဿန ပညာရှင်အိုရှိုး

ရွှေကံလှရိပ်စာပေ

ပါရဂူ၏ အမှာစကား

၂၀ ရာစုနှစ်အတွင်း အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ ထွန်းကားပေါ်ပေါက်လာသော တွေးခေါ်ပညာရှင်ထဲက အကြီးအကျယ်ဆုံး၊ အကျော်ကြားဆုံး၊ အောင်မြင်မှုအရှိဆုံး တွေးခေါ်ပညာရှင်တစ်ဦးမှာ အိုရှိုးဖြစ်သည်။ အိုရှိုး၏ အနေအထိုင်ချမ်းသာပေါင်း အများအပြားသည့် ကမ္ဘာ့အနှံ့ဖြန့်ပွားနေသည်။ ကမ္ဘာ့ပေါ်ရှိ ဘာသာစကားများစွာဖြင့် ဘာသာပြန်ဆိုထားသည်ဖြစ်၍ အိုရှိုးသည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ စာဖတ်ပရိသတ်ကို အရွှေ့ဆောင်နိုင်ဆုံး စာရေးဆရာ၊ ဒဿန ပညာရှင် ဖြစ်နေသည့်အပြင် အိုရှိုး၏ အဆောက်ကျမ်းစာများသည် ကမ္ဘာ့ စာပေလောက၌ အရောင်းရ အကောင်းဆုံး၊ လူကြိုက်အများဆုံး ကျမ်းစာ များဖြစ်နေသည်။

အိုရှိုးသည် ဓမ္မပဒနှင့်ပတ်သက်ပြီး အဆုံးမဲ့ဟောပြောဆွေးနွေးမှုများ၌ ဖွင့်ဆိုချက် **'သေဓမ္မော သနန္တနော'** (ဤတရားသည် ထာဝရ အဆုံးမဲ့သော သနန္တန တည်ရှိနေ၏) ကျမ်းစာအမည်ဖြင့် စာမျက်နှာ ၃၀၀ ကျော်အတွဲ (၁၂) တွဲပြုစုထားသည်။ ယင်းကျမ်းစာများကို **'ဓမ္မပဒနိဿယ'** ဟုလည်း ခေါ်ဆိုမလိုဖြစ်နေသည်။

အလားတူပင် အိုရှိုးသည် တရုတ်ပညာရှင်လောင်ဇူး(Lao Tzu)၏ အယူအဆနှင့် ပတ်သက်ပြီး သူ၏ထပ်မြည့်အတွေးအခေါ်သစ်များဖြင့် မှတ်ချက် ဆိုက်ကြီး စာမျက်နှာ (၄၀၀) ကျော်ရှိ ကျမ်းစာအတွဲ (၄) တွဲပြုစုထားသည်။ ကိုနည်းအတိုင်းပင် ဟိန္ဒူဓမ္မကျမ်းဂန် **ဘဂဝတ်ဂီတာ** နှင့် ပတ်သက်ပြီး သူ၏ အတွေးအခေါ်များဖြင့် ဖွင့်ဆိုဖြည့်စွက်ထားသော ကျမ်းစာကိုလည်း ရေးသားပြုစုထားသည်။ ထို့အတူ အခြားရှေးဟောင်း ဒဿနပညာရှင်များ ဖြစ်ကြသော ပလေတို၊ ဟေရာကလိုက်တို့၏ အတွေးအခေါ်

များနှင့် ပတ်သက်ပြီး သူ၏အတွေးအခေါ်သစ်များ ထင်ဆင်ဖွဲ့ဆိုရွက်ထားသော ကျမ်းစာများကို ရေးသားပြုစုထားသည်။ အခြားဘာသာရပ် အမျိုးမျိုးနှင့်ပတ်သက်ပြီး အိုရှိုး ရေးသားပြုစုထားသော စာတိုပေစများသည်လည်း ထောင်ပေါင်းများစွာရှိပြီဖြစ်သည်။ အမှန် က ယင်းကျမ်းစာများနှင့် စာတိုပေစများကို အိုရှိုးကိုယ်တိုင် သူ့လက်နှင့် ရေးသားပြုစုခြင်းမဟုတ်ပေ။ သူပြောကြားခဲ့သော သွန်သင်ချသော အကြောင်း အရာများကို မှတ်တမ်းတင်လျက် ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေခြင်းမျှသာဖြစ်သည်။

အိုရှိုး၏ ဒဿနနှင့် မက်ဒီတေးရှင်း (Meditation) နှစ်ခုရှိသည်။ မက်ဒီတေးရှင်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်စိတ်ဝင်စားနိုင်သည့် အကြောင်းအရေး မျိုးမရှိပေ။ အိုရှိုး၏ ဒဿနကမူ (၈၀) ရာနှုန်းလောက် ကျွန်တော့်အပေါ် ဩဇာသက်ရောက်မှုရှိနေသည်။ ကျွန်တော်ရေးသော စာများထဲက (၅၀) ရာနှုန်းလောက်မှာမူ အိုရှိုး၏ အရိပ်အငွေ့စွန်းနေရသည်ဟု ပြောရမလားမသိပေ။

မြန်မာစာပေလောက၌ အိုရှိုးကိုယ်စားလှယ်သုံးဦးရှိသည်။ နံပါတ် (၁) ဖြစ်သော ကျွန်တော်သည် အိုရှိုးတည်ထားသော ဟင်းအိုးကြီးထဲက ဟင်းဖတ်များကို ဆယ်ယူပြီးစားသုံးသူဖြစ်သည်။ နံပါတ် (၂) ကိုယ်စားလှယ် မင်းသိင်္ခကမူ အိုရှိုးတည်ပေးသော ဟင်းအိုးကြီးထဲက ဟင်းဖတ်ကို နှိုက်ယူ မစားဘဲ ဟင်းအငွေ့တလူလူကိုသာ စားသုံးသူဖြစ်သည်။ ယခုမပါတော့သော နံပါတ် (၃) ကိုယ်စားလှယ် ရဲထက်သည်း ကျွန်တော့်နည်းတူ အိုရှိုးတည် ပေးထားသော ဟင်းအိုးကြီးထဲက ဟင်းဖတ်များကို နှိုက်ယူစားသုံးသူဖြစ် သည်။

နံပါတ် (၃) ကိုယ်စားလှယ် ရဲထက်အကြောင်း စကားချပ်ရဦးမည်။ ဒဿနကို မြန်မာမှုပြုရသည်မှာ အခြားစာများကို မြန်မာမှုပြုရသလောက် မလွယ်ပေ။ ဒဿနကို စာဖတ်သူ လေ့လာသူ နားလည် သဘောပေါက်သွားအောင် တင်ပြရသည်မှာ ထိပ်တန်းအခက် အခဲဖြစ်သည်။ ရဲထက်သည် ယင်းနတ်နေကိုင်းတက်နိုင်သူဖြစ်သည်။ သူ၏ ကြိုးပမ်းမှု အောင်မြင်မှုရှိမရှိသည်ကိုလည်း စာဖတ်သူများ သိရှိကြပါလိမ့်မည်။ ရဲထက်၏ စာနယ်ပယ်တွင် အိုရှိုးနှင့်ပတ်သက်ပြီး

မှတ်စရာ သိစရာ ခိုမှီးသမျှ စုံစုံလင်လင် ပါဝင်နေသည်ကို တွေ့ရလိမ့်မည်။ မြန်မာမှုပြုဖို့ လျော်ပေသော အိုရှိုး၏ ဒဿနကို ဆောင်ဆောင်မြင်မြင် မြန်မာမှုပြုသည့် အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ မြန်မာလူမျိုး တစ်ယောက်အနေနှင့် ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ကာကော်ပြောဆိုဖို့ ခက်ခဲသော ဟေရှတ်စာပေမှတဆင့် အိုရှိုးအကြောင်း လေ့လာရသည်ဆိုသည့်အတွက် ကြောင့်လည်းကောင်း ထိပ်ဆုံးအကယ်ဒမီရသူ တစ်ဦးလို ရဲယောက်သည် ထပ်ဆင့်ဂုဏ်ပြုထိုက်သူ စာရင်းဝင်ဖြစ်ပေသည်။

ရဲဘက် (၀၁) ပါသစ်သည် **"တော်ဝီဆိုင်နှင့် အခြားတရားများ"** စာအုပ်၌ ကာရာအနွဲ့နှင့် ပတ်သက်ပြီး ဟောကြွစ်ငြေထားသည်လို ယခု အိုရှိုး တရားပွဲတွင်လည်း ဓလေ့ပြောအရေးအသားနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကြိုးစားပမ်းစား လေးဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

[illegible]

(၅-၁၂-၂၀၁၀)

Lao Tzu

အိုရှိုး စံပြုသည့် တရုတ်ဒဿန ပညာရှင်ကြီး လောက်ဇူး

ရွက်လှနိုင်စာပေ

လက်ဆင့်ကမ်း အမှာစာ

ယနေ့ရဲ့သက်နှင့် ရင်းနှီးခဲ့သည်မှာ ကြာပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ မကြာ ခဏ ပဟာသဖြူလောကမ်းနှင့် ဒိုင်ယာလော့ခ်တွေ့လမ်းတော်နှင့်ရှိ မွေးယပ်ပန်း လက်မက်ရှည်ဆိုင်ကျွင်း ကမ်းယပ်မှာမ်ခါလောက် ဆုံကြပါသည်။ တစ်ခါတုန်းက ကျွန်တော် အိမ်ဘေးကတ်ထပ်ရှိ Harin အေးအေးဆိုင်တွင်လည်း ထိုင်ခဲ့မိကြ သည်။ ဆရာ့ရဲ့သက်နှင့်တွေ့တိုင်း တရုတ်ဇေသနပညာရှင်ကြီးများ၊ အိန္ဒိယ ဇေသန ပညာရှင်ကြီးများ၏ လောကအမြင်များကို ကျွန်ုပ်အားအကျိုးပြုနိုက် ပြောလေ့ရှိ ပါသည်၊ သူ့နှင့်ဆုံတိုင်း အနည်းဆုံး ဇေသနတစ်ခုလောက် တစ်ခုတော့ ကျွန်ုပ်ဆောက်ရင်ဝယ် စွဲကျန်နေပါသည်၊ သို့သော် အိန္ဒိယဇေသန ပညာရှင် အိုရှိုးတော့ မပါခဲ့ပါ။ အိုရှိုးဇေသနစာအုပ် မတွေ့ကိုမီပြောပြွယ် ပေါ်သွားမည်မှာ သူ့သယ်၍ မပြောကာလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ယခုအိုရှိုးဇေသန ဘာသာပြန်စာအုပ်များပေး၍ အမှာစာရေးပေးရန် ပြောလာသောအခါ ကျွန်တော် မငံ့မရဲ ဖြစ်ရပါသည်။ အိုရှိုးသည် အိန္ဒိယ နိုင်ငံ၏ မေးခွန်းပညာရှင်တစ်ဦးဟုသာ ကြားဖူးပါသည်။ ၎င်း၏ စာအုပ် များကို မဖတ်ခဲ့ဖူးပါ။ ယခု ဆရာ့ရဲ့ထက်၏ ဘာသာပြန်စာအုပ်ဖတ် ပြီးသည့်အခါ အိုရှိုးကို လေးစားအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအဖြစ် မြင်လာပါ သည်။ အိုရှိုး၏ နက်နဲလှသော အတွေးအမြင်ကြောင့်လား၊ ဆရာ့ရဲ့ထက်၏ ဘာသာပြန် လေးနက်မှုကြောင့်လား ကျွန်ုပ်မသိ ခွဲခြားနိုင်စွမ်း မရှိပါ။

အိုရှိုး၏ "ဖြူစင်သော စိတ်နဲ့ ရိုးရှင်းသောဘဝ" မှ ဖော်ပြပါစကားများသည် ကျွန်တော့်နှလုံး သားနှင့် စွဲကျွန်ခဲ့ပါသည်။

"ဖြူစင်တဲ့စိတ်ဆိုတာ ဘောဓိစိတ် ရောက်ရှယ်ခြင်းရဲ့သဘော၊ ဗုဒ္ဓ တရားတော်ရဲ့ အတွင်းသဘောလည်းဖြစ်တယ်။ ဖြူစင်ခြင်းမှာ မရှိမဖြစ်တဲ့

ကောင်းဆိုချက်ဆိုတာ မရှိဘူး"

"ဖြူစင်တဲ့သူဟာ ဥစ္စာဓန ပြည့်စုံလျှမ်းသူ ဖြစ်သည့်တိုင်အောင် ပိုင်ဆိုင်နိုးဖိုးချင်စိတ် နည်းနည်းမှမရှိဘူး"

"စိတ်နှလုံးငြိမ်သက်သူဟာ ဦးနှောက်ရဲ့ ချုပ်ချယ်မှုကနေ လွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာခွင့် ရထားသူသာဖြစ်တယ်"

ဒုတိယ အိုရှိုးရဲ့တကကတော့ ကျွန်တော်တို့ကို လှည့်စားနေသော အတ္တ အကြောင်းကို ၎င်း၏ အတ္တဆိုတာဘာလဲ၊ အတ္တစကားလမ်းခွဲများ ကွင်း ဆောက် ပါအကိုင်း တွေ့ရပါသည်။

"အတ္တမှာ လှည့်စားနိုင်တဲ့မျက်နှာစုံး တစ်သောင်းရှိတယ်။ စိတ်ကူး ယဉ်တဲ့ အမျိုးပေါင်း တစ်သိန်းရှိတယ်။ နရာသိန်း အမျိုးအစား တစ်သန်းကို ဖန်တီးနိုင်တယ်"

"အတ္တဆိုတာ၊ စင်စစ်တော့ အသုံးမပြုတဲ့ ဖန်တီးမှုတစ်ခုသာဖြစ်တယ်။ သူ့ကို အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ရဲ့လှိမ့်ညာမှုကို မခံရအောင်တော့ သတိထားရမယ်" တဲ့ဗျာ။

ကျွန်တော်ကတော့ ကောင်းလိုက်တဲ့ အတွေးအခေါ်များပဲဟု ဆိုရန် ရှိပါသည်။ ဒီအတွေးအခေါ်များကို ရအောင်ရေးနိုင်သော ဆရာရဲ့တက်ကို ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။

ဆရာရဲ့တက်ကတော့ ကျွန်တော်မသိခဲ့ရသော အိုရှိုး၏ အတွေးအခေါ် ဟင်းလေးအိုးကြီးကို မွှေ၍ ကျွန်တော့်အား ခူးခပ်တွေးခွဲပေးခဲ့ပါပြီ။ အသာ့ အတွေးအခေါ်များဖြင့် ပျော်မွေ့နေလိုသူများအတွက် အရသာရှိသော အိုရှိုး မြှုပ်သော ဟင်းလျာအမြည်းများ ခံစားနိုင်ရန် မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ရပါသည်။

ဦးကျော် (အောင်မြတ်ကျော်)
မြန်မာနိုင်ငံဝန်ထမ်း (ငြိမ်း)

ကိုတာရဲ့ အမှာစာ

ကိုရှီးစာအုပ်တွေကို တွေ့ဖူးတယ်။ သူ့စာအုပ်တွေက အရသာကြီး။ လူတော်တော်များများ ဖတ်ကြတယ်။ ကျွန်တော် ကတော့ သူ့စာ ကာတွန်း နှစ်အုပ်ပဲ ဖတ်ဖူးတယ်။ ဆိုလိုတာက အိုရှီးအကြောင်း ကျွန်တော် မနှံ့စပ်ဘူး။ ဒီအမှာစာ ရေးတော့ ကိုရဲထက် အမေးမျိုးလှပ်သာ ရေးရတာ။

ကိုရဲထက်က ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေလေ၊ ကာန်လွှမ်းနဲ့တဲ့ (၁၀) နှစ် ကတည်းကပဲ။ သူက ကာရာတေးဆရာတစ်ယောက်။ စာအုပ်အရှည်းအကျွန်း ရေးတတ်တယ်၊ ၂၀၀၀ ကာလည်းက ဆရာမ(ပါရှူး)ရဲ့ အမှတ်အသီးနဲ့ တပည့်တယ်နှဲ၊ သောင်းပါးလေးတွေ ရဲခန့်ထုတ်ပေးတယ်။ ဒီနှစ်တွေမှာတော့ အိုရှီးအကြောင်း မလေးသီမှာ ဆက်လိုက်နေရတယ်၊ လူက တရုတ်စာကောင်းတယ်။ ဘယ်လောက်ထိ တတ်တယ်ဆိုတာတော့လည်း ကျွန်တော် ဘယ်သိ သိမှာလဲ။

ဒီစာအုပ် ဘူဘာသာပြန်လေတော့ မျောပါတယ်၊ လူသူမလေးပါး နားလည်အောင်လည်း သူမြန်တတ်ပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ အိုရှီးကို စိတ်ဝင်စားသူတော့ အတော်အသင့် ရှိတယ်။ သူ့ကို လေ့လာမယ်ဆို ကိုရဲထက် ရေးတော့ သူတို့ ဖတ်ရော ရပါတယ်။ ဘာသာပြန်မှာ အနက်တွေ ပျွင်းမယ် လို့ ကျွန်တော်မထင်ဘူး။ မကောင်းဘူးလို့ ပြောမှားစရာ မှန်းဆမျှော်တိုး ကျွန်တော်က မူရင်း မဖတ်ဖူးဘူး။ တရုတ်စာကိုလည်း မတတ်တတ်ဘူး။ သို့သော် "ကျွေးလေကျ၊ ပါပေါ်သီ၊ သရုပ်ပါ ရိုက်ကော်ကြီး" ဆိုလောက်ပြီ မိသသနှမျှား ရှိသည့် ကိုရဲထက်ကို ယုံကြည်ပြီး ပြောမှာက ဘူဘာသာ အနက်တော့ ပျွင်းမှာမဟုတ်ဘူး။

ဒီလို အမှာစာမျိုး ကြိုမကြိုနေတော့ကွယ်လို့ မပြောသော် မပြုကြပါ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ပြောခဲ့တာကတော့ အမှန်တွေပါ၊ မမှန်တာ တစ်ခုမှ မပါပါ။

ရှိသေစွာဖြင့်
မောင်တာ

အိုရှိုး သို့မဟုတ် ညရဲ့သခင်

(၁၉၃၁-၁၉၉၀)

အိုရှိုး (Osho) ကို တချို့ကအားပေးကြတဲ့ ဂုရုနဲ့တော်လှန်ရေးသမားအဖြစ် ပါတယ်။ အိုရှိုးရဲ့ဝေဖန်ရေးသမားများနဲ့ပတ်သက်လို့ နှမ်းသာကိုရှုမြင်ကြသလို ကြိုက်သူတွေလည်းရှိပါတယ်။ အရှေ့သာမက အိုရှိုးရဲ့ စကားစုတွေကတော့ တကယ့်ကို ပြောင်းပြန်ကပ်ခွန်းပြီး၊ နှုတ်ထွက်ကြကဲ့ စကားလုံးတွေဖြစ်လို့ တင်ကြိုမြင်ရဲ့ အစ်ဘာကိုလုံးမှတ်မိနေတတ်တဲ့ အမိုးအမှန်တွေဖြစ်တယ် လို့ ယူဆနိုင်ပါတယ်။

အိုရှိုးအကြောင်းကို ပြောကြမယ်ဆိုရင် ပထမဦးဆုံးအကျရောက်ပြီးမှ အချက်က လေ့လာမယ်သူများ အလယ်အလတ်ဟမ်းရှည့်ရဲ့ အစွမ်းမှားတဲ့ သဘောတရားကိုရှုမြင်ဖို့ မလိုအပ်ကြောင်းဖြစ်ပါတယ်။ အကြောင်းလဲ ဆိုတော့ အိုရှိုးရဲ့ပြောပြချက်တွေနဲ့ သူ့ရဲ့အသုံးအနှုန်းတွေက အစဉ်အလာတွေရဲ့ ပယ်ဖျက်ပြီး၊ မနောကတော်လူသားအသစ်ရဲ့ လွတ်လပ်မှုကို ရည်ရွယ်ပြောကြားနေ တာဖြစ်လို့ပါ။ အိုရှိုးဟာ ရှေ့တန်းသား ဖြစ်တည်မှုဝါဒနောက်ဆက် (Existentialism) စစ်စစ်ပာ နောက်ဖြစ်တယ်လို့ ယုံကြည်ထားသူလည်း ဖြစ်ပါ တယ်။ ကမ္ဘာ့စာပေအနုပညာနယ်ပယ်မှာ (Existentialism) ဖြစ်တည်မှု

အိုရှိုး သိုမဟုတ် ညရဲ့သခင်

(၁၉၃၁-၁၉၉၀)

အိုရှိုး (Osho) ကို ဘဂ္ဂဝမ်ရှရီးရာဂျနီး ဂျွန်စတော်ဝေတင်သိမ်းမှုအားဖြင့် ပါတယ်။ အိုရှိုးရဲ့စာအုပ်ကောက်နုတ်ချက်များနဲ့ပတ်သက်လို့ နှစ်သက်သူအမြောက်အမြားရှိသလို၊ ကြောက်လန့်သူတွေလည်းရှိပါတယ်။ အမှန်အားဖြင့် အိုရှိုးရဲ့ စကားစုတွေကတော့ ဘာသာရေးကို ပြောင်းပြန်လှန်ပြီး၊ ရှုထောင့်ပြောင်းတဲ့ စကားလုံးတွေဖြစ်လို့ တင်ကြိုမခန့်မှန်းနိုင်တဲ့ (နက်သက်လှိုင်းမှတ်သိစေတတ်သော) အမြင်အမှန်တွေဖြစ်တယ် လို့ ယူဆနိုင်ပါတယ်။

အိုရှိုးအကြောင်းကို ပြောကြမယ်ဆိုရင် ပထမဦးဆုံးအရေးကြီးတဲ့ အချက်က ပြောလာမယ့်မှုဟာ အလယ်အလတ်လမ်းစဉ်ရဲ့ ဖျော့ပျောင်းတဲ့ သဘောထားရှိသူဖြစ်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ အစွန်းရောက်သူဖြစ်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ အိုရှိုးရဲ့ပြောကြားချက်တွေနဲ့ သွန်သင်မှုတွေက အစဉ်အလာတွေကို ဆန့်ကျင်ပြီး **ဖန်ဆင်းထားတဲ့လူသားအသိစိတ်**ရဲ့ လွတ်လပ်မှုကို ရည်ရွယ်ထားကြောင်း ဟောပြနိုင်လို့ပါ။ အိုရှိုးဟာ ရှုထောင့်ပေါ်မှာ **ဖြစ်တည်မှုဝါဒနောက်ခံ** (Existentialism) စစ်စစ်ပေါက်ဖြစ်တယ်လို့ ယုံကြည်ထားသူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကမ္ဘာ့စာပေအနုပညာနယ်ပယ်မှာ (Existentialism) ဖြစ်တည်မှု

ပဓာနဝါဒ ကို ရေးသောင်ခဲ့ကြတဲ့ ပြင်သစ်စာရေးဆရာကြီး (Jean Paul Satre 1905) ယန်းပေါလ်ဆတ် ဆီမွန်ဒီဗွားဗွား (Simone Debeauvoir 1908) နှင့် အဲလ်ဘတ်ကမူးတို့ရဲ့ အယူအဆများနှင့် အိုရှိုးရဲ့ သဘောတရားတွေဟာ ခြားနားမှုတွေရှိပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ယန်းပေါလ်ဆတ်တို့ရဲ့ ဖြစ်တည်မှုဝါဒဟာ နတ်ဘုရားမဲ့ အယူဝါဒ ဘက်ကို တိမ်းညွတ်ပြီး မာ့(စ်) ဝါဒကို အဓားဆိုးချက်ကဲ့ နိုင်ငံရေးအယူအဆ တစ်မျိုးဖြစ်တယ်လို့ ဝေဖန် ရေးသားသူများက ဆက်ဖြတ်ကြပါတယ်။

အိုရှိုးရဲ့ ဖြစ်တည်မှုဝါဒဟာတော့ ဘာသာရေးကျင့်စဉ်များနဲ့ ပေါင်းစပ်ထားတဲ့ ယုံကြည်မှုနည်းလမ်းတစ်မျိုးဖြစ်တယ်လို့ ပြောနိုင်ပါတယ်။ ဒီ့အတိုင်းလည်း သူ့ရဲ့ ရေးသားဖော်ပြချက်တချို့ဟာ ဖြစ်တည်မှုဝါဒ ပညာရှင်ဒီ မာတင်းဗူဘာ (Martin Buber 1876-1965) နှင့် ဂျော်ဂျ် ကနီလား (George Kuellar) တို့ရဲ့ အတွေးအခေါ်မျိုးနဲ့ သွားပြိုင်နေတဲ့ ကာချို့လည်း တွေ့ရှိရပါတယ်။ တစ်ခါတရံမှာတော့ တရုတ်ဒဿနပညာရှင်ကြီး လောက်ဇူးကျစ် (Lau Zi) ယခင်အခေါ် (Lao Tzu) ကောင်ရှူးရဲ့ ဒဿနများနှင့် ခပ်ဆင်ဆင် သွားတွေ့တာမျိုးလည်း ရှိပါတယ်။ အိုရှိုးဟာ လောက်ကျစ်နဲ့ပတ်သက်လို့ အပွဲ (၅) ပွဲ ရေးသားခဲ့ပါတယ်။ တကယ်တော့ လောက်ကျစ်ဟာ "ဖောက်တဲ့ကျမ်း" ဆိုတဲ့ ခပ်ပါးပါး စာအုပ် တစ်အုပ်ဟာပြီးကိုသာ ရေးသားခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လောက်ကျစ်ဟာ တရုတ်ဒဿနပညာရဲ့ ဘခင်း ဆရာကြီး ဖြစ်တယ် ဆိုတာကို အိုရှိုးက ကောင်းစွာသိနေပါတယ်။ ဒါကြောင့် လောက်ကျစ် သို့မဟုတ် တရုတ်ဒဿနပညာရှင်ကြီးအကြောင်း သူကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ရေးသားခဲ့သလို ဂရိအတွေးအခေါ်ရှင်ကြီး ဟေလကို နှင့် ပါဘက်ကိုလည်း သူ့အမြင်ကို ပြည့်စုံအောင် ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။

ကမ္ဘာ့သမိုင်းမှာ ထင်ရှားခဲ့တဲ့ ဒဿနအကျော်အမော်များအကြောင်းကို သူကာယံကိုယ်တိုင်ရေးသားခဲ့သော်လည်း အိုရှိုးကတော့ အိုရှိုးပါပဲ။ ဘယ်သူနဲ့မှ ထပ်တူမကျတဲ့ သူ့အယူအဆတစ်ခုလုံးကို သူကိုယ်ပိုင်အယူအကြံများထဲကနေ တည်ဆောက်ခဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။ လူ့အစွယ်သိသစ် ဟာ

တယ်လို့မြင်သင့်တယ်ဆိုတာကို ဘဝကကားပြီး သူရေးခဲ့၊ ပေဟာပြောခဲ့ပါတယ်။ အိုရှိုးဟာ လမ်းသစ်တစ်ခု ဒါမှမဟုတ် ဝိုက်းတစ်ရိုင်းကို ထူထောင်ခဲ့သူဆိုတာထက် ဘယ်သူမှ သိသာထင်ရှားမနေပါဘူး။ သူ့ကိုကြိုက်တယ်၊ မကြိုက်ဘူးဆိုတာကတော့ အသက်မပေး ကျွန်တော်တို့ပြောခဲ့သလို လွတ်လပ်တဲ့အမြင်နဲ့ အိုရှိုးကို ကြည့်ရှုမှုဖြစ်ပါတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အိုရှိုးဟာ ခေတ်ရဲ့ဒဿနပညာရှင်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ဉာဏ်ပညာကို လွှမ်းကားအောင်ရှမ်းဆောင်နိုင်သူဖြစ်တယ်ဆိုတာကတော့ လက်တွေ့ဖြစ်ရပ်များက သက်သေပြခဲ့ပါပြီ။ မေဟ်သစ်တရုတ်တာဝယ်မယ့် အုပ်များနဲ့ အကဲဖြတ်ချက်တကော့ အိုရှိုးဟာ ၂၀ ရာစုရဲ့ လှုံ့ဆော်ချက်ပေးခဲ့သူလို့ တင်စားပြောဆိုတာကို တွေ့ရပါတယ်။ မြန်မာပြည်မှာတော့ အိုရှိုးစာပေနဲ့ အိုရှိုးအယူအဆတွေကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဘာသာပြန်ရေးသားသူဟာ စာရေးဆရာကြီး ပါရဂူပဲဖြစ်ပါတယ်။ "စိန္တာမယ"၊ "ဘာဝနာမယ"၊ "ကာလပြဿနာ"၊ "အတ္တတာ" စတဲ့ စာအုပ်များဟာ အိုရှိုးရဲ့ လက်ရာများကနေပြန်ဆိုထားတာဖြစ်ပြီး သစ္စာ ဆရာပါရဂူရဲ့ စာပေသက်တမ်း ရာခိုင်နှုန်း ၅၀ ကျော်ဟာ အိုရှိုးရဲ့ ဒဿနများ နှင့် ရောနှောနေတာကို တွေ့ရှိရပါတယ်။

အိုရှိုးရဲ့အမည်ရင်းက ရာဂျနိရှ် (Rajmish) ဖြစ်ပါတယ်။ ဟိန္ဒူဘာသာမှာ ရာဂျနိရှ်ရဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်ဟာ ညရဲ့သခင်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကိုရပါတယ်။ ညဟာ အမှောင်ကို ကိုယ်စားပြုတဲ့ စကားလုံးဖြစ်ပြီး၊ အမှောင်ထဲကသခင်ဆိုတာ အမှောင်ကိုမွှမ်း၊ ခေါင်းဆောင်နိုင်တဲ့ ရှုထောင့်ပယ်မှုကိုပြောတာဖြစ်တယ်။ အမှောင်ဟာ မကောင်းမှုရဲ့ သင်္ကေတတစ်ခုဖြစ်သလို အလင်းဟာ ကောင်းမှုကို ထွန်းညှိပြတဲ့ နိမိတ်ပုံလည်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အမှောင်ရဲ့သခင်ကြီး ရာဂျနိရှ်ဟာ အလင်းကိုပိုင်ဆိုင်သူဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကိုသက်ရောက်ပါတယ်။ ရာဂျနိရှ်ဆိုတဲ့ အမည်နာမဟာ အလွန် တရာ အဓိပ္ပာယ်ရှိလှပေမယ့် မကြည်ဖြင့်နိုင်ရာမှာတော့ အိုရှိုးဆိုတဲ့ အမည်နာမကို ပိုပြီးလူသိများကြပါတယ်။ ချက်မှောက်ကာလမှာတော့ အိုရှိုးကို သိသလို အိုရှိုးဖောင်ဒေးရှင်း (Osho Foundation) ကိုလည်း ကမ္ဘာအရပ်ရပ်က သိနေကြပါပြီ။ အိုရှိုးဟာ အကြံကြီးမှုတစ်ဦးဖြစ်တယ်

ဆိုတာတော့ အိုရှိုးကိုလေ့လာသူတိုင်း သိမြင်နိုင်တဲ့ကိစ္စပါပဲ။ အိုရှိုးဟာ အကြီး ကြီးသလောက် စွမ်းဆောင်နိုင်သူတစ်ဦးလည်းဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ စွမ်းဆောင် မှုကြောင့် ၂၀ ရာစုနောက်ပိုင်း ကမ္ဘာ့လောကမှာ အိုရှိုးနဲ့နောက်လိုက် ပါမှမဟုတ် မနည်းလှတဲ့ အိုရှိုးဝါဒီ တွေမပြတ်ထွန်းလာတာကို တွေ့ရ ပါတယ်။ သို့သော်လည်းပဲ အမေရိကန်အစိုးရနဲ့ ဥရောပအစိုးရများကတော့ အိုရှိုးကို သိမ်မွေ့ကြိုဆိုကြပါဘူး။ အိုရှိုး ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသွားရောက်ဖို့ ပြည်ဝင်ခွင့် တောင်းတဲ့အခါမှာ ဥရောပနိုင်ငံအတော်များများက ပြည်ဝင်ခွင့်ပေးဖို့ ငြင်းဆန်ခဲ့ကြပါတယ်၊ ဒါဘာကြောင့်လဲလို့ စူးစမ်းကြည့်ရင် အိုရှိုးရဲ့ အတွေး အခေါ်နှင့် စွမ်းဆောင်နိုင်မှုအပေါ်မှာ သူတို့သံသယရှိကြလို့ ဖြစ်ပါတယ်၊ ဘာကို သံသယ ရှိတာလဲလို့ ဆက်လေ့လာကြည့်ရင် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုများနှင့် ဆက်နွယ်နေတဲ့ပြဿနာဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ပြည်ပက ကင်းသွင်းလာတဲ့ ဘာသာရေးဂိုဏ်းဂဏ ကြီးထွားမှုပြဿနာမျိုး ကိုတော့ ဥရောပအစိုးရတွေ ကလည်း သတိထားကြမှာပါ။ နောက်ဆုံးတော့ အိုရှိုးရဲ့ ကမ္ဘာပတ်ရေး အစီအစဉ်ဟာ မအောင်မြင်ခဲ့ပါဘူး။ ချုံ့အမြင် ဘာသာရေးဆရာများနှင့် အရှေ့တိုင်းဝါဒီကချို့ကတော့ အိုရှိုးဟာ လိင်မှုဆိုင်ရာကိစ္စတွေမှာ ပေါ့ပေါ့ လျော့လျော့ရှိနိုင်တယ်။ တင်းကျပ်ဖို့ သဘောထားမရှိဘူးလို့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဝေဖန်ကြတာတွေလည်း ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လည်း အိုရှိုးရဲ့ တရားကတော့ လှုပ်ရှားမှုထဲမှာ တည်ငြိမ်မှုကို တည်ဆောက်၊ အနှောင်အဖွဲ့ ထဲမှာ လွတ်လပ်ခြင်းကိုရှာ၊ အတ္တဟာ ရေခဲတောင်ကြီးနဲ့တူတယ်၊ ပြင်းပြနေတဲ့ ဆန္ဒတွေ ငြိမ်သက် သွားအောင် အရင်လုပ်ရမယ်၊ ပြီးမှ တကယ့်ငြိမ်းချမ်းမှုဆီ သွားရမယ်၊ သေခြင်းတရားကို စောစောကပဲ သဘောပေါက်နားလည်ထားရမယ်။ ဒါတွေဟာ အိုရှိုးဒဿနရဲ့ ထင်ရှားတဲ့အစိတ်အပိုင်းများပဲ ဖြစ်ပါတယ်၊

အိုရှိုးရဲ့ ဘဝဖြစ်စဉ်သမိုင်းကို ကျွန်တော်တို့ ဆက်ပြီးလေ့လာကြည့်မယ်ဆိုရင် အိုရှိုးကို အိန္ဒိယနိုင်ငံ မဇ္ဈိမဒေသ၊ (Madhya Pradesh) ကော်(ဒ်)ရှပ် ပါရှောက်(စ်)ပြည်နယ်၊ (Kuchvada) ကုကွာဒါရွာမှာ မွေးဖွားခဲ့ပြီး၊ သူဟာ (Jabalpur) တက္ကသိုလ်မှာ ဒဿနဗေဒအထူးပြုနှင့် စိတ်ပညာ၊ ဘာသာ

တရားကိုးကွယ်မှုဆိုင်ရာ ပညာရပ်များကို သင်ကြားပေးခဲ့သူဖြစ်ပါ တယ်။ ၁၉၅၇ ခုနှစ်မှာ (Sagar) သာဂရမြို့ တက္ကသိုလ်ရဲ့ ဒဿနပညာနှင့် မဟာသိပ္ပံဘွဲ့ ရွှေတံဆိပ်ဆုကို ရရှိခဲ့ပြီးနောက်ပိုင်း (Jabalpur) ဂျာဘယ်ပူမြို့ ပါမောက္ခတာဝန် ထမ်းဆောင်နေစဉ်ကာလအတွင်းမှာ သူ့ရဲ့အမည်မှာအာ (Acharya Rajanish) အာချာရိယ ရာဂျနီရှ်အဖြစ် ထင်ရှားကျော်ကြားလာခဲ့ ပါတယ်။ အိုရှိုးဟာ ပါမောက္ခတာဝန်နှင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံလုံးကို လှည့်လည် သွားရောက်ခဲ့ပြီး၊ သူ့ရဲ့ယုံကြည်မှုကို ဟောပြောစည်းရုံးနေခဲ့ပါတယ်။ မြောက်မြား လှတဲ့လူတွေနှင့်လည်း ဆွေးနွေးငြင်းခုံခဲ့တယ်။ အမှန်တော့ အိုရှိုးဟာ ပါမောက္ခတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေစဉ်ကတည်းက ၁၉၅၃ ခု၊ မတ်လ ၂၁ ရက်၊ သူ့အသက် ၂၁ မှာပဲ သူ တရား ရခဲ့ တယ်လို့ အိုရှိုးမှတ်တမ်း များက အတိအလင်း ရေးသားကြပါတယ်။ သူရရှိခဲ့တဲ့ တရား ဆိုတာ သူကိုယ်တိုင် ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့တဲ့ "တရား" ကို ဆိုလိုတာဖြစ်ပါတယ်၊ ထိုအချိန်ကစပြီး သူဟာ ဘာသာရေးဂိုဏ်းကြီးတစ်ခုကို ထောင်မြှင့်ရှာ ဖော်ယူဆောင်နိုင်ခဲ့ပြီး ၁၉၆၀ ခုနှစ်မှာတော့ အိုရှိုးဟာ သူမတူတဲ့ တရား တစ်ခုကို အပြုံးစုံပြီးမြောက်အောင် ဖန်တီးတည်ဆောက်နိုင် ခဲ့ပါတယ်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံရဲ့ နေရာအတော်များများမှာ အိုရှိုးနည်းစနစ်ကို ကျင့်သုံးတဲ့ (Meditation) တရားစခန်းများကို ဖွင့်လှစ်ထူထောင်ခဲ့ပြီး၊ ၁၉၆၆ ခုနှစ် အိုရှိုး ပါမောက္ခရာထူးကနုတ်ထွက်ပြီးနောက် သူတီထွင်ခဲ့တဲ့ တရားပြ နည်းစနစ်သစ် **(Zorba the Buddha)** ကို ယင်းတရားစခန်းများမှာ ပြသပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒီတရားရဲ့အဓိကရည်ရွယ်ချက်ကတော့ လူတစ်ယောက်ဟာ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ နှစ်ပြားလုံးမှာ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုနှင့် ကျေနပ်နေမှု ဆိုတဲ့ ခံစားချက်တွေ ရရှိလာအောင် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးတဲ့ နည်းလို့ ဆိုပါ တယ်။

အမှန်တော့ အိုရှိုးဟာ အနောက်တိုင်းသိပ္ပံပညာနှင့် အရှေ့တိုင်းဉာဏ် ပညာကို အကျိုးအောင်မြင်အောင် ပေါင်းစပ်ပြီး လူ့ဥဿုံအသစ်ဖြစ်တဲ့ သင်ခန်းစာတစ်ရပ်ကို ပြည့်စုံကြွယ်ဝအောင် ဖန်တီးပြုစုခဲ့သူလို့ဆိုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့တရားရဲ့ ဦးတည်ချက်ကတော့ လူသားအသစ်

(လူ့အမှယ်အသစ်) ဟာ ဘယ်လိုအနှောင်အဖွဲ့ကိုမှ မခံစားစေရဘဲ အစစ်အမှန် လွတ်လပ်တဲ့ "ငါ" အဖြစ်ရဲ့ မိမိကာယ၊ စိတ်တိုင်းကျရှင်သန်နိုင်ရေးပါ။ မိမိရဲ့ စိတ်အတွင်းပိုင်းမှာ ကိုယ်ပိုင်အမှန်တရားနဲ့ ပြည့်ဝသတဲ့ လူသစ်ပေါက် ကို ဖြစ်ပေါ်မွေးဖွားဖို့ပဲဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းတရားရဲ့ အကျိုးဆက်အနေနှင့် ၁၉၇၀ ခုနှစ် အစောပိုင်းကာလများမှာ အနောက်တိုင်းသားအများအပြားဟာ အိန္ဒိယ ရောက်လိုက်တဲ့ ဧည့်သည်တွေ ဖြစ်လာခဲ့တာပါပဲ။ အများသဖြင့် သူ့ရောက်လိုက်တဲ့ အများစုဟာ အဆင့်မြင့်ပညာတက်များနှင့် အနုပညာရှင်များဖြစ်ကြပါတယ်။

၁၉၇၀ ခုနှစ်မှာပဲ အိန္ဒိယ ပူနား (ဖွန်ကိုး) မြို့ကိုရောက်လာပါတယ်။ သူ့ဆီကိုရောက်လာတဲ့ ဖြူဖြူဖွေးဖွေး အနောက်တိုင်းသားတွေဟာ အိန္ဒိယရဲ့ တရားကို ဆာလောင်မွတ်သိပ်တဲ့စိတ်နဲ့ အိန္ဒိယသို့ချဉ်းကပ်ကြပါတယ်။ တရားရှာမှီးမှုလို လူအများစုဟာ ဥစ္စာဓနကြွယ်ဝသူများဖြစ်ကြသော်လည်း လောကအနှင့် လူ့ဘဝရဲ့အနှစ်သာရကို ပြည့်စုံအောင် သိလိုကြသူများဖြစ်တယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် လောကသုခကို နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ပျော်မွေ့နေသူများလည်း ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဤကဲ့သို့ တရားရှာဖွေနေကြသူများအား ဘဝရဲ့အနှစ်သာရနှင့် လောကရဲ့သစ္စာတရားကို ဟောပြောပေးရာက ကမ္ဘာ့နာမည်ကျော်ဖြစ်လာခဲ့သော ရာဇနိရှ်ကိုတော့ ဒိုမှိုကာ အကြံပေး လမ်းညွှန်ပြခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၇၀ ခုနှစ်၊ နောက်ပိုင်းကာလမှာ ဟိမဝန္တာတောင်တန်းရှိ မနာလီမြို့ တရားစခန်းအသစ်တစ်ခုကို ထပ်မံဖွင့်လှစ်ခဲ့ပြီး ယင်းတရားစခန်း၌ တရားရှာသူများကို အသင်းဝင်အဖြစ် မြှင့်တင်ပေးတာ၊ သာသနာရေး ဂုဏ်ထူးကြီး တစ်ခု ထူထောင်လိုက်ကြောင်း ကြေငြာလိုက်ပါတယ်။ ဒီအချိန်ကစပြီး၊ သူ့ကို **(Bhagawan Rajanish)** ဘုရားတော်ဝင် ရာဇနိရှ်ဟု လူအများက သမုတ်ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ပါတယ်။

ဒီမျိုးဖော်ပြန်ရှင်းပြခဲ့တာက သူဟာ သာမန်လူတစ်ယောက်သာဖြစ်တယ်။ တကယ်လို့ သူလို သာမန်လူတစ်ယောက်တောင် ဟာရာမြင့်မြတ်အိုရှ် ဘုရားဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ဖြစ်တည်မှု ဗဟိုကျောင်းတော်စမ်း သပ်စိတ် က ခင်ဗျားအတွက် ကြီးမားတဲ့ အနှစ်သာရ ပြောင်းလဲမှုကို သယ်

ဆောင်ပေးလာပါလိမ့်မယ်၊ ခင်ဗျားကို လူသားအသစ် ဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။ ကြင်နာတာရှိတာ၊ အချစ်စိတ်ရှိတာ၊ နားလည်သဘောပေါက်မှုရှိတာ၊ အသိဉာဏ်ပါရမီရှိတာ သေခြင်းတရားကိုမကြောက်တာ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ခင်ဗျားကိုယ်ပေါ်က ပေဟိုအချက်အချာကို ခင်ဗျားသိနေလို့ပါပဲ။

"အသိစိတ်"နဲ့ပတ်သက်လို့လည်း အိုရှိုးက ဒီလိုပြောခဲ့ပါတယ်။ "ကျုပ်ခင်ဗျားတို့ကို ဘယ်လိုကိုယ်ကျင့်တရားအယူအဆမျိုးကိုမှ ဖြန့်ဖြူးပေးမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဘယ်ဟာမှန်တယ်၊ ဘယ်ဟာမှားတယ်လို့လည်း ကျုပ်တစ်ခါမှ မပြောခဲ့ဖူးဘူး။ တကယ်တော့ ဒီလိုအတွေးမျိုးဟာ ကလေးဆိတ်ပဲဖြစ်တယ်၊ ကျုပ်ဆွေးနွေးချင်တာကတော့ အသိစိတ် ဆိုတဲ့ "စံ"တစ်ခုပါပဲ၊ စံတစ်ခုအသိစိတ်ထဲမှာ ခင်ဗျားရဲ့ ဖြစ်မှုဆောင်ရွက်ချက်အားလုံး မှန်ကန်တိကျပြီး အမှားအယွင်းမရှိတာ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒါဟာ အာရုံသိစိတ်ရဲ့ အရေးအသားစောင့်ရှောက်မှာ အမှားကို မကျူးလွန်နိုင်ခဲ့ဘဲဖြစ်တယ်၊ တကယ်လို့ အသိစိတ်သာမရှိဘူးဆိုရင် ခင်ဗျားရဲ့ဆောင်ရွက်ချက်မှာက သိပ်ကောင်းနေစေဦးတော့ လူတိုင်းသဘောပေါက်ဘဲကိစ္စဖြစ်လို့ ကျုပ်ကတော့ အဲဒါမှားနေတယ်လို့ ပြောမှာပဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မှန်ကူးမှာ အသိစိတ်မပါရှိတာ၊ ခင်ဗျားဟာ အမှားရဲ့ယှဉ်ပြိုင်မှုလှိုင်းရဲ့ တောင်းမှု ဖြစ်လို့ပါပဲ"။

၁၉၇၄ ခုနှစ်မှာ အိုရှိုးဟာ **(Maharastra)** မဟာရာရှ်ပြည်နယ်၊ ပူနား မြို့သို့ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ယင်းအသည့် တရားစခန်းရောက်တစ်ခုကို ပူတောင်ခဲ့ပြန်ပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ဂျာနယ်ရဲ့ (၈ဒ) ဧကရှိတဲ့ ဥယျာဉ်တစ်ခုမ်းကျော်ကြားပြန့်နေပြီဖြစ်ပါတယ်၊ ကျော်ကြားမှုနှင့်အတူ သူ့ရဲ့ ဟောပြောပို့ချချက်တွေပါလည်း မိုမိုပြည်ပြန့်ပွားလာတာကိုတွေ့ရ ရပါတယ်၊ ဗုဒ္ဓ၊ ယေရှုခရစ်၊ မိုဟာမက်၊ ဘေဂျမ်ရှမ်း၊ ဂီတ၊ မဟာဝီရ မှုံဒီလျှာ နာနက် တော့ ဘုရားသခင်များနှင့် သူတော်စင်ကြီးများအကြောင်း၊ လူလောက တစ်ခုလုံးမှာ ပေါက်ဖွားစီးမျောနေတဲ့ ဘာသာအခြင်း အရာများစွာကို သူဟောပြောခဲ့ပါတယ် ဘာသာများကို ဟောပြောရင်းက ကျင့်စဉ်မိုးနိုင်ရာတွေကိုလည်း ပို့ချပေးခဲ့ပါသေးတယ်၊ **ဟောကျင့်စဉ်၊ တရုရ**

ကျွင့်ချည်၊ တာအို၊ ဇင်၊ (Sufi) ဆူဖီ၊ ဟာစီဒ စတဲ့ဂိုဏ်းအသေးစပါ၊ ကျင့်စဉ် ဆိုင်ရာပြဿနာများနှင့် ၎င်းတို့၏နည်း စနစ်များကို အသေးစိတ်ရှင်းလင်း ဟောပြောခဲ့ပါတယ်။

ဆရာကြီးအိုရှိုဟာ သူ့ရဲ့သဘော နယ်ပယ်မှာ ရှုထောင့်သစ်သဘောတရားဖြင့် နှင့် အဖျော်အဖြေကိုရှာဖွေမှုဟာ တစ်ကမ္ဘာလုံးအနှံ့အပြားကို ထူးခြားစွာ ကစ်ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့တဲ့ ဂုရုကိုယ်တော် သူတော် ကောင်းများအကြောင်းကိုလည်း ချိန်လှုပ်ထားခြင်း မရှိဘဲ၊ ဂုဏ်ပြုပြော ကြားသလိုမျိုးလည်း လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ဥပမာ မဟာဗုဒ္ဓကောင်းကြီး အကြောင်းကို အိုရှိုဟာ အကောင်းမြင်သတိဖြင့် ပြောခဲ့သလို အတိုင်းမြင်ဘက် ကလည်း ထောက်ပြခဲ့ပါတယ်။ သူဟောကြားခဲ့တဲ့အပေါင်းကတော့ အိုရှိုး ဟောကြားခဲ့တဲ့ တရားတော် အမျိုးမျိုးထဲက ထက်ဝက်ရှည်သော ၆၀၀ ကျော်ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး၊ ကမ္ဘာ့ဘာသာစကား ၃၀ ကျော် ဘာသာပြန် ဆိုခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ညရဲ့သခင်ကြီးအိုရှိုက သူ့ရဲ့ကိုယ်ပိုင်ဟောပြော ချက်တွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဒီလို ပြောခဲ့ဖူးပါတယ်။ "ကျွန်တော် ဟောပြော နေတာတွေဟာ ပါးစပ်နဲ့ပြောတဲ့သလို ကြားနည်းရမယ့်နည်းလမ်းမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်ပေးမယ့် **Message** ဟာ လူသားတွေကို ပြောင်းလဲပေးနိုင်မယ့် သိပ္ပံနည်းတစ်ခုပဲဖြစ်ပါတယ်" လို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။

၁၉၇၉ ခုနှစ် တင်းချမှာ အိုရှိုဟာ ရာဂျနီရှ်အရှင်အတွင်း လူတစ်ဦးက သူ့ကိုလုပ်ကြံဖို့ ကြိုးပမ်းခဲ့ပါတယ်။ ဒီလုပ်ကြံမှုကနေ့ဝေးကို မအောင်မြင်ပေမယ့် ခုတင်တကေ်ကြီးဆိုသလို အိုရှိုဟာ ကျန်းမာရေး ဆိုးရွားသွားပြီးနောက် ၁၉၉၀ ခုနှစ်လောက်ပိုင်းကာပြီး သူဟာ ဝဋ်ပိတ်ခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၉၀ ခုနှစ်အတွင်း **(Osho Centre)** ဖုံးကွဲတဲ့ သတင်းဆိုးဟာ ကမ္ဘာအနှံ့ပြန့် သွားခဲ့ပြီး ယင်းတို့ကျွမ်းနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး ဆေးမှန်ပြောဆိုချက်နှစ်မျိုးဟာလည်း လူတွေအကြားမှာ ပြန့်ပွားခဲ့ပါတယ်။ ပထမသတင်းကတော့ အိုရှိုပိုင်ဆိုင်တဲ့ အစွန်းရောက်ဝါဒီသမားများက လုပ်ကြံလိုက်ခဲ့တာလို့ ဆိုပါတယ်။ ဒုတိယ ပြောဆိုသံကတော့ အကောင်ရမယ့် အမွန်အတတ်တွေများကျွန်းလို့ ... ထွက်ဖို့အတွက် အိုရှိုးကိုယ်တိုင်က ဖုံးခွဲခိုင်းတာလို့ ကောလာဟလတွေ

ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဘာမေတ္တာပဲပြောပြော အိုရှိုးကတော့ သူ့လမ်းကြောင်းအတိုင်း ဆက်လျှောက်သွားပါတယ်။

အိုရှိုးစင်တာရုံးပိတ်ပြီးနောက် **၁၉၈၁** ခုနှစ်၊ ဇွန်လပိုင်းမှာ သူ့နောက်လိုက် သာဝကများက ဆရာကြီးအိုရှိုးကို အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ ခေါ်ဆောင်သွား ကြပြီး၊ အမေရိကန်နိုင်ငံ **(Oregon)** အိုရီဂန် ပြည်နယ်မှာ မြေဧက **(၆၄၀၀၀)** ရှိသာအကျယ်အဝန်းကို အိုရှိုးကိုးကွယ်သူများက ဝယ်ယူလိုက်ပြီး၊ အိုရှိုးမြို့ကြီးတစ်မြို့ကို ထူထောင်လိုက်ကြပါတယ်။ အဲဒီမှာပဲ အိုရှိုးဟောပြော ချက်များနှင့် အိုရှိုးကျောင်းသိုက်များကို တည်ဆောက်မှုလုပ်ကာ ကြီးမားတဲ့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး စီမံကိန်းများ အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်။ ထိုဆောင်ရွက်မှုများထဲက **ရာဂျနီ(ရှ်)ပူရမ် (Rajanish puram)** ဟာ ကြီးကျယ်ထင်ရှားတဲ့ တရားရိပ်သာမြို့ပေါ်ကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ **၁၉၈၄** ခုနှစ် နောက်တော့ **၁၉၈၁** ခုနှစ်က ငြိမ်သက်စွာ ဝီပိုက်ခနေခဲ့တဲ့အိုရှိုး ဟာ တရားဟောပြောခြင်းအမှုကို ပြန်ပြုလာပါတယ်။ အမေရိကန်နိုင်ငံအတွင်း အိုရှိုးရဲ့ ဆောင်ရွက်ချက်များနှင့် ဟောကြားချက်တို့ အမေရိကန်အာဏာပိုင်များနှင့် နောက်ပိုင်းမှာ ပဋိပက္ခများဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ပါတယ်။ အိုရှိုးရဲ့ လှုပ်ရှားမှုများကို လည်း ပိတ်ပင်တားမြစ်ခြင်းများ ပြုလာပါတယ်။ **၁၉၈၅** ခုနှစ်မှာ အမေရိကန်အစိုးရက အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြပြီး အိုရှိုးကို ဖမ်းဆီးထောင်ချခဲ့ပါ တယ်။ နောက်ဆုံးတော့ တရားစွဲဆောင်ရွက်မှုကိုကားယဉ်လို့ သိရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်စွဲဘယ်မှု စီရင်ချက်များကယ်၊ အချိန်ဘယ်လောက်ကြာ တယ်ဆိုတဲ့ အသေးစိတ်အချက်အလက်များကိုတော့ ရေးသားဖော်ပြထား ခြင်းမရှိပါဘူး။ အမေရိကန်အစိုးရနှင့် အဆင်မပြေဖြစ်ခဲ့တာကိုပဲ ဖော်ပြချက် ဖော်ပြထား တွေ့ရပါတယ်။ အိုရှိုးရဲ့ ကိုယ်ရေးမှတ်တမ်းများအရ မှုခင်းပိုင်း ထောင်အကျဉ်းမှာ ဖေဒဟာသူတစ်ဦးရဲ့လက်ချက်ကြောင့် ဖောက်ပြန်ဆိုးဝါးတဲ့ဆေး အဆိပ် အတော်ခံခဲ့ရတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ဒီဟာဟာ နောက်ပိုင်းဆိုးကျိုးများ ဖြည်းဖြည်းနဲ့ ခုက္ခပေးတဲ့အဆိပ်မျိုးဖြစ်တယ်လို့လည်း ဆိုပါတယ်။

၁၉၈၅ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ **၁၄** ရက်နေ့မှာ အမိနိုင်ငံ အိန္ဒိယကို အိုရှိုးပြန်လည်ရောက်ရှိလာခဲ့ပါတယ်။ **၁၉၈၆** ခုနှစ်မှာတော့ အသက်မှာ

တင်ပြခဲ့သလိုပဲ ကမ္ဘာပတ်ခရီးစဉ်ထွက်ဖို့ ကြိုးပမ်းခဲ့ပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် နိုင်ငံပေါင်း ၂၁ နိုင်ငံက အိုရှိုးကိုပြည်ဝင်ခွင့်မပေးပါဘူး။ ပြည်ဝင်ခွင့်ပေးတဲ့ နိုင်ငံများကတော့ ဂရိ၊ အီတလီ၊ ဆွစ်ဇာလန်၊ ဆွီဒင်၊ အင်္ဂလန်၊ အမေရိကန်၊ ဟော်လန်၊ ကနေဒါ၊ ဂျမေကာ၊ စပိန် စတဲ့ ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံကြီးများပဲဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လမှာတော့ သူ(မွန်ဘိုင်း) ဘုံဘေမြို့ကို ရောက်ရှိခဲ့ပြီး၊ ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလမှာ သူရဲ့ဘူမိနက်သန် ပူနာမြို့ (Osho Commune International) ကျောင်းကို ပြန်လည်ရောက်ရှိခဲ့ပါတယ်၊ ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၆ ရက်နေ့မှာ မူရင်းကိုယ်ပိုင်နာမည်ရှေ့က ကပ်ထားတဲ့ဘွဲ့ထူး (Bhagawan) နာမည်ထဲကနေ ဖြုတ်လိုက်ပါတယ်။ ၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၇ ရက်နေ့ ပူနာမြို့၊ အင်တာနေရှင်နယ်စင်တာမှာ သူတရားဟောပြောမှုရပ် သူ့နောက်လိုက် ယောဂီတစ်ထောင်ကျော်က ဇင်မျိုး သူ့ကိုချစ်ရာ ရှင်နီကိုကို (Osho) အိုရှိုးဟု သောင်းသောင်းဖြဖြ ဘွဲ့ပေးလိုက်ကြတယ်၊ အဲဒီအချိန်ကစပြီး "အိုရှိုး" နာမည်တွင်ခဲ့တယ်လို့ မှတ်တမ်းများက ဆိုပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အိုရှိုးရဲ့အဓိပ္ပာယ်က ဘာလဲ၊ အိုရှိုးလို့ ဘာကြောင့်မှည့်ခေါ်ရတာလဲဆိုတဲ့ မေးခွန်းများကတော့ တစ်ပတ်လည် အဖြေ များများမသိသေးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုပဲဖြစ်ပါတယ်။ ခန့်မှန်းရတာကတော့ အိုရှိုးဆိုတာ ဂျပန်ဘာသာစကားက ဆင်းသက်လာတာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဂျပန်ဘာသာ နယ်ပယ်က အိုရှိုးရဲ့အတွေးအမြင်တွေကို လေးလေးစားစား ကြိုဆိုခဲ့ကြပြီး၊ သူတို့ကပဲ အိုရှိုးလို့စတင် သမုတ်ခဲ့ပုံရတယ်။ ဂျပန်ဘာသာ စကားမှာ **Osho** ဆိုတာ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးလို့ အဓိပ္ပါယ်ရ ပါတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ၁၉၈၉ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းမှာ အိုရှိုးဆိုတဲ့ အမည် နာမတော် ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းပြန့်သန်းသွားခဲ့တာ အမှန်ပါပဲ။

မကျန်းမမာဖြစ်ကြားက အိုရှိုးဟာ ၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ ဧပြီလမှ ၁၉၉၀ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၆ ရက်နေ့ အထိ (White robe brother) အဖြူရောင် ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ထား သူ့နောက်လိုက်တပည့်များကို နေ့စဉ်မပျက် တရားပြနေရင်း၊ ဇန်နဝါရီ ၁၇ ရက်နေ့မှာတော့ တရားမပြတော့ဘဲ

မှတ်တရရက် နှုတ်ဆက်ပြီး သူ့အိပ်ဆောင်ကိုပြန်သွားခဲ့ပါတယ်၊ ဇန်နဝါရီ ၁၈ ရက်နေ့မှာ သူ့ရဲ့ဆရာဝန်က တရားဓနီးမကိုရောက်လာပြီး ဇိန္နိတရား မပြန်နိုင်တော့ကြောင်းသတင်းပို့လာပါတယ်။ ဒီသတင်းကိုကြားရတဲ့ ပေါဂျီအပေါင်းဟာ ဇိန္နိအတွက်၊ စိတ်မကောင်းခြင်းများစွာဖြစ်နေမိမှာပဲ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်နေ့ ညနေ ၅ နာရီမှာ ဆရာကြီးဇိန္နိ ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းသွားခဲ့ပါတယ်။ ဇိန္နိရဲ့ကွယ်လွန်ခြင်းဟာ သူ့တပည့်တပန်းများ အတွက်သာ ကြေကွဲခြင်းမဟုတ်ဘဲ၊ ကမ္ဘာအနှံ့ပြန့်နေပြီဖြစ်တဲ့ ဇိန္နိဘာသာဝင် ပေါ်ပေါက်အတွက်လည်း ဆုံးရှုံးမှုကြီးတစ်ရပ်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ၂၈ ရာစု ဘသေ့ နယ်ပယ်အတွက်လည်း အစားထိုးမရတဲ့ ကွက်လပ်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်သွားတယ် လို့လည်း ယူဆနိုင်ပါတယ်။ ဘာသာပေါင်းစုံ ဆရာကြီးဇိန္နိရဲ့ စွမ်းဆောင်ချက် တွေဟာ ကမ္ဘာလူသားများအတွက် အကိုးအကားဘာစာအုပ် စဉ်းစားစရာ တွေပေးခဲ့တယ်။ သူ့စကားပုံးတွေနဲ့ အယူအဆတွေဟာ လူတစ်ယောက် ရှုနိုင်သလောက်၊ ဒါမှမဟုတ် ဘီးမှာကမ်းကို ခပ်ရှုးရှုးထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ခဲ့ တာမျိုးပဲပါ။ ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့အချက်ကတော့ သူဟာ ကျေးလက်လှတန်းစာနေဒီသာစရာ မွေးဖွားခဲ့သူဖြစ်ပြီးငယ်ရွယ်စဉ်ကတည်းက **ဇိန္န (Jain)** ဘာသာဝင်တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။ သူရေးသားပြု စုခဲ့တဲ့ ကျမ်းဂန်များအနက် ထင်ရှားကျော်ကြားတဲ့ သုတေသနစာတွေကတော့ **ဗုဒ္ဓ၊ ဥပနိသျှဒ်ကျမ်း၊ ဂီတာကျမ်းစာ၊ မဟာဝီရကျမ်း။ (ဘဂဝါဂီတာ) ဟိန္ဒူဘာသာရေးကျမ်း၊ ကဗီရ၊ ခါရွ၊ ယေရှုဝါဒ၊ သူ့နှုရာဝါ၊ အရှံ့ဘာသာ မဟာဂီတာ၊ နိဗ္ဗာန်** စတဲ့စာအုပ်များပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဇိန္နိကတော့ ဗုဒ္ဓကိုပြီး အရိုအသေပေးခဲ့တယ်ဆိုတာ သူ့ရဲ့ ရေးသားဟောပြောချက်များမှာ တွေ့ရှိနိုင် ပါတယ်။ ဇိန္နိရေးသားခဲ့တဲ့ **ထာဝရတည်မြဲနေသောဓမ္မတရား (သနန္တနဓမ္မ)** ဟာ **ဘုရားဟောဓမ္မပဒ** ဂါထာကို သူ့အယူအဆသစ်နှင့်သူ အနက်ဖွင့်ပြီး ရှင်းလင်းရေးသားခဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။ တစ်တွဲကို စာမျက်နှာ ၃၀၀ ကျော်ရှိတဲ့ ဓမ္မပဒ ၁၂ တွဲကို သူရေးသားခဲ့ပါတယ်။ ဒါ့အပြင်တော့ ဆရာကြီးဇိန္နိဟာ နိုးသားတဲ့ကျေးလက်အရှေ့အသက်များကို ကတိသက်လုံး ထိန်းသိမ်းပြီး သူ့ယုံကြည်ရာတို့ တစ်နေ့တစ်နေ့ကိုလုပ်ကိုင်ခဲ့သူပါ။ သူဟာဆိုးဝါးမဟုတ်ပြော

ခဲ့တာကတော့ မျိုးဆက်သစ်များ အကြောင်းနှင့် အနာဂတ်လူသား အသစ်များအကြောင်းပဲဖြစ်ပါတယ်။ "ရှင်သန်နေတဲ့ ဘုရားကျောင်း" စာအုပ်မှာ ယူပြောခဲ့တာက "ကမ္ဘာ့ ဟာသနည်းကိုပဲ ရူးရူးမိုက်မိုက် ကျွန်ကြီးအား ထုတ်ပါ၊ အောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်"။ ဒါဟာ သူ့ရဲ့ယုံကြည်မှုကိုဖော်ပြတဲ့စကားတစ်ခွန်း ဖြစ်ပါတယ်။

The Book of Ego, The Book of Men, The Book of Women ဆိုတဲ့ သူ့ရဲ့စာအုပ်များမှာလည်း အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် ထူးခြားတဲ့ အရေးအသားများကို ကျွန်တော်တို့ ရှုမဝ ဆင်ခြင်ခဲ့ရပါပြီ။ သူ့ရဲ့စာပေတွေဟာ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းရေးသလို ရဲရဲရင့်ရင့် ဖြတ်တောက်သွားသော ရေးသားဟန်မျိုးလည်း ခံစားခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အမြဲတမ်း သတိရနေသင့်တဲ့ အိုရှိုးရဲ့ စကားတစ်ခုက ဒီလိုဆိုပါတယ်။ **"နိုးထခြင်းတဲ့ အခိုက်မှာ ဆိုတာ ရေနဲ့လေလိုဖြစ်ရမယ်၊ ဖြစ်နေတာတွေဖြစ်ပါစေ၊ တည်ရှိနေတာတွေ တည်ရှိပါစေ၊ တည်ရှိနေမှုကနေ တခြားကိုထွက်ပြေးဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့၊ ဖြစ်တည်မှုကိုလက်ခံပါ၊ နားလည်ပါ၊ ဒီအတိုင်းပဲ နေထိုင်ပါ၊ ဒါကို လက်ခံခြင်း၊ နားလည်ခြင်း၊ ကျွမ်းကျင်အောင်လုပ်ခြင်းဖြင့် ပြောင်းလဲမှု ဆိုတာ ဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်၊ ဒီပြောင်းလဲမှုက ခင်ဗျားကို အမြင့်ဆုံးနေရာကို ပို့ဆောင်သွားပါလိမ့်မယ်"**

အိုရှိုးဟာ ကာကာယဖြစ်တည်မှု မဟာနေဝင်ဒီတစ်ဦးဖြစ်တယ်ဆိုတာသူ့ အယူအဆများနှင့် သူ့ပြောကြားချက်တွေက နိုးစင်းမှုသာ ဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အိုရှိုးကို အကောင်းဆုံးမယ့် အရှက်ကလက်မပါင်းများစွာအခါမှာ **နိုးစင်းမှုပစ္စည်းနေ့ပါဦး** ဆိုတဲ့အချက်တစ်ခုကတော့ကောင်း အိုရှိုးနဲ့ပတ်သက်လို့ ထည့်သွင်းသင့်ကြောင်း ကျွန်တော်အနေဖြင့် အိုရှိုးနိဒါန်းကို ရေးသားလိုက်ပါတယ်။ ■

■

အိုရှီးပြောတဲ့ ဟင်းလင်းပြင်

အမျိုးသားကော်လေဟာ စိတ်ရောဂါကုသရေးဌာနရဲ့ အဆင့်သယ်ကိုဝင်သွားပြီး သူပြောသွားတာ ''ဆရာ ကျွန်မကောင်း ရှုနေပါပြီ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် ဖြီးကျူးတန်ကောင်းဖြစ်တယ်လို့ အမြဲတမ်းတွေးနေမိတယ်။ မှန်ကြည့်တဲ့အခါတိုင်းလည်း ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံးမှာ အလည်းရောင်အစင်းတွေ ပျည်းမြင်နေရတယ်'' ဆရာဝန်က ဒီလူကို စမ်းသပ်စစ်ဆေးပြီး စိတ်အေးအေးထားဖို့ ပြောပါတယ်၊ ''ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်နေပါ၊ အစုလောကလောကဆယ် အရှင်ဆုံး စိတ်ငြိမ်အောင်လုပ်ပြီး အိမ်ပြန်၊ အိမ်ရောက်ရင်ကောကောင်း အောက်ဖွင့်ဆေး ညာကျောတော့ အိပ်ရေးဝဝအိပ်လိုက်၊ နောက်တစ်နေ့ မင်းကျူးကိုယ်အပါ အစင်းတွေ လုံးဝပျောက်သွားမယ်လို့ ကျွန်တော် ပြောခဲ့တယ်'' ဆရာဝန် စကားကြောင့် ဒီအမျိုးသား ကောင်းတဲ့လူဟာ အိမ်ပြန်သွားရှာတယ်၊ နောက်နှစ်ရက်ကြာတော့ သူပြန်ရောက်လာပြီး ပြောပြန်တယ်။ ''ဆရာခင်ဗျား...ကျွန်တော်အခု ကြားနေရတာ ... ဟိုင်းနွီး ပါ့ဗျား ဒါနဲ့ဆရာ့ဆီမှာ သရုပ်ဖျော်ဖြေမယ့်ကို လာပြီးညွှန်ပြမယ်ဗျား ရှိသေး လားဗျို့''

ပြီးသေးရာက ပြောပြောသည်လေးတာတော့ အလုပ်ပဲ။ တစ်ခါတုန်းက လူကြီးတစ်ယောက်ဟာ ဒူးနေတဲ့လူငယ်ကိုခေါ်ပြီး ကျွန်တော့်ဆီရောက်လာ

တယ်။ ဒီလူငယ်မှာ အမောက်ကိုရှုံးသွားစေတဲ့ဝေဒနာနည်းတွေရှိနေတယ်။ ယင်ကောင်တွေက သူ့ပါးစပ်နဲ့ နှာခေါင်းပေါက်တွေက တစ်ဆင့် သူ့အစွာ ကိုယ်ထဲ အဆက်မပြတ် ပျံ့နှံ့ဝင်ရောက်ကြပြီ၊ အိပ်ပျော်နေတဲ့အခါ သူ့ကိုယ်ထဲမှာ တစ်ဝီဝီမြည်သံတွေဖြစ်နေတယ်၊ ဆိုးတာကြည့်ရင် ဟာစိရေ ဂယ်ရီး သူ့ဒုက္ခက ပိုကြီးလာတယ်။ သူ့အစွာကိုယ်တို ဟိုဘက်သည်ဘက် တောင် မလှုပ်နိုင်ဘူး။ ကောင်းကောင်းလည်း မထိုင်ရဲဘူး။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ သူ့ကိုယ်ထဲမှာ ယင်ကောင်တွေက ဝစ္စကိုစားကြတယ်။ ဒီယင် ကောင်တွေကြောင့်ပဲ သူ့အိပ်မှု၊ စားမှုနဲ့ ဒုက္ခပေးနေရ ရက်ရှည်မံစား နေရတယ်။

"ခင်ဗျား ခုတင်ပေါ်မှာလှဲပြီး ဘာ ပိုင်စဲတော့ ငြိမ်ငြိမ်သာလေး အနားယူနေလိုက်ပါ။ ကျွန်တော် အချိန်တော့ကြိုးစားပေးမယ်" လို့ သူ့ကိုပြော လိုက်ပြီး သူ့ကိုနှုတ်လိုက်ပြီး သူ့ကိုယ်ထဲမှာ ဆောင်ဟာစိတည်နဲ့ အုပ်သား လိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ဘာလုပ်တယ်ဆိုတာ သူမမြင်ရတော့ဘူး။ ကျွန်တော်လည်း အခန်းထဲမှာ ပျံ့ပြီလိုက်၊ သည်းခြေလိုက်နဲ့ ပုံနေတဲ့ယင် ကောင်တွေကိုလိုက်ဖမ်းတယ်။ ဒီကိစ္စက လွယ်တဲ့ကိစ္စတော့မဟုတ်ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒီလုပ်မှုကို အရင်က ကျွန်တော်တစ်ခါမှမလုပ်ဖူး ဘူးလို့ပါ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ယင်ကောင် သုံးလောင်တော့ ဖြစ်တဲ့ရှည်နဲ့ ဖမ်းမိခဲ့ပါတယ်၊ ဒီယင်ကောင်တွေကို ပုလင်းထဲထည့်ပြီး ခုနက လူအနားမှာ အခုံပြောင်းကောင် ယုံရသေးတယ်၊ သူ့ကိုယ်ထဲကပဲ ထွက်လာသလောက် ယောင်နေပေါ့၊ သူ့မျက်စိကိုဖွင့်မိုးပြီး ပုလင်းကိုပြတော့ "ခင်ဗျား ဘာမိ သွားပြီပုတ်လေသား၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားဖမ်းမိတာက အကောင်လေးလေး တွေ့။ အကောင်ကြီးက အထဲမှာကျန်နေသေးတယ်။ သူတို့က တော်တော် ကြီးတာရဲ့" ဆရာ့ အတွေ့အနေက ပိုငြီးဆိုသွားတယ်၊ ဘယ်ပဲနေရာသွားပြီး ဒီလောက်ကြီးတဲ့ယင်ကောင်တွေကို ဖမ်းရမလဲ။ ဒီလူနာက ပယ်ပြန်ပြောသေး တယ်။ "ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ပေးပိုးအတက် အလွန်ပဲ လေးနှုန်းတောင် မိတယ်ဗျာ ဘယ်လိုပြဖြစ်ဖြစ် ယင်ကောင်လေး လေးလေးတွေလောက်တော့ ကံမျှ။ ဖမ်းနိုင်မိုးပေးမယ် ဒါပေမဲ့ ကြီးတဲ့အကောင်တွေကတော့ တကယ်ကို ကြီးတာဗျာ"

လူတွေက ဒီလိုပဲ ဆက်သွားနေကြတယ်။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားက ကောင်တစ်ကောင်းသွားပြီး သူတို့ကို အကူအညီပေးတယ်ဆိုရင် သူတို့က အခြားကောင်တစ်ကောင်ကနေ အလားတူပြဿနာတစ်ရပ်ကို ပေါ်ပြုလာကြတယ်၊ ဒါဟာ လှုပ်ရှားလှုပ်စည်းလိုဖြစ်နေပြီ။ ဒီလိုမှမလှုပ်ရှားကို မနေတတ်တော့ဘူး ဆိုတဲ့အခြေအနေကို ဆိုက်ရောက်နေပါတယ်၊ နောက်ဆုံးကျလာတဲ့သူက သွားပြီးမာသည်ကြည့်ရမှာပဲ။ ပြဿနာမရှိတဲ့ဘဝကို မြတ်ဆန်းတယ်ဆိုတာ အကောင်းမကောင်းမြဲဖြစ်တယ်။ လူက ဖော်ကိုယ့်လိုနေတဲ့ရောက် ထဲမှာတော့အဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ပြဿနာက ခင်ဗျား ရဲ့အာရုံကို ဖမ်းယူထားစေတယ်။ ပြဿနာက ခင်ဗျားကို လှုပ်ရှားစေပေးတယ်။ ပြဿနာက ခင်ဗျားကို အမြဲမပြတ်ရှာဖွေ ကြောင့်ကြစေနိုင်တယ်။ ပြဿနာက ခင်ဗျားရဲ့အချိန်တွေကို သိမ်းပိုက်လိုက်တယ်။

အကယ်လို့များ ခင်ဗျားမှာ ဘာပြဿနာမှ မရှိဘူးဆိုရင်တော့ တည်ရှိမှု ရဲ့အရင်းခံ အလုတ်ကလေးကိုတောင် ခင်ဗျားဘယ်လိုမှ ရှောင်ကိုင်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘဲ၊ ခင်ဗျားဟာ အလယ်ဗဟိုထဲကို စုပ်ယူသွားတာခံရပါလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားရဲ့တည်ရှိမှု ဗဟိုချက်ဆိုတာလည်း ဟင်းလင်းပြင်သာဖြစ် တယ်။ ဘီးတစ်ဘီးရဲ့ ဝင်ရိုးအပေါက် (ပုံတောင်) လိုပဲ ဘီးတစ်ခုလုံးက ဒီဟင်းလင်းဖြစ်နေတဲ့ (ပုံတောင်) အတိုင်းလိုက်လည်နေရတာဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ အနက်ရှိုင်းဆုံးအမြုတေဟာလည်း ဗလာပါပဲ။ ဘာမှမရှိတဲ့ ဟင်းလင်းပြင်သာဖြစ်တယ်။ အဆုံးမရှိတဲ့ ဟင်းလင်းကြီးတစ်ခုလိုပဲ။ ခင်ဗျား အဲဒီဟင်းလင်းပြင်ကို ကြောက်နေတယ်။ ဒါကြောင့် လှုပ်ရှားမှုရဲ့အရှိန် အများကို ဆက်တိုက်ကမ်း ဖမ်းဆုပ်ထားတယ်။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားသာ သတ္တိရှိနည်းနည်း ရှိမယ်ဆိုရင် ဘီးသောက်ထွေကို မြှုပ်ရှုကိုင်နိုင်တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားဘယ်တုန်းကမှ (ပုံတောင်) ဝင်ရိုးအပေါက်ရဲ့ အရှေ့ကို ကျော်ကြည့်ဖူးတယ်လည်းမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားအမြဲတမ်းက ကြောက်ရွံ့နေတယ်၊ တုန်လှုပ်နေတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ပြဿနာက ခင်ဗျားကို အကူအညီပေးလိုက် တယ်။ ပြဿနာရှိလာရင် ခင်ဗျားမြေရှင်းရမှာ ဖြစ်တော့ ဘယ်လိုလဲ အတွင်းပိုင်းကို ရောက်မလာနိုင်တော့ဘူး၊ လူတွေက

ကျွန်တော့်ဆီလာပြီး မေးကြတယ်။

"ကျွန်မတို့အင်းပိုင်းဆီ ရောက်အောင်သွားချင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့မှာ ပြဿနာတွေရှိနေတယ်" သူတို့ တွေးတောထားတာက သူတို့မှာ ပြဿနာတွေရှိနေတာကြောင့် အင်းပိုင်းကို ရောက်အောင်မသွား နိုင်ဘူး။ ကတယ်လုပ်လက်တွေ့မှာက ဒါနဲ့ပြောင်းပြန်ဖြစ်တယ်။ ဘာကြောင့် လဲဆိုတော့ သူတို့ကိုယ်၌က အင်းပိုင်းဆီ မသွားချင်ကြတာဖြစ်တယ်။ ဒါကိုနက်နက် နဲနဲ သဘောပေါက်လေလေ ခင်ဗျားအတွက် ကောင်းလေလေပါပဲ။ ခင်ဗျား တို့ပြောတဲ့ ပြဿနာအားလုံးဟာ အတုအယောင်တွေချည်းပါ။ ကျွန်တော်က လူမှုဆက်ဆံရေးနဲ့ ဟော့ဂျူးမွှေးအရသာ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ပြဿနာ များကို ထောက်ပြပြီး ရှင်းပြခဲ့တာဖြစ်တယ်။ ဒါတွေအားလုံးဟာ ကန့်ကွက်မှုတွေ သာဖြစ်တယ်၊ လုံးဝကို အဓိပ္ပာယ်မရှိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒါတွေကပဲ ပယောဂီတည်ရှိမှုကနေ ထွက်ပြေးဖို့ ခင်ဗျားတို့ကို အကူအညီပေးခဲ့တယ်။ ခင်ဗျားရဲ့စိတ်တွေကို လှည့်ဖြားပေးခဲ့ပြီ။ ကြည့်ရတာကတော့ ဒီအတိုင်းပဲ ဖြစ်နေတာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုနည်းနဲ့လုပ်ပြီး အင်းပိုင်းဆီ သွားရမလဲ။ ဖြေရှင်း ရမယ့်ပြဿနာတွေက အများကြီး။ တစ်ခုဖြေရှင်းပြီးရုံ ရှိသေး နောက် ပြဿနာအသစ်က ရုတ်ခြည်းပေါ်ပေါ်လာတယ်၊ အကယ်လို့ ခင်ဗျားက ဒီပြဿနာကို သွားကြည့်မယ်၊ သွားလေ့လာမယ်ဆိုရင် အဲဒီနောက် မှာတော့ ပြဿနာဟာလည်း ပထမပြဿနာနဲ့ ဘာမှမခြားနားဘူးဆိုတာ ခင်ဗျား သဘောပေါက်ပါလိမ့်မယ်။ သူကို ခင်ဗျား ဖမ်းသယ် ဖြေရှင်းကြည့် လိုက်ပါ။ တတိယပြဿနာတစ်ခုက ပေါ်ထွက်လာပြန်တော့ ချက်ချင်းလက်ငင်း ဒါကို အစားထိုးပေးလိုက်ပြန်တယ်။

ကျွန်တော်ခင်ဗျားတို့ကို ပုံပြင်တစ်ပုဒ် ပြောပြပါရစေ၊ တစ်ခါတုန်းက ဓိကျောဂါတုဓရာရတန်က လူတစ်ယောက်ကို ဒီလိုပြောတယ်၊ "မင်းကိုလူတွေဟာ တောင်းယ်ကို ကြောက်ရောတာကောင်းတယ်။ နည်းနည်းလေး ဘာဆန်းလှမစိတ်လည်း မရှိဘူး။ ပကာတိရှုပ်ပွစည်းတွေကို လုံးဝကျိုးချေပစ်ပြီး တစ်နေ့ကုန်ကာစ် နေခန်း ငြိမ်းဆာနေတာက သိပ်ကုလိုလို၊ သန့်ရှင်းလို ကိစ္စမျိုးပေမဲ့လည်းပဲ။ ဒါနဲ့ မင်းရော သန့်ရှင်းအောင်တာတယ်မဟုတ်လား" လူကပြန်ပြောတယ

“ဒီဝါမကောင်းပါဘူး”။ ဆရာဝန်က ဆက်ပြောတယ်။ “လက်တွေ့ ကြိုက်ကောင်းနေတွေအပေါ် မင်းရဲ့တုံ့ပြန်မှုကို ကျုပ်စမ်းသပ်ကြည့်ချင်တယ်၊ ကျုပ်ကို ဂဏန်းတစ်ခုပေးစမ်းပါ” လှမှာက “၇၉၂၅-၃၃၄၇ ကျွန်တော့် ရည်းစားက အဲဒီမှာ အလုပ်လုပ်တယ်” ဆရာဝန်က ပြန်ပြောတယ်၊ “ကျုပ် တယ်လီဖုန်းနံပါတ်မလိုချင်ဘူး။ သာမန်ကိန်း ဂဏန်းတစ်ခုပဲပေးပါ” လှမှာက “ရှာတယ်လေ ၃၇”။ “သိပ်ကောင်း တယ်၊ ထပ်ပြီးဂဏန်းတစ်ခု ပေးပါဦး” “၂၂” “နောက်တစ်ခုလုပ်ပါဦး” “၃၇” “ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ၊ ကြည့်စမ်းပါဦး၊ မင်းသာစိတ်ပါမယ်ဆိုရင် မင်းရည်းစားကို မတွေ့တဲ့ဘက်မှာ တွေ့တဲ့နည်းနဲ့ ဆေးပြုလို့ရနိုင်တာပဲ”၊ လှမှာပြောလိုက်တာက “သိပ်ဟုတ်တာပေါ့၊ ၃၇-၂၂-၃၇၊ ဒီလိုကိုယ်ခန္ဓာအချိုးအစားကတော့ မိတ်ကြွစရာပဲဗျာ”။

စိတ်က ရည်းစားရဲ့ကိုယ်ပေါ်ရောက်သွားတယ်။ တကယ်လို့နံပါတ် မဟုတ်ရင်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာအချိုးအစား၊ ရှေ့ဆက်သွားရင်တော့ တယ်တော့မှ အဆုံးမသတ်နိုင်တဲ့ကိစ္စတွေပဲဖြစ်တယ်။ အရင်းခံအကျဆုံးနေရာကို ရှာကြည့်ရမယ်။ ခင်ဗျား ဘာကြောင့်ပြဿနာကို ဖန်တီးရတာလဲ။ ဒါတွေဟာ တကယ်ပဲ ပြဿနာတွေဟုတ်ရဲ့လားလို့ ခင်ဗျား ကိုယ့်ကိုကိုယ် မေး မေးဖူးရဲ့လား။ အမှန်တော့ ဒါတွေဟာ ခင်ဗျားဖန်တီးခဲ့တာ။ ပြီးတော့ ပြဿနာကို ဖန်တီးတာလည်း ခင်ဗျားကျွမ်းသားရနေပြီလေ။ ပြဿနာကို ဖော်လုပ်ရတာ ခင်ဗျားပျော်နေတယ်။ တကယ်လို့ ဒါတွေသာ ပြဿနာ မဟုတ်ဘူးဆိုရင် ခင်ဗျား အထီးကျန်ခံစားမှုတွေဖြစ်နေမယ်။ နာကျင်မှုကို ကောင်မှ ခင်ဗျားသဘောကျနေလိမ့်မယ်။ ဟင်းလင်းပြင် ဖြစ်သွားမှာကိုတော့ ခင်ဗျားမလိုလားဘူး။ လူတွေက သူတို့ရဲ့ဒုက္ခတွေနာကို သူတို့ကိုယ်တိုင်ပဲ ရှာမိကြတာ။ ဒုက္ခကိုသူတို့မကြိုက်ဘူး။ ဟာဟာဟာ ပလာကြီးဖြစ်နေမှာကိုတော့ကြောက်ကြတယ်။

ကျွန်တော် နေ့တိုင်းလိုလို တွေ့နေရတဲ့အဖြစ်အပျက်တစ်ခုက

ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက် မသင့်မြတ်ကြဘူး။ အမြဲပဲ ရန်ဖြစ်တယ်။ သူတို့ အိမ်ထောင်သက် ၁၅ နှစ်ကြာပြီ။ ၁၅ နှစ်လုံးလုံး ပေါက်ကွဲကျက်ရန်

ဖြစ်ခဲ့ကြတယ်။ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ဆဲ ဝေခွဲဆိုနေကြတယ်။ ဒီကောင်တောင်ဖြစ်နေတာ သူတို့ဘာဖြစ်လို့မှားသွားရင်းကြတာလဲ။ ဘာဖြစ်လို့ ဒီမေးခွန်း ကိုရှုပ်ကိုင်ထားရတာလဲ။ ပျော့ပျောင်းချင်ရင်လည်း ကြွေးရှင်းမယ်။ ပကြွေးရှင်းရင်လည်း မြေပြင်ပြောင်းကာလကြီး၊ ဘာဖြစ်လို့များ သူတို့ဟာ တစ်ခုလုံးကို အလေးအနက်ဖြန့်ကျက်ထားရသလဲ။ သို့သော်လည်း ဟာကြောင့် ဒီအခြေအနေကို ဆိုးကျိုးရောက်နေရတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိနေပါတယ်။

သူတို့ အတင်းကျူးမဖြစ်ချင်ကြဘူး။ မသားနားစေနေတာ အနည်းဆုံးမဟာ သူတို့အတွက် အဓိကဖြစ်ကာလပါ။ သူတို့ဟာ ဒီလိုပုံစံပေါင်းမှာ အသားကျနေပြီလေ။ သူတို့မသိတာက ခွဲခွာပြီးနောက်တစ်ယောက်တည်း ဘယ်လိုရှင်သန်ရမယ်ဆိုတာပဲဖြစ်တယ်၊ **အရှင်းများ၊ အငြင်းပွားမှုဝိတ်ကော၊ မြည်တွန်တောက်တီး၊ အကြမ်းဖက်၊ အဆက်မပြတ် ဒါတွေနဲ့ အချိန်ကုန်သွားကြတယ်။** မဟုတ်တဲ့ အခြေအနေမှာ မဟုတ်တဲ့သူနဲ့ ဘယ်လို နေဖြစ်အောင် နေမလဲဆိုတာ သူတို့မသိဘူး။ တခြားနည်းလည်း မစဉ်းစားမိဘူး။ နာကျင်တဲ့ဘဝသာစကားစာမျိုးကိုပဲ သင်ထားသလိုဖြစ်နေတယ်။ သူတို့ကတော့ သူတို့ရဲ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို သိပ်မြင့်နေတယ်။ သက်ရောက်မှုတွေ အကျိုးဆက်တွေနဲ့တော့ ထင်မြင်ယူဆနေကြပါတယ်။ စဉ်းစားကြည့်ရင် ဒါကလည်း သဘာဝမကျပါဘူး။ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အဝမှာအဆုံး ကျွန်သားဖြစ်ခဲ့တဲ့ တိရစ္ဆာန်တစ်ခုကို နှစ်ပေါင်းများစွာ လှောင်ပြီးမှ တခြားသော အခြေအနေသစ်တစ်ခုဆီ ကူးပြောင်းဝင်ရောက်ဖို့ဆိုတာ ကြောက်စရာကောင်း တဲ့ခံစားမှုပါ။

ဆောင်မြင်ကျော်ကြားတဲ့ မှင်ချင်မင်းသားတစ်ယောက်၊ အလှူတော့ သမားတော်နဲ့သွားတွေ့ပြီး သူပြောတာက "ကျွန်တော် ကောင်းကင်မှာ ပါရမီမရှိဘူး။ သမုဒ္ဒရာအောင်ဘက်မှာလည်း ဝင်ကိုက မထောက်ပံ့ဘူး။ ရုပ်ရည်ကလည်း မပြောင်မြောက်သူမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော့်ကျက်ရာ အသွင် အကျဉ်းကျနေတယ်၊ ဒေါသလည်း ကြီးတယ်၊ ကျွန်တော် ဘယ်လို လုပ်ရင်ကောင်းမလဲ" ဒါပေမယ့် သူဟာအောင်မြင်တဲ့မင်းသားဖြစ်နေတယ်။ သမားတော်ကြီးက ပြန်မေးလိုက်တယ်။ "ဒါဖြင့်ရင် ခင်ဗျားဘာလို့

ရှက်ရှက်ရှိထိတာ ဖနုပ်ခဲ့တာလဲ၊ ဘာကြောင့် ခင်ဗျား ကိုယ့်ကိုကိုယ် ငါရှင် ပြောသူ မထောက်ခြံတိကျကြီးအင်ရင် ဒီးအနုပ်မကား ခင်ဗျားလုပ်သင်္ဘောကိုအလုပ် မလုပ်တော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ ခင်ဗျားမရှိသေးတာလဲ" ပင်းသားမြင့် ပြောတာ"ဆရာ ဘာပြောကား၊ ဂျွန်ဇော် ဒီနေ့ပါတယ်မှာ အလုပ်လုပ် တာတာ နှစ်ပေါင်း ၂၀ တောင်ရှိပြီ အခု နှာပညိုကြီးမင်းသားဖြစ်တော့ မယ့်ဟာ"။

ခင်ဗျားလည်း ခင်ဗျားရဲ့ ခုကွာဆေးနာကို ငြိမ်းသားရတယ်။ အဖေး သဘောကြိုရှာတော့ ပြဿနာတစ်ခုစရှာကြိုပြယ်လွှာကြိုဆိုရုံ ဒါကို ကောင်းကောင်း ရှုစိုက်ကြည့်လိုက်ပါ။ ဘာကြောင့်ပြဿနာဟာ ချက်ချင်းသေတ်ပြီးဆိုသလို အခြား အခြေအနေတစ်ခုအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားတယ်။ ဘာနဲ့တူသလဲ ဆိုတော့ ကြောခဲ့ အရေခွံဟောင်းကို ချွတ်ပြီး အရေခွံသစ်လဲတဲ့ မြွေတစ်ကောင်လိုပဲ ဒါပေမယ့် ဒီမြွေက ဒီမြွေပါပဲ။ ဒါဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ခင်ဗျားနဲ့ကြွေးတဲ့ အချိန်မှာ သူ့ရဲ့ ရိုးရိုးကြောင်ကြမ္မာဖြစ်ရတယ်။ ခင်ဗျား ခေါ်မိုက် မတားဘူး၊ ခင်ဗျားရုပ်အနေနဲ့ပြီး မြွေအရေခွံဟောင်း ထဲက ထွက်လာသလိုပဲ။ ပြဿနာက "ဘာကြောင့်လဲ"၊ ခင်ဗျားရဲ့ ဒီလူ့ဘဝရဲ့ "ဘာကြောင့်လဲ" ဆိုတာလေးကိုတောင်မှ မတွေးတတ် တော့ဘူးလား၊ ဘာကြောင့်မှား ခင်ဗျားအသက်ကို ပြဿနာတစ်ခုအဖြစ် ပြောင်းလဲပစ်ရင်ရ တာလဲ၊ အသက်ဟာ အလွှန်ကိုလှပါတယ်။ ဘာလို့များ လက်ရှိဘဝမှာ ကောင်းကောင်းမရှင်သန်ချင်ရတာလဲ။ ငိုကြွေးခြင်းဟာ အသက်ရဲ့အလှ အပြင်တစ်ခုအဖြစ် ပေါ်ပြူတာဖြစ်သလို ရယ်မောခြင်း ဟာလည်း အသက်ရဲ့ ဟန်ပန်တစ်ရပ်အဖြစ် ပေါ်ပြူတာဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ခါ တစ်ရံမှာ ခင်ဗျား ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုကို ခံစားရတယ်။ ဒါကလည်း အသက်ရဲ့ အဆင်းသဏ္ဌာန် တစ်ခုအဖြစ် စိတ်ရဲ့အနေအထားကို ပေါ်ပြူတာ ဖြစ်လို့ တကယ့်ကိုလှပ ပါတယ်။ တစ်ခါတလေမှာကော့ ခင်ဗျား သိမ်မွေ့ မျှော်နေတယ်။ ဝမ်းသာလွန်း လို့ ကချင်ခုန်ချင်စိတ်တွေ ပေါ်နေတယ်။ ဒါလည်း အလွန်ကောင်းပြီး အလွန်လှတာပဲလေ…။

ဘာကြွေပျံ့မှုန်ခဲ့ဖြစ်ခဲ့ အားလုံးကိုလက်ခံပြီး အားလုံးကို ကြိုဆိုလိုက်

မန်းပါ။ ထွက်ပြေးမသွားပါနဲ့၊ တဖြည်းဖြည်းချင်း ပြဿနာကနေ ခင်ဗျား ကိုယ်ကိုယ် ရုန်းထွက်နိုင်တယ်ဆိုတာ တွေ့ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်တော့ အသက်ကို ပြဿနာနဲ့ ကျွန်သားရေးမောင်း လုပ်ဆောင်နေကြတာပါ။ ပြဿနာကို ခင်ဗျားယာယီ မဖန်တီးတော့ တဲ့အခါမျိုး အသက်ဟာ သူ့ရဲ့လျှို့ဝှက်ချက် အပုံးစုံကို စတင်ဖွင့်ပေးလိုက်ပြီဖြစ်တယ်။ ပြဿနာရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ရှေ့မှောက်မှာ အသက်ဟာ ဘယ်တုန်းကမှ ဖွင့်ပြခဲ့ တယ်ဆိုတာ မရှိဘူး။ တကယ်လို့ သူ့ကို ပြဿနာလို့ သဘောမထားဘူးဆိုရင် အသက်ဟာ ထက်သန်စွာနဲ့ သူ့ကိုယ်သူ ပေါ်လွင်အောင် ခင်ဗျားကို ဖွင့်ပြလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားက "ပြဿနာမရှိဘူး" ဆိုရင်တော့ ကိုယ့်မျက်လုံးကိုယ် ပိတ်ထားတာနဲ့ အတူတူပဲ။ အချိန်က အသက်ကိုရှုံ့သလို၊ ခင်ဗျား ပြောင်းလဲသွားမှာသေချာတယ်။ ဒါဟာ သိပ္ပံဆိုင်ရာ အားထုတ်မှုနဲ့ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အားထုတ်မှု အကြားက မတူညီမှုပဲဖြစ်တယ်။ သိပ္ပံပညာရှင်ဟာ အချက်ကို လုယူချင်နေတာ။ အသက်ကို အကျပ်ကိုင်တဲ့နည်းနဲ့ အမှန်တရားကို ဖွင့်ပြဖို့ဇိုးနေတယ်။ အထင်သေး နှိမ့်ချမှုဟာ လက်နက်ကိုင်ထားတဲ့ အကြမ်းဖက်သမားရဲ့တစ်မျိုးနဲ့တူတယ်။ ကြိုးညှိကိုင်ညှဉ်းသူဟာ သိပ္ပံပညာရှင်. စူးစမ်းနေတဲ့ လုံးဝသေဆုံးမပေါ်သော လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှုများစွာကို ဖော်ထုတ်ပြခဲ့တယ်။ သိပ္ပံပညာရှင်ဟာ စားပွဲပေါ်က ပြုတ်ကျလာတဲ့ ပေါင်မုန့်စတွေကို တစ်ပျော့ကောက်လုံး ကောက်သိမ်းနေခဲ့တယ်။ သိပ္ပံပညာရှင်ဟာ စည်းကမ်းတော်တော်တနဲ့ ဘယ်တော့မှ အဓိပ်ပိုးမူမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် အသက်ရဲ့တန်ဖိုးကို ခံစားစံမား တတ်သူ အပေါင်းကတော့ မျှော်လင့်စွာနဲ့ အသက်ကို လက်ခံကြိုဆိုကြမှာပဲ။ ဘာပြဿနာမှ မရှိတဲ့စရိုင် သူတို့ဟာ အသက်ရဲ့ အတွေးစဉ်သည်တော်တွေအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားမယ်ဆိုတဲ့ ယုံကြည်မှုတစ်ခု ကိုသည်း မြဲတိန်းမြွေးထားကြောင်းပေါ်ကောင်တာကြပါရဲ့။

■

စိတ်ကူးပုံရိပ်ကြားက ရုန်းထွက်ရမယ်

လွယ်ကူရှင်းလင်းတဲ့ အရာကိစ္စတွေဟာ လူ့အဖွဲ့ရဲ့ အမှုကို စိန်ခေါ်မှုပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ခက်ခဲတဲ့ အရာကိစ္စတွေသာ စိန်ခေါ်နိုင်တာ ဖြစ်လို့ပဲ။ မဖြစ်နိုင်ဘဲ့ဘာသာဆိုတွေးတာသာ တကယ်ကို ကြီးမြတ်တဲ့ စိန်ခေါ်မှုဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျားလိုချင်တဲ့အရာက ဘယ်လောက်ကြီးသလဲ၊ ခင်ဗျားလေးလေးဆိုးကိုင်တဲ့ စိန်ခေါ်မှုထဲမှာ ခင်ဗျားရဲ့အတောမသတ်နိုင်တဲ့ ပေါ်တာတွေကို တွေ့နေရတယ်။ အားလုံးက တိုင်းတာလို့ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အတွက် မတ်သတ်ငြိမ်ပြောရရင် လွယ်ကူတဲ့ကိစ္စတွေက ခွဲခြားစရာ အားမရှိဘူး။ လွယ်ကူတဲ့ အရာကိစ္စတွေဟာ အတွေ့အကြုံက ပြောရရင် သေဆုံးခြင်းပဲဖြစ်တယ်။ တကယ်တော့ လူ့အဖွဲ့ဟာ ခက်ခဲမှုတွေ တဲ့နေရာမှာ ရှိနေရင်းက ခက်ခဲမှု တွေးခြင်းကို ရှေးရှုခါးပါသိတာ နည်းနည်းလေးမှ မလိုအပ်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ခက်ခဲမှုတွေးခြင်းဆိုတဲ့ အရာကို လူဟာ အသုံးချရာမှာ အတွေ့ဟာ သိန်းငွေမ်းစွာနဲ့ ရင်းသန့်တာမှာ ဖြစ်လို့ပဲ။ ပြီးတော့ သူ့ရဲ့အတွက်ကို ဝေပြီး အားဖြည့်လိုက်မြဲတယ်။ ဒီလိုနဲ့ သူဟာ နိုင်ငံရေးအသိုင်းအဝိုင်း၊ ဘာသာရေးနယ်ပယ်၊ လူမှုရေးလောက စတဲ့ အသိုင်းအဝိုင်းအသီးသီးမှာ အပြောင်းအလဲကြီးမား အရေးကြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လာပေပါပြီ။

ရှက်လရှိမိစာဝေ

စိတ်ပညာဘာသာရပ်ရဲ့ ဦးတည်ချက်ဟာ အတွေးစိတ်ကို ပြုပြင်ပေး ကောင်း မကောင်းသန့်စင်အောင် လုပ်ပေးတာမျိုးပဲ ဖြစ်တယ်။ ခင်ကြောင်ကြီးနဲ့ စိတ်ပညာရှင်ဆိုသူတွေဟာလည်း လူဆိုတာ ခွန်အားကောင်းတဲ့ အတွေ့ကို ယိုးမယ်တယ်လို့ ပြောနေကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားရဲ့သင်ကြားမှု ပညာရေးတစ်ခုလုံးဟာ ဆုံးမ အဆုံးအမပုံစံနဲ့ ခင်ဗျားကို မနေအောင်လုပ်တဲ့ ကော်နည်းတွေ ချမှတ်ပေးပိုက်တယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့လောကရေးကို တားစီးလိုက် တယ်။ မိဘတွေက ခင်ဗျားအပေါ် ချွတ်ယွင်းချက်တွေကြီးဆိုက်ကတည်းက ရှုပ်ထွေးအောင်ဖြစ်ကျန်ခဲ့ပြီ။ သူတို့အထင်က လူ့ကိုယ်ခဲ့သားကို အလက်စွမ်းများရာ ကြီးလို့၊ သူတို့ရဲ့ သမီးဘဝတော့ သိချင်းမပျက်နေတဲ့သမီး ဘဝကွက်ကြ ပေါ်မလာတော သလို ယင်ကြတာမျိုးပဲ။ ပြောဆိုကတည်းက မိဘလုပ်သူက သားသမီးကို ချုပ်ကိုင်ထားနိုင်တယ်။ မင်းမှာရဲ့ ကိုယ်ပိုင်စွမ်းရည်ကို မော်ခေါ်ပြန်ပေါ်တဲ့ လွဲလို့ပေါ့။ အမြဲမကျတ်ရင်တော့ ခင်ဗျားအပေါ်က ရောက်ရှိမှုမဟုတ်ဘူး၊ ရှိသားကွဲလှက်ဖို့မှာ ဦးနှောက်နည်းတဲ့ လူနုံလူအ လို့သတ်မှတ်ကြတယ်။ အခုအချိန်အထိတော့ ရိုးစင်းတဲ့လူတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ဆိုတာ ဘယ်တုန်းကမှ လူ့ကန့်ယ်၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ ရည်မှန်းချက်မဟုတ် ဖြစ်မလာခဲ့ပါဘူး၊ ပြီးတော့၊ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်လည်း ရိုးသိမ်းရှုပ်ထားနိုင်ဘူး။ မင်းဟာ ရိုးစင်းတဲ့လူတစ်ယောက်ပေါ်မယ်လို့ ပြောတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ခင်ဗျားဟာ ဈေးကကညီးမှ သန့်စင်တယ်၊ ကလေးသူငယ်တိုင်းဟာ သန့်ရှင်းတယ်၊ ဘာမှုကွာသလဲဆိုတော့ ရှင်းသန့်တဲ့ သင်ပုန်းတစ်ချပ်လိုပဲ။ မိဘတွေက ခဲမီးသင်ပုန်းပေါ်မှာ စာလုံးတွေ ရေးချပိုက်တယ်၊ သူဟာ ဘယ်လိုလူတစ်ယောက်ဖြစ်ရမယ်ဆိုတာကို။ ဒီနောက်မှာ ကျောင်းဆရာ၊ ဘာသာရေးဆရာ၊ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်၊ သူတို့အားလုံးက အဆောက်ပြောင် ထပ်ခါထပ်ခါ မင်းဟာ အကြီးအကဲတစ်ယောက် ဖြစ်လာဖို့ဖြစ်ရမယ်၊ ဒီလို မဟုတ်ရင်တော့ လူဆိုတာ အလေအလွင့်မြေတာရာဖြစ်နေမယ်၊

ကလေးသူငယ်တွေကျတော့ ပြောင်းပြန်ပဲ၊ ခင်ဗျားဟာ အမှန် တကယ်ကျက်ရှိနေတဲ့ ရုပ်တစ်ခုဖြစ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားအခြားသူ့ရုပ်ပုံကို မလိုပါဘူး။ မင်းဟာ ခင်ဗျားပဲ ဖြစ်တယ်။ ဒါဟာရိုးစင်းတဲ့ အကြောင်းပဲ၊

ခင်ဗျားရဲ့ ကျည်ရှိမှုဟာ ငြိမ်းချမ်းမှုဘာသည်နဲ့နေတာဖြစ်ပြီး အခြားသူရဲ့ လမ်းကြောင်းထဲကို ဝင်ရောက်နိုင်လို့မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီလမ်းကြောင်းဟာ အဆုံးသတ်မရှိတဲ့ လမ်းကြောင်းဖြစ်တယ်။ ၎င်းရဲ့ခရီးစဉ်အဆုံးသတ်သွားပြီး ပျမှတ်သိပ်မျှော်မှန်းနေတဲ့ အထွတ်အထိပ်ကိုရောက်သွားပြီလို့ ခင်ဗျားတောင် ဘယ်တော့မှ ခံစားမိမှာမဟုတ်ဘူး။

ရှေ့သမိုင်းမှာ မေမေငြိမ်တဲ့လူဆိုတာ လုံးဝမရှိခဲ့ပါဘူး။ အမြဲတမ်းရှင်းပါတယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ လူ့အနှုယ်ရဲ့မျှလျှားမှုဆိုတာ ပြည့်ဝတ်နေတဲ့ သဘောပဲဖြစ်တယ်၊ ဒီမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဟိုမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်နေရာမှာဆို လေချာတာကတော့ ခင်ဗျားရဲ့ရှေ့မှာ လူတချို့က သွားနှင့်နှင့်ပြီး ခင်ဗျားအနောက်ကနေ့သွားတာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ လော်စရှာရင် ကပ်စီးယပ်ကလေး ရဲ့ ရှေ့ကိုမျှော်ရင်တော့ ခင်ဗျား သိမ်ငယ်စိတ်တွေ ခံစားရလိမ့်မယ်၊ ဘာကြောင့်လဲ ခင်ဗျားမှာ ပန်းတာသွားကျွှင်းတဲ့ သတ္တဝါ တစ်ကောင်ရဲ့ အင်အားမျိုးမရှိဘူးလေ၊ လော်စရှာရင်ကလေးက ချစ်ကင်ရဲ့ နှာခေါင်းကို တစ်ချက်ထိုးလိုက်တာနဲ့ ချစ်ကင် ဖောက်ဖော့ကျပြီး သမိုင်းမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ ခင်ဗျား နိုင်ငံတစ်ခုရဲ့ဝန်ကြီးချုပ် ဖြစ်မယောင်း ဖြစ်နိုင်ပါ တယ်၊ ဒါပေမဲ့ သိပ္ပံပညာရှင် ဆိုင်စတိုင်း နဲ့ ပတ်ဝင်းတိုးရင်တော့ ခင်ဗျား ဟာ ဝိစီကလေးဖြစ်သွားမှာ၊ အဲဒီအခါကျရင်တော့ ဝန်ကြီးချုပ်မဟုတ်တဲ့ လူမှု ကာဆပေါ်က အယက်ဟာ မျက်မှာများတဲ့ သဘောရှိတယ်။ ခင်ဗျား လူတိုင်းရဲ့နယ်ပယ်ထဲကို ကိုးဝင်ဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ပြီးတော့ နယ်ပယ်တိုင်းမှာလည်း "ပထမ" ဆိုတာဟာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ကျည်ရှိမှုဆိုတာ အဲဒီလို ရွှေ့ပြောင်းသွားတာမျိုးမဟုတ်ဘူး၊

အတ္တဟာ လူ့အနှုယ်ရဲ့ ရောဂါပဲဖြစ်တယ်။ အပြတ်သတ္တန်းရေးမှုက ခင်ဗျားကို တစ်လျှောက်လုံးရောဂါရနေစေချင်တယ်၊ ခင်ဗျားပြောင်းလဲပြီး ကျန်းမာ သန်စွမ်းလာမှာကို မမျှော်လင့်ဘူး။ အကြောင်းက ခင်ဗျားရဲ့ကျန်းမာ သန်စွမ်းမှုဟာ သူတို့ရဲ့ အကျိုးအမြတ်ခံစားမှုကို ငြိမ်းခြောက်စေလို့ပဲ၊ ဆေးဝါတိုက ဘာကြောင့် လူတွေ ငိုးသားမှုကို ရချင်းသာနိုးမယပဲဆိုတဲ့ အနုင်းခံ ပြောသမှာဖြစ်တယ်။ အစည်မရှိတဲ့လူ ဘယ်သူမှ မဖြစ်ချင်ဘူး။ ကျွန်တော့်

နည်းများကတော့ ခင်ဗျား ငြိမ်းချမ်းမှုနဲ့ ဖိမ်ဘာသာသာတည့်ရှိနေနိုင်ပါ။ မင်းများရဲ့တည်ရှိမှုကို ခင်ဗျားဘာသာသာလက်ခံနိုင်ပါ။ သူများနေရာမှာ ဝင်ဖြစ်ချင်တယ်ဆိုတဲ့စိတ်ဟာ ရောဂါဆန်းမျိုးဖြစ်တယ်၊ တည်ရှိမှုဆိုတာ အားလုံးကော့ ကျွန်းမှာသန့်စွမ်းတယ် ရိုးစင်းမှုအကြောင်းကိုပြောလိုက်ရင်နဲ့ ဖြည့်စွမ်းဟာ ကျွန်းမှာသန့်စွမ်းမှုကနေ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုအထိ ဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျားက ဒီအရာသာကို မပြည့်စုံမှု သေးဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ လူမှုအဖွဲ့အစည်းက မင်းများကိုယ်ပေါ်မှာ ဒီလိုဖြစ်အောင် ဟန်ချက်ကလေးတောင် ထွန့်အလယ်မပေးခဲ့ဘူး၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားသိမှုတာက နည်းနာပေးမိနိုးတည်းပဲ ဖြစ်တယ်။ ဒါကတော့ အမှုအကိုကဲ့ နည်းနာပဲဖြစ်တယ်။

သူများတကာက ခင်ဗျားကို ကြိုးစားရင် ဘုရားတောင် ဖြစ်မယ်လို့ပြောတယ်။ တချို့သောလူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ ဦးတည်ချက်ကတော့ လူ ပိုင်းအားလုံး နက်သိကြားဖြင့်ရောပေါ့၊ ဒါဟာ ရူးသွပ်တဲ့ ကျွန်းပဲဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျား ပုံးပ ရှန်းထွက်ရမှာက လူ့လောကရဲ့ အဆီးအပ်အားလုံးထဲကပဲ ဖြစ်တယ်။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားက စိတ်ဆံအားအရွှင်တယ်ဆိုရင် သက်သောင့်သက်သာ နေလိုက်ပါ။ ငြိမ်သက်မှုနဲ့ တည်ရှိမှုအကြားက အလှတရားကို ခံစားပြီတဲ့အထိ အမေယာင်မေ့ကာနေတဲ့ အရှုကို ခင်ဗျားရှာဖွေနိုင်ပါလိမ့်မယ်ပါ။ ကျွန်တော် မင်းများရဲ့ကိုယ်ပေါ်က တခြားအရာတွေ ယူသွားချင်ပါဘူး။ ခင်ဗျားကိုယ်ပေါ်က အရှုတစ်ခုတည်းကိုသာ လိုချင်တာပါ။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဒါဟာ ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး စိတ်ကူးယဉ်မှုတစ်ခုပါ။ တကယ့်အဖြစ်မှန် မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားကိုယ်ပေါ်က ပယ်ဖျက်ပစ်ဖို့ဆိုတာလည်း တကယ်မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်ပေးချင်တာကတော့ ခင်ဗျားရဲ့ တည်ရှိမှုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်တော့ ဒါလည်း ခင်ဗျားကို ပေးဖို့မလိုအပ်ပါဘူး။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ခင်ဗျားဟာ ရှိပြီးသားဖြစ်နေလို့၊ ခင်ဗျားလိုအပ်တာက လှုပ်နိုးခံရဖို့ပဲ ဖြစ်တယ်။ ဒီနောက်မှာတော့ ခင်ဗျားဟာ ရှိသားဖြစ် အလှတရားရဲ့ နိမိတ်ပုံ ဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျား နိုးထဖို့ မိုးလင်းရတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားအများဟာ အိပ်ပျော်နေရာက တစ်သက်လုံးလှုပ်မနိုးနိုင်တဲ့

အဲဒီအရှိတရားပဲ ဖြစ်ပါမယ်။ ပြီးတော့ သယ်ဆောင်လာနိုင်မှုသွားတာက ဒီကမ္ဘာကြီးရဲ့ ရာနှုန်းပြည့်။ အတွက်က ခင်ဗျားကို ပျော်ရွှင်မှုအပြည့် အဝပေးစေနိုင်သော ခြွင်းတရားပဲ ခင်ဗျားကို အဆုံးသတ်လိုက်ပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီနောက်မှာ အလွန်တိုတောင်းလှပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အတွက်ရဲ့ ဒီလိုရှုံးသွင်းကို ပြည့်စုံမှုနဲ့ မျက်ခြေးမိရတာကဘာမျှ မတတ်နိုင်ပါဘူး။ ဒီတော့ သည်းခံရမယ့်သူ့ကို ခင်ဗျား သတော့ပေါက် မပေါက်ဆိုတာ ကြည့်ရတော့မှာပဲ။ ॥

■

ဦးသာကျော့ရှဲကတော့ ဦးစောနှင်းဦးတဲ့ ထွန်းသွား ကို သတိရုပ် ကြတယ်။ အခုအချိန်ဆင်းတော့ ဦးဖင်တဲ့ ထွက်ပေါက်တြို ဆိုတာ ဘယ်ထွန့်ကားမှ လှုအမှုယ် လှုအမှုလည်းရဲ့ ရှတ်မှန်စေတွေ့တော့ ကြွံပေါ ပေယ်တွေ။ ပြီးတော့ ခံစွနက်ကိုပ်တိုက်လည်း ရှတ်မှုန်ချက်မဆောနိုင်သွား ခံပွားဟ မှန်ကြောက်ခွတစ်ယောက် လုပ်မယ်ကို ပြောတယ်။ အဆကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ခင်ရွှေအက ရွှေအတည်းက သန့်စင်တယ်၊ ကလေးလေးလှယ် ဂိုင်းလ သန့်ရှင်းတယ်၊ ဘာမှတ္တအသုံးတော့ ရှင်းသန့်တဲ့ သင်ပုံ ပေါ်ခွင်ကို။ မိသကွာ ဆီးသစ်နှံ့အေါ ကျော်တွေ ပေနေ့ရှိတ်ကယ်။ သူသေသွားပေါင် ဘယ် ဂိုလ္မ တစ်ယောက် ဖြစ်မယ် ဆိုကာကြီးတဲ့ မိနေ့ကတ်မှာ လျှော်းသေ့ဟ ၊ ဟလေးကုဆော့ နိုင်ငံရေးဘိုလောက် သူကိုအသင့်ဘဲ အသက်မျှတ် ကပ်ခံလော်ပဲ မင်းမှာ အကြိုအသားတစ်ယောက် ဖြစ်တို့ပြုမ်ရမယ် မိနို ပျော့တစ်ရှင်တော့ ရှုအဝမှာ အပေလေသ နှင့်ပြောဆုံကြုံခနှမယ်။

* * *

ကလေးတို့သက်တွေရဲ့မှာတော့ ကျော်ဝင်ပြိန်သိမ်း ခင်ရွှေသေ အချိန် ကောက်တည့်ရှိနေတဲ့ ဖုံးမယ်ကွက်မြစ်ပါတယ်။ ခံပွား အမြဲတူ ရွာတုပ်ကို ဆုပ်ကိုင်သွား ခင်ရွှေကာ ခင်ရွှေဲ ဖြစ်တာပဲ။ ဒီကာ ဦးဖင်တဲ့ အမျိုးသမီး ခံစွမရဲ့ တည်ငြိမ်မှုက ငြိမ်းချမ်းမှု တည်ကို နေတော့ပြီပြီး အမြဲတရဲ့ ထယ်ကြောင်းအပ်ကို ဂင်ကျောက်ကို မယုံအဲ့မိသွား အိုင်ဟယ်ကြောင်းဆိုတာ အသုံးအက်ပ်ရှိတဲ့ ထယ်ကြောင်လ်ရှိပါတယ်။ မြို့သို့ရိုးမင်ကြာထက်သွားပြီ ငါ မွတ်သိပ် ချော့မှန်နေတဲ့ အသုတ်အသော်ကို ပျော်ကွသွားပြီကို ခံပွားမယ် သေဆိုး ခံစားမိနေလေတယ်ဟု

အိုက္ကူးပြောတဲ့ အဖြစ်မှန်တစ်ခု

အိန္ဒိယအမျိုးသားတစ်ယောက် မော်တော်ဆိုင်ကယ်စီးလာတယ်။ ရာသီဥတုက အေးတော့ သူက သူ့ရဲ့ဂျာကင်အင်္ကျီကို အတည့်မဝတ်ဘူး။ ကျောသားကို ရှေ့ပို့ ဇစ်အပွင့်ကိုကျောထားပြီး အင်္ကျီနောက်ပြန်ကြီးဝတ်လာတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အေးစက်တဲ့လေက အဆက်မပြတ် တိုက်ခတ်နေတော့ ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံး အေးခဲမယ့် ဒဏ်ကို ကာကွယ်ဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာပဲ လမ်းကြီးရဲ့တစ်ဖက်ထိပ်ကနေ ဆားတော (ဆစ်လူမျိုးတို့၏ ဇိုသေမှုကို ခံယူသောလူပြည်) တစ်ယောက်ကလည်း မော်တော်ဆိုင်ကယ်စီးလာတယ်။ ဒီ ဆားတော ကအရှေ့ရှိုးအလုပ်တစ်ယောက်ဖြစ်နေတော့ မှုဘ်တာရေး အင်္ကျီနောက်ပြန်ဝတ် လာသူကိုလည်း လှမ်းမြင်ရော သူ့မျက်လုံးကိုသူ မယုံနိုင်အောင်ဖြစ်နေတယ်။ ဒီလူရဲ့ဦးခေါင်းက ၁၈၀ ဒီဂရီတောင်လှည့်ထားပါလားလို့ သူတွေးပြီး ဒုံးပြေ ကုန်ကြီးနဲ့ ကြောက်စိတ် တွေဝင်လာရာကနေ သူ့ဆိုင်ကယ်က တိုလူဆိုင်ကယ် ကို ဝင်တိုက်တော့တာပါပဲ။ အမှားရောအကောင်းဟဲ့ဟိုလူခမျာ မြေကြီးပေါ်မှာ မှောက်လျက်သား မှေ့ဖြစ်နေတယ်။ ဆားတော က ဆိုင်ကယ်ပေါ်ကနေ ကမန်းကတန်းဆင်းပြီး အသေအချာကြည့်လိုက်ရင်း "ဘုရားရေ ဒီလူ ဘာများ

ဖြစ်သွားပြီလဲ၊ မြို့နဲ့လည်းအတော်ကြီးဝေးနေသေးတယ်။ ခေါင်းရဲ့ပုံစံနဲ့ဆိုကာ မပြောင်းဘူး၊ ဒီ့ဘာသာပါပဲ သူ့အသက်ကို ကယ်တင်ရတော့မှာ” လို့ ဂါးဇင်က ယားယှက်ယှက်ပြောနေရှာတယ်။

သိက္ခာကိုင်းပဲ ဆီနီယာနိုင်ငံရဲ့ ဆားတောဝေ့ဟာ အလွန်အားကောင်းပြီး သန်မာထွားကျိုင်းသူတွေဖြစ်တယ်။ သူရှည်ရှည်ဝေးဝေးစဉ်းစားနေစရာမလိုတဲ့ ဂျာကင်အင်္ကျီအနေအထားကိုကြည့်ပြီး သတိမေ့နေတဲ့ ဟိုလ့်မ့်ရဲ့ခေါင်းကို နေရာမှန်ရောက်အောင် အားနဲ့ပုံပြီး ပြန်တည့်ပေးလိုက်တယ်။ ဒီအချိန်မှာပဲ ရဲကားဆော်ဒီးရောက်လာပြီး ရဲမေဂျာက “ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ” လို့မေးတော့ မေးမေးချင်း “ခင်ဗျားတို့ရောက်လာတာ အတော်ပဲ ဒီလူကိုကြည့်စမ်းပါဦး။ သူမတော်တဆိုင်ကယ်ပေါ်က ပြုတ်ကျလာတာ”

ရဲအရာရှိကပြန်မေးတယ် “ဒီလူ ရှင်နေသေးလား၊ သေပြီလား” ဆားတောက ပြန်ပြောတယ် “အခုမှာ သူ့ဦးခေါင်းကြီးလည်နေတုန်းတော့ အသက်ရှိသေးတာပဲ။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း သူ့ဦးခေါင်းကို နေရာမှန်ရောက်အောင် ပြန်တည့်ပေးလိုက်ရော ဒီလူအသက်ရှုရပ်သွားတော့တာပဲ”။ ရဲမှူးက ခေါင်းသိမ်းနဲ့ပြောတယ် “မင်းဘာဖြစ်လို့ ဒီခေါင်းကို အာရုံထားနေရတာလဲ၊ နေရာမှားနေတာက ခေါင်းမဟုတ်ဘူးကွ၊ ဂျာကင်အင်္ကျီဆိုတာ မင်းမမြင်ဘူးလား”။ ဒီတော့ ဆားတော က စိတ်ပျက်နေပုံနဲ့ ပြန်ပြောတယ် “ကျုပ်တို့က သူ့ကားရောက်အောင်လာခဲ့ ယုံထိုင်း သူတွေပါပဲဗျာ။ အပေါ်အင်္ကျီရဲ့စမ်းတွေက နောက်ကျောဘက်ရောက်နေတာမျိုး တစ်ခါမှမမြင်ဖူးပါဘူး၊ ကျုပ်ယင်ပြော ဒီလူဟာ မတော်တဆ ဖြစ်လာ တယ်နော်။ သူမှာပြောနေပေမယ့် အသက်တော့ ရှိနေသေးတာပဲ၊ သူ့ဦး ခေါင်းကို မှဲ့တည့်လိုက်တော့မှ အတိဒုက္ခရောက်တော့တာ။ ဒါကြောင့် အဲဒီအချိန်က ကျွန်ုပ်ဖြစ်စေချင်တဲ့ဆန္ဒကို ကျုပ်လုပ်လိုက်ရပါတယ်။ သူ့ဦးခေါင်းကိုနေရာ မှန်ပြန်လှည့်ပေးလို့ အင်္ကျီအနံ့ တည့်သွားတော့မှ ဒီလူကအသက်ထွက်သွားတာ ဟုတ်တယ်မှုတ်လားလူဆိုးပါပဲဗျာ။

မင်းဗျားရဲ့ဦးခေါင်းနဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ဇက်ကို လှည့်တော်ကွမ်းမှာမှုက သူ့တို့ ဆန့်ကျင်ညီ မင်းဗျားဟာ ဟယ်ယိုးစိတ်ခြင်းသင့်တယ်ဆိုတဲ့ သူတို့စိတ်ကူးအတိုင်း

ခင်ဗျားရဲ့ဦးတည်ချက်မဲ့မှုကို လာပြီးလှည့်ပြောင်းပေးနေကြတယ်။ သူတို့အဆိုက တည့်မတ်ပေးတာပေါ့။ သူတို့မှာအကောင်းတဲ့စိတ်တော့ မရှိပါဘူး။ ခင်ဗျားရဲ့မိဘတွေက ခင်ဗျားကို ချစ်ကြတယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ဆရာတွေလည်း ခင်ဗျားကိုချစ်တာပဲ၊ ခင်ဗျားရဲ့လူ့အဖွဲ့အစည်းက ခင်ဗျားကို ထင်ရှားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ဖြစ်လာဖို့ မျှော်လင့်နေကြတယ်။ သူတို့ရဲ့အရင်းခံ စေတနာက ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ရဲ့ကြည့်မြင်မှုက တိုတောင်းပြီး မှားလည်း မှားကိန်းနေတယ်။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ထက်တစ်ရာ ပန်းကို နှင်းဆီပန်းဖြစ်အောင် ဘာကြောင့် မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုတာ သူတို့မမေးမှာတယ် မေး ဒီတော့ အကျိုးဆက် ရောက်ရှိက နည်းပါ့ပေါ့။

ခင်ဗျားလုပ်နိုင်တဲ့တစ်ခုတည်းသောကိစ္စက နှင်းဆီပင်ကိုဖို့ပြီး ကြီးထွားလာအောင် ကူညီဖို့ပါ။ အမျိုးအစားတွေ ပြီးပြည့်စုံအောင် သင်းရနံ့ ပိုမိုမွှေးပျံ့လာအောင် အသုံးတည့်မယ့် ရေမြေသဘာဝပါ။ ရှိသမျှကို ခင်ဗျားပေးနိုင်တယ်။ နှင်းဆီရဲ့အရေးကြီးတာနဲ့ ရနံ့ကို ပြောင်းလဲဖို့ ကြိုးစားမလား။ တကယ်ကိုနက်ရှိုင်းတဲ့ မြေဆီအနေအထား၊ သင့်တော်တဲ့အချိန်မှာ သင့်လျော်တဲ့တရုတ်မှု ဖြည့်ပေးရမှာပါ။ ဒါပေမယ့် နှင်းဆီပင်က ကြာပန်းပွင့်လာအောင် လုပ်ဖို့တော့ ခင်ဗျားမတတ်နိုင်ပါဘူး။

အကယ်၍များ ကမ္ဘာဦးကတည်းက နှင်းဆီပင်ပေါ်မှာ ကြာပန်းပွင့်တော့ စိတ်ကူးကောင်းရှိနေမယ်၊ ပေးချာပေါက် ကြာပန်းပွင့်ရမယ်လို့ ခင်ဗျားပေါ့ ကြည့်နေမယ်ဆိုရင် ကြာပန်းတွေတော့ ပိုလုပ်ပြီး ပွင့်ကလည်း ပိုကြီးနေ မှာပေါ့။ ဒါဟာ မှားယွင်းတဲ့ ကန့်သတ် ချုပ်ဆိုမှုကာက်မှုကို ဖြုလုပ်လိုက် သလိုပါပဲ။ နှင်းဆီပင်က တစ်သက်လုံး ကြာပန်းပွင့်နိုင်တဲ့အပြင် နှင်းဆီ ပင်ရဲ့ ရှုမ်းပကားတစ်ခုလုံးဟာလည်း မှားယွင်းတဲ့လမ်းပေါ်မှာ ဦးတည်သွား နေ တော့မှာပါ။ ဒီလိုနဲ့ နှင်းဆီပင်ဟာ နှင်းဆီပန်းတောင်မပွင့်နိုင်တဲ့အခြေ အနေကို ရောက်သွားတော့မှာဖြစ်တယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ နှင်းဆီပင်မှာ နှင်းဆီပွင့်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိမရှိတော့လို့ပဲဖြစ်တယ်။ ဒီတော့ ကြာပန်းလည်း မပွင့် နှင်းဆီလည်းမပွင့်နဲ့ သနားစရာကောင်းတဲ့ ပင်စည်ဟာ ဘဝကော်မကျွတ်

လုံးမှာ အလွန်တရာအနှစ်မဲ့လှနိုးပြီး စိတ်ပျက်အားငယ်ခြင်း၊ ညှိုးမှိုင်းမှုတော ခြင်းနဲ့ သူဟာ ဘာတန်ဖိုးမှ မရှိဘူးလို့ ခံစားနေရတော့မှာပါ။

လူသားများရဲ့ အခြေအနေက ဒီလောက်ထိဆိုးပါပဲ။ လူတွေဟာ အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ သောရည်ရွယ်ချက်နဲ့ အကြံဉာဏ်ကောင်းတွေကို ဘယ်ဆောင်လာကြပြီး ခင်ဗျားရဲ့စိတ်ထားနဲ့ ဦးနှောက်ကို ပြောင်းလဲဖို့ကြိုးစားမယ်၊ ရှုထောင့်ချက်အားဖြင့် ပိုမိုတိုးတက်ကောင်းမွန်တဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်း တစ်ခုမှာတော့ အပြောင်းအလဲကြိုးသူတွေက ခင်ဗျားကို ဘယ်တော့မှ ပြောင်းလဲအောင် လုပ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားဟာ ခင်ဗျားပဲဖြစ်ဖို့ မူလကိုင်းက အကူအညီပေးကြမှာပါ။ **ကိုယ့်ကြမ္မာ ကိုယ်ဖန်တီးခွင့်ရတာဟာ ဒီကမ္ဘာ လောကမှာ အလှဆုံး အရာပဲဖြစ်တယ်။** ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဖြစ်ခွင့်ရခြင်းဟာ သင်စိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်ဖို့ လိုအပ်နေတဲ့အရာအားလုံးကို အပ်နှင်းပေးမှာဖြစ်တယ်။ ဒါဟာ သင့်ဘဝရဲ့ရှင်သန်မှုကို ပိုပြီးအဓိပ္ပာယ်ရှိစေနိုင်တဲ့ အဓိကလက္ခဏာပါပဲ။ မိမိဘာသာဖြစ်တည်ခြင်းသာ ပင်ကိုသဘော သဘာဝနဲ့အညီ ရှင်သန်ကြီးပြင်းပြီး၊ သင့်ရဲ့ကံကြမ္မာကို ချောမွေ့ပြေပြစ်စေနိုင်မှာဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ပြောင်းလဲပေးချင်တဲ့ သူတို့ရဲ့ မွတ်သိပ်ကောင်းတာဟာ မကောင်းတဲ့အရာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် မှားယွင်းတဲ့ပြင်ဆင်မှုနဲ့ အဖြစ်မခံမှုပါစေနဲ့၊ ခင်ဗျားခုချိန် သတိကြီးစွာထားရမယ်။ သူတို့ရဲ့ အရင်းခံစိတ်ထား မည်သို့ပင် ကောင်းသည်ဆိုစေ၊ တစ်ပါးသူရဲ့ ခိုးမိုးခြယ်လှယ်မှုကိုတော့ မခံရပါစေနဲ့၊ ကောင်းမှုဆိုတဲ့ ဦးတည်ချက်အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံနဲ့ ခင်ဗျားဘဝကိုဘာပြီး ရှုတ်ဖက်မယ့် တစ်ပါးသူရဲ့လက်ထဲကနေ ရုန်းထွက်၊ ခင်ဗျားကိုယ်ခင်ဗျား ရုန်းထန် ကယ်တင်ရှင်ဖြစ်တယ်။ သူတို့က ခင်ဗျားကို ဒီလိုလုပ်ပါ။ ဟိုလိုလုပ်ပါလို့ တစ်ချောက်လုံး သတိပေးနေတယ်။ သူတို့ အမြဲသယ်ဆိုလာ ခင်ဗျားမှာကောင်းနေပါ။ ပြီးတော့မှ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်လို့ တစ်ခွန်း ပြောလိုက်၊ သူတို့ခင်ဗျားကိုထိခိုက်အောင် မလုပ်ရှုပ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် နောက်ဆုံးမှာ ခင်ဗျားကိုထိခိုက်စေတာပဲခလေ။

ခင်ဗျားရဲ့နှလုံးသားကို ခင်ဗျားဖာသာ နားထောင်ဖို့ဟာ အကောင်းဆုံးပါ။

မှုဟာ ခင်ဗျားရဲ့တစ်ဦးတည်းသောအရာပါ။ အသက်ရှင်သန်ခြင်းရဲ့ မှန်ကန် မြောင့်မတ်တဲ့ ခရီးလမ်းမှာ ခင်ဗျားရဲ့တိုက်ရိုက်အာရုံသိမှုဟာ ခင်ဗျားရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောအရာပဲဖြစ်ပါတယ်။

သဘာဝဉာဏ် **(Intuition)** နဲ့ ပတ်သက်လို့ ခင်ဗျားနားစမ်းသုံးတာ အနည်းငယ်ပဲ ရှိသေးတယ်။ အဲဒီစကားလုံးနဲ့ သင်ကြားပေးခြင်း **ကျူရှင်** **(Tuition)** ဒီနှစ်ခုအကြားမှာ ခြားနားချက်ရှိတယ်။ သင်ပြခြင်း **(tuition)** ဆိုတာ အပြင်ကလာတာ။ တိုက်ရိုက် အာရုံသိမှု **(Intuition)** ကတော့ ခင်ဗျားရဲ့ ပင်ကိုယ်သဘာဝသဘော ရှင်းပြလို့မရတဲ့ စိတ်ကလာတာ။ အတွင်းပိုင်းရဲ့ နက်ရှိုင်းတဲ့ နေရာကလာတာ၊ ခင်ဗျားရဲ့ အတွင်းပိုင်းမှာ လမ်းညွှန်သူတစ်ယောက်ရှိနေတယ်။ ခင်ဗျား သဘောနည်းနည်း သာရှိပါစေ၊ မိမိကိုယ်ကို တန်ဖိုးမရှိဘူးလို့ ခင်ဗျားထင်ရ မနေရတော့ပါဘူး။ နိုင်ငံတော်အစိုးရရဲ့ သမ္မတ၊ ဗိုလ်ချုပ် ဒါမှမဟုတ် **ဟင်နရီဖို့ဒ်** လို လူမျိုး ခင်ဗျား ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဖြစ်ဖို့လည်းမလိုအပ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား လျှော့ချတဲ့ အဆိုတော်တစ်ယောက်၊ ဒါမှမဟုတ် အထွန်းတောက်တဲ့ စာရေးဆရာတစ်ယောက်တော့ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားဟာကြီး ပြန့်ပြန့် ဘဝအရေးကြီးပါဘူး။ ခင်ဗျား ကြီးမြတ်တဲ့ ဖိနပ်ချုပ်သမားတစ်ယောက်လည်းဖြစ်နိုင်တာပဲလေ။

အနောက်တိုင်းဖြည့်ဆောင်ရမှာ **အီတရာဟင်လင်ကွန်း** သမ္မတဖြစ်လာ တဲ့အခါ သမ္မတလင်ကွန်းရဲ့ အဖေဟာ ဖိနပ်ချုပ်သမားတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ တော့ လွှတ်တော်အမတ်တွေအားလုံးပဲ ဖိနပ်ချုပ်သမားတစ်ယောက်ရဲ့သားက အထွတ်ချုပ်ဆုံးကြယ်သူတွေနဲ့ ပင်းမိုးပင်းနွယ် ဂုဏ်ရှိလူတွေအပေါ်တော ချုပ် ချုပ်နေတာ မကြိုက်ဘူး၊ သူတို့အတွက် အရှက်ရစရာတစ်ခုလို ခံစားနေကြ ရတယ်။ သူတို့ယုံကြည်ကြတာက သူတို့ဟာ သူကောင်းမျိုး သားမှုန် လူချွန်လူကဲ့ဖြစ်နေတယ်၊ အာဏာရှင်သိုးဆိုတော့ ချမ်းသာကြွယ်ဝသူတွေဖြစ် နေလို့၊ သူတို့ဟာ မောင်းမဲ့ပုလဲသုဉ်း မိသားစုကြီးတွေကနေ ဆင်းသက်လာ ကြသူတွေဖြစ်လို့၊ ဒါကြောင့်အမတ်တော်တော်များများက သူတို့သိက္ခာကျ တယ်လို့ယူဆပြီး မကျေမနပ်နဲ့ ဒေါသအရက်တွေ ထွက်နေကြတယ်။

လင်ကွန်းသမ္မတရာထူးရမှာ ဘယ်သူမှမကြိုက်ကြဘူး။

ပထမဆုံးအကြိမ် သမ္မတလင်ကွန်းက အမတ်အပေါင်းကို ပထမ မိန့်ခွန်းပြောကြားနေပါမှာ မြင့်မြတ်ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ဘဝင်နားဝင် ပြောတတ်တဲ့သူ ကာနီဂီးက လင်ကွန်းရှေ့မှာထရပ်ပြီး ဒီလိုပြောပါတယ်။ “သမ္မတလင်ကွန်း မင်းဖူး မိန့်ခွန်းမပြောခင် ကျွန်တော်ကြားတင် သတိပေး ချင်တာကတော့ မင်းဖူးဟာ ဖိနပ်ချုပ်သမားတစ်ယောက်ရဲ့သားဖြစ်တယ် ဆိုတာ သတိပြုစေချင်ပါတယ်။” ဒီစကားကို(ကြားတော့) အမတ်တွေအားလုံးက ဝိုင်းရယ်ကြတယ်။ သူတို့က လင်ကွန်းကို အရှက်ခွဲဖို့ ကြိုးစားပေမယ့် အမှန်တကယ် လင်ကွန်းကို အရှက်ရအောင် မလုပ်နိုင်ကြပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူတို့ ဝေဖန်ခြင်း လှောင်ပြောင်တာမျိုး လုပ်နိုင်ပါတယ်၊ သို့သော်လည်း လင်ကွန်းလို မှန်ကန်တဲ့မျိုးကို အရှက်ရအောင် ဆိုတာ လွယ်ကူတဲ့ကိစ္စတစ်ရပ် တော့မဟုတ်ပါဘူး။ လင်ကွန်းပြန်ပြောတာက “ကျယ်လွန်ပြီဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော့်အဖေ အမြဲသတိရနေစေတဲ့ မင်းဖူးကို ကျွန်တော်အမှတ်ရ ကျေးဇူးတင်မိပါတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော် အဖေရဲ့ သင်ကြားပေးမှုကို အောင်မြင်အောင်လုပ်ပေးမှာပါ။ ကျွန်တော်သိပါတယ်၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ သမ္မတရာထူး ဟာ သူလို ဖိနပ်ချုပ်သမား တစ်ယောက်ရဲ့ ကြိုးစားမှုမျိုးနဲ့ ဘယ်တော့မှ မတူနိုင်ဘူးဆိုတာပါပဲ။” အမတ်တွေအားလုံးတစ်ခုလုံး ဘာသံမှ မကြားရ အောင် တိတ်ဆိတ်သွားပါတယ်။ လင်ကွန်းက လှုပ်ရှားမှုမရှိဘဲ ဒီပြဿနာ ကိုဖြေရှင်းခဲ့ပါတယ်။

နောက်တော့ လင်ကွန်းက ဒီလိုဆက်ပြောတယ်။ “ကျွန်တော်သိ သလောက်တော့ ကျွန်တော့်အဖေဟာ ဟိုအရင်ကတည်းက မင်းဖူးကို တော်ဝင်မိသားစုအတွက် ဖိနပ်တွေချုပ်ပေးခဲ့တာပဲ။ တကယ်လို့များ မင်းဖူး၏ ဖိနပ်မှာ ပြဿနာတစ်ခုခုရှိခဲ့ရင် ကြိုက်တဲ့ ဖိနပ်ချုပ်သမား တစ်ယောက် မဟုတ်ပေမယ့် ငယ်စဉ်ကတည်းက အဖေ့ဆီမှာ မိအတော် ပညာသင်ယူခဲ့လို့ ကျွန်တော်ပင်များအတွက် ပြုပြင်ပေးနိုင်ပါတယ်။”

“ဒီကိုရောက်နေကြတဲ့ လူကြီးမင်းအပေါင်းတို့...တကယ်လို့များ မင်းဖူးတို့စီးတဲ့ ဖိနပ်တွေဟာ ကျွန်တော့်အဖေပြုလုပ်ခဲ့တာဆိုရင် ဒီကနေ့

မြင်မှုမ်းမံပြီးလိုနေပြီလား။ ဒါဆိုရင် အရိုးနဲ့ရွေး ကျွန်တော့်ကို လာခေါ်ပါ။ ကျွန်တော် အသင့်စောင့်ကြိုနေပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သေရွာတာက ကျွန်တော့် ဖခင်လေးတင်တော့ ကျွန်တော်ကြီးမြတ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ သူလားမ်းမှာရှာတာ မှူးရောင်လင်းတဲ့ လက်မှုကျူး၊"

ဖခင်ကို ပြန်ပြည့်သောက်ပေးတဲ့အိတ်နဲ့ ယင်ကွမ်းရဲ့ မျက်ဝန်းတစ်စုံလုံး မှာ မျက်ရည်စတွေ စွန်းစိုခဲ့ပါတယ်။

ခင်ဗျား ကာယီယဝန်းစား သမ္မတတစ်ဦးကြောက်ခြမ်းနိုင်သလို ပထမ တန်းစား မိုးရိပ်မျှင်ဟယားတစ်ယောက်လည်းဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါကအရေး မကြီးပါဘူး။ တာဝယ်တမ်း ပျမ်းမိတ်ကို ကျေနပ်နှစ်သိမ့်စေနိုင်တာလောက ကိုယ်တိုင် ဖန်တီးယူလုပ်တဲ့ အရာကိုသူလေးပါမှာ ခံစားပိုင်ခွင့်ရှိခြင်းပါ။ မိုက်ရွှမ်းသောတစ်ခုလုံး မြုပ်နံ့ထားပြီး ခင်ဗျားဟာ အခြားသူမဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒါဟာခင်ဗျား အပျော်ရွှင်ဆုံးအရာ ခင်ဗျားရဲ့ ဘဝကာလသဘောတူကြီး တည်ဆောက်ဘည်း သဘောတူခဲ့တာက ဒီစာတမ်းနဲ့ မင်းဗျားရဲ့ စာကိုသာစု ဟာအသင့်တကျုံရှိနေပါ။

သမ္မတကုမ္ပဏီ ပါမောက္ခ ရှင်ဘုရင်ရဲ့ ပစ္စည်းနဲ့ အပယ်အပျော်လုပ် ရမယ်ဆိုရင်တောင် ခင်ဗျားဟာဘာမှမဟုတ်ဘူး။ ဒါကတစ်မုန်းတဲ့ မျှးသောကြွယ်ဝမှု ဒါဟာ စစ်မှန်ကဲ့ ရိုးသည်ရက် အင်အားပါ၊ တသသယ်ကို ပျော်ရွှင်းသော ကိုယ့်နေရာကိုယ်ရှာရမှာ ဒီလမ်းမှာဆိုရင် နေရာတိုင်းမှာ အဖေ့ အပြည့်ရဲ့ ပျော်ရွှင်နည်းသော ခင်ဗျားတွေနေရာမှာဖြစ်တယ်၊ သူတို့မှာ တုနှိုင်း မရတဲ့ နွန်းသလောက် ဘာတစ်ခုသည်ဘတ်တွေးတွေနဲ့ မှားလည်းမှုကြွယ်ဝတဲ့ စိတ်ထားတွေ အပြည့်ရှိနေတယ်။ ပြီးတော့ ကောင်းရှုကင်းလှပ်စိတ်နဲ့ ပိတ်ပြဿနာသသတွေ ပေါ်ရှိခဲ့တယ်။ အကြောင်းကတော့ သူတို့မိမိပြင် ကျွိုး ဖြစ်လို့ပါ။

■

အလွန်ဉာဏ် (Intuition) နဲ့ ထင်သင်လို့ ခံရှုး ရအောင်သတေသန ပြဲ့သယအကြောင်း အကြောင်းလုံးနဲ့ ဆရာကြီးနေ ကျူရှင် (Tuition) ခိုင်ခံသွင်းများ ကျောင်းတွင်မှာရှိတယ် ကျူရှင် (tuition) ဆိုတာ အတုတတော့ ခန့်ညားတဲ့ သဘော ဖိုက်ရှိ ပဲ အလုံးသွင်း (Intuition) ပေးသော ထိတွေ့ရဲ့ ယိုးဒိုင်း သဘောတရား နှင်းနှင့်ဖိုးများကဲ့ စိတ်ကလေးတော့ အပျော်အိုင်ရဲ့ နှင့်ရှိခဲ့ ပေးပျက်ကာတော

၆

ဟစ်ရှင်နှိုက်ရှိုကာက "သူတို့နှင့်ကြီး ပုံ ပျော်တော်စဉ် အချိန်တိုင်း ခိုင် ဘီလတ်ရဲ့ ခံသူငယ် ကျွန်ုပ်အတွက် တော့မှာပြီ ထိုအခါမှာ ပျော်သောက် ကိုကျရဲ့ သဘောထားများကို သာသနာ့တိုင်း ရှေ့ပေါ် ပျော်ကာလိုက်တယ် ကျွန်တော်ပြ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရား ဖိုင်ငွေသား တစ်သောက်ရဲ့ ကြိုးပြင်ရှိရဲ့ သင်ကြားရ မကြိုက်ရ ဆိုပါပဲ။"

Everyday Meditation at OSHODHAM

အိုရှီးရဲ့ ပန်းတိုင်

ကိုယ့်နှလုံးသားရဲ့ အနက်ဆုံး နေရာကိုမေးကြည့်

မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ဝက်ဝံလေးတစ်ကောင်က သူ့အမေကို မေးတယ် "အမေ ကျွန်တော့် အဖေက မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ဝက်ဝံတစ်ကောင်ပဲလား ဟင်" သူ့အမေက ပြန်ဖြေတယ် "ဟုတ်တာပေါ့ သားရယ် မင်းအဖေက လည်း မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ဝက်ဝံတစ်ကောင်ပေါ့" မကြာခင်မှာ ဝက်ဝံက လေးက မေးပြန် ရော "အမေ ကျွန်တော့်ကို ပြောပြစမ်းပါ ကျွန်တော့် အဘိုးကလည်း မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ဝက်ဝံတစ်ကောင်ပဲလားဗျ" "မှန်တာပေါ့ ကွယ် သူလည်း မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ဝက်ဝံတစ်ကောင် ပဲလေ" ဒီလိုနဲ့ အချိန်အနည်းငယ် ကြာသွားပြီးတဲ့နောက် "ဒီလိုဆို ကျွန်တော့်အဘေးက ဘယ်လိုလဲ၊ သူလည်းမြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ဝက်ဝံပဲလား" "သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ မင်းဘာကြောင့် ဒီလို မေးနေရတာလဲ" လို့ သူ့အမေက ပြန်မေးလိုက်တော့ "ကျွန်တော် အေးလွန်းလို့ပါ အမေရယ်" လို့ ဝက်ဝံကလေးက ပြန်ဖြေတယ်။

ကျွန်တော် ကြားသိရတာက ကျွန်တော့် အဖေက မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ဝက်ဝံ၊ ကျွန်တော့် အဘိုးကလည်း မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ဝက်ဝံ၊ ကျွန်တော့် အဘေးကလည်း မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းဝက်ဝံပါတဲ့။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်

ခံစားရတာ အမုန်းကို အေးနေတယ်၊ ဒီလို အငြင်းအနေမျိုးကို ကျွန်တော် ဘယ်လိုဖြေရှင်းလို့နိုင်မယ်။ ကျွန်တော် မလျှော့လိုက်ဘဲ ခင်ရှားအမေရဲ့ အတိုင်းကို သိခွင့်ရခဲ့တယ်၊ မင်းတူး အကြောင်းကိုလည်း သိခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်တို့မကလုံး လည်း အေးလွန်းကာယ်လို့ ခံစားကြရကာမဲ၊ သူတို့ရဲ့ အမေအပြောကလည်း ဒီလိုပဲ ဖြင့်မျိုးမဟုတ်ပဲ သူတို့ကိုပြောခဲ့တာပါ။ မင်းအမေက မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ဝက်ဝံ၊ မင်းအမိုးနဲ့ အဖေအကောင်း မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းဝက်ဝံ၊ ဒီတော့ ကာကယ်လို့ မင်းအေးလွန်းကာယ်လို့ ခံစားရရင်၊ အေးလွန်းတယ်ပဲ ခံစားပိုက်ပါ။ ဒီလိုမြင်တွေက အာအကူအညီမှ မရနိုင်ပါဘူး။ မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ဝက်ဝံလည်း အေးတယ်တယ်ဆိုတဲ့ အကောင်တစ်ခုကို မြင်ဖူးကြရှိမယ်၊ ပထဝီမြေပုံရဲ့ကို ရင်ဆိုင်လိုက်ဖမ်းပါ။ အခွင့်အလမ်းမှာ ရှင်သန်မနေပါနဲ့ အပေါ်ကမှာလည်း မနေရစ်ခဲ့ပါနဲ့၊ အကယ်လို့ မင်းရှားအေးလွန်းနေရင်၊ အေးလွန်းတယ်ပဲ ခံစားလိုက်ဖော သဘောပကျတယ်။ ခင်ရှားက မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ဝက်ဝံဖြစ်လို့ ဆိုကာယာ နှစ်သိမ့်မှုပေးတဲ့ စကား ငုံးသမဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ လူအနည်းငယ်က ဒီလို နှစ်သိမ့်မှုမျိုးတွေ ရရှိခဲ့တာ နှစ်ပေါင်းတွေ ကြာခဲ့ပါပြီ၊ ခင်ရှား မောင်ဖုန်းရှိသော် ခင်ရှားက ဘယ်လိုနေမှုမျိုး ဖြစ်မယ်။ ဒီအချိန်မှာ မင်းရှားဆီကို လူတစ်ယောက်က လာပြောတယ် **"မကြောက်ပါနဲ့ စိုညာဉ် ဟာ ထာဝရပါတဲ့"** ဒါပေမဲ့ မင်းရှားက မကြာခင်သေသေမှာပဲ။

လူတစ်ယောက် သေခံမှုအားကောင်းမှာ ခင်ရှားက အကိုနှစ်သိမ့်အားပေးတဲ့အနေနဲ့ စိုညာဉ်ဟာ ထာဝရပါလို့ ပြောလိုက်တယ်၊ သို့ပေမယ့် ဒီနှစ်သိမ့်အားပေးမှုက အာအကူအညီမှ မရပါဘူး။ လူတစ်ယောက် စိတ်ဆင်းရဲမှု ကြီးမှာဖြစ်နေတယ်၊ ခင်ရှားကလူကို **"ဒီလောက် စိတ်ဆင်းရဲ မနေပါနဲ့ကွာ ဒါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်နေတာပါ"** လို့ပြောရင် ဒီစကားဟာ ဘယ်လိုမျိုး အကူအညီပေးနိုင်မှာလဲ၊ ခင်ရှားရဲ့စကားက သူ့ကို ပိုပြီးစိတ်ဆင်းရဲ စေတာပဲ ဖြစ်မှာပေါ့။ ဒီလို သဘောတရား တွေဟာ အကျိုးမရှိပါဘူး။ ဒါတွေဟာ လူမှုနှုတ်ကို နှစ်သိမ့်ဖို့ လှည့်စားဖို့ တီထွင်ခဲ့ကြတာပါ။ အကယ်၍ ခင်ရှားက အေးလိုက်တာလို့ ခံစားရရင်၊ မင်းရှားသိဝင်နေမှာလို့ ပဲဖြစ်မယ်၊ ခင်ရှားအမေက မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ဝက်ဝံဟုတ်မဟုတ် ဆိုတာ

စိတ်ပူနေမယ့်အစား ခုန်လိုက်ပေါက်လိုက်၊ ကျွမ်းထိုးလိုက်၊ ခေါ်ရာနောက်ပြေး လိုက် အားကစားတစ်ခုခု လုပ်လိုက်တာကမှ ပိုပြီးသဘာဝကျမယ်။ ဒါမှမ ဟုတ်ရင်လည်း ဝက်ဝံများရဲ့ စိတ်ငြိမ်ခြင်းကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ရမယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ခင်ဗျား သိပ်မစေးစေတော့ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော် အာမခံရဲပါတယ်။ အတက်ကြီး အသေအနှင့် ဘိုးတေးများ ကိစ္စတောတောပြီ။ ခင်ဗျားရဲ့လက်တွေ့ အခြေအနေ နဲ့ အထက ကိုက်ညီအောင် လုပ်ဆောင်ဖို့ပါပဲ။ ဘာကြောင့် ခင်ဗျားအနေနှင့် မေးလွန်းတယ်လို့ ခံစားရရင်၊ အဲဒီအသက်သာတဲ့ နည်းလမ်းကို ရှာဖွေ ရမယ်၊ ရုရှား နည်းစနစ်တစ်ခုကို အသုံးပြုလောက်မှကျရောက်ဖြစ်တယ်။ လက်တွေ့မကျတဲ့ မေးခွန်းတွေ ထုတ်နေလို့ကတော့ ခင်ဗျား လမ်းမှားကို လျှောက်သွားသလိုဖြစ်မယ်၊ ခင်ဗျားက မရပ်မနား မေးခွန်းတွေ တစ်ခုပြီး တစ်ခု မေးနေသမျှတော့ ခင်ဗျားရဲ့ သနားစရာကောင်းတဲ့ အဖေကြီး ကလည်း အလိုက်အထိုက် ခင်ဗျားကိုဆက်ပြီး နှစ်သိမ့်မှုတွေ ပေးနေရဦးမှာ ပါပဲ။ ဒီပြဿနာက အမြဲ ပေးပြီး ဘယ်ဟာကို အမိမှာယ်ရှိပါတယ်၊ ပြီးတော့ အလွန်တရာလည်း အရေးကြီးပါတယ်။

လွှတ်နယ်ဟာ ဒီလို ဘူးလျှာတွေကို ခံစားနေကြရပါ။ ခင်ဗျားရဲ့ သောက ဝေဒနာတွေကို တွေ့ရင်း၊ ခင်ဗျားရဲ့ ပြဿနာတွေကို ကြည့်မြင်ရင်းက ပြဿနာရဲ့ အပြင်ဘက်မှာ ဖုံးရှင်းတဲ့ နည်းနာကို သွားရှာနေတော့ စိတ်ပူ မလွဲလိုက်ပါနဲ့၊ ခင်ဗျားရဲ့ ပြဿနာကို ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် တိုက်ရိုက်သွား ကြည့်ပါ၊ အရှိအတိုင်း ကြည့်မြင်ပါ။ အဲဒီမှာ ခင်ဗျား အဖြေကိုရှာတွေ့မှာ သေချာပါတယ်။ မင်းဗျား၏ပြဿနာကို သွားကြည့်မြင်းဟာ၊ ရိုးရှင်းတဲ့ အဖြေကို သွားရှာတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဥပမာအားဖြင့် ခင်ဗျား အသက်မပြောင် မေးနေတာက "ငါဘယ်သူလဲ" အကြောင်းလို့ခင်ဗျား မေးခဲ့ရင်သူက မိုးနက် မင်းပါဒီ ဆိုရင် သူ့ပြဿနာက **"မင်းဟာ မိုးနတ်မင်းရဲ့သားပေါ့၊ မိုးနတ် မင်းက မင်းကိုအလွန်ပဲချစ်ခဲ့တယ်"** အဲဒီလိုအဖြေရခဲ့ရတယ်ဆိုရင်ပဲ ခင်ဗျား အထက်ကို အဖြေမရှာဘဲ မိုးနတ်မင်းက ငါ့ကို ဘယ်လို များချစ်ခဲ့တာပါလိမ့်လို့ ခင်ဗျားတွေးမိမှာ သေချာတယ်။ အဖြေအစား မတွေ့တဲ့ နောက်တစ်ယောက်ကို သွားမေးကြဦးမလားနဲ့ သူ့ပြဿနာ

"ခင်ဗျား ကိုယ်တိုင်က မိုးနတ်မင်းပဲလေ၊ ခင်ဗျား မိုးနတ်မင်းရဲ့ သားတော် မဟုတ် ပါဘူး" လို့ဆိုပြန်ရော တခါကျွန်းသားတစ်ဂါထာပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ သူကို ဘာတွေပဲပြောပြော ခင်ဗျား ခေါင်းကိုက်တယ်၊ စိတ်ကြေကွဲသွားတယ်၊ ဦးခေါင်းတစ်ခြမ်းလေးပဲမဟုတ်၊ ဒီနေရာကပါ တွေဖြစ်မိပြီ ဖြစ်နေတယ်၊ ဒီတော့ ခင်ဗျား အလွန်စိုးရိမ်မိနေပြီ၊ မိုးနတ်မင်းက ဘာလို့များ ခေါင်းကိုက်ရတာလဲ ပေါ့၊ ဒါမျိုးက ပြဿနာကို ဘယ်လိုမှ မဖြေရှင်းပေးနိုင်ပါဘူး။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားက "ငါဘယ်သူလဲ" လို့ မေးချင်တယ်ဆိုရင် အဖြေသူကို သွားမေး ပါနဲ့၊ ငြိမ်သက်စွာထိုင်ပြီး နက်ရှိုင်းစွာမေးရမှာက ခင်ဗျားရဲ့ တည်ရှိမှုပါ။ ပြဿနာရဲ့ ပုံတင်သံ ပေါ်လွင်လာပါစေ၊ စကားလုံးတွေပါကဲ့ ရိုက်မက် သံမျိုး မဟုတ်ဘူး၊ တည်ရှိမှုကို မေးတာ "ငါဘယ်သူလဲ" ဒီပြဿနာရဲ့ အတွင်းသဘောကို နှလုံးသားထဲထိတွင်းတဲ့ မြားတစ်စင်း ဖြစ်သွားတဲ့အထိ အာရုံစူးစိုက်လိုက်ပါ။ ဒီနောက်မှာတော့ ပြဿနာနှင့်အတူ အနက်ဆုံးနေရာ အထိ လိုက်သွားကြည့်ရမှာပဲဖြစ်တယ်။

"ငါဘယ်သူလဲ" ဆိုတာ အဖြေသုံးခုယ် ပြန်ဖြေဖို့ မလိုပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အကယ်၍ ခင်ဗျား ပြန်ဖြေမယ်ဆိုရင်လည်း ခင်ဗျားပြောတဲ့ သူများပေးတာပဲ ဖြစ်သွားမယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ မှတ်ဉာဏ်အားကိုးနဲ့တော့ အဖြေမထွက်ပါနဲ့။ အကြောင်းကတော့ ခင်ဗျားရဲ့ မှတ်ဉာဏ်အားလုံးဟာ အခြားသူဆီက ပုံတူကူးယူလာတာဖြစ်လို့ပါ။ ခင်ဗျားရဲ့ မှတ်ဉာဏ်ဆိုတာ ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့တစ်လုံးလိုပဲ၊ နည်းနည်းလေးမှ ထက်သန်မှုမရှိဘူး။ ခင်ဗျားနဲ့မှတ်ဉာဏ်နဲ့ တကယ့်အသိဟာ နီးစပ်မှု ဆက်သွယ်မှုမရှိဘူး။ ဒါတွေအားလုံးဟာ သူများက ခင်ဗျားကို နှုတ်ကျူးလာတာတွေဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် "ငါဘယ်သူလဲ" လို့ မေးမြန်းတဲ့အခါ ခင်ဗျားရဲ့ မှတ်ဉာဏ်က ပြောလိမ့်မယ် "ခင်ဗျားဟာ ကြီးမြတ်တဲ့ ပီညာရှင်တစ်ပါး ဖြစ်တယ်လေ" ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားသတိထားတော့၊ ထောင်ချောက်ထဲ ဝင်ပြသွားနဲ့ကိုယ်လူ၊ အဲ့ဒီ အမှိုက်တွေကို လွှင့်ပစ်လိုက်စမ်းပါ။ ဒါတွေအားလုံးဟာ ဆောင်စဉ် ရေမှု၊ တောက်တီးတောက်တဲ့ စကားတွေပဲဖြစ်တယ်။

ခင်ဗျား အဆက်မပြတ် ဆက်လျှောက်ပါက မေးနေပါ။ "ငါဘယ်သူလဲ၊ ငါဘယ်သူလဲ၊ ငါဘယ်သူလဲ" ဖျော်ထုံးကောက်နေမှာ ဒီပြဿနာလည်း ပျောက်ပြယ်သွားတာကို ခင်ဗျားမြင်ရပါလိမ့်မယ်၊ ကျန်ရစ်ခဲ့မှာက မှတ်သိမ်ခြင်းတစ်မျိုးသာဖြစ်မယ်၊ အခုနေတော့ ဒီမေးခွန်းက "ငါဘယ်သူလဲ" ဆိုတာ ရုပ်ပြဿနာ မဟုတ်တော့ဘဲ ပျောက်သွားပါပြီ၊ ဒါဟာ မှတ်သိမ်ခြင်းတစ်မျိုးသာဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ ဖြစ်တည်မှုတစ်ခုလုံးနဲ့ အံ့ဩမှုက်သိမ်မှု အတူပေါင်းစည်းထားတဲ့ ရှင်မှုသဲ့ပဲ "ငါဘယ်သူလဲ" ဖြစ်တယ်။ အဆုံးစွန်ဆုံးတစ်နေရာ၊ ခင်ဗျားမြင်တွေ့ရမှာက ခင်ဗျားသည်ပင်လျှင် မတည်ရှိတော့ဘဲ မှတ်သိမ်မှုပစ်ခုတည်းသာ တည်ရှိနေမှာ။ ဒီတည်ရှိမှုဟာ တကယ့်ကို လှိုက်လှဲခြင်းကမ္ဘာ ကြီးမှုရှုံးဟာကြောင့် ရုတ်ချည်းဆိုသလို ခင်ဗျားရဲ့ တွေ့ရှိချက်ဟာ ပေါက်ကွဲသွားတဲ့ အရာအလွန် ဖြစ်တယ်။ ရောပိုတခင် ခင်ဗျားနဲ့ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ရှက်နာချင်းဆိုင်မိတော့မှ ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ ဆိုတာ သိသွားမှာပါ။

ခင်ဗျားက ခင်ဗျား အမေကို မေးတယ် "ကျွန်တော်ဘယ်သူလဲ" ဒါတော့ဖြစ်ကောင်းပါဘူး၊ သူကိုယ်တိုင်လည်း သူဘယ်သူဆိုတာ မသိပါဘူး။ ခင်ဗျားရဲ့ အဘိုး ဒါမှမဟုတ် အဘွားကိုလည်း ဒီမေးခွန်း မမေးသင့်ပါဘူး၊ မေးပါနဲ့တော့၊ အမေကိုလည်း မမေးပါနဲ့၊ ပုဂ္ဂိုလ်အဖွဲ့အစည်းကိုလည်း မမေးပါနဲ့၊ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ပုဂ္ဂလအသိုင်းအဝိုင်းကိုလည်း မမေးပါနဲ့ ခင်ဗျားနဲ့လုံးသားရဲ့ အနက်ရှိုင်းဆုံးနေရာကိုသာမေးပါ။ ခင်ဗျားဟာသာ အဖြေတကယ်အဖြေကို သိချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားရဲ့ အတွင်းပိုင်းကိုးပဲ ဦးတည်ပါ၊ ဒီမှာ အတွင်းပိုင်းက လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ခွင့်မှု ဖြစ်စဉ်တစ်ခုမှာဖြစ်လာပဲ မှုတွေဖြစ်ပေါ်လာမှာ၊ မေးမှာဘယ်၊ ဒီလိုအဖြေအမှန်ကို ငါဘယ်သူ လုပ်ပြီး ပြောင်းလဲပစ်ရမလဲ လို့ ခင်ဗျားက မေးမှာပါလော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ဒါကို ပြောင်းလဲမရနိုင်ဘူးလို့ အဖြေပေးရမယ်၊ အရင်ဆုံး ခင်ဗျားရဲ့ လက်တွေ့ဘဝကို ခင်ဗျားမှချသွားရမယ်ဆိုင်ရမယ်၊ ဒီရှင်ဆိုင်မှုကသာ ခင်ဗျားကို ပြောင်းလဲပေးနိုင်မှာဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော့်ယက်ကြောက် ပြောနိုင်တာတော့ ဒါတွေပါပဲဖြစ်တယ်၊ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ပြောရရင် ပြဿနာဟာ လွှင့်ပြယ်

သွားပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီလို ပျောက်ကွယ်သွားတာဟာ အဖြူရောင်တစ်ကောင်ရဲ့ အကြောင်းကြောင့်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော် ဘယ်သူ့ကိုမှ မဆဲခဲ့ဘူး၊ အမှန်ပြောရရင် ကျွန်တော်ဟာ သူများမေးခဲ့ဖူးတဲ့ အကြောင်းတွေကို ကြိုးကြိုးစားစားနဲ့ လွှင့်ပစ်ခဲ့တာမျိုးပါ။ သူတို့ကတော့ မေးခွန်းတွေရဲ့နေရာမှာ ရက်ရောမှုနဲ့ ပါတယ်။ လူတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး သူများတကာကို အသေးစိတ်ဖြတ် သားပြီး စကားတွေ ပြောကြားရတာ အကျင့်ပါနေပြီ၊ တခြားကိစ္စမှာ မဖျက်ရရင် နေရမယ်၊ သူများကို သတိပေးတဲ့နေရာမှာတော့ အခွင့်ကို ရက်စရာပြီး သုံးပါတယ်။ တကယ့်ကို လေးစားစရာ ကောင်းလိုက်တောင် ပါပဲ၊ ခင်ဗျားက သူတို့ကို မေးသည်ဖြစ်စေ၊ မမေးသည်ဖြစ်စေ၊ သူတို့အားလောက လူတွေကို နားထောင်ရ သတိပေးစကားတွေ ပြောပြနေမှာ ဖြစ်တယ်၊ တကယ်လို့ ပေးတာများပြီး၊ လက်ခံမှု နည်းတဲ့ပမာဏကို ပြောပါဆိုရင်တော့ ဘာပေးလေပေးပါပဲ ဖြစ်မယ်။ ဒါဟာ လူကြိုက်များတဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်တစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာ ပြောရရင် ခရီးသွားနှစ်ယောက် သစ်ပင် အောက်မှာ ထိုင်ပြီးနားနေကြတုန်း ခရီးသွားတစ်ယောက်က စပြီးပြောတယ်၊ **"ငါ အခုလို အဖြူအနေမျိုး ပြောင်းသွားရတာ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ငါဘယ်တုန်းကမှ သူများရဲ့ သတိပေးစကားကို နားမထောင်မိခဲ့လို့ပဲ"**၊ နောက်တစ်ယောက် ပြောတာက **"ငါနီလိုပြောင်းလဲသွားရတဲ့ အကြောင်း ကတော့ လူတိုင်းရဲ့ သတိပေးစကားတွေ နားထောင်မိခဲ့လို့ပါပဲ"**။

ဒီနေ့ခေတ်ဟာ မှုချဲ့ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်ဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျားအဆွေးရှုံး တယ်လို့ ခံစားရတာ ကျွန်တော်သိတယ်။ ခင်ဗျား အလှနဲ့အသင်း အခံရခက် နေမယ်ဆိုတာလည်း ကျွန်တော်သိတယ်။ အသက်ဟာ မင်းအောက်တို့ ကြိုက်ပေါ်မှာ ပျောက်နေရတာလည်း ကျွန်တော်သိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ဘယ်ကို နှစ်သိမ့်မှုမျိုးကိုမှ ခင်ဗျားကို မပေးနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်တော်ရဲ့ နှစ်သိမ့်မှုဟာ ခင်ဗျားအတွက် အသုံးဝင်လိမ့်မယ်လို့လည်း ကျွန်တော် ဘယ်တုန်းကမှ မယုံကြည်ခဲ့ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ နှစ်သိမ့်မှုမှာ အမှုဟာ အချိန်ကို ဖြုန်းတဲ့ နောင်နေရ ကာယမျိုးဖြစ်စေနိုင်ပါ။ အဲဒီလိုပဲ သူက ဝက်ဝံတစ်ကောင်ကို ပြောတယ်၊ "ဟုတ်တယ်လေ မင်းအခုက

မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ဝက်ဝံတစ်ကောင်ပေါ့" သူ့အမေ စကားကို ကြားတော့ ဝက်ဝံကလေး အားတက်သွားတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ဝက်ဝံဆိုတာ အအေး မခံရဘူးဆိုလို့ သူ့ဖာသာ တွေးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မေးပါကြတယ်၊ "**အမေ ကျွန်တော့် အဘိုးကရော မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ဝက်ဝံပဲလားဟင်**" လို့ သူ့ယုံမှားရှုပ်နေတယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆို ဝက်ဝံကလေး သိချင်တာက သူ့ရဲ့ ပျော့သားတော်စပ်မှုနဲ့ မျိုးရိုးလိုက်မှုမှာ ပြဿနာများ ရှိနေသလားပေါ့။ ဘာကြောင့် ဒီလောက် အေးနေရတာလဲ။ သူ့အမေက ပြန်ဖြေတယ်၊ "**သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ ခင်းအဘိုးကလည်း မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ဝက်ဝံပါပဲကွယ်**" ဒီစကားကို ကြားပြီး သူ ခုတိယအကြိမ် အေးခဲတဲ့နေရာကို စဉ်းစားကြည့်ပြန်တယ်၊ ပြီးတော့ သူကိုယ်သူလည်း အားပေးတယ်၊ ဒီလောက်အေး နေရာမှာနဲ့ ငါတို့က မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ဝက်ဝံတွေလေ၊ ဒီနှစ်သိမ့်အားပေးမှုဟာ အအေးဒဏ်ကနေ ဘေးလေးလျှော့ကျသွားသလို အချိန်ကို ဖြုံ့ဆန့်လိုက်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီလောက်ရှိပြီတော့ ဆင်ချွေး ထပ်ရည်ခံရ လို့လည်းမရနိုင်ပါဘူး။ ဘဝကလေး နောင့်ဆေးသွားတာကလွဲရင် အေးခဲတဲ့နေရာက ထပ်ပြီးပေါ်ကာ ဦးမှာပါပဲ။

မတတ်နိုင်တည်ရှိမှုကို ရှောင်လွှဲလို့ရပါဘူး။ ဒီနေရာမှာ ပြဿနာရဲ့ သဘောသဘာဝများဟာ အသုံးမကျသည့်တာ အမှန်ပဲ၊ သဘောသဘာဝများတွေကို နေ့တစ်လိုက်ပါ။ မြန်ချင်တာမှ အမှန်ရှာပါ၊ ခင်ဗျားသိပြီး စိတ်ဒုက္ခရောက်နေသလား၊ ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားရဲ့ စိတ်ဒုက္ခကို ခင်ဗျား ကိုယ်တိုင်သွားကြည့်ဖို့ လိုမယ်၊ ခင်ဗျား သိပ်မှကျသွည်ပေါ်သည်ဖြစ်နေသလား။ ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားရဲ့ အုပ်ချုပ်မှုပေါ်သလဲတွေကို အသေးအဖွဲ သွားကြည့်ရမယ်၊ မိမိတာသော နက်ရှိုင်းစွာ ကြည့်မယ်ဆိုရင် ဒါဟာ ခင်ဗျားရဲ့ အသက်ပဲဖြစ်တယ်၊ မှန်ရဲ့ ကိုယ့်အသက်ကို ရှင်သန်အောင် သွားလုပ်ရမယ်။ မိရွှေမျှော်ရှုးပါနဲ့၊ လိုးလောက်ပတ်ရှုစ် (Second hand) မဖြစ်ပါစေနဲ့ မိုးရတ်မင်းက (Original) မှုလုံးကိုပဲ ကြိုက်တယ်၊ မိုးမှတ်မင်း တစ်ယောက်ရှိကြိုက်တယ်ဆိုလို့ ကျွန်တော် တစ်ခါမှ မကြားခဲ့ဖူးပါဘူး။ ဆင်ခွံခလ မှုဝင်ခံလုပ်ပါ၊ ကိုယ်ပိုင်အတွေ့အကြုံ ကိုယ်ပိုင် ယုံကြည်ချက်တွေနဲ့ ငါဟာငါပဲ ဆိုတဲ့ ခမျာပါနဲ့

တစ်မျိုးတည်းမှာ ခင်ဗျားရဲ့ပြဿနာကို ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ရက်ရက်စက်စက်ရှင်းရှင်း သွေးအေးကြည့်ရှုခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ကတိပေးခဲ့ပါ ပြောနိုင်မယ်၊ ဒါကတော့ ခင်ဗျားရဲ့ ပြဿနာထဲမှာ ခင်ဗျားရဲ့အမြင်က မှုန်ဝါးနေတယ်၊ ပြဿနာဆိုတာ မျိုးစေ့ပေါက်တာနဲ့ တူတယ်၊ ဘာကြောင့်လို့ ခင်ဗျား ကသာ သေးသေး နက်နက်ရှိမယ်ဆိုရင်တော့ဖြင့်ပဲ ပြဿနာထဲကနေ အဖိုးအညှောင့်ကလေး တွေလို ထိုးထွက်လာမှာပါ။ ခင်ဗျားရဲ့ မသိမှုဟာ မျိုးစေ့ပါပဲ၊ အကယ်၍ ခင်ဗျားက ဒါကိုနက်နဲစွာ အင်ပြင်သုံးသပ်မယ်ဆိုရင် သိမှုဟာ မသိမှု ထဲကနေ ပန်းတစ်ပွင့်လို ပွင့်လန်းလာမှာဖြစ်ပါတယ်။ ခင်ဗျား အေးလျှပ်လို့ တဆတ်ဆတ်ဟုန်နေတယ်၊ ဒါမှာပြဿနာပဲ၊ သူ့အတွင်းပိုင်းကို ဝင်ကြည့်လိုက်ပါ။ ဒီအထဲကနေ၊ အမှန်တရားတွေ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်တယ်၊ အမှန်တော့ ဒီတရား အားလုံးဟာ ခင်ဗျားကိုပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်တယ်၊ ပြဿနာနှင့် ရှင်းချက်။ ပြဿနာနှင့်အဖြေ၊ မသိမှုနှင့် သိမှု၊ ဒါတွေရဲ့ ပန်းတိုင်ဆောင်ရွက်ဟာ ခင်ဗျားရဲ့ အတွင်းပိုင်းကို ဦးတည်ကြည့်မှုသာ အဓိကဖြစ်တယ်။ ။

■

အိုရှိုပြောတဲ့ ဖြူစင်စိတ်နှင့် နိုရှင်းသောဘာဝ

ဖြူစင်တဲ့စိတ်ဆိုတာ ဘာကိုပြောတာလဲ။ ရိုးရှင်းတဲ့အပေါ် မိမိပေး ဖြူစင်ပြီးလောကကို မရိုးမြစ် လှိုင်းလေးရဲ့ အရေးပါလောက်ကောင်းစရာလား။ တောင့်တတဲ့ အတွေးမဲ့စရာမျှမရှိခြင်းနှင့် စိတ်ပါးသောသူဟာ ဖြူစင်တဲ့ စိတ်ထားဖြစ်တယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့်ပြောရရင် လောဘစိတ်ပျောက်ပြယ်ခြင်းရဲ့ အခြားအမည်နာမ တစ်ခုလို့ပြောနိုင်ပြီး ဗုဒ္ဓတရားတော်ရဲ့ အတွင်းသဘောလည်း ဖြစ်တယ်။ သင်နှင့်အရာ ကိစ္စများ အကြား ဆက်စပ်ပြောလည်ခြင်းရဲ့အကောင်းဆုံး နိယာမက သင်စွန့်လွှတ်ရာမှုခြင်းကို ရှုပ်ဆိုင်းပေါက်ကာဖြစ်သလို၊ အရာကိစ္စများနှင့် ဟာမိသဘောတူညီ မပါဝင်ဘဲ စီးမျှောဖို့အစပြုခြင်းလည်း ဖြစ်တယ်။

ခဉ်းလဲတဲ့ ဦးနှောက်ကတော့ စွန့်လွှတ်ရန်နေမှာပဲ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အတ္တက စွန့်လွှတ်မှုခြင်းကို မကောင်းမှုကြီး မျှော်မှန်းသောကြောင့် ဒါပေမယ့် တစ်ချိန်တည်းမှာ ခဉ်းလဲတဲ့ ဦးနှောက်ဟာ အတ္တကို ဖယ်ကြဉ်သော ရှင်သန်နိုင်တာဖြစ်တယ်။ ဒီနှစ်ခုက ခွဲမရတဲ့အရာ၊ အကယ်လို့ အတ္တစိတ် ပျောက်ပြယ်သွားတယ်ဆိုရင် ခဉ်းလဲတဲ့ ဦးနှောက်လည်း ပျောက်ကွယ်သွားမှာပါ။ ကျန်နေမှာက ဖြူစင်တဲ့စိတ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဖြူစင်တဲ့သူဟာ ခုခံခြင်းကိုအပြီးအပိုင် စွန့်ပယ်ခဲ့တယ်။ သူဟာ နှိုင်းယှဉ်ချက်အားဖြင့် ပိုမြင့်မားတဲ့ တည်ရှိမှုမျိုးကိုသာ စိတ်ဝင်စားပြီး သူ့အဖေနှင့် နောက်ထပ်တစ်ကြိမ် ပေါ်ထွက်လာမှုမျိုးကို မလိုလားဘူး။

သူ့ကိုယ်သူ ထူးခြားသူတစ်ယောက်အဖြစ် သက်သေပြချင်တယ်။ သူဟာ နှင်းဆီကန်းဟာမ်ပွင့်လို့ ဒါမှမဟုတ် မိုးကြာရွက်ပေါ်က နှင်းရည်တစ်စက်လို ပြောင်းလဲသွားတာဖြစ်တယ်။ သူဟာ အကာနိုအသက်ရဲ့ မှုတ်က အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ဖြစ်သွားခဲ့ပြီ၊ သူပျော်ဝင်သွားပြီး သမုဒ္ဒရာကြီးနှင့် တစ်ပေါင်းတစ်စည်းတည်း ဖြစ်သွားခဲ့ပြီ၊ သူဟာ လှိုင်းလုံးကလေးတစ်ခုမှသာ (ငါ)ဆိုတဲ့ အလှူအလေ့ရှိသူဖြစ်တယ်။

(ငါ)ပျောက်ပြယ်ခြင်းဟာ ဖြူစင်ခြင်းဖြစ်တယ်။ ဖြူစင်ခြင်းဟာ ရှင်သန်ရုံသက်သက်ပဲ၊ ဘယ်လိုရှင်သန် မယ်ဆိုတာကို သွားစဉ်းစားဘူး၊ (ဘယ်လို) ရှင်သန်ရမယ်လို့ စဉ်းစားလိုက်တာနဲ့ ပြဿနာက ရှုပ်ထွေးမှုစ ပေါ်လာတာပဲ၊ ဖြူစင်ခြင်းဆိုတာ မျက်စိအောက်က တခဏအတွင်း ရိုးရိုးတန်းတန်းဖြစ်နေတဲ့ ဘဝမှာရှိရဲ့ ရောင်ပြန်ဟပ်မှုသာဖြစ်တယ်။ သို့ပေမယ့် ရိုးရိုးတန်းတန်းဆိုတာ၊ မရိုးဖြစ်တဲ့ အမျက်အပေါက်မဟုတ် မဟုတ်ဘူး။ သူက ဖြူစင်မှုရဲ့ ပိတ္တုပ္ပသာဖြစ်ပြီး တစ်ယောက်ယောက်ကို လိုက်နေတဲ့ အရိပ်ရဲ့ တူတယ်။ ခင်ဗျားအနေနှင့် ရိုးရိုးတန်းတန်းဖြစ်အောင် ဆိုနိုင်၊ အားထုတ်ကြိုးစားနေဖို့ မလိုပါဘူး။ အကယ်လို့ ခင်ဗျားက ရိုးတန်းအောင် ကြိုးစားဆောင်ရွက်မယ်ဆိုရင် အဲဒီကြိုးပမ်းမှုကသာ ရိုးတန်းမှုလေးကို ဖျက်ဆီးအောင် ဖျက်ဆီးလိုက်တာပဲ ဖြစ်မယ်။ ရိုးတန်းမှုကို ခင်ဗျားပြုစုပျိုးထောင်စရာမလိုပါဘူး။ ပျိုးထောင်ပြီးမှ ရလာတဲ့ ရိုးတန်းမှု ဆိုတာ ပေါ်ပြက်ပြက်ပဲ ဖြစ်မယ်။ ရိုးတန်းမှု ဆိုတာ မှုရပ် ပိုသဘာဝကျကျလိုက်ပြီး အရိပ်ကသလိုဖြစ်ရမယ်။ ဒါ့ကြောင့် ခင်ဗျား သေသာ ဖြစ်နေစရာမလိုဘူး။ ဒီအရိပ်က ခင်ဗျားနောက်ကလိုက်မှ လိုက်ပါလောလို့ လှည့်ကြည့်နေစရာလည်း မလိုပါဘူး။ အရိပ်ဆိုတာ သေချာပေါက် ခင်ဗျားနောက်လိုက်မှာ။

ဖြူစင်တဲ့လူမှာ မူဝါဒမရှိဘူး။ ပဋ္ဌပေါ်မူပုံစံမျိုးမထားဘူး၊ ပြင်းပြ တောင့်တစိတ်လည်းမရှိဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ရှိခြင်းသက်သက်ရဲ့ ပြင်းပြ

စိတ်က အတိတ်ကာလ တစ်ခုမှာ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့တာကို ဖော်ပြတာဖြစ်လို့ ယော်ပြ ကာယ်ဆိုတာ တစ်ပါးသူရဲ့ ဖြယ်ကျယ်မှုကိုခံရတာပဲ။

ဒါကြောင့် ဖြူစင်ခြင်းမှာ ရှိမဖြစ်တဲ့ တောင်းဆိုချက်ဆိုတာ မရှိဘူး၊ ဖြူစင်ချင်တဲ့အတွက် ပြီးမှာလည်းရောက်ဖိုင်မှာဘဝမျိုးနဲ့ နေရာလည်းမလိုပါဘူး၊ အကြောင်းလို့ ခင်ဗျားက ပြည့်စုံကိုယ်တဲ့ ဘဝအဲ့ရောက်ရမှတ်ကိုသာနဲ့ သူတောင်းစားဘဝမယောက်ကို ဖြစ်သလိုဘဝမျိုးနဲ့ မယှဉ်လျှော့ကြဲ့ရှိ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အကောင်းအဆွေ ညှဉ်းပန်းမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားမှာ ရိုးရိုးတန်းတန်းဆိုတဲ့ သဘောမရှိတော့ပါဘူး။ ရိုးရှင်းခြင်းမှာ ကိုယ့်ကိုကြွယ်ဝခြင်းနှင့် ဖျော်ဖြေစရာ မရှိရဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မပါဘူး။ ဒါကိုထပ်ပြီး နားလည်သဘောပေါက်ဖို့ လိုပါတယ်၊ ခင်ဗျားက ဘာမှမရှိတဲ့ ဖွဲ့တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားမှာ ပိုင်ဆိုင်ချင်တဲ့စိတ်ရှိမယ်ဆိုရင် ဒီပိုင်ဆိုင်ချင်စိတ်ဟာ ရိုးစင်းတဲ့ဘဝရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်လာမယ်။ ဘာပစ္စည်းဥစ္စာမှ မရှိတဲ့ အခြေအနေ အောက်မှာတောင် ဒီစိတ်မျိုးဟာ တည်ရှိနိုင်သလို၊ ရောက် တစ်ရည်းပြောင်းလဲပြီး ပြောရင် ခင်ဗျားက ဥစ္စာစီးပြည့်စုံလွန်းသူဖြစ်လာမယ်။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားမှာ ပိုင်ဆိုင်ခိုးရိုးချင်စိတ် နည်းနည်းမှမရှိဘူး၊ "ရှိခြင်း" ဆိုတဲ့ အရာနဲ့ ခင်ဗျားဟာ လုံးလုံးသဟဲ့ကွာရှင်း ပြတ်ခဲ့တာတာမျိုးဖြောင်းရှိတယ်။

စိတ်နှလုံးသား ငြိမ်းသက်သူဟာ ဦးနှောက်ရဲ့ ချုပ်ခြယ်မှုကနေ လွတ်မြောက်မြွန်းသူဖြစ်တယ်။ အယ်ပတ်ယ ခင်ဗျားကို လွှမ်းမိုး ခြယ်လှယ်ခြင်း မပြုတော့တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် အနာဂတ်ဟာလည်း ပျောက် ပြယ်သွားမှာပဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အနာဂတ်ဆိုတာ အတိတ်ရဲ့အစိပ်ပိုး ခြင်းပါပဲလေ၊ အတိတ်ကာလမှာ ခင်ဗျားဟာ ပျော်ရွှင်ခြင်းတစ်မျိုးမျိုးကို ထိတွေ့ခံစားခဲ့ရတော့ ဒါတွေကိုပဲ ရွှေလမ်းတာ်ကောင်း၊ ပြီးပေါ့သွားချင်တယ်။ အဲဒါကြောင့်၊ အနာဂတ်ကာလ အပေါ်မှာ ခင်ဗျားရဲ့သဘောတရားနဲ့ ပေါ်ပြုမှု ဖြစ်တယ်။ အရင်တုန်းက ခင်ဗျား နာကျင်ရတဲ့ကြုံမှုတွေ အများကြီးခံစားခဲ့ ရတော့၊ အနာဂတ်မှာ ခင်ဗျားရဲ့ အနာဂတ်မှာ ရောက်ဝင်လာဖို့ကိုမ ဒီလို နာကျင်ကြေကွဲမှုမျိုးနှင့် ဒုက္ခတွေမခံစေဖို့ သမ္မာပေ အတော်ပါပြီ ဆုတောင်း ပွတ္တာ ပြုရပါကယ်။ ဟာတယ်တော့ ခင်ဗျားရဲ့အနာဂတ်ဆိုတာ ပြောင်းမွမ်းမံ

ထားတဲ့ အဝတ်တောင်ဖြစ်ပါတယ်။ အပေါ်ကျေးဇူးကိုဆိုးသွားတော့နဲ့ အနောက်တိုင်းဟာလည်း ပျောက်ပြယ်သွားလိမ့်မယ်။ ဒါဆို ကျွန်ုပ်မှာမှာ အကြွင်းမဲ့၊ အနိစ္စတရား ရှုပ်တစ်ပြက်၊ ယနေ့ရုက်မှာ။

ကျွန်တော် ခင်ဗျားတို့ကို ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ပြောပြမယ်။ ရှေးအခါက ရွာစွန်ရွာဖျားတစ်ခုမှာ ရဟန်းကြီးတစ်ပါး သီတင်းသုံးနေတယ်။ ဒီရဟန်းကြီးမှာ သပိတ်တစ်လုံးသာရှိပြီး၊ အလွန်ရိုးစင်းတဲ့ ဘဝကို သူ့အဆီးတည်း ဖြတ်သန်းနေပါတယ်။ တစ်နေ့မှာ ဘုရင်မင်းမြတ်က ရဟန်းကြီးရဲ့ဘဝကို မြင်တွေ့သွားတဲ့အခါ အလွန်တရာ ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားပြီး မင်းဆရာအဖြစ် ကိုးကွယ်တင်မြှောက်ချင်တယ်၊ သို့သော်ငြား ဘုရင်က အမှန်စစ်ဆေးဖို့ သူဖြစ်ချင်တော့၊ ရဟန်းကြီးရဲ့ နောက်ကြောင်းကို လိုက်လံစုံစမ်းခိုင်းတယ်။ ရဟန်းကြီးရဲ့ စိတ်နေသဘောထားအမှန် သူ့ဘဝထဲမှာ မအပ်စပ်တဲ့ အပြုအမူ တွေ့ရှိမရှိ စောင့်ကြည့်အကဲခတ်ခိုင်းပြီး၊ လုံးဝ ယုံကြည်ရလောက်တဲ့ အခြေအနေကို ရောက်မှပဲ ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ အစေခံတော်တွေက "ရဟန်းကြီးရဲ့ ဘဝဖြတ်သန်းမှုမှာ အပြစ်အနာအဆာမရှိပါဘူး။ သူဟာ အလွန်တရာ ရိုးစင်းသူဖြစ်ပြီး ရိုးသားစွာ နေထိုင်ကျင့်ကြံသူဖြစ်တယ်။ သူဟာ အမှန်တကယ် ကြီးမြတ်တဲ့ သူတော်စင်တစ်ပါးဖြစ်ပါတယ်" လို့ ဘုရင်မင်းမြတ်ကို လျှောက်တင်တော့မှ ဘုရင်က ရဟန်းကြီးဆီသွားပြီး ရိုသေစွာ ဂါရဝပြုရင်း "ဆရာတော်ကို တပည့်တော်ရဲ့ နန်းတော်မှာ သီတင်းသုံးဖို့ ပင့်ဆောင်ချင်ပါတယ်။ ဒီလိုနေရာဟာ အရှင်ဘုရား နဲ့ မသင့်လျော်ပါဘူး" လို့ ဘုရင်က လျှောက်ထားတော့လည်း၊ သူ့ရဲ့ အပြောင်းအလဲမှာ၊ ရှုပ်ကျော်ကာဗာ သူတော်စင်ရဟန်းကြီး ခေါင်းခါ သူ့ရဲ့ဖိတ်ကြားခြင်းကို ငြင်းပယ်လိမ့်မယ်။ "မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ကျွန်ုပ်ဟာ အလွန်ရိုးစင်းတဲ့ဘဝမှာ နေထိုင်သူသာဖြစ်တယ်၊ ဘယ်နှယ်လုပ် နန်းတော်ထဲ နေလို့ ဖြစ်မှာလဲ" ဆိုတဲ့ စကားမျိုးကို ရဟန်းကြီးဆီက ကြားရင်တယ်၊ ကြည့်စမ်းပါဦး၊ သူ့ကိုယ်ပိုင်လည်း ဖိတ်မေးသားတယ်၊ သူ့အတွေးတွေက အနိုင်းရှင်းဘက်မှာ ရောက်နေကြမယ် ဤသဘော ဦးနှောက်ဆိုတာ အလွန်ကို ရှင်တွေးခေါ်တယ်၊ သူ့ရဲ့ ဖိတ်ကြားတောင်းဆိုမှုကို လက်ခံလိုက်တာနဲ့

ယှရှင်ထဲ ကျော့နှင်းပျော်ရှင်သွားမယ်၊ ဒါ့အပြင် သူ့စိတ်ထဲမှာ အပြောအဆိုအား နည်းတွေက ရှိနေဖြစ်ပေသေးရဲ့၊ ဒီသူ့ပေါ်စင်ကြီးဟာ အထက်ပါလို အောက်ထစ် သူတော်စင်သာဖြစ်ခဲ့ရင် ငါ့ရဲ့စိတ်ကြားမှုကို ပြင်းပယ်နိုင်တာပါ၊ "မဖြစ်နိုင် ပါဘူး။ ကျွန်ုပ်ဟာ သာမန်ရဟန်းတစ်ပါးသာ ဖြစ်လို့ သစ်ပင်အောက်မှာ နေလို့ရပါတယ်၊ ဒါဟာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ရိုးရှင်းသော ရဟန်းအကျင့်သာဖြစ်တယ်၊ လောကီကာမဘုံက အပြီးအပိုင် ခွန်ခွာခဲ့သူဖြစ်လို့ ကျွန်ုပ်နောက်ကြောင်း မြန်းကြည့်နိုင်ပါ" ဒီလို ပြင်းပယ်မှုကြောင့် ရဟန်းကြီး ပြုသင့်တယ်လို့ ဘုရင်က ယူဆထားတယ်။

ဒါ့အပြင် ဒီရဟန်းကြီးက အမှန်အကန်သူတော်စင်ဆိုဟာ သေချာတယ် "ကောင်းပြီလေ၊ မြင်းရထားက ဘယ်မှာလဲ၊ သင့်ရဲ့ရထားကို ယူဆောင်လာခဲ့ပါ၊ နန်းပေါ်ဆီသို့ ကျွန်ုပ်လိုက်ခဲ့ပါမယ်" နန်းတော်သို့ သွားမည်ဆိုပါက ရှိသင့်ရှိထိုက်သော အဆောင်အယောင်များ ရှိရပေတော့မယ်။

ရဟန်းကြီးရဲ့ ဒီစကားသံကို ကြားရတော့ မင်းကြီးလည်း အတော်ကို စိတ်ပျက်အားငယ်သွားရဲ့ သူ့အကောင်နဲ့မျှင်က ပါစင်ဆောင်ပွဲနေလို့ ကျွန်ုပ် ဒီလူကတော့ လူသာနဲ့တူတယ်။ အတုကြီးဖြစ်မှာ၊ ဒီရိုးရှင်းမှု အားလုံးဟာလည်း သူ့ရဲ့အယောင်ဆောင် လှည့်ကွက်တွေပဲဖြစ်မှာ။ ငါ့ကို ဖြားယောင်းဖို့ ဆောင်ရွက် ခင်တားသည်းဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သိပ်နောက်ကျသွားပြီ။ ရဟန်းကြီးကို နန်းပေါ်ပင့်ဆောင်ဖို့ ကတိကဝတ်ပြုပြီးသား ဖြစ်နေပြီ။ ထွက်ပြီးသား သင်ခွယ် ပြန်ဝင်ရိုးမရှိလို့ ဘုရင်တို့ရဲ့စကား ပြောပြီးသား ပြန်နုတ်လို့မရဘူး။ သူဟာ ကတိတည်သူ တစ်ယောက်၊ လက်နုံးရှုံးနဲ့ ပြည့်နှစ်သူတစ်ယောက်။ မင်းသည်တော်တစ်ယောက်၊ တစ်ချို့တည်းမှာ ဘုရင်မင်းမြတ်တစ်ပါးလည်း ဖြစ်နေတယ်။

"ကောင်းပြီလေ၊ အခုတော့ ငါ သူ့ဆောင်ချောက်ထဲရောက်နေပြီ။ တစ်ပြေးသားမှ တန်ဖိုးမရှိတဲ့လူ၊ တစ်ကြိမ်တစ်ခါလေးတောင်မှ ဟန်ဆောင်မပြင်းတဲ့လူ၊ အခုတော့ သူဟာငါ့ရဲ့ စိတ်ကြားမှုကို ပြင်းပယ်သင့်တာပဲ" လို့ သူ့စိတ်ထဲမှာ ပြောရင်း ဘုရင်မင်းမြတ်က မြင်းရထားပေါ်မှာ

စိတ်မသက်မသာနဲ့ လိုက်ပါခဲ့ပေမယ့်၊ ရဟန်းကြီးကတော့ စိတ်ရွှင်လန်းစွာ နဲ့ပင် ဘုရင်မင်းမြတ်ကဲ့သို့ မြင်းရထားပေါ်မှာထိုင်ပြီး လိုက်ပါခဲ့ပါတယ်။ ဤမြင်ကွင်းကို လမ်းပေါ်မှာ လူတွေက မော့ပြီး အံ့ဩမဆုံးဖြစ်ကြတယ်။

ဘယ်နှယ်ဖြစ်ရတာလဲ။ ဘုရင်ကြီးက စိတ်ဆင်းရဲပြီး မှုန်ကုပ်ကုပ် ညှိုးနွမ်းနွမ်း၊ ရဟန်းကြီးကတော့ ဘုရင်တစ်ပါးနယ် ခန့်ခန့်ညားညားနှင့် တက်တက်ကြွကြွဖြစ်လို့ သူတို့နှစ်ဦးကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ရင် အတော်ကွာနေတယ်။ ရဟန်းကြီးက ရွှင်လန်းတက်ကြွသော ဘုရင်းမင်းမြတ်ခမျာ စိတ်ဆင်းရဲနေပေါ့ပါ။ "အရှေတော့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ သူ့ကိစ္စကို ဘယ်နှယ် ရှင်းရင်ကောင်းမလဲ။ ငါ့ဘာသာ သူ့ထောင်ချောက်ထဲ ဝင်တာဆိုတော့ ခက်နေတယ်။ အထောက်တော်တွေနဲ့ သတင်းပေးတွေက တစ်ယောက်မှ အသုံးမကျဘူး။ အရူးတွေ သူတို့တစ်ယောက်မှ ရဟန်းကြီးရဲ့ အကြံအစည်ကို မရိပ်မိကြဘူး။ သစ်ပင်အောက်မှာ နှစ်တွေကြာကြာကြီး သူထိုင်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ငါ့စိတ်ကို လှည့်ဖြား ဆောင် ခွဲဆောင်ဖို့လုပ်တာနဲ့တူနေတယ်။"

နန်းတော်ကိုရောက်တော့ ဘုရင်က ရဟန်းကြီးအတွက် အကောင်းဆုံး အခန်းကို စီစဉ်ပေးတယ်။ သစ်ပင်အောက်မှာ နှစ်များစွာနေခဲ့ဖူးတဲ့ ရဟန်းကြီးဟာ အခန်းထဲရောက်တော့ ပိုးဖဲမွေ့ယာပေါ်ကြီး၊ ဒီတော့ယူတော်ပေါ် ဦးနဲ့၊ နန်းတော်ထဲနေမှတော့ ဘုရင့်စံချိန်နှင့် ကိုက်ညီအောင်နေရတာပေါ့။ မင်းကြီးလည်း တစ်နေ့တခြားအနေခက်လာတယ်၊ သို့ပေမယ့် တည်မိတဲ့ ဘုရား လင်းဘဝင်နှာနှား၊ ပင့်ဆောင်မိမှတော့ သူလိုချင်တာမှန်သမျှ အကုန် ပို့ပေးမှာပဲလို့ စဉ်းစားသော်လည်း မင်းကြီးရဲ့စိတ်ထဲမှာတော့ လေးလံနေ တယ်။ နေ့စဉ်နေ့ပတိုင်း၊ ထိုင်းထိုင်းမှိုင်းမှိုင်းနဲ့ အခက်ကြုံနေရတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ရဟန်း ကြီးဟာ ဘုရင်လိုပဲ နေထိုင်စားသောက်စ ပြုမူ၍ ဘုရင်ထက်တောင် သာနေသေးတယ်။ ကြည့်စေ ဘုရင်ကြီးက သူ့သဘောနှင့်သူ စိတ်ဆင်းရဲရ ကိစ္စတွေရှိနေတယ်၊ ရဟန်းကြီးကတော့ ဘာသောကမှ မရှိဘဲ နေ့လည်းအိပ်ပျော်၊ ညလည်းအိပ်ပျော်၊ နိုးလာရင် ပန်းခြံထဲ ဆင်းလမ်းလျှောက်၊ ရေကူးကန်မှာ ရေချိုး အစားအသောက်နဲ့ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း စံစားနေရတယ်၊ "ဒီလူကတော့ တကယ့်

ကပ်ပါးမြှောင်ပဲ'' လို့ ဘုရင်ကြီးကမေးလိုက်တယ်။ တစ်နေ့မှာတော့ ရွှေသည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ နန်းတော်စောစောမင်းခြံထဲမှာ လမ်းလျှောက်နေတဲ့ ပုဏ္ဏားကြီးရှိရာကို ဘုရင်ကရောက်လာပြီး ''ကျွန်ုပ် သင့်ကို ပြောစရာ တော့ရှိတယ်။'' လို့ပြောတော့ ပုဏ္ဏားကြီးက ပြန်ပြောတယ်။ ''ကျွန်ုပ်သိပါ တယ်။ အမှန်တော့ သစ်ပင်အောက်က ကျွန်ုပ်တွေ့တွေ့ချင်ကပင် သင်ပြောချင်နေတယ်ဆိုတာ ကျွန်ုပ်သိပါတယ်။ သင့်ရဲ့ စိတ်မှာက မြှုကို ကျွန်ုပ်လက်ခံစဉ်ကပင် ကျွန်ုပ်သိပါတယ်။ သင်ပြောချင်နေတာ ဖြစ်တယ်။ သင်ဘာကြောင့် ဒီလောက်ကြာအောင် စောင့်ဆိုင်းနေရတာလဲ၊ ဒါဟာ မလိုအပ်တဲ့ ဒုက္ခခံစားမှုတစ်ခုဟာ။ သင်ကြေကွဲဝမ်းနည်းနေတာကို ကျွန်ုပ်သတိပြုမိပါတယ်။ အရှင်မင်းကြီး ယခင်ကျွန်ုပ်သစ်ပင်အောက်မှာ နေစဉ်တုန်းက အရှင်မင်းကြီး ကျွန်ုပ်ကို မေးလိုက်တယ်ဆိုတာ မှတ်မိလားမတွေ့တော့ ပါ။ အလွင်သဏ္ဍာန်လေ့လာမှုကိုလည်း သင်မမေး၊ ဘာသာတရားရဲ့ ကိစ္စများလည်း သင်မစူးစမ်းတော့ဘဲ ကျွန်ုပ်သိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာကြောင့်များ ခြောက်လကြာအောင် အချိန်တွေကို ဖြုန်းတီးခဲ့ရတာလဲ၊ ကျွန်ုပ်နားလည်နိုင်အောင်ဖြစ်ရပါတယ်။ အရှင်မင်းကြီး သင့်အနေနှင့် ကျွန်ုပ်အား ချက်ချင်းပင် မေးသင့်ပါသည်။ ထိုအချိန်ကပင် ပြဿနာကို ရှင်းလင်းသင့်ပါတယ်။ သင်ဘာမေးချင်သည်ကို ကျွန်ုပ်သိပါတယ် မေးပါ တော့မင်းကြီး''

ဘုရင်ကမေးလိုက်တယ် ''ကျွန်ုပ် တစ်ခုတည်းသာမေးချင်ပါတယ်၊ အခု အခါမှာ သင်နှင့် ကျွန်ုပ်အကြား ကွဲပြားခြားနားမှုက ဘယ်မှာ ရှိပါသလဲ။ သင့်ရဲ့နေစဉ်ဘဝဟာ ကျွန်ုပ်သက်ဝင် များစွာသာလွန်နေပါတယ်။ ကျွန်ုပ် အနေနှင့် မလွဲမသွေ အလုပ်နှင့်တာဝန်များ ထမ်းဆောင်ရပြီး၊ စိတ်ပူစရာ ကိစ္စတွေနဲ့ အမျိုးမျိုးသော ဝတ္ထုရားများကိုလည်း ဆောင်ရွက်ဖို့ လိုအပ်နေ ပြန်တယ်။ ဒါပေမယ့် သင်ပုဏ္ဏားကြီးကတော့ အလုပ်လုပ်စရာ မလိုဘူး။ စိတ်ပူပန်စရာ ကိစ္စလည်း မရှိဘူး။ တာဝန်တွေ ဝတ္ထုရားတွေလည်းမရှိဘူး။ ကျွန်ုပ် သင့်အပေါ်မှာ အလွန်တရာပဲ မနာလိုစိတ်တွေ ဖြစ်မိတယ်။ မှန်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သင့်ကို ကျွန်ုပ်ထပ်ပြီး တစ်ကြိမ်လာမတွေ့တော့

တာပဲ ဖြစ်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သင်နဲ့ ကျွန်ုပ်အကြား ဘာကွဲပြားမှု မရှိဘူးလို့ ကျွန်ုပ်ယူဆမိလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ဟာ ပိုင်ဆိုင်မှုအကြားမှာ နိုးနိုး ရှင်သန်သူသာဖြစ်ပြီး၊ သင်ရဟန်းကတော့ ကျွန်ုပ်ထက်ပင် သာလွန်၍ သင် နေ့ညမိမိကြားမှုတွေပြုနိုင်တယ်။ ရွှေမြင်းရထားမောင်းလာခဲ့ပါ။ ငါ လယ်ကွင်းပြင်မှာ လမ်းလျှောက်သွားချင်တယ်။ ဟိုဟာယူခဲ့ပါ၊ ဒီဟာယူခဲ့ပါ သင်ရဟန်းအနေနှင့် အကောင်းဆုံးသော ဆွမ်းခဲဖွယ်ကို သုံးဆောင်နိုင်ပြီး အဖိုးထိုက်တဲ့ သင်္ကန်းကိုလည်း ဝတ်ရုံနိုင်ပါတယ်။ ဒါဖြင့်ရင် သင်နှင့် ကျွန်ုပ်အကြား ဘာများ မတူညီတာရှိပါဦးမှာလဲ။”

သူတော်စင်ရဟန်းကြီးက ပြုံးပြီး ပြန်ပြောတယ်။ “အရှင်မင်းကြီးရဲ့ ပြဿနာက ကျွန်ုပ်နောက်ကို တစ်ပါတည်း လိုက်လာမှသာ ပြန်လည် ဖြေကြားနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ မြို့တော်ကနေ ထွက်ခွာသွားကြရအောင်ပါ။”

ဘုရင်မင်းမြတ် သည်း ရဟန်းကြီးနောက်လိုက်ပါသွားတယ်၊ သူတို့ မြစ်တစ်စင်းကို ဖြတ်ကျော်ပြီးနောက် ဆက်လက်ခရီးနှင်တော့ “ရှေ့ကို ဆက်သွားဖို့မလိုတော့ပါဘူး။ သင်ရဟန်း ဘာ့ကြောင့် ယခုကျွန်ုပ်ကို အဖြေမပေးသေးတာပါလဲ”

“ခဏလေးထပ်စောင့်ပါဦး။ အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်ုပ်သင့်လျော်တဲ့ နေရာတစ်ခုကို ရှာတွေ့တဲ့အခါ သင့်ကိုဖြေကြားပါ့မယ်” သူတို့ပိုင်ပြည်ရဲ့ နယ်စပ်ကိုရောက်သွားတဲ့အခါ ဘုရင်က ပြောတယ် “ရပါပြီ၊ ဒါကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံရဲ့နယ်နိမိတ်ဖြစ်တယ်” ဒီအခါကျမှ သူတော်စင်ရဟန်းက ပြောတယ်၊ “ဒါဟာ ကျွန်ုပ် ရှာနေတဲ့ နေရာပဲဖြစ်တယ်။ ယခုအခါ ကျွန်ုပ်မပြန်တော့ပါ၊ အသင်မင်းကြီး ကျွန်ုပ်နှင့် လိုက်သွားမည်လော၊ သို့မဟုတ် နန်းတော်ဆီသို့ ပြန်မည်လော”

ဘုရင်ကပြောတယ်။ “ကျွန်ုပ်ဘယ်နှယ်လုပ်၍ သင့်နောက်လိုက်နိုင်ပါမည်နည်း ရဟန်းကြီး။ ကျွန်ုပ်မှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ တိုင်းပြည်ရှိတယ်။ ကျွန်ုပ်ပိုင်ဆိုင်သော ဥစ္စာစနများရှိတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ မိဘုရားများနှင့် သားသမီးများလည်းရှိတယ်။ ကျွန်ုပ်ဘယ်နှယ်လုပ် သင်နှင့်လိုက်ရမှာလဲ” ထိုအခါ ကျမှ

သူတော်စင်ရဟန်းက ပြောတယ်။ "ယခုတော့ သင်နှင့် ကျွန်ုပ်အကြား အားများ မတူညီသလဲ ဆိုတာ အသင်မင်းကြီး သိပြီမဟုတ်လား။ ကျွန်ုပ် သွားတော့မယ်။ စိုးစဉ်းမျှတောင် ခေါင်းလှည့်ပြီး စောင်းငဲ့မကြည့်ပါဘူး။ ကျွန်ုပ် အရင်က နန်းတော်မှာ သီတင်းသုံးခဲ့ပြီး အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံသော စည်းစိမ်းဥစ္စာများ အကြား ရှင်သန်ခဲ့ပါတယ်။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်မှာ ပိုင်ဆိုင်ချင်တဲ့စိတ်မရှိပါဘူး။ အသင်မင်းကြီးမှာ ပိုင်ဆိုင်စိတ်တွေရှိတယ်။ အဲဒါကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ဦးအကြားက မတူညီတာဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်သွားပါ တော့မယ်"

ရဟန်းကြီးဟာ နန်းတော်က လှုပ်ရှားတဲ့ အဆိုးတိုက် သယ်ပိုးကို ချပ်ပြီး "ယောဂီမှာ သင့်ရဲ့သယ်နိုးဖြစ်မှုလျှာပေါ၊ အရင်လို ပျော်ရွှင်စွာနေပါ မင်းကြီး" နောက်ဆုံးတော့ ဘုရင်မင်းမြတ်ဟာ သူ့ရဲ့မိုက်မဲမှုနဲ့ မောဟဖုံး လွှမ်းမှုကို ကောင်းစွာ သဘောပေါက်သွားခဲ့ပြီး ဒီသူတော်စင်ရဟန်းကြီးဟာ အလွန်တရာကြံ့ခိုင် မြင့်ရခဲတဲ့ ရတနာတစ်ပါးပါလားလို့ အသိမင်းဟာ ရဟန်းကြီးရဲ့ ခြေရင်းမှာ ဒူးထောက်ပြီး ဦးခိုက်ပါတယ်။ "မသွားပါနဲ့ ရဟန်းကြီး။ ပြန်လာခဲ့ပါ။ ကျွန်ုပ် သင့်အပေါ် နားမလည်ခဲ့တာပါ။ ဒီနေ့တော့ ကျွန်ုပ်တို့ အကြားက ကွာခြားမှုကို ကျွန်ုပ်သင်လင်းစွာ သိမြင်ခဲ့ပါပြီ။ ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါဟာသူတော်စင်တို့ရဲ့ မြတ်သော အကျင့်ဖြစ်ပါတယ်"

သူတော်စင်ရဟန်းက ပြန်ပြောတယ်။ "ကျွန်ုပ်ပြန်လာလို့လည်း ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သတိပြုရမှာက သင့်အတွက် နောက်တစ်ကြိမ် ဝမ်းနည်းကြေကွဲရာတွေ ပြန်ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။ ကျွန်ုပ်အဖို့ ပြောရမယ်ဆို ဟိုမှာဘက်ကို သွားခြင်း သို့တည်းမဟုတ် သည်မှာဘက်ကိုပြန်လာခြင်း အရာအားလုံးဟာ ဘာမှမထူးခြားပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သင့်အတွက်တော့ ဝမ်းနည်းစရာအဖြစ်ကို ပြောင်းသွားနိုင်ပါတယ်။ ယခုသင့်အား ပျော်ရွှင်အောင် ပြုသူအဖြစ် ကျွန်ုပ်အား ခွင့်ပေးလိုက်ပါ။ ကျွန်ုပ်ပြန်မလှည့်တော့ပါ။ ကျွန်ုပ်သွားပါတော့မယ်" သူတော်စင်ရဟန်းက သွားဖို့ဆုံးဖြတ်လေ ဘုရင်ကြီးက ပြန်လာဖို့ အကောင်းအကျပ်တောင်းပန်နေတော့ ရဟန်းကြီးက ပြောတယ်။ "တစ်ခါဆို လုံလောက်နေပါပြီ၊ သင်ဟာ မိုက်မဲသူ တစ်ယောက်

ဖြစ်တယ်လို့ ကျွန်ုပ်သိခဲ့ပြီး ကျွန်ုပ်ပြန်လာခဲ့ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်ုပ်က "ငါပြန်လာမယ်"လို့ ပြောလိုက်တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် သင့်ရဲ့မျက်လုံးထဲမှာ ကျွန်ုပ်ကို ကောင်းချီးပေးတဲ့ အရောင်အဆင်းနဲ့ ထပ်ကြည့်နေဦးမှာသေချာတယ်"

"သူ ငါ့ကို ထပ်ညာတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်၊ သူ ငါ့ကို သတိမဲ့ဖြစ်ပေးပြီး၊ သွားတော့မယ်ဟန် လုပ်ပြတာ ငါ့ကိုစိတ်မကောင်းဖြစ်အောင်လုပ်တာ" ဆိုတဲ့ စဉ်းစားနည်းအဆောက်အအုံ ပြန်ရောက်လာနိုင်တယ်။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်ပြန်လာရည် လာမည်ဆိုလျှင် သင်စောင့်တစ်ကြိမ် နားကျွတ်ကြောက်ရလိမ့်မယ်။ ကျွန်ုပ်အနေနဲ့ သင့်အား နာကျင်ကြေကွဲခြင်း မဖြစ်စေလိုပါ။ ဒီကွဲပြားခြားနားမှုကို သတိပြုရမယ်။ သင့်မှာ အညွှန်းဗျူဟာ ရှိနေတာနဲ့ ပိုင်ဆိုင်စိတ်ရှိတာ မတူတဲ့ကွဲပြားမှုဖြစ်တယ်။ ရိုးရှင်းတဲ့ လူတစ်ယောက်မှာ အာရုံနှောင်ကြိုး မရှိဘူးဆိုတဲ့ သဘောတရား ဆိုလိုတာမဟုတ်ဘဲ ရိုးရှင်းတဲ့ လူမှာ ပိုင်ဆိုင်စိတ်မရှိဘူး၊ စိုးရိမ်ပူပန်စိတ်တွေမရှိဘူး၊ ထာဝရ နောက်ကြောင်း ပြန်မကြည့်တော့တဲ့ လူမျိုးကိုပြောတာဖြစ်တယ်။ ဒီလို ရိုးစင်းမှုမျိုးက လေ့ကျင့်လို့ ရတာမျိုးမဟုတ်ဘဲ ပင်ကိုယ် စိတ်သဘောထား ဖြူစင်မှုကသာ သယ်ဆောင်လာနိုင်တဲ့ အသီးအပွင့်ဖြစ်တယ်။

အကယ်၍ ခင်ဗျားအနေနဲ့ မိမိကိုယ်ကို ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ ပုံသွန်းလောင်းတယ်ဆိုရင် ဒါဟာချွတ်ယွင်းတာဖြစ်တယ်။ ဒီလိုချွတ်ယွင်းပုံသွင်းမှုရဲ့ အကျိုးဆက်က မတူတဲ့ နေရာမှာ မတူတဲ့ အသွင်သဏ္ဌာန်ကို ဆောင်ရွက်ရတာဖြစ်လို့ ခင်ဗျားဟာ ပိုပြီး မှုန်ဝါးတဲ့ အနေအထားကို ပြောင်းလဲသွားနိုင်တယ်၊ ပြောင်းလဲသွားတာနဲ့အမျှ ခင်ဗျားဟာလည်း တစ်နေ့တခြား ပရိယာယ်ပေါ့စီရဲ့ အကြံအစည်တွေ များသည်ထက်များအောင်ပြောင်းသွားမှာပါ။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားမှာ စည်းကမ်းနည်းလမ်းတွေလည်း မရှိတော့ဘူး။ လူ့အစွမ်း ရှိသေလေးစားရတဲ့ ဂုဏ်ကျက်သရေနဲ့ စရိုက်လက္ခဏာတွေလည်း ပျောက်ဆုံးပြီး ခံစားရချိုးလာမှာ ဖြစ်တယ်။ အဲ့ဒါရဲ့ အကျိုးဆက်ခံစားရင် တယ်ဆိုရင် အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းကတော့ ထိခိုက် တမ်းမိုးပြာနှင့်ဝတ်ရုံ ပြည်နှင့်သူတစ်ယောက် သွားရောက်တာပါပဲဖြစ်တယ်။

ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက အစစ်မှန်ဆည်ရှိသူကို ဂုဏ်ပြုချင်တယ်ဆို

ရင်တော့ အသိရောက်ဖို့နည်းက လုံးဝအရာတကြွမ်းဖြစ် ပြောင်းလဲဖို့ပါဘဲ၊ အစမှ အဆုံးတိုင်အောင် သာမန်လူတစ်ယောက်ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဘယ်လို အတွေ့အကြုံ ရှုပ်နှောင်းမှုရှိတဲ့ အခြေအနေတောက်မှာပဲဖြစ်ပါစေ၊ ရိုးရိုး စင်းစင်း ဘဝကို ဖြတ်သန်းရမှာဖြစ်ပြီး၊ အဲ့ဒီဘဝ ဟာပေးသော ဖြူစင်တဲ့ စိတ်နှလုံးစေတနာသာဖြစ်တယ်။ ဒီလို စိတ်သဘောထား ဖြူစင်မှုဟာ အဆောင် ကို ပြည့်စုံလုံလောက်စေပါပြီ။

လှုပ်ယှက်ရှုပ်ထွေးမှုမျိုးကိုသွားပြီး အေးဆေးစွာနေပါနဲ့ ဖန်တီးယူရမဲ့ ရိုးသားမှုကို မရောက်နိုင်တဲ့ လူတွေဟာ ဖမ်းဆုပ်ခဲ့ပြီးပြီ၊ ဒါပေမယ့် သူတို့အားလုံး လုံးဝရိုးစင်းခြင်းဆိုတဲ့ သဘာဝကို ပြောင်းလဲမရှိခဲ့ကြဘူး၊ ဆန့်ကျင်ဘက်၊ သတိရောက်မှုဟာ သူတို့အားလုံး အတွင်းအပြင်း ရှုပ်ထွေးခြင်း ဆိုတဲ့ အခြေအနေဆီ ပြောင်းလဲမှုကိုရှိသွားကြပါတယ်။ မိမိကိုယ်ကိုယ် ရဲ့ အတွင်းပိုင်းပြဿနာ၊ မိမိကိုယ်ပိုင်ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေထဲမှာ ရှုံးမရှုံးအောင် ပြီးနေတယ်။ ဒါကြောင့် ဦးနှောက်ကို သိပ်အသုံးမကျသေးပါနဲ့၊ (အနုလို ကွန်ပျူတာ ဦးနှောက်ခေတ်ကြီးမှာ ဒီစကားပြောရတာ အားနာစရာကောင်း လိုက်တာ) ဦးနှောက်က ဆင်ခြင်ကို ရှုပ်ထွေးအောင်နဲ့ စိတ်ရှုပ်ထွေးစေနိုင်မယ်။ ဘုရင်ကြီးလိုပဲ ပါးရပ်တပ်ပြောကာတစ်မျိုး ဦးနှောက်ကတွေးတောသဘောတရားနဲ့ လေသာ ကာဆေး ဖြစ်ရတယ်။

ဦးနှောက်ကို သိပ်အသုံးမချတဲ့ လူတစ်ယောက်။ ယင်းလူမျိုးဟာ စိတ်ရိုးမပေးမှာ ရှင်သန်မှုဖြစ်ပြီး ကျန်လူတွေဟာ သူ့အတိုင်း လိုက်ပါတာ မှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါဟာ ဘဝတစ်ခုလုံးရဲ့ပုံ၊ ချုပ်တည်းပြီးမှ ရှုပ်ယှက် ရတဲ့ ပဟေဠိဆိုတာ ပုံမှန်းထားတဲ့အရာ ပေါင်းစပ်မှုပဲ ကျော်တာ သဘာဝ မကျပ်ဘူး၊ စစ်မှန်တဲ့ ရိုးစင်းမှုဆိုတာ ရှုပ်တည်းမယား၊ ပုံကြမ်းမဟုတ်တဲ့ အခြေအနေထောက်က ထွက်ပေါ်လာတာဖြစ်လို့ ဒါမှသာ သဘာဝတရားရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူး သူ့အောင်းပစ္စည်းမှာ ဖြစ်ခြင်းပည်းဖြစ်တယ်။

■

(၆) လူငယ်ကြိုးကြိုးသား မြို့ကြီးနိုင်ငံတကာ မြို့ကြီးတွေက ရှင်သန်နိုင်သေးပေမဲ့ ဘယ်လိုနိုင်ငံ ပေါ်ထိုးတော့ သွား မရှိတော့ဘူး (ဘာကြောင့်) ရှင်သန်ရပ်တည်ဖို့ ငွေကြေးကိုတော့ ပြဿနာက ဖြစ်တွေမှ ပေါ်လာတယ် မြို့ကြီးပြင်နိုင်ငံ မှုခင်း ပေါ်လာ ဟောင်းလွှင့် ပြဿနာတွေ ဖြစ်နေတဲ့ ကိစ္စတွေ ရောက်ရှိလာမှုတွေကြောင့်ပါပဲ။ ဒီလောက် ပြဿနာတွေသာ မရှိရင်တဲ့ အလုပ်အကိုင်လော မှာပဲ သွား မြို့ကြီးရဲ့ ပြဿနာကတော့ ပေါ်ပေါက်လာ ကိုင်နေတဲ့ အဓိက ပျော်ဝင် ပြဿနာ အခန့်မှ ပြဿနာတွေ ဖြစ်လာ ပြီး အလုပ်အကိုင်ရှိ ရေးပိုင်း အသက်ကို ဆိုးလာ ပြဿနာတွေ ကြီးမား ထောင်ချောက်ဆိုင်ရာ ပဲဖြစ်ပါတယ် ပြဿနာကို မှတ်ထားဖို့ မှတ်ထားလိုက်တဲ့ ကြိမ်။

✿ ✿ ✿

ဒီနေ့ခြင်း မြို့ကြီးမှာ မရှိကြတဲ့ ထောင်ချောက် ဆိုတာ မရှိဘူး မြို့ကြီးကြောင့် ပြဿနာများနေတဲ့ တစ်ချို့ နေရာတွေမှ မရှိတော့ အလုပ်ကို ဆိုရှာ ပြည်နယ်တွေ သာတဲ့ နေရာ လျှော့သားနဲ့ သွားလာခြင်း ကော်ကောင်ကို ဖြစ်သော် တစ်ချို့ နေရာကျေးတွေကို ကိုယ့်ကိုကို အလင်းအလှ ညှိနှိုင်းပြီး နိုင် ဆိုမှာပဲ ပြဿနာဖြစ်တဲ့ သဘော ရှိတော့ပါတယ် မြို့ကြီးမှာ လုပ်ကိုင်ကြပြီးတွေ ပျော်ရွှင် မရှိတော့ဘဲ အပျော် မရှိဘူး

အိန္ဒိယပြောတဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး နှင့် စစ်

ချစ်ခင်လေးစားရပါသော ဗိုလ်ချုပ်ခင်ဗျား။

မေး ■ "ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးဆုံးသွားတဲ့အခါ၊ ကမ္ဘာကြီးဟာ ငြိမ်းချမ်းရေးကို ပြန်လည်ရရှိခံစားလာရပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာ နိုင်ငံရေးသမားတွေက ဘာတွေများလုပ်နေကြပါသလဲ။"

ဖြေ ■ အမှန်တော့ ငြိမ်းချမ်းရေးဆိုတာ ဘယ်တုန်းကမှ မရှိခဲ့ပါဘူး၊ ကမ္ဘာ့သမိုင်းမှာ အချိန်ကာလဟာ အပိုင်းအခြားကြီး (၂)ခု အနေနဲ့ သီးသန့်တည်ရှိနေပါတယ်။ ဒါကတော့ ကျွန်တော်တို့ သိထားပြီးဖြစ်တဲ့ စစ်ပွဲကာလနှင့်ခေါ်ဆိုလေ့ရှိတဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေး ကာလပါ၊ ငြိမ်းချမ်းရေးဆိုတာ မကောင်းမှုကို ဖုံးကွယ်တဲ့ မျက်နှာဖုံးစွပ် စကားလုံးတစ်ခုသာဖြစ်ပြီး သူရဲ့ မူလဇာတ် သရုပ်အမှန်က နောက်တစ်ကြိမ် "စစ်ပွဲ" ဟာစ်မှုဖြစ်ဖို့ အတွက် ပြင်ဆင်နေတဲ့ကာလပဲဖြစ်ကြောင်း ခေါ်သင့်ပါတယ်။ သမိုင်းဖြစ်စဉ်တစ်ခုလုံးဟာ အဓိက အကြောင်းအရာ (၂)ခုပဲ ပါဝင်ပါတယ်။ "စစ်ပွဲ" နှင့် စစ်ပွဲဖြစ်ဖို့ရာ ပြင်ဆင်ခြင်း တို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို မေးတယ်။

"ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးသွားတဲ့အခါ ငြိမ်းချမ်းရေး မြန်မြန်ရဖို့ဆိုတော့ နိုင်ငံရေးသမားတွေ ဘာလုပ်ကြမလဲ" ဆိုတာလေ။

နိုင်ငံရေးသမားတွေကတော့ သူတို့လုပ်နေကျ အလုပ်တွေကိုဆက်လုပ်နေမှာ ပေါ့ဗျာတယ်။ သူတို့လုပ်နေကျ အလုပ်ဆိုတာတွေကတော့ သဘောတရားနှင့်မူဝါဒကွဲလွဲမှုတွေ ပိုဖြစ်အောင် ဖန်တီးခြင်း၊ မှုလုံးချုံကြွမှုနှင့် အခြေအနေတွေကို မငြိမ်းသက်အောင်လှုံ့ဆော်ခြင်း၊ ဓာတုဗေဒမှုတွေ ပိုများလာအောင် လွှဲကျိုးမယောင်ရွက်ခြင်း၊ ဖျက်စီးမှု ဒုမ်းအားပိုများသော လူသတ်လက်နက်အဆန်းများ အဓမ္မထုတ်လုပ်ခြင်းနှင့် တတိယကမ္ဘာစစ် အတွက် ပြင်ဆင်ခြင်းတို့ပဲ ဖြစ်တယ်။

တစ်ခါက သိပ္ပံပညာရှင်ကြီး အိန်းစတိုင်းဟာ ဒီလိုအမေးခံရဖူးတယ်။ ခင်ဗျားက အနုမြူဗုံးအားကို တီထွင်ခဲ့တဲ့ သိပ္ပံပညာရှင်တစ်ဦး အနေနဲ့ တတိယကမ္ဘာစစ်မှာ ဘာတွေဖြစ်လာမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ကို ကြိုပြီး သတင်းပေးနိုင်မလား။

အိန်းစတိုင်းဟာ ချက်ချင်းပဲမှာ မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး မြန်မြန်ပြောခဲ့တာက **"တတိယကမ္ဘာစစ်အကြောင်း ကျွန်တော့်ကို မမေးပါနဲ့၊ တတိယ ကမ္ဘာစစ်အကြောင်း ကျွန်တော်ဘာမှ မသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားက စတုတ္ထ ကမ္ဘာစစ်အကြောင်း သိချင်တယ်ဆိုရင်တော့၊ ကျွန်တော် အဲဒီအကြောင်းကို တစ်ချို့တစ်ဝက်ပြောပြနိုင်ပါလိမ့်မယ်"။**

ရုတ်တရက်မမျှော်လင့်တဲ့အဖြေကြောင့် မေးခွန်းထုတ်တဲ့ သတင်းစာဆရာဟာ အတွေ့ပဲ အံ့အားသင့်သွားရပါတယ်။ ဒီလူကြီးက တတိယ ကမ္ဘာစစ်အကြောင်းတော့ မသိဘူးပြောပြီး၊ စတုတ္ထကမ္ဘာစစ် အကြောင်းကျတော့ သိနေဖြစ်တယ်။ ဘယ်နှယ်ပဲလဲ..၊ သတင်းစာ ဆရာဟာ စိတ်လှုပ်ရှားပြီး **"ဒါဆိုလည်း ဆရာကြီးရယ် စတုတ္ထကမ္ဘာစစ် အကြောင်းပဲ ကျွန်တော့်ကိုပြောပြပါ"**။

သိပ္ပံပညာရှင် အိန်းစတိုင်းပြောတာက **"တစ်ခုပဲပြောစရာရှိတယ် အဲဒါကတော့ စတုတ္ထကမ္ဘာစစ်ဟာ ဘယ်တော့မှ ဖြစ်လာမှာမဟုတ်ဘူး"** တတိယ ကမ္ဘာစစ်ဟာ ကမ္ဘာကြီးရဲ့ နောက်ဆုံးစစ်ပွဲပဲဖြစ်မယ်။ အဲဒီ

နောက်ဆုံး စစ်ပွဲကြီးအတွက် နိုင်ငံရေးသမားတွေဟာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးကတည်းက ငြိမ်းချမ်းရေးကို စစ်အေးကာလလို့ဆိုတဲ့ စကားလုံးတွေ အသုံးချပြီး အကြီးအကျယ် ပြင်ဆင်ခဲ့ကြတာပဲလေ။ ဒီနိုင်ငံရေးသမားများရဲ့ သူတို့ရဲ့ ပရိယာယ်တွေဟာ ခင်ဗျားကြုံတွေ့ခဲ့သမျှတွေထဲမှာတော့ အကျည်းတန် အရုပ်ဆိုးဆုံးဖြစ်မှာပဲ။ ကျွန်တော်တို့ဟာ အမှောင်ညနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်နေရပြီ။ ဒီအခါမှာ ကျွန်တော် သတိရမိတဲ့ စကားပုံလေး တစ်ခုက **"ညဉ့်ရဲ့အမှောင်ဆုံးကာလဟာ အာရုဏ်တက်ချိန်နဲ့ နီးလာတာ ဖြစ်တယ်"** ဆိုမယ်ဆို ကျွန်တော်တို့သတိရနေတာက ကျွန်တော်တို့ကို ဝန်းရံပိတ်ဆို့ထားတဲ့ ပိန်းပိတ်နေသာအမှောင်ထုကြီးမှာ အာရုဏ်တက်ဖို့ ဆိုတာတောင်ရှိနိုင်ပါ့မလား။

၁၉၄၅ ခုနှစ်ကတည်းက ဘာတွေဖြစ်ပျက်နေသလဲဆိုတာ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကိုအကျဉ်းချုပ်ပြောပြမယ်။ ဒီအဖြစ်အပျက်တွေကို လူတွေ မသိအောင်နဲ့ ဗဟုသုတမရှိအောင် ဖုံးကွယ်ထားခဲ့ကြတယ်။ ဒါကြောင့် လူတွေဟာ အချိန်မရွေး ပေါက်ကွဲနိုင်တဲ့ မီးတောင်ကြီးပေါ်မှာ ထိုင်မိနေမှန်း လည်း သူတို့ကိုယ်တိုင် မသိနိုင်ခဲ့ကြပါဘူး။ လူတွေကို အလေးအနက် ပြဿနာတွေထဲမှာ တစ်ကမ္ဘာလုံးကို ဖြစ်စေလောက်လို့ လက်နက်ပွဲအသေးအနဲ့ တွေ့မှော် တကယ့်နှိုင်းယှဉ်မှုကြီးတွေကို အာရုံမစိုက်နိုင်ခဲ့ကြတာပဲဖြစ်တယ်။ **၁၉၄၅ ခုနှစ် နောက်ပိုင်း ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံ (၆၆) နိုင်ငံမှာ စစ်ပွဲပေါင်း (၁၀၅)ပွဲ** ဖြစ်ပွားခဲ့တယ်။ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး တစ်ယောက်ယောက်ကတော့ လိုပဲ လေးလေး သိမှတ်စိတ်နဲ့ မေးကောင်းမေးမယ်။ **"ဘာဖြစ်လို့ ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံတွေမှာ ရွေးဖြစ်ရတာလဲ"** အဓိကအကြောင်းကတော့ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုပဲဖြစ်ဖြစ် မျက်အားပြုံးတဲ့ လက်နက်ထိုးအိုးတွေ ဗီယက်နမ်မှာ အကျွမ်းကို စမ်းသပ် ဖွံ့ဖြိုးနေကြတယ်၊ ဒီလိုစမ်းသပ် နည်းပညာတွေမြင့်လာတာနဲ့အမျှ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်မှာ သူတို့အသုံးပြုခဲ့တဲ့ လက်နက်တွေဟာ ဟောင်းနွမ်းပြီး ခေတ် နောက်ကျသွားပြီ သူတို့အတွက် အသုံးမဝင်တော့ဘူး။ ဒီတော့ လက်နက် အဟောင်းများအတွက် ဈေးကွက်လိုလာတယ်။ ဖားမိနေရာရာမှာ ရောင်းကို ရောင်းမှ ဖြစ်မယ်။ အနုမ်းသင်တယ် လက်နက်ဈေးကွက်ရှိဖို့ဆိုတာ စစ်ပွဲတွေ

ရှိနေခဲ့တာ ဖြစ်နိုင်တယ်။

အမေရိကန်က ပါကစ္စတန်ကို လက်နက်တွေ ဆက်တိုက် ပေးနေသလို အိန္ဒိယကလည်း ဆိုဗီယက်လက်နက်တွေကို အားကိုးဖြစ်အောင် တပ်ဆင်နေတယ်၊ အိန္ဒိယနဲ့ ပါကစ္စတန် နှစ်နိုင်ငံလုံးကတော့ ဆင်းရဲတဲ့ နိုင်ငံတွေပါပဲ။ နိုင်ငံတစ်ခုက ဆိုဗီယက်ကြီးဆီက လက်ကျန်နေတဲ့အဟောင်းတွေကို ဝယ်နေတဲ့အချိန်မှာ သူ့ရန်သူကလည်း အမေရိကန်ဆီက ကုန်ဟောင်းတွေကို ဝယ်နေတာပဲလေ။ ဒါက အရောင်းအဝယ်ကောင်းတစ်ခုပါ။

ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံ အချင်းချင်းကြားမှာ စစ်ရပ်စဲလို့မဖြစ်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ စစ်မဖြစ်ရင်ပဲ အနောက်က ငြိမ်းသက်မှုမယ်ဆိုရင် ဒေါ်လာ ဘီလျံသန်းပေါင်းများစွာ ရင်းနှီးထားတဲ့ လက်နက်တွေ ဘယ်သူ့ကို သွားရောင်းရမှာလဲ။ ဒါကြောင့် ဆင်းရဲတဲ့နိုင်ငံက နိုင်ငံရေးသမားတွေကတော့ လက်နက်အရောင်းအဝယ်ရဲ့ အသင့်သင့် ဖြစ်နေကြတယ်။ သူ့ လူတွေကို ဖက်ဆစ်ကို သေလူမြောပါး ဖြစ်နေတာတောင်မှ သူတို့ အသုံး စရိတ်ရဲ့ (၇၅) ရာခိုင်နှုန်းဟာ စစ်ပွဲထဲမှာပဲ သုံးနေကြတာဖြစ်တယ်။

မှတ်မှုနှုန်းအရ စစ်ပွဲတစ်ပွဲဟာ သုံးနှစ်ခွဲလောက်ကြာတယ်။ ဒါနဲ့များတောင် ဘယ်သူက ငြိမ်းချမ်းရေး မြဲနေပြီလို့ ပြောနေကြတာလဲ၊ နိုင်ငံပေါင်း (၆၆) နိုင်ငံမှာ စစ်ပွဲပေါင်း (၁၀၅) ပွဲဖြစ်ခဲ့တာကို ခင်ဗျားက ငြိမ်းချမ်းရေးလို့ ခေါ်မှာလား။ ဒီစစ်ပွဲတွေဟာ လူပေါင်း (၁၆)သန်း သေဆုံး ရခြင်းရဲ့ အကြောင်းရင်းအစစ်အမှန်ဖြစ်တယ်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်တုန်းကလည်း လူပေါင်း သန်းနဲ့ချီပြီး သေဆုံးကြရတယ်၊ စစ်ကြီးပြီးတဲ့နောက် ခေါ်ဆိုကြတဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးကာလမှာ လူပေါင်း (၁၆)သန်းဟာ ဒီကာလအတွင်း စစ်ပွဲတွေမှာ သေဆုံးခဲ့ကြရတယ်။ ဒါနဲ့တောင် ခင်ဗျားက ငြိမ်းချမ်းရေးလို့ ပြောချင် သေးလား။

နိုင်ငံရေးသမားတွေ ၊ နိုင်ငံတကာနဲ့ များသလောက် လူတွေ ကတော့ အကောက်ကြီးကို ထိုးထိုင်းနေကြတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဘာတွေ ဖြစ်နေသလဲဆိုတာ ကာလ်ချက်လေးတောင် လှည့်မကြည့်ကြပါဘူး၊ အနာဂတ်မျိုးဆက် ကလေးများအတွက် အချင်းချင်းမုန်းဖြစ်နေကြတယ်၊

ဘယ်ခရိုင်က၊ ဘယ်ပြည်နယ်မှာရှိသင့်သလဲ ဘီ(လ်)ဂရမ် ခရိုင်ဟာ မဟာသျှူကြ ပြည်နယ်ထဲမှာပဲ ဆက်ရှိနေသင့်သလား၊ ဒါမှမဟုတ် ဓါနာတာသ ပြည်နယ် ဆက်မှာရှိရမှာလား။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဘီ(လ်)ဂရမ် ခရိုင်ဟာ ပြည်နယ်နှစ်ခုအကြားက ခရိုင်မြို့ကလေးဖြစ်လို့ပဲ။

ဒီလူတွေဟာ ဘာသာစကားနှစ်မျိုးစလုံးကို ကျွမ်းကျင်စွာပြောနိုင်ကြသော်လည်း သူတို့ဟာ အချင်းချင်းအသေအကျေမပြော သတ်ပုတ်ကြတာ အနှစ်(၃၀)လောက်ရှိပြီ၊ ဒီကိစ္စကလေးတောင် မဆုံးဖြတ်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေကြတယ်၊ အမှန်တော့ ဘယ်သူကမှ မဆုံးဖြတ်ချင်တာပါ။ ဒီလိုမှ မဟုတ်ရင် ဘာပြဿနာ ဖြစ်နေစရာလို့လဲ။ တရားချတဲ့ ဆောင်ကြည့်မှုအောက်မှာ အနည်းအငယ် လူမှုပေးမှု ခံယူပွဲလေးလောက်ပြီး မဲခွဲလိုက်ရင် လူတွေဟာ သူတို့ဘယ်မှာနေချင်တယ်ဆိုတာကို ဆုံးဖြတ်လိုက်ရုံပဲဖြစ်တယ်။ အချင်းချင်း သတ်ဖြတ်နေစရာ မလိုပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကြည့်ရတာ နိုင်ငံရေးသမားတွေကတော့ ဟစ်နေရာမဟုတ် တစ်နေရာမှာ ပြဿနာတက်နေတာကို အလွန်ပဲ စိတ်ဝင်စားကြတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ပြဿနာတွေနဲ့ သူတို့ဟာ အသုံးဝင်သူတွေဖြစ်မှာ။

လူပေါင်း (၁၆)သန်း ကသတ်ခံခဲ့ပြီ။ ဒါတောင် ခုအချိန်ထိ စာသင်ကျောင်းတွေ၊ ကောလိပ်တွေ၊ တက္ကသိုလ်တွေမှာ ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောနေတဲ့ စကားတစ်ခွန်းက "ကျွန်ုပ်တို့ဟာ ငြိမ်းချမ်းရေးကာလမှာ နေထိုင်တာဖြစ်တယ်" ဆိုပဲ။ အမှန်ပြောရရင် ကမ္ဘာစစ်ကြီးကတောင် ပိုပြီး ငြိမ်းချမ်းတယ်လို့ ခံစားရနိုင်ပါဖြစ်တယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မှာ လူပေါင်း(၆)သန်းပဲသေခဲ့တယ်၊ ဒါပေမယ့် ငြိမ်းချမ်းရေးကာလမှာ အဲဒီထက် (၃)ဆလောက်များတဲ့ လူတွေ အသတ်ခံခဲ့ရပါတယ်။

ဒီသတ်ပွဲအများစုဟာ အရှေ့တိုင်းမှာ ဖြစ်ကြတာများတယ်။ ဒါဟာ အင်အားကြီးနိုင်ငံတွေနဲ့ သူတို့ရဲ့ နိုင်ငံရေးသမားများက အခြားနိုင်ငံတစ်ခုခုမှာ အမြဲတမ်း တိုက်ခိုက်မှုတွေဖြစ်အောင် စီမံထားတဲ့ ပေါ်လစီတစ်ခုသာ ဖြစ်တယ်။ ဆိုဗီယက်နဲ့ အမေရိကန် အင်အားနှစ်ခုအကြားမှာ တိုက်ကြတဲ့ အကွက် အားပြိုင်ပြိုင်မှုတွေလောက်ကြပြီ၊ အမေရိကန်ဟာ ကမ္ဘာ့ပြိုင်ဖြစ်လာ

တယ်။ သို့ပေမယ့် အမေရိကန်နဲ့ ဆိုဗီယက်ကတော့ လက်နက်ရောင်းချမှု ကနေ အမြတ်အစွန်းတွေရကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ စစ်ရေးကျွမ်းကျင်သူတွေနဲ့ လက်နက်တွေကို စစ်မြေပြင်မှာပို့ဆောင်ပေးပြီး၊ အာဖဂန်သားတွေကို သင်တန်းတွေ လေ့ကျင့်မှုတွေ ပေးကြတယ်။ ဒီနောက်မှာ အာဖဂန်သားတွေက တခြား အာဖဂန်သားတွေကို သတ်တယ်။ တစ်ဖက်က အမေရိကန်ဆီက လက်နက်တွေယူပြီး ကျန်တစ်ဖက်က ဆိုဗီယက်ဆီက လက်နက်တွေရယူကြ တယ်။

ဟီရိုရှီးမားနောက်ပိုင်းမှာ အရပ်သား (၉)သန်းဟာ သမားရိုးကျ စစ်ပွဲတွေထဲ သေဆုံးခဲ့ကြရတယ်။ ဒါဟာ အကျိုးအကြောင်း ဆီလျော်မှု လုံးဝမရှိတဲ့ ကိန်းဖြစ်တယ်။ ရှေးခေတ်ကဆိုရင် စစ်ပွဲမှာအရပ်သားတွေ ဘယ်လောက်မှ အသေအပျောက်မရှိဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ရန်ဖြစ်နေကြတဲ့ ဘုရင်နှစ်ပါး စစ်ချီကြပြီး ပြဿနာကို ဖြေရှင်းလိုက်တယ်။ သေတဲ့သူတွေဟာ စစ်သားတွေ။ အခုခေတ်မှာ စစ်ပွဲဆိုတာ စစ်တိုက်သူသာ သေဆုံးသင့်တာ မဟုတ်တော့ဘူး။ အခုတော့ ခေါင်းချက်မဲ့နေသလို စစ်ပွဲနဲ့မဆိုင်တဲ့အရပ်သား (၉)သန်းသေဆုံးကြရတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ ကလေးသူငယ်များစွာနဲ့ အမျိုးသမီးတွေ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေ ပါသွားကြတယ်။ သူတို့တွေဟာ ကျောင်းထဲမှာ စာဖတ်နေတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ စက်ရုံထဲမှာ အလုပ်လုပ်နေကြတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါမှမဟုတ် သူတို့ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ထမင်းချက်နေတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။

မကြာသေးခင် ရက်အနည်းငယ်ကပဲ အမေရိကန်သမ္မတ ရော်နယ်ရေဂင်ဟာ နိုင်ငံလုံးတဲ့အင်ကျင်းပြုချက်မရှိဘဲနဲ့ လစ်ဗျားနိုင်ငံကို ဝင်တိုက်တယ်။ အရပ်သားတွေနေတဲ့ နေရာကို ဗုံးကြဲတယ်။ အမှန်တော့ သူ့ပစ်မှတ်က လစ်ဗျားခေါင်းဆောင် ကဒါဖီ ကို တိုက်ချင်တာ။ ဒါပေမယ့် ကဒါဖီက ဒီမြို့ထဲမှာ အိမ်(၃)လုံးလောက်ပိုင်ထားတယ်။ (၃)နေရာ ဗုံးကြဲမှတော့ တစ်မြို့လုံးကုန်မှာပေါ့။ အဆိုးဆုံးက အမျိုးသမီးတွေ မီးထဲပါကုန်တယ်။ ရေဂင်က ဗုံးကြဲနေတဲ့အချိန်မှာ ငွေကြေးစားသတင်းသမားတွေက ကဒါဖီ ကို ပြိုက်နီးပိုက်ရှာနေကြတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကဒါဖီအိမ်မှာ

မရှိရင် စုံထောက်ကြီး သေမှာပဲလို့ တွက်လိုက်တာ။ နောက်ဆုံးတော့ ကြေးစား လူသတ်သမားတွေဟာ ကာဒက်စီရဲ့ သမီးကိုပဲ သတ်နိုင်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ပယ်ဗျူး နိုင်ငံသားတွေဟာ သူတို့ကို ဘာတစ်ခုမှ မလုပ်နိုင်ခဲ့ကြတော့ အမှန်ပါပဲ။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ကော်ရှာတစ်ခုက ဆော့(လ်)နယ်ရယ်ဂင်းဟာ ထင်းရှူးကို ထုံးကြံပြီး အင်္ဂလန်လေဆိပ်ကို အသုံးပြုချင်တယ်။ အင်္ဂလန် အစိုးရက သူ့ကို ခွင့်ပြုချက်ပေးတဲ့ တစ်နေ့တည်းမှာပဲ အင်္ဂလန်ပါလီမန်က ကွန်ကော့ဒ်ကို အင်္ဂလန်လေဆိပ်ရဲ့ ဝင်းသည်မှာအနေခန်းမှာ (၆)နာရီကြာ ဆောင်းဆိုင်းဖို့ ခွင့်မပြုခဲ့ဘူး။ သူ့ကိုပြောတာကတော့ ကွန်ကော့ဒ်ဟာ ဆူညံသံ များတဲ့ လေယာဉ်ဖြစ်လို့ပဲ။ ဒါပေမယ့် ဆော့(လ်)နယ်ရယ်ဂင်းကတော့ အပြစ်မရှိတဲ့ နိုင်ငံကိုဖိနှိပ်ဖို့ အင်္ဂလန်လေဆိပ်ကို အသုံးချတာ ခွင့်ပြုခဲ့ကြတယ်။ ဒါဟာလူသားတွေတစ်ရပ်လုံး ကြုံတွေ့ရသမျှထဲမှာ အရှက်ဆုံး ညတစ်ညပါ။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း စစ်အတွက် ကုန်ကျစရိတ်ဟာ အမေရိကန် ဒေါ်လာ ဘီလျံပေါင်း (၇၀၀) လောက်ရှိပါတယ်။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်းလည်း လူဦးရေ (၁၅)သန်းလောက် အာဟာရ ချို့တဲ့ခြင်းရောဂါနဲ့ သေဆုံးနေရပါတယ်။

အမေရိကန်ရဲ့တန်ဖိုးမဲ့များတဲ့ လေယာဉ်လေးတွေကိုအပ်နေတာ ကြောင့် ကလေးသူငယ်များစွာဟာ မိနစ်တိုင်းမှာ အယောက် (၃၀)နှုန်းနဲ့ သေဆုံးနေကြရတယ်။ သို့ပေမယ့် ကမ္ဘာ့စစ် အသုံးစရိတ်ကတော့ ပြည်သူ လူထု ဘဏ္ဍာတော်ကနေ တစ်မိနစ်ကို အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၃)သန်းက သုံးစွဲနေကြပါတယ်။ ကြည့်ရတာ ကျွန်တော်တို့လူသားတွေဟာ ယခုထိ အသေနဲ့ မပေါင်းကြိုးတဲ့ သိပ်စိတ်မဝင်စားကြသေးပုံပဲ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားဟန်ရှိတယ်၊ သမိုင်းတစ်လျှောက်လုံးမှာတော့ လူသားအနွယ်ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သေကြောင်းကြံစည်တဲ့ စိတ်ဓာတ်မျိုး တစ်ခါမှ မဖြစ်ခဲ့သေးပါဘူး။

ကလေးသူငယ်ပေါင်းသန်း (၂၅၀)ဟာ အခြေခံပညာရေးကောင်း သင်ခွင့်မရကြပါဘူး။ အဆင့်မြင့် ရေငုတ်သင်္ဘော တစ်စီးရဲ့ တန်ဖိုးဟာ ဖွံ့ဖြိုးဆဲ နိုင်ငံပေါင်း (၂၃)နိုင်ငံက ကျောင်းနေအရွယ်ကလေးငယ်ပေါင်း သန်း(၁၆၀)ရဲ့ နှစ်စဉ်ကုန်ကျစရိတ်နဲ့ ညီနေပါတယ်၊ ဒါဟာ ရေငုတ်

သင်္ဘောလေး ကာစီးကြည့်ပါ။ ထောင်ပေါင်းများစွာသော ရေငုပ်သင်္ဘောတွေဟာ ကမ္ဘာ့အနှံ့က သမုဒ္ဒရာတွေထဲမှာ ဖြတ်သန်း သွားလာနေကြတယ်။ အမေရိကန်နဲ့ ရုရှားတို့ရဲ့ ရေငုပ်သင်္ဘောတွေမှာ သုံးတဲ့ အဆုံးမြဲဆုံးဟာ နျူကလီးယားစက်မှာ သုံးခဲ့တာနှစ်ပေါင်း(၆)ဆယ်လောက် ငြိမ်းချမ်းနေတဲ့နှစ်အားရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် တချို့ကြီးမယ်ဆိုတာ တွက်ဆကြည့်လို့ ရပါတယ်။ ဒီငွေတွေဟာ ကျောင်းကောင်ကို ကလေးတွေအတွက် ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေးနဲ့ အဟာရတွေပေးခွင့် ရနိုင်မယ်ဆိုရင် ဘယ်လောက်ကောင်းလိုက်မလဲ။ ခေါင်းဆောင် ဒီလိုကိစ္စတွေမှာ သူတို့ လုံးဝစိတ်မဝင်စားကြတာပဲ ဖြစ်တယ်။

ဒါတွေကို နိုင်ငံရေးသမားတွေ လုပ်နေကြတာ။ သူတို့ဟာ ဘယ်သူမှ ပင်လောက်ရွက်မက်တယ်ကြိုက်တာလို ချတိုင်းမပေါ်မှာ ဘယ်သူမှ ရှိနေသလိုလည်း မရှောင်။ လူသားတွေတစ်ရပ်လုံးကို ထိန်းချုပ်နိုင်တဲ့စွမ်းအားမျိုး သူတို့လိုချင်နေကြတာဖြစ်တယ်။

ကမ္ဘာ့သစ်တောတွေဟာ တစ်နှစ်ကို ဟက်တာပေါင်း (၁၈)သန်း ကနေ သန်း(၂၀)အကြားလောက်မှာ ပျောက်ဆုံးနေကြတယ်။ အဲဒီပျောက်ဆုံးမှု မရှိသာသော ကာလီဖိုးနီးယားရဲ့ ဧရိယာလောက်ရှိပြီး၊ ကာလီဖိုးနီးယား ဆိုတာ အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ အကြီးဆုံးပြည်နယ်တွေထဲက တစ်ခုဖြစ်တယ်။ အနည်းဆုံး နောက်နှစ်ပေါင်း (၂၀-၃၀)အတွင်းမှာ ဒီအမှုပိုင်းမှ သစ်တောတွေအားလုံး ကုန်သွားရင် ဖြစ်လာနိုင်တဲ့ အကျိုးသက်ရောက်မှုက အတော်ကြီးကို ဆိုးရွားလာမယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီသစ်တောတွေက ခေါင်းများတို့ကို အောက်ဆီဂျင်နဲ့အသက်ရှင်ရအောင် ထောက်ပံ့ပေးနေတာ ဖြစ်လို့ပဲ။ တကယ်လို့များ သစ်ပင် တောအုပ်တွေဟာ ဒီနှုန်းအတိုင်း ပျောက်ဆုံးနေမယ်ဆိုရင် လူသားထုတစ်ရပ်လုံးဟာ အောက်ဆီဂျင်ကိုရှာရတဲ့ ဒုက္ခနဲ့ကြုံရတော့မှာ ဖြစ်တယ်။ အောက်ဆီဂျင်ဘယ်မှာ သွားရှာကြမှာလဲ။

တစ်ဖက်ကကြပြောချင်ပါသေးသည်။ လူတွေဆီက မှတ်တုတ်လိုက်သလို ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအောက်ဆီဂျင်မှုကို ဒီသစ်တောသုံးတွေကပဲ ရရှိနေတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီသစ်တောအုပ်တွေသာ မရှိတော့ရင် ကောင်းကင်ပေါ်မှာ

အရှေ့တောင် ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုက်ဓာတ်ငွေ့ထုကြီးက စုပ်ယူထားပြီး ကမ္ဘာ ဝန်းကျင်လေထု နီကိုးကားလှမ်း အဆုံးသတ်လှိုင်းပါးဖြစ်တယ်။ ဒီကာဗွန် ဒိုင်အောက်ဆိုက် ဓာတ်ငွေ့ထုကြီးကြောင့်ပဲ ကမ္ဘာ့လေထုရဲ့ အပူချိန်ဟာ မြင့်တက်လာနေတယ်။ ကိုးရာ့နှစ်ဆယ်က နှိုင်းစာရင် အပူအပူချိန်က (၄)ဒီဂရီ လောက် မြင့်တက်နေပြီဖြစ်တယ်။

အကယ်၍သာ သစ်တောအားလုံး ပျောက်ကွယ်သွားမယ်ဆိုရင်၊ အပူချိန်ဟာ အမြန်တရကြမ်းမြင့်တက်လာပြီး၊ အခြေအနေဆိုးမျိုး ဖြစ်ပွားလာ နိုင်တယ်။ ပထမအဆင့်မျိုးက သက်ရှိသတ္တဝါမှန်သမျှ ဆယ်ယောက်မှုပ်သတ်ကို ဖြစ်နိုင်ခြေရှိတာ၊ ဒုတိယအဆင့်မျိုးက တောင်ဝင်ရိုးစွန်းနဲ့ မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ဟိမဝန္တာတောင်တန်း၊ အယ်(လ်)ပိုင်းတောင်တန်းနဲ့ အခြားတောင်တန်း များပေါ်က ရေခဲတွေဟာ အရည်ပျော်ကျသွားပြီး ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာအားလုံးဟာ ပေ(၄၀)လောက်မြင့်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအခါမှာ ကျွန်းဆက်ပဲ့ နိုင်ငံတွေ ကျွန်တော်တို့ မြို့တော်တွေ အားလုံးလိုလို ရေမြုပ်သွား ပြီး၊ ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး ရေထဲ စုံစုံမြုပ်တော့နီးပါး ဖြစ်မယ်၊ ပြီးတော့မှ ဒီရေတွေက ဘယ်တော့မှ ပြန်ကျသွားမှာမဟုတ်ဘူး။

ဒါပေမယ့် နိုင်ငံရေးသမားတွေကတော့ ဆက်လက်လှုပ်ရှားနေကြတုန်း ပဲ။ လွန်ခဲ့တဲ့ လအနည်းငယ်ကပဲ ကျွန်တော် နီပေါနိုင်ငံမှာ ရောက်နေ ခဲ့တယ်။ နီပေါဆိုတာက တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ အဆင်းရဲဆုံးနိုင်ငံစာရင်းဝင် ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် စိမ်းပြင်ခင်မှုတွေကို မရှိတော့ဘူး။ သစ်တောအုပ် တွေကို ပျောက်ချေးနေကြတယ်။ ဟိမဝန္တာ တောင်တန်း(ကိုး)ရဲ့ ရှုခင်းတိုးရေခဲ တိုးရောင်းလိုက်တယ်။ ရှုရှုပွေ့က ဟိမဝန္တာတောင်ရဲ့ တစ်ဖက်ခြမ်းမှာရှိတဲ့ သစ်ပင်တွေ အကုန်လုံးကို ခုတ်လှဲလိုက်ပြီး နီပေါကို ရောင်းချသွားခဲ့ တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း သတင်းစာတွေ ပိုးသတ်မပို့တော့။ ဘာဖြစ်လို့ သတင်းစာတွေ အများကြီးလိုအပ်ရတာလဲ။ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ သတင်းစာတွေက ဆင်တူပုံးမှားတွေချည်းဖြစ်တယ်၊ အခုအချိန်မှာ မောင်မီးရည်းပညာနဲ့ ဆက်သွယ်ရေး စနစ်တွေ အများကြီးပေါ်နေပြီ။ ရေဒီယိုနဲ့တယ်လီဗီးရှင်း တွေလည်းရှိပါပြီ။ ဘာလို့များ စီသတင်းစာကို အဲ့အလောက်ကြီးပြီး၊ သစ်တော

တွေကို ဖျက်ဆီးနေရတာလဲ။ နိုင်ငံရေးသမားတွေ အားလုံးက သူတို့ရဲ့ ရုပ်ပုံကို သန့်ကင်းသော မှတ်တမ်းမှာပါစေချင်ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် အမှန်မရှိကြဲ့ သူတို့ရဲ့ မိန့်ခွန်းတွေဟာ လူတွေအတွက် ဘယ်လောက် အန္တရာယ်ကြီးတယ် ဆိုတာကို သူတို့လုံးလုံးမေ့ပြီး ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေချင်ကြတာပဲဖြစ်မယ်။

တစ်ချိန်တည်းမှာ ကမ္ဘာ့လူဦးရေ တိုးပွားမှုနှုန်းကလည်း (၃၀-၄၀)ရာခိုင်နှုန်းအထိ တိုးမြင့်လာနေတယ်လို့ ခန့်မှန်းနေပါတယ်။ အရေအတွက် အားဖြင့် (၅)ဘီလျံကနေ (၇)ဘီလျံအထိရှိမယ်။ ဒီလူဦးရေ တိုးပွားမှု နှုန်းမထိန်းဆိုရင် ကမ္ဘာကြီးရဲ့ သဘာဝတ်ဝက်ဟာ ရေကို နှစ်ဆ ပိုလိုအပ်လာမှာ ပေရာတယ်။ ကျွန်တော်တို့မှာ သောက်သုံးရေက ဒီလောက် မရှိဘူး။ ရေခေါင်းခက်ခဲမှုရင် အစားအစာပြဿနာက အပေါ်ထပ် တွေးရွေးနေမယ့်ကိစ္စတစ်ခု ဖြစ်တယ်၊ ကုလသမဂ္ဂက ပေးပို့တဲ့ သတင်း အချက်အလက်များအရ ကမ္ဘာ့အနှံ့ဒိုင်ရာ ခြေပမာဏ်လျော့မှုဟာ တစ်နှစ်ကို ဟက်တာသန်း(၂၀)နှုန်းနဲ့ လယ်ကွင်းတွေ၊ စားကျက်မြေတွေဟာ သုည ထုတ်လုပ်မှုအဆင့်ကို လျော့ကျသွားတယ်လို့ဆိုပါတယ်။ ဒါ့အပြင် တစ်နှစ်မှာ သစ်ပင်အမျိုးပေါင်းတစ်သောင်းနဲ့ တိရစ္ဆာန်အမျိုးပေါင်း တစ်ထောင်တို့ ဟာလည်း မျိုးပြုန်းလျှောက်ကွယ်နေပါ။ ဒီနှုန်းဟာလည်း ထပ်ပြီး တိုးလာဦးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဝိမ်းကိမ်းကာသဇီဝတ်ဦး မကြာခင်က ပြောသွားတာကတော့ "ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံဟာ အလွန်ကြီးမားတဲ့ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ဘေးဒုက္ခနဲ့ ရင်ဆိုင်ရဖို့နီးကပ်နေပါတယ်။ အခုလိုမြစ်ရေတွေခန်းခြောက်နေပုံမျိုးနဲ့ဆိုရင် လတ်တလောမှာ ဖြစ်နေတဲ့ဆာဟရာက အခြေအနေမျိုးကို နောက်ဆယ်စုနှစ် အနည်းငယ်အတွင်းမှာ အိန္ဒိယဟာလည်း ရင်ဆိုင်ရပါလိမ့်မယ်"။

ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လူဦးရေတိုးပွားမှုနှုန်းက များလာညီလောက် များလာမယ့် ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ယယ်ယာခြေဖြစ်ထွန်းမှုက ပိုပိုပြီး ဆုတ်ယုတ်လာနေတယ်။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့မှာ သောက်သုံးရေ ရရှိမှုကလည်း နည်းသည်ထက် နည်းလာနေတယ်။ ဒါတွေရဲ့ အကြောင်းအရင်းကတော့ သစ်တောတွေ

ခုတ်ခဲ့ခံရလို့ပဲ ဖြစ်တာယ်။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း နီပေါကနေ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်ကို ဖြတ်စီးတဲ့ မြစ်တွေ မသိုးဒွန်လာပြီး၊ ဒီလို ဖြစ်ပေမယ့် ရေကြီးတာမျိုးတစ်ခါမှ မတွေ့ခဲ့ဖူးသေးဘူး။ လူပေါင်း ထောင်သောင်းမက သေလုမျောပါး ဖြစ်နေကြတယ်၊ ကျေးရွာပေါင်း သောင်းနဲ့ချီပြီး ပျောက်ကွယ်ကုန်ကြပြီ၊ တကယ်လို့ အဲဒီတောတွေသာ ရှိနေမယ်ဆိုရင် သစ်ပင်တွေက မြစ်ရေစီးဆင်းမှုအရှိန်ကို နှေးစေနိုင်တာပေါ့။ အခုတော့ မြစ်ရေက ကမ်းရိုးတိုးကွန်းအထိနဲ့ ဖြတ်စီးသွားပါလေရော။ သစ်ရွက်တွေကလည်း ငင်လာတဲ့ရေတွေ အားလုံးကို စုပ်မြိုယူထားဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်မနေသေးတော့ ရေတွေက နောက်ပြန် တက်လာကာတယ်၊ ဒီအခါမှာ ရေလွှမ်းမိုးမှုတွေ ဖြစ်လာကာတယ်။ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် မှာ ဖြစ်တာ ဒါမျိုးပေါ့။

ဒါပေမယ့် အိန္ဒိယနိုင်ငံက နိုင်ငံရေးသမားများရဲ့ နီပေါနိုင်ငံက နိုင်ငံရေးသမား အားလုံးဟာ ဘယ်သူမှ သစ်တောတွေ ခုတ်လှဲခြင်းကိစ္စကို ဖုံးဖိုင်းကုန်ပါနဲ့ မပြီကြပါဘူး။ ဘယ်သူကမှ လူသားတွေရဲ့ အကျိုး စိတ်မဝင်စားကြဘူး၊ ဘယ်သူကမှ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဦးစားပေးကိစ္စဟာ ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ရှာမမွှေးမယ်မနေ ကြပါဘူး။ အိန္ဒိယနိုင်ငံက ဆင်းရဲမွဲတေ သတင်းစာပေ့လာတော့ အများကြီးပဲ၊ မျှမင်းတွေကလည်း အတော်များတယ်။ ကကယ်တော့ ဒါတွေဟာ ပိုလွှံနေတဲ့ လုပ်ရပ်တွေပဲ။ မီးသကင်းစာ ရှာရမယ်ဆိုတာ ကျွင်းမြင်တဲ့ ဘောလယ်ယူရတာ မဟုတ်လို့ ဟောင်းဟောင်း ပေါ်က ကုလားတာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ သစ်ပင်တွေ သစ်တောတွေကို ခုတ်လှဲရာက နှစ်ပေါင်း(၁၅၀-၂၀၀)လောက် ကြာအောင် အချိန်ယူပြီး ကြီးထွားလာတဲ့ သစ်ပင်တွေကို ခုတ်လှဲပြီးမှ ဒီသတင်းစာကိုရမှာ။

ပြီးတော့ ခင်ဗျားရဲ့သတင်းစာထဲ ခင်ဗျားကို ဘာပေးမှာလို့လဲ၊ နိုင်ငံရေးသမားတွေက အမှားအလက်မှန်တွေကို ဘယ်နိုင်ငံသမျှ ဖုံးထားကြတာများတယ်။ အချက်အလက်တွေကို ဖုံးထားရင်နဲ့ ပြဿနာတွေက ပြီးဆုံးသွားပါမလား။ နိုင်ငံအတော်များများက **AIDS** ရောဂါအကြောင်း သိပ်မပြောချင်ကြဘူး၊ မိသားစု အတော်များများကလည်း သူတို့ မိသားစုထဲက တစ်ယောက်ယောက် **AIDS** ရောဂါရှိနေပါတယ်လို့ မပြောချင်ကြဘူး၊

သူတို့က ဆရာဝန်ကို လာဘ်ထိုးပြီး နှလုံးရောဂါ ဒါမှမဟုတ် ကင်ဆာရောဂါနဲ့ သေဆုံးကြောင်း လက်မှတ်ရေးထိုးလုပ်ကြတယ်။ ဘာကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလဲ။ မိသားစုဝင်တွေက လူမှုအသိုင်းအဝိုင်းရဲ့ အထင်သေးမှာကို ယှေးမှုနေကြတယ်။ သူများတကာက အတင်းပြောမှာကိုပဲ စိုးရိမ်ပူပန်နေကြတယ်။ ဒီလိုဖုံးဖွယ်မှုဟာ အကျိုးအကြောင်း အဓိပ္ပာယ်ရှိရဲ့လားဆိုတာ ခွဲခြားစဉ်းစားကြည့်ရမယ်။ ဆိမ်မယောင် ဦးစီးလောက်မှာ AIDS ရောဂါရှိရင် အနီးသည်ကို ကူးစက်ပြန့်ပွားစေမှာဖြစ်ပြီး၊ သားသမီးရှိရင်လည်း အဲဒီကလေးဟာ ရောဂါနဲ့မွေးလာနိုင်တယ်။ ပြီးတော့ ဘယ်သူကမှ သိမှာမဟုတ်တဲ့ ကူးစက်မှုတွေဖြစ်လာလိမ့်မယ်။ ဒါဟာ သာမန်လိင်ရောဂါမျိုးနဲ့ မတူပဲ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းက ထွက်လာတဲ့ သုက်ရေ၊ မျက်ရည်နဲ့ တံတွေးတွေကတောင် ရောဂါပိုးကို သယ်ဆောင်သွားနိုင်တယ်ဆိုရင် လူသားရေတစ်ရပ်လုံးဟာ အမှောင်ထဲမှာပဲ နေရတော့မလို ဖြစ်နေပါတယ်။ နှုတ်ခမ်းချင်းနမ်းရှုပ်ခြင်းမျိုးကို အခုချိန်မှာ လုံးဝရပ်သင့် နေပါပြီ။ ဆိုက်ဘေးရီးယားမှာ ရှိတဲ့ အက်စကီးမိုး လူမျိုးတွေကတော့ သမိုင်းတလျှောက်လုံးမှာ နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်ပြီး နမ်းခဲ့သူတွေ မဟုတ်ဘူး။ ရေမြေခြားက လာသူတွေ ဖက်လျှမ်းနမ်းရှုပ်နေတာကို သူတို့ ပထမဦးဆုံးတွေ့ရတဲ့အခါ၊ မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင်ပဲ ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ **"ဘယ်လောက် ညစ်ပတ်တဲ့သူတွေလဲ တစ်ယောက်တံတွေးကို တစ်ယောက် ရောနှောစုပ်ယူနေကြတယ်။ သူတို့ဟာ လူသားတွေမှ ဟုတ်ရဲ့လား၊ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ သတ္တဝါတွေများ ဖြစ်နေမလား"**။

အက်စကီးမိုးတွေရဲ့ အနမ်းက အများကြီး သန့်ရှင်းပါတယ်။ အချစ်ကို သက်သေပြရလေးနဲ့တော့ သူတို့က နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်ပြီး နမ်းမှာမဟုတ်ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒါကအချစ်မဟုတ်ဘဲ၊ သေဆုံးခြင်းဖြစ်လို့ သူတို့က နှာခေါင်းလေးတွေနဲ့ အမှုန်းမှုန်းပွတ်ပြီးနမ်းကြတယ်။ မြင်ရတာအတွက် သန့်ရှင်းပါတယ်၊ သူတို့ဟာ အနမ်းမပါဘဲ ပွားတိုးရင်ပေါ့။

အရင်တုန်းက ကျွန်တော်ဟာ ကျောက်လင်းချောက်ကြပြီးနဲ့ နေခဲ့ဖူးပါတယ်။ အခုလည်း ကျွန်တော်မျှော်လင့်နေဆဲပါဘဲ၊ အမှန်တကယ်

အမှုရာယ်များပြီး ဆိုးရွားတဲ့ အခြေအနေကို လူသားများ နီးနီးကြားကြားနဲ့ သတိပြုလာကောင်းရဲ့လို့ သို့သော်ကျွန်တော်ရဲ့ နှလုံးသားထဲမှာ ဝမ်းနည်း ကြေကွဲစိတ်က တသိမ့်သိမ့်ကျက်နေဖြစ်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်အမြင်မှာ လူအကျွေးအမွေ မယုံကြဘူး။ ဒါဆိုရင် ဒီရာစုနှစ်ဟာ ကျွန်တော်တို့အတွက် အန္တရာယ်ဖြစ်နေကောင်းမှာပဲ။

ကျွန်တော်တို့ဟာ အဆုံးသတ်သွားမှာ မဟုတ်ဘူး။ ရှင်သန်ခြင်းအားလုံးရဲ့ အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်တဲ့ အသိတရားမနိုးကြားခြင်းဟာလည်း နိဂုံးကျွတ် အဆုံးသတ် သွားလိမ့်မယ်။ **"ဆင်ခြင်တုံတရား"** ဟာ တစ်ခုတည်းသော ဒီကမ္ဘာဂြိုလ်ပေါ်မှာသာ မောင်မြင်နေတာဖြစ်တယ်၊ စကြဝဠာထဲမှာ သန်းပေါင်းများစွာသော ကြယ်တွေရှိပြီး အဲဒီကြယ်တစ်ခုချင်းစီမှာ ဂြိုလ်ပေါင်း ဒါဇင်ကျော် ပါဝင်နေကြပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အံ့ဩစရာကောင်းတာက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဒီကမ္ဘာဂြိုလ် လေးပေါ်မှာသာ သက်ရှိသတ္တဝါတွေ ရှင်သန်နေရုံမကဘူး။ ဆင်ခြင်တုံ တရားဟာလည်း ဖြစ်တည်နေဖြစ်တယ်။ သက်ရှိတွေ၊ ဆင်ခြင်တုံအသိတရားတွေ သာမက၊ ပီသက်ကျော်ကြားပြီး၊ **အနှိုင်းမဲ့တဲ့ဆရာက ဂေါတမဗုဒ္ဓ၊ ဆိုကရက်တီး၊ ပိုက်သာဂိုရပ်၊ လောက်ဇူး** တို့ဟာ ဆင်ခြင်တုံတရားရဲ့ နောက်ဆုံးအဆင့်နဲ့ မယှဉ်ပ်သော်အိမ်ကို ရောက်နိုင်ကြသူတွေတောင် ဒီကမ္ဘာမှာ ရှိခဲ့ကြပါတယ်။

သက်ရှိတွေကို ဒီလေးငယ်တဲ့ ကမ္ဘာဂြိုလ်ကနေ ပျောက်ကွယ် သွားစေမယ့်လုပ်ကားမှာ စကြဝဠာတစ်ခုလုံးကို ဆင်းရဲမှုပ်ခဲ့ကျစေပြီး ခုလိုပညာရှာဖော်မှုလည်းပဲ့မရှိနိုင်တာမျိုးကို ဖြစ်ရဖို့ဆိုဟာ ရာစုနှစ် သန်းပေါင်းများစွာပြီး ကြာမြင့်ခဲ့မှာဖြစ်တယ်။

ကျွန်တော်ရဲ့ ဝမ်းနည်းခြင်းဟာ ကျွန်တော်အတွက်မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်ဟာ လုံးဝ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲပြီးသား လူတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်။ သေခြင်းတရားက ကျွန်တော်ဆီက ဘာမှ မရနိုင်ဘူး။ ကျွန်တော်ရဲ့ဝမ်းနည်း ကြေကွဲမှုဟာ လူသားမျိုးနွယ်လုံးနဲ့ သက်ဆိုင်ပါတယ်၊ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ မသေခြင်းတရားက လူသားတွေဆီက ဉာဏ်ပညာကျွန်းလမ်းမှု

အခွင့်ကောင်း ဖန်သည်များကို ယူဆောင်သွားနိုင်လို့ပါ။ လူသားတို့ရဲ့ပျော်ရွှင် ချမ်းမြေ့မှု၊ လူသားတို့ရဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကောင်းမှုဖြိုးကြွယ်မှုနဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပြည့်ဝ အရေးပါမှု အားလုံးကိုပါ ယူဆောင်သွားနိုင်တယ်။ လူသားများဟာ အမှောင်ထဲမှာ နေပြီး အမှောင်ထဲမှာပဲ သေဆုံးသွားကြမှာလား။

ကျွန်တော်ရဲ့ လူသားအမြင်ကို ကျွန်တော်ချစ်ပါတယ်။ အနည်းဆုံးတော့ သူတို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ဖန်တီးကြံဆမှုတွေကို ရယ်မောဖို့၊ အချိန်ဖြုန်း နေတာမျိုး မဖြစ်စေချင်ဘူး။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို သိစေချင်တာက ဘုရားသခင်ဟာ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ရင်ထဲမှာပဲ ရှိနေပါတယ်။ ခင်ဗျားနဲ့ကိုတွေ့ခဲ့ ရသူ မှန်သမျှကို ပျော်ရွှင်ခြင်း၊ မိတ်ဆွေကောင်းကြည်ခြင်းတွေနဲ့ ရယ်မောခြင်းများကို ဖြန့်ဝေပေးသင့်ပါတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေတွေ၊ အသိအကျွမ်းတွေ၊ ချစ်သူတွေနဲ့ ကလေးသူငယ်တွေအတွက် ဒီထက်ကောင်းတဲ့လက်ဆောင် ဆိုတာ မရှိပါဘူး။

အချိန်က အင်မတန်တိုတောင်းပြီး အမှောင်ကတော့ တစ်ပုံ တစ်ပင်ပဲ။ ဒါ့အပြင် ခင်ဗျားဟာ သတ္တိရှိရှိ ဒီမိုးခေါ်မှုတွေကို လက်ခံနိုင် ရမယ်၊ ဘယ်နိုင်ငံရေးသမားကိုမှ မမှီခိုပါနဲ့။ သူတို့ဟာ ဘာမှမလုပ်နိုင်ဘူး။ လူသားစုတစ်ခုလုံးကို ဘယ်လိုနေရာကို ဆွဲခေါ်နေတယ်ဆိုတာ သူတို့ ကိုယ်တိုင်တောင် မသိကြပါဘူး။ ။

■

ဒိုရှိုးပြောတဲ့ လွတ်လပ်မှု

ကမ္ဘာပေါ်မှာ လွတ်လပ်မှုကိုပိုင်ဆိုင်တဲ့ တစ်ခုတည်းသော တည်ရှိမှုဟာ လူသားမျိုးနွယ်ပဲဖြစ်တယ်။

ခွေးဟာ ခွေးအတွက် မွေးဖွားခဲ့ပြီး ခွေးလိုပဲ ရှင်သန်တယ်။ နောက်ဆုံး ခွေးလိုပဲ သေဆုံးသွားခဲ့တယ်။ ဘာလွတ်လပ်မှုမှ မရှိဘူး။

လူသားတွေကတော့ ဒီနေရာမှာ ကွာခြားမှုထူးပါတယ်။ ဒီထူးခြားမှုဟာ လူ့အနွယ်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာဖြစ်သလို တည်ရှိမှုထဲက ထူးခြားမှု၊ သူမတူတဲ့ လက္ခဏာ တစ်ရပ်ပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ....ကျွန်တော်ပြောချင်တာကတော့ အင်္ဂလိပ် သတ္တဗေဒပညာရှင် ဒါဝင်ရဲ့သီအိုရီ (Theory) မေ့ထားမှာနေတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူက လူသားမျိုးနွယ်ကို တိရစ္ဆာန်က ဆင်းသက်လာတယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်။ သူ့ သဘောတရားက လူနဲ့တိရစ္ဆာန် အကြားက အခြေခံသွင်ပြင်တူမှုပဲဖြစ်တယ်။ ဒီအခြေခံ ကွာခြားမှုက တိရစ္ဆာန်မှန်သမျှ မွေးဖွားလာတဲ့ အချိန်ကစပြီး သူတို့ရဲ့သဘာဝမျိုးရိုးစံထွေနဲ့ လုပ်နည်းလုပ်ဟန်တွေက ပုံသေအတည်ဖြစ်ပြီးဖြစ်တယ်။ ဘယ်လိုသတ်မှတ်ချက်မှ မရှိတဲ့အကောင်ကတော့ လူသားတစ်မျိုးတည်းပဲဖြစ်တယ်။ လူသားများဟာ မွေးဖွားလာတဲ့အခါ ဆေးရေးကောင်ရသေးတဲ့ စက္ကူအဖြူတစ်ရွက် ဒါမှမဟုတ် ကျောက်သင်ပုန်းတစ်ချပ်ဖြစ်တယ်။ သူ့အပေါ်မှာ ဘာမှ မရေးရသေးဘူး။

ဒီအပေါ်မှာ မူရှုံ ခင်ဗျားဖြစ်ချင်တာတွေ အားလုံးကို ရေးချလို့ရတယ်။ ဒါဟာ ခင်ဗျားရဲ့ ဖန်တီးမှု (Create) ပဲဖြစ်တယ်။

လူသားမျိုးနွယ်ဟာ လွတ်လပ်မှု တစ်ခုတည်းအတွက်သာ မဟုတ်ဘဲ၊ ထွန်းတောက်ပြောင်မြောက်ပြီးအတော့ လူသားကိုယ်၌က လွတ်လပ်မှုဖြစ်တယ်။ ဒါဟာ လူသားရဲ့ အခြေခံအကျဆုံး အမြဲတော၊ သူ့ရဲ့ဝိညာဉ်လည်း ဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျားက လူ့အနွယ်ရဲ့ လွတ်လပ်မှုကို ငြင်းပယ်လိုက်တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် သူ့ဘဝရဲ့ အဖိုးထိုက်ဆုံး ရတနာနှင့် ဆွေးမှုကို ငြင်းပယ်လိုက်တာနဲ့ အတူတူပဲ။ ဒါဆိုရင် ဒီလူသားဟာ မှန်းတောင်းယာစကာ ဖြစ်သွားမှာပဲ။ ပြီးတော့ အခြားသတ္တဝါတွေနဲ့တောင် မယှဉ်နိုင်တဲ့ အခြေအနေဆီကို ရောက်သွားနိုင်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ တိရစ္ဆာန်တွေမှာက အနည်းဆုံး တကျွတဲ့ သတ်မှတ်ချက်တွေနဲ့ ပုံသေ "စံ" တွေ ရှိသေးတယ်။ လွတ်လပ်မှုကို ငြင်းပယ်ခံရတဲ့ လူသား အနေနဲ့ကတော့ လမ်းပျောက်သွားမှာ သေချာတယ်။ ဒီအချက်ကို ခင်ဗျား သဘောပေါက်တာနဲ့ လူ့အနွယ် ဖွားမြင်လာခြင်းဟာ လွတ်လပ်မှု ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျားလက်ခံလာပါလိမ့်မယ်။ ဒီလို လိုအပ်တဲ့ ဖြစ်ပေါ်မှုရဲ့ အခြေခံတိုင်း၊ မျက်နှာစာ ကိုင်းကိုလည်း၊ အချိန်သင့်ဖွင့်ပေးထားပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ခင်ဗျားဘာဖြစ်ချင်သလဲ။ ခင်ဗျား ဘာဖြစ်ချင်သလဲ၊ အားလုံးဟာ ခင်ဗျားအပေါ်မှာပဲ မူတည်တယ်။ ဒါဟာ ခင်ဗျားကိုယ်ပိုင်ရဲ့ ထိုးထွင်းဉာဏ်ပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ ဒီအခါမှာ အသက်ဟာ ရှင်သန်မှုတစ်ခုပဲ ဖြစ်လာတယ်။ အသက်မပြတ် ရှင်သားရတာ မျိုးမဟုတ်ပေမယ့် ရှင်သန်မှု တစ်ခုရဲ့ မှုးမယ်ရာအနေဖြင့်နှင့် တွေ့ရှိရပါပြီပါတယ်။

အခုနကပြောခဲ့တာ ခင်ဗျား လက်ထဲရောက်လာတဲ့ တိုက်ရိုက်ပေးသို့ လိုတဲ့ ပစ္စည်းမျိုးမဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ဖန်တီးပြီး Create လုပ်ရမှာဖြစ်တယ်။ ရှုထောင့်တစ်မျိုးကနေ ပြောမယ်ဆိုရင် မိနစ်တိုင်းမှာ ခင်ဗျားဟာ ကိုယ့်အတွက် ထိုးထွင်းဉာဏ်မှုတွေ လုပ်နေရတာပဲဖြစ်တယ်။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားက ကမ္ဘာကြီးကို လက်ခံသွားဆိုရင်လည်း မိမိအသက်ရဲ့ လှုပ်ရှားမှု တစ်ခုအတွက် ဆုံးဖြတ်ချက်ရမှာဖြစ်တယ်၊ ခင်ဗျားက

ကဲ့ကိုယ်ပဲ့ပြီး ရှေးပုံနှင်းရှင်တော့ ကျေးကျွန်ဘဝကို ရွေးချယ်လိုက်တယ်ဆိုတဲ့ ပြယုဂ်ပဲ ဖြစ်မယ်။ ဒါဟာ ခင်ဗျားရဲ့ ရွေးချယ်မှုသာဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ ရွေးချယ်မှုဟာ နရသိန့်ထဲကို လှမ်းဝင်သွားတာဖြစ်တယ်။ ရွေးချယ်ခြင်းရဲ့ ချုပ်နှောင်မှုကို ခင်ဗျားခံလိုက်ရပြီ၊ ဒါပေမယ့် အားလုံးကတော့ ခင်ဗျားရဲ့ ရွေးချယ်မှုပါပဲ။ ခင်ဗျား နရသိန့်ထဲက ထွက်လာလို့လည်း ရပါတယ်။

တကယ်တမ်းကျတော့ လူတွေက လွတ်လပ်မှုကို ကြောက်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲသိလား။ လွတ်လပ်မှုမှာ စွန့်စားခြင်းတွေရှိနေလို့ပဲ။ ခင်ဗျား ဘာလုပ်နေတယ်၊ ဘယ်ကို ဦးတည်သွားနေတယ်။ အရာကိစ္စအားလုံးရဲ့ နောက်ဆုံးအဆုံးက ဘာတွေဖြစ်သလဲဆိုတာ ခင်ဗျားသယ်တော့မှ သိမှာ မဟုတ်ဘူး။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားဟာ အသင့်ဖြစ်ဆင်ပြီးဖြစ်တဲ့ ကတ်ရာ ကောင်းတာနဲ့ပဲမဟုတ်ဘူးဆိုရင်တော့ ဒီအရာအားလုံးဟာ ခင်ဗျားရဲ့ ကာယကံ ပဲ ဖြစ်နေပြီ။ ဒီတာဝန်တွေကို အခြားသူတစ်ယောက်ရဲ့ပခုံးပေါ် မင်ဗျား သွားတင်လို့မရပါဘူး။ အလုံးစုံသောတာဝန်တွေကို ကိုယ်တိုင် ထမ်းဆောင် ပြီး၊ နောက်ဆုံးတစ်နေ့ ကြောင်လွှသဲ့အရာမှာ ခင်ဗျား သွားရပ် နေရမှာပါ။ ခင်ဗျား ဘယ်လို အလှင်ဘဏ္ဍာနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ခင်ဗျား ဘယ်သူပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဒါကိုလျှော့ပါးသွားစေဖို့ ဒါမှမဟုတ် ပျက်ပြယ်သွားအောင်လို့တော့ မတတ်နိုင်ပါ ဘူး။ ဒါဟာ ခင်ဗျားရဲ့ ကြောက်ရွံ့စိတ်ပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒီကြောက်ရွံ့မှုစိတ် ကြောင့်ပဲ လူတွေက ဆုံးဖြတ်ချက် သဘောတရား အမှိုက်ကို ရွေးချယ်လိုက် ကြတာဖြစ်တယ်။

ကွန်မြူနစ်တွေဟာ သူတို့ဟာ နက်ကရုဏာမဲ့ ဝါဒီတွေ ဘာသာတရား မဲ့ကြည်သူတွေဖြစ်တယ်လို့ ပြောတယ်။ ဒါပေမယ့် လူ့အဖွဲ့ယဉ်ကိုတော့ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေးရဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်း အခြေအနေပေါ်မှာသာ အဆုံးအဖြတ် ပြုတာ ဖြစ်တယ်လို့ပြောပြန်တယ်။ သူတို့ဆိုလိုတာက လူ့အဖွဲ့မှာ လွတ် လပ်မှုမရှိဘူး။ လူ့အဖွဲ့ရဲ့ တွေးခေါ်မှုအမှု တွေကို ပြင်ပ အခြေအနေများ များကသာ ဆုံးဖြတ်တာဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပါပဲ။ ဖြင့်ပအကြောင်း တရားဆိုတာ ရှုပ်ထွေးရှင် စီးပွားရေး ဖွဲ့စည်းမှုကိုပြောတာ၊ ဒါဟာ တူညီတဲ့ လောဂျစ် ပဲဖြစ်တယ်။ ဂျာမန် ဂန္ထဝင်ဒဿနဆရာ ဟီးဂဲလ် က

သမိုင်း (History) ဟာ အနုပညာရှင်တွေအတွက် အသုံးကြီးနေမဲ့ဘာသာ ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုတယ်။ ဒီမှာ သမိုင်း၊ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး အားလုံးကတော့ ပြင်ပအကြောင်းအရာတွေချည်းပါပဲ။ ယင်းတို့ရဲ့ တူညီတဲ့ အယူအဆတွေဟာ ခင်ဗျားမှာ လွတ်လပ်မှု မရှိဘူး။ ဒီသဘောတရားဟာ တကယ်တော့ ဖြစ်ရပ်မှန်နဲ့ ထွားကျနေပါတယ်။ ကျွန်တော်အမြဲပြော ချင်တာကတော့၊ ခင်ဗျားမှာ လုံးဝ(လုံးဝ)ကို လွတ်လပ်မှုရှိတယ်။ ပြီးတော့ နောင်ကြီးမှာ လွတ်လပ်မှု ရှိတယ်။

ခင်ဗျားဒီဇိုင်းကို ရှောင်မပြေးပါနဲ့၊ ရှောင်တိမ်းခြင်းဟာ ဘာမှ အရေးမပါပါဘူး၊ ခင်ဗျား ဒီဇိုင်းကို ပြန်ပြီးသုံးသပ်ဖို့လိုပါလေ မြန်မြန် ကောင်းလေပါပဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ခင်ဗျား အနုပညာရင်းရဲ့ မိမိကိုယ် ကို ဖော်ထုတ်နိုင်လို့ပါ။ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် တီထွင်ဖန်တီးမှုကို အမြဲ လိုက်တာနဲ့ ကြီးမားတဲ့မျှော်လင့်မှုတွေကို ရှိလာမှာဖြစ်တယ်။ ဒီအချိန်မှာ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဖြစ်ချင်တဲ့ပုံရိပ်တွေအတိုင်း လိုက်လျှောက်ပါအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်မှ မိမိကိုယ် ကို ပြည့်စုံပြီးမြောက်စေမှာဖြစ်တယ်။ အသိုင်းအဝိုင်းတဲ့ ဝိတ်နဲ့ ကျေနပ်မှုတွေကို ရရှိစေမှာဖြစ်တယ်။ ကမ္ဘာ့အရေးပါတဲ့ ဂီတဆရာကြီးက သူ့လက်ရာတစ်ခုကို ပြီးမြောက် သွားတဲ့အခါ ရှိုက်တဲ့ခံစားမှုမျိုး၊ အဆုံးသတ်ကာမှ တစ်လုံးအတွက် သူ့ နှလုံးသားပေါ်က ရှုံးမှုကလာတဲ့ အနိုင်းမဲ့ ပျော်ရွှင်ကြည်နူး မှုမျိုးနဲ့ တူပါတယ်။ အလွန်တရာ လက်ရာမြောက်တဲ့ ပန်းချီတစ်ခုဟာ ဆောင်ကြဉ်း လာတဲ့ အနှိုင်းမဲ့ ငြိမ်သက်မှုဟာ ဘုရားသခင်နဲ့အတူရှိနေသလို ခံစားမိမှာ သေချာတယ်။

ကျွန်တော်ရဲ့ တစ်ခုကျန်နေသေး အဆောင်းကတော့ Create ဖန်တီးမှု အပေါ်ပဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဖန်တီး တီထွင်မှုအကြောင်းဟာ ခင်ဗျားဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ အတွေ့ရှိနှုန်းတာမျိုးဖြစ်ပြီး၊ တခြားပါဝင်နိုင်တဲ့ နည်းလမ်းမရှိဘာ မှုရှုပါပဲ။ တွေးတောမှုကို ဘယ်လိုတမှ ယူလာတာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် တော့ပဲ ငွေတာစ်မျိုးမျိုးနဲ့ ခင်ဗျားပါဝင်ဆောင် ရွက်နေမှာ ဖြစ်တယ်။ နှိုးသား ပွဲကြည့်သူလုပ်ဖို့မရဘူး။ ပါဝင်ဆောင် ရွက်းသူတစ်ဦး အနေနဲ့သာ ခင်ဗျားရဲ့တည်ရှိမှုကို ခင်ဗျား ဖော်ထုတ်နေမှာ ဖြစ်တယ်။

မိမိကိုယ်ကို ဖန်တီးမှု၊ မိမိအယူဝါဒကို တည်ဆောက်မှု၊ မိမိကိုယ်တိုင် ရဲ့ တည်ရှိခြင်းကို ဖန်တီးမှု၊ ဒီဖန်တီးမှုများဟာ အရာအားလုံးထက် သာလွန် ပါတယ်။ စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ တစ်ချပ် ဖန်တီးခြင်းဟာ ဘာမှ မဟုတ်သလို၊ ကဗျာတစ်ပုဒ် ဒါမှမဟုတ် ဂီတတစ်ပုဒ် ဖန်ဆင်းခြင်းဟာ လည်း ဘာမှ မပြောပလောက်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် လူတွေက တစ်လျှောက် လုံး အကြောက်လွန်ခဲ့တယ်။ သူတို့ ကြောက်ဖို့အကြောင်း ပြချက်တွေက လည်း ရှိနေခဲ့တယ်။ ဒီအကြောင်းပြချက်တွေထဲက ပထမ အချက်ကိုပြောရ ရင် လွတ်လပ်မှုမှာ စွန့်စားခြင်းတွေရှိနေတယ်၊ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ မိမိကိုယ်ကို မိမိ တာဝန်ယူမှုမှာ ဖြစ်နေလို့ပါပဲ။

ဒုတိယအချက်ကတော့ အဲဒီလွတ်လပ်မှုဟာ တလွဲဆံပင်ကောင်းပြီး လွဲမှားစွာ အသုံးပြုခံရတာမျိုးဖြစ်နိုင်တယ်။ အကြောင်းကတော့ ခင်ဗျားရဲ့ ရွေးချယ်မှုက မှားယွင်းနိုင်လို့ပဲ။ လွတ်လပ်မှုက ခင်ဗျားရဲ့ရွေးချယ်မှုမှန် တာကို ဖော်ပြနိုင်သလို မှားတဲ့ရွေးချယ်မှုကိုလည်း ဖော်ပြနိုင်ပါတယ်။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားရွေးချယ်ခဲ့တဲ့ လွတ်လပ်မှုဟာ အမှန်တစ်ခုတည်းသာ ဆိုရင်တော့ ဒါကိုလွတ်လပ်မှုလို့ မဆိုနိုင်တော့ပါဘူး။ သူက ဘာနဲ့သွားတူ သလဲဆိုတော့ ဖို့ဒ် **(Ford)** မော်တော်ကားစက်ရုံက ပထမအသုတ် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ ကားတွေနဲ့ သွားတူတယ်၊ အားလုံးက အနက်ရောင် တွေချည်းပဲ။ ကားပြပွဲမှာ မိတ်ဆက်စကားပြောတုံက **"လူကြီးမင်းတို့ ကြိုက်နှစ်သက်ရာအရောင်ကို ရွေးနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အားလုံးကတော့ အနက်ရောင်တွေပါပဲ"** ဒါကို ဘယ်လိုလွတ်လပ်မှုမျိုးလို့ ပြောမလဲ။

လွတ်လပ်မှု အခြေခံ မူသဘောတရားကိုယ်၌က ခင်ဗျားကို နှစ်မျိုး ရလုံးရတယ်လို့ လမ်းညွှန်ပေးခဲ့တာဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျားအမှန်ကို ရွေးချယ်နိုင် သလို အမှားကိုလည်း ရွေးချယ်နိုင်ပါတယ်။ ရွေးချယ်မှု အန္တရာယ်က ဒီမှာ အစပြုတာပဲ။ ရွေးချယ်နိုင်တော့ ကြောက်ရွံ့မှုလည်း ဖြစ်လာတော့ တာပဲ။ နှိုင်းယှဉ်ချက်အားဖြင့် အမှားက လုပ်ရတာလွယ်ကူတယ်။ ဥပမာပြောရရင် အမှားက တောင်ပေါ်ကဆင်းတဲ့ တာဝန်ဖြစ်ပြီး၊ အမှန်က

တောင်ပေါ်ကို တက်တဲ့ တာဝန်နဲ့တူတယ်။ တောင်အောက် ဘေးကတ်ပြီး ပင်ပန်း အားကုန်တယ်။ ခင်ဗျားကတော့ ပိုမြင့်လေ၊ ပိုအားကုန် ပင်ပန်းလေပါပဲ။ တောင်ပေါ်က ဆင်းတော နှင်းဟုဥ်ဖုံးရာ ဖြေရှင်း လွယ်တယ်။ ခင်ဗျား ဘာမှ လုပ်စရာမလိုဘူး၊ မြေကြီးရဲ့ ဆွဲငင်အားတွေက ခင်ဗျားကို ကူညီဆောင်ရွက် သွားလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားဟာ လျှောက်ဆိုတာစကား လို မောင်းထိပ်ကနေ တောင်ခြေကိုရောက်အောင် လိမ့်ချနိုင်ပါပဲ။ မပင် ပန်းနဲ့ ရောက်တယ်၊ သို့သော် ခင်ဗျားရနေနဲ့ အဝိကာရကို မြင်ကင်ချင် တယ်။ အလှ၊ သစ္စာနှင့် သုခ ကမ္ဘာကြီးကို မြင်မားမရချင်ရင်တော့ ပိုမြင့် မားတဲ့ အထွတ်အထိပ်ကို မျှော်မှန်း တောင့်တမှုပါလိမ့်မယ်။ ဒါကတော့ တတယ်ကို ရွေးယ်တဲ့ ကိစ္စပါ။

နောက်တစ်ချက်ကတော့ ခင်ဗျားပါးကတော့ ပိုမြင့်မားလေ အရွှေ့ယ် က ပိုကြီးလေပါ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ တောင်ပေါ်လမ်းဆိုတာ မြင့်လေ အရှိန်ကျဉ်းတဲ့ အနေအထားကို ပြောင်းသွားလေပါပဲ။ အရှင်ရှုပ်မျက်နှာ တစ်ခွင်လုံးမှာက လှိုင်းကြောင်တွေ့ထိန်းပြီး၊ မည်းမှောင်နေတယ်။ မြောက်ဝင်လှမ်း မှား နင်းလိုက်ရုံနဲ့ ခင်ဗျားဟာ နက်ရှိုင်းတဲ့ အယ်မှာ ချောက်ကမ်းပါးထဲ ကျဆုံး ပျောက်ကွယ်သွားမှာ ဖြစ်တယ်။ ညီညာတဲ့မြေပြင်မှာ လမ်းလျှောက် ရတာ သက်သာပြီး လွယ်ကူတယ်။ ကယ်တော်ကမြင့်ပြီး ဘယ်လို အတ်တောင် ကာယ်ဆိုတဲ့ ပြဿနာတွေကိုလည်း စဉ်းစားနေစရာ မလိုဘူး။

လွတ်လပ်မှုက ခင်ဗျားကို အမြင့်အထပ်တွေပေးခဲ့တယ်။ ခင်ဗျားသာ တိရစ္ဆာန်ရိုးရှယ်ရဲ့ အနောက်ကို မရောက်သွားဘူးဆိုရင်၊ နိုးဝေတာမ် ပေါက် မြင့်အောင် ပေါက်နိုင်မယ်၊ လွတ်လပ်မှုဟာ လှေကားတစ်စင်းဖြစ်တယ်။ လှေကားရဲ့ အမှုးတစ်ထက်က မြေပြင်ကိုရောက်တယ်။ နောက်တစ်ထက်က ကောင်းကင်ဘုံ ကိုရောက်မယ်။ လှေကားကတော့ ဒီလှေကားတစ်ခုပဲ ဖြစ်မယ်။ ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်က ခင်ဗျားအပေါ်ပဲ မူတည်တယ်၊ ဦးတည်မယ့် မျက်ကို ရွေးပဲ ခင်ဗျား ရွေးချယ်ရမှာ ဖြစ်တယ်။

ကျွန်ုပ်တို့အနေနဲ့ ပြောရရင်တော့ အကယ်၍ ခင်ဗျားမှာသာ လွတ်လပ်မှု မရှိဘူးဆိုရင် ခင်ဗျားရဲ့ လွတ်လပ်မှုကို မှားယွင်းစွာ အသုံးပြုဖို့

ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ရွေးချယ်မှုမရှိရင် အများအပြားဖြစ်နိုင်တဲ့ အကြောင်းရင်းကိစ္စဆိုတာ မရှိနိုင်ပါဘူး။ နွားသိုး အကျဉ်းသားဟာ သူ့ အခြေအနေကို ဘယ်လိုမှ မှားယွင်းစွာ အသုံးမပြုနိုင်ပါဘူး။ သူ့အတွင်း အနေနှင့် ခံစားရတယ်။ လွတ်လပ်တဲ့ ဘယ်လိုအလုပ်ကိုမှ သူမပြုလုပ်နိုင်ဘူး။ ဒါဟာ လူသားမျိုးနွယ်ရဲ့ အဆင့်အောက်က တိရစ္ဆာန်များရဲ့ အနေအထား မျိုးပဲဖြစ်တယ်။ တိရစ္ဆာန်တွေမှာ လွတ်လပ်မှုမရှိဘူး။ သူတို့ဟာ တိရစ္ဆာန် မျိုးနွယ် တစ်ခုခုအတွက် မွေးဖွားလာခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။ အမှန်တော့ သဘာဝကြီးက သူတို့ကို ပြည့်စုံပြီးမြောက်စေခဲ့ပြီး ဖြစ်တယ်။ သူတို့ကို ဘာလုပ်ရမယ်လို့ ဘယ်သူကမှ တောင်းဆိုနေတာမရှိဘူး။ သူတို့ရဲ့ ဘဝခရီးမှာ စိန်ခေါ်မှုတွေလည်း မရှိဘူး။

လူသားအနေနဲ့ကတော့ ကြီးမြတ်တဲ့ စိန်ခေါ်မှုကျော်ကို မလွဲမသွေ ရင်ဆိုင်ကြရမှာဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် အလွန်နည်းတဲ့ လူတချို့သာ အန္တရာယ်ကို ရွေးချယ်ပြီး တောင်အမြင့်ကို တက်ကြတယ်။ သူတို့တက်မယ့် နောက်ဆုံးအမြင့်ကို ရှာဖွေစူးစမ်းကြတာဖြစ်တယ်။

Buddha, Jesus တို့ မဟာလူသားများဟာ အလွန်နည်းတဲ့ အရေအတွက်မို့ လက်ချောင်းများနဲ့ ရေတွက်ရင်ကို ရပါတယ်။ ဗုဒ္ဓ ရှိတဲ့ သုခချမ်းသာမျိုးနဲ့ **Jesus** ရဲ့အချစ်မျိုးကို လူအများစုဟာ ဘာကြောင့် မရွေးချယ်နိုင်တာလဲ။ အကြောင်းပြချက်ကတော့ ရိုးရှင်းလှပါပဲ။ အဲဒီလို မြင့်မားလှတဲ့ ခရီးတွေနဲ့ မျှော်မှန်းချက်များဟာ အလွန်အန္တရာယ်ရှိလို့ပါပဲ။ ဒါတွေကို သာမန်လူသားများအနေနဲ့ မစဉ်းစားတာကတော့ အကောင်းဆုံးပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ လွတ်လပ်မှုရဲ့ အမြင့်ဆုံးနည်းများကိုလည်း သွားမစဉ်း စားပါနဲ့။ လွတ်လပ်မှုကို အလွယ်တကူ လက်ခံရရှိခြင်းဆိုတာ မတည်ရှိနိုင်ပါဘူး။ မည်သို့ပင်ရှိစေ လူ့သမိုင်းမှာ ဘယ်တုန်းကမှ မရှိခဲ့ဖူးသေးတဲ့ လွတ်လပ်ခြင်းအရသာကို ဒီကနေ့ ကမ္ဘာ့နေရာအတော်များများမှာ လူသားတွေ ခံစားနေကြရပါပြီ။ လွတ်လပ်မှု တည်ရှိလာတဲ့ အခါတိုင်းမှာတော့ ရှုပ်ထွေးမှုတွေက ပေါက်ကွဲတတ်ကြစမြဲပါ။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုရှုပ်ထွေးပေါက်ကွဲမှုတွေက တန်ဖိုးရှိပါတယ်။ ဘာ့ကြောင့်လဲဆိုတော့ ရှုန်းလှဲ့တောက်ပတဲ့

ကြယ်တာရာတစ်စင်းဟာ အဲဒီလို မှိန်ဖျော့မှုအဲ့ကာနေ ရွေ့ရှားလာတာဖြစ်လို့ပါ။

ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို အားမလိုဖြည်းကာမ်းချက်တွေ မပေးချင်ဘူး။ ဘာ့ကြောင့်လဲဆိုတော့ နည်းကာမ်းချက်ပိုင်းဟာ သိမ်မွေ့တဲ့ ချုပ်ချယ်မှုပဲ ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ဘယ်လို ပညတ်ချက်တွေ မပေးဘူး။ အကြောင်းကတော့ သူတစ်ပါးက ပေးတဲ့ စည်းကမ်းမှန်သမျှဟာ ခင်ဗျားကို ချုပ်နှောင်မှာပဲ ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို သင်ကြားပေးမှာ တာက ခင်ဗျားဘယ်လို လွတ်လပ်အောင် လုပ်ရမလဲ ဆိုတာပဲဖြစ်တယ်။ ဒီနောက်မှာတော့ ခင်ဗျား ဖြစ်ချင်တာ၊ လုပ်ချင်တာတွေကို လွတ်လပ်စွာနဲ့ အညီ လုပ်သောအသွားနိုင်ပဲဖြစ်တယ်။ ဟောဒါကြောင့် ခင်ဗျားက တိရစ္ဆာန်မျိုးနွယ် ရဲ့ အနောက်မှာ နေချင်တယ်ဆိုရင်တော့၊ ဒါဟာ ခင်ဗျားရဲ့ ရွေးချယ်မှုပဲ ဖြစ်မယ်။ လုံးဝ ဒီအတိုင်း လုပ်လို့ရပါတယ်၊ အကြောင်းကတော့ ဒါဟာ ခင်ဗျားပိုင်တဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ဘဝဖြစ်လို့ပဲ၊ အဲဒီမှာ ခင်ဗျားဟာ လွတ်လပ် မှုနဲ့ ကျည်းဆိုးဖြင့်ဖွယ်ဆိုရင် ဒါလည်း ခင်ဗျားပိုင်တဲ့ခင်ဗျားရဲ့ လုပ်ပိုင် ခွင့်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သို့ပေမယ့် ခင်ဗျား လွတ်လပ်မှုနဲ့ လွတ်လပ်ခြင်းရဲ့ တန်ဖိုးကို နားလည် သဘောပေါက်သွားမယ်ဆိုရင်တော့ ဆက်ကလည်းတ ခင်ဗျားရဲ့ ဗာရိုတွေကျိုးနိုင်တွေ ဖေဖော်ပြတ်၊ ပျောက်ပျက်ကုန်လိမ့်ပါတယ်၊ တိရစ္ဆာန်အောက်ကား မသွားနိုင်ခဲ့မယ်။ ခင်ဗျား အဆင့်ဘာလည်းက ပိုးစေဘာမနဲ့ တက်ကြွ ဆောင်တက်တာနေမယ်။

လူသားအနွယ်ဟာ ဖြစ်ထုတစ်ခုအဖြစ်သာ မဟုတ်ပါဘူး။ တံတား တစ်ခုလည်းဖြစ်ပါတယ်။ တိရစ္ဆာန်နှင့် ဖြင့်မြတ်သူ၊ သိမှုနှင့်မသိမှု၊ အကောင်းအဆည် နှစ်ခုအကြားက တံတားတစ်ခုပါ။ သိမှုအကြားမှာ ရှင်သန် ကြီးပြင်း။ လွတ်လပ်မှုကြားမှာ လူသားမျှော်ကိုးနဲ့တဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ ခြေလှမ်း တိုင်းကို ခင်ဗျားရွေးချယ်ပြီး လုပ်ရပါလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျား မိမိကိုယ်ကို (create) လုပ်ရမယ်။ ဖန်တီး တည်ဆောက်ယူရမယ်။ ပြီးတော့ လွတ်လပ်မှုအတွက် အလုံးစုံသော တာဝန်တွေကို ထမ်းရွက်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ။

■

ရွက်လှရိပ်စာပေ

အိုရှိုးပြောတဲ့ အချစ်

အိုရှိုးပြောတဲ့ အချစ်ဆိုတာ ၁၅၀၀ ကိဇပေသာအချစ် တစ်မျိုးတည်းကို ဦးတည်ပြောချင်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ၃၂၈ မေတ္တာလည်း ဒီအထဲမှာ အကျုံးဝင် နေပါတယ်။ သန့်ရှင်းသော မေတ္တာကရုဏာဆိုတာ ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှိပေမဲ့ တယ် ရှားပါတယ်။ အလွန်ကောင်းကြီး ကိုယ်ကျိုးမဖက်တဲ့ အချစ်ဆိုတာ သူ့မဟုတ်ရင် သူတော်စင် တွေသာ ထားရှိကျင့်သုံးနိုင်တာမျိုး။ **God is Love** ဆိုတဲ့ စကားဟာ ဘုရားသခင်နှင့် မေတ္တာမဟာဟာ ခွဲခြားလို့မရဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် ကို ဖော်ပြပါတယ်။ သမ္မာကျမ်းစာ ကောရိန္တု ၁၃း၄ မေတ္တာခန်းမှာ "မေတ္တာသည် စိတ်ရှည်တတ်၏။ မေတ္တာသည် ကျေးဇူးပြုတတ်၏။ မေတ္တာ သည် ငြူစူခြင်းမရှိ။ မေတ္တာသည် ဝါကြွားခြင်းမရှိ။ မေတ္တာသည် မာနမာန မရှိ။ မေတ္တာသည် လျောက်ပတ်စွာ ကျင့်တတ်၏။ မေတ္တာသည် ကိုယ့်အကျိုးကို မရှာတတ်။ မေတ္တာသည် ဒေါသအမျက် မထွက်တတ်။ မေတ္တာသည် အပြစ်ရှိသည်ဟု မထင်တတ်။ မေတ္တာသည် မတရားသော အမှု၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်း မရှိတတ်။ မေတ္တာသည် သမ္မာတရား၌ ဝမ်းမြောက် တတ်၏။ မေတ္တာသည် ခပ်သိမ်းသောအရာကို ဖုံးအုပ်တတ်၏။ မေတ္တာသည် ခပ်သိမ်းသော အရာကိုယုံတတ်၏။

မေတ္တာသည် ခပ်သိမ်းသောအရာကို မျှော်လင့်တတ်၏။ မေတ္တာသည် ခပ်သိမ်းသောအရာကို သည်းခံတတ်၏။ မေတ္တာသည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောနှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်၏" လို့ အချက်ပေါင်း ၁၆ ချက် ပါဝင်တာကို တွေ့ရပါတယ်။ ခြုံငုံပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ **(love)** အချစ် သို့မဟုတ် မေတ္တာဟာ အကြွင်းမဲ့ သဘောထားကောင်းတဲ့ ပေးဆပ်မှု တစ်မျိုးဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သေဆုံးခြင်းဖြစ်တယ်လို့ ဆိုရိုးက ပြောတာပါ။ သန့်စင်သော ချစ်ခြင်းမေတ္တာမှာ မည်သည့် ကွယ်ဝှက်မှုအမျိုး အကန့်အသတ်မဲ့ ရှင်သန်မှုမျိုး ဖြစ်တာကြောင့် မျှလုံ့လသားဟာ တကယ့် ချစ်ရမှုကို ကြောက်လာတယ်။ ဒါကြောင့် မူးယစ်ဖောက်ပြန်ခေတ်မှာ **စစ်မှန် သော အချစ် (True Love)** နှင့် သန့်စင်သောမေတ္တာတရားဟာ တိမ်မြုပ် ပျောက်ကွယ်လုဖြစ်ပြီး၊ အလှအပဆောင်းဖန်တီးမှုနှင့် အပေးအယူဆန်တဲ့ အချစ်တွေ ပျားပန်းခပ်နေကြတယ်။ ဒါဟာ အတ္တစိတ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ် လာတာပါ။ ဒါကြောင့် ဘိုးဘွားတွေ အတ္တစိတ်ကို ဖြင်းဖြင်းထန်ထန် ဝေဖန်ပြီး နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာခဲ့တယ်။ အချစ်စစ် အချစ်မှန်တွေ ဒီကမ္ဘာ ကြီးကနေ လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားမှာကို သူစိုးရိမ်နေပါတယ်၊ လူတွေဟာ နေ့စဉ်ဘဝဖြတ်သန်းမှုထဲကနေ စစ်မှန်တဲ့အချစ်၊ သန့်စင်တဲ့မေတ္တာတရား တွေနဲ့ ရုန်းရင်းဆန်ခတ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သွားနေကြပြီ၊ နှစ်လွှတ်ပုံကို ကမ်းလှမ်းအထဲမှာ စမ်းသပ်ကြည့်ကြပြီ၊ လူသားအပေါင်းကို သူတိုက်တွန်းနှိုးဆော်ခဲ့တာဖြစ် ကြောင်း စကားဦးသန်းရင်း၊ အခု ကျွန်တော်တို့ ဆိုရိုးပြောတဲ့ အချစ်ကို နားထောင်ကြည့်ရအောင်ပါ။

အနုပ်ကာ အမြဲလိုပဲ ကြောက်ရွံ့စိတ်ကို ဖန်တီးခဲ့တယ်၊ ဘာ့ပါ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အချစ်ဟာ သေဆုံးခြင်းဖြစ်လို့ပါ။ ဒါပေမဲ့ ဒီသေဆုံး ခြင်းဟာ ခင်ဗျားသိထားတဲ့ သာမန် သေဆုံးခြင်းများထက် ပိုပြီးကြီးမြတ် ပါတယ်။ သာမန် သေဆုံးခြင်းဆိုတာ ခန္ဓာကိုယ်ချုပ်ငြိမ်း သေဆုံးသွားတာပါ ဖြစ်တယ်၊ တကယ်တော့ ဒါဟာ လုံးဝသေဆုံးခြင်းမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ မွေးဖွားခြင်းဆိုတာ အစကိုတစ်ခုနဲ့ကူးတယ်။ ဟောင်းနွမ်းနေတဲ့ဖြစ်သွားတဲ့ အဝတ် ဟောင်း အသစ်တစ်ထည် လဲလှယ်ဝတ်လိုက်တယ်။ ဒါ သေဆုံးခြင်း

မဟုတ်ဘူး။ အစားထိုးမှုသာ ဖြစ်တယ်။ အင်္ဂါ တစ်ခုသည်ပြောင်းလဲပါတော့၊ ဒါမှမဟုတ် အိမ်ခန်းတွေမြန်မြန်ပြောင်းနေတာမျိုးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျား အကောင်းကို အမြဲနိုင်ပြီ၊ ရှည်ကြာအောင် ဆွဲခေါ်သွားလို့ရတယ်။ ဦးနှောက်ကိုတည်း အမြဲနိုင်ပြီး ဆွဲခေါ်နိုင်တယ်။ ဒီ ဦးနှောက်တစ်ခုတည်းကိုပဲ ခန္ဓာကိုယ် အသစ် တစ်ခုမှာ သွားတပ်လို့ရသေးတယ်။ အရက်ဟောင်းကို ပုလင်း အသစ်မှာ ထည့်တာမျိုးပေါ့၊ ပုံသဏ္ဍာန်ပြောင်းသွားပေမယ့် အနှစ်သာရက ပြောင်းမသွားပါဘူး။ အပေါ်ယံပြင်ပ လက္ခဏာတွေ ပြောင်းသွားတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဦးနှောက်က မပြောင်းဘူး။ ဒါကြောင့် သာမန်သေဆုံးခြင်းဆိုတာ တကယ့်သေဆုံးခြင်း မဟုတ်ဘူး။ အစစ်အမှန် တကယ့်သေဆုံးခြင်း ဖြစ်ကာမှ ခန္ဓာကိုယ် ရုပ်ကြွင်း မသေပေမယ့် ဦးနှောက်က သေဆုံးသွားတယ်။ ရုပ်ခန္ဓာ ပစ္စည်းကို မူလအတိုင်း ထိန်းသိမ်းထားပေမဲ့ အတ္တက ငုပ်လျှိုးပျောက်ကွယ်သွားတယ်။

အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားက ချင်တယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားစောင့်ရှောက်ထားတဲ့ အလှအပ အားလုံးကို မချုပ်ချွန်းဖြစ်ရပေလိမ့်မယ်။ ချစ်တယ်ဆိုတာသည်က အတ္တဖြစ်နိုင်မှာဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အတ္တက သန့်ရှင်းသော အချစ်ရဲ့တည်ရှိမှုကို ဘယ်တုန်းကမှ ခွင့်မပြုခဲ့ဘူး။ အချစ်နဲ့ အတ္တဟာ ဆန့်ကျင် လက္ခဏာတွေဖြစ်တယ်၊ တစ်ယောက်ရဲ့ ခင်ဗျားက အတ္တကို ရွေးချယ်မယ်ဆိုရင် အချစ်ကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ မရနိုင်တော့ဘူး။ ဒီလိုမှမဟုတ်ဘဲ ခင်ဗျားက အချစ်ကိုသာ ရွေးချယ်မယ်ဆိုရင်၊ မုချပဲ အတ္တကို စွန့်ပစ်ပေးမယ်။ ဒါကြောင့် ချစ်ချစ်နဲ့ပက်ပင်းတိုးပါအခါ ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်ခံစားရတာ ဖြစ်တယ်။ သေခြင်းတရားထက် ပိုကြီးတဲ့ ကြောက်ရွံ့စိတ်တွေက ခင်ဗျားကို တင်းတင်း ကျပ်ကျပ် ညှစ်ကိုင်ထားကြတယ်။ ဒါဟာ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ဒီကမ္ဘာပေါ်ကနေ ငုပ်လျှိုးပျောက်ကွယ်သွားရသလဲဆိုတဲ့ အရင်းခံ ပြဿနာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အနောက်တိုင်းမှာ အချစ်ဆိုတဲ့ အခြင်းအရာဟာ အပျက်ရှားပါးတဲ့ ပေါ်ပေါက်မှုပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

ခင်ဗျားကိုပြောမယ့် အချစ်ဆိုတာ ဟန်ဆောင်ပါ ဒီလိုအသောင် အခြင်းအရာတစ်ခုသာ ဖြစ်ပြီး ဒါကို ခင်ဗျားတို့ ဖန်တီးသည်တော်ဆက်

ခဲ့ကြတယ်။ ဘာနဲ့ကြည့်လဲဆိုတော့ အသက်ရှင်နေသူ တစ်ယောက်မှာ အချစ်မရှိဘူးဆိုရင် အမှောင်ပိန်းဆင်းရဲမှာ ဖြစ်တယ်။ အချစ်မရှိရင် အသက်ရှင် ရတာလည်း အဓိပ္ပာယ်မှ မရှိပါဘူး။ အချစ်မရှိရင် ဘဝဟာ ကဗျာမဆန်ဘူး။ အချစ်မရှိရင် ပန်းပွင့်လေးတွေ အမွှေးမွှေးနိုင်ဘူး။ အချစ်မရှိ တဲ့အခါ ခင်ဗျား ဆော့နိုင် တော့နိုင်တော့ ပူဆာပြမှုခံရတော့တယ်။ လိုက်လံ့တဲ့ ကျေးဇူးညာကာရေတွေလည်း ခင်ဗျားမိဘအမြဲမှာလှောက်တော့ ဆုတောင်းပေးရ မယ်တယ်။ အချစ်မရှိတဲ့အခါ မြင်ပြတ်တဲ့ပရိုဂရမ်ကလေးလည်း သောမန်နေရာ တစ်ခုပဲ ဖြစ်တယ်။

အချစ်ရှိတဲ့အခါ မိုးရိုးသိမ်မိကလေးကလည်း မှန်ပြတ်တဲ့ ဗီမန် အသွင်ကိုပြောင်းသွားနိုင်တယ်၊ အချစ်ရှိပြီဆိုတာနဲ့ ခင်ဗျားဟာ ပထမဦးဆုံး အကြိမ် စမ်းမှန်တဲ့တည်ရှိမှုကို ရရှိမှာဖြစ်တယ်။ အချစ်ရှိပြီဆိုတာနဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ နှလုံးသားအပေါ်မှာ ဝိညာဉ်ဟာ ပထမဆုံးအကြိမ် ပေါ်ထွန်းလာမှာ ဖြစ် တယ်၊ လျှို့ဝှက်ပျောက် သွားတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဝိညာဉ်ဖွားမြင်လာတယ်။

ခင်ဗျား အချစ်မရှိဘဲ ရှင်သန်လို့မရနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် လူသားများ ဟာ မာယာပရိယာယ်ကစ်မျိုးကို ဖန်တီးခဲ့ကြတယ်။ သိပ်တဲ့အတိုင်းပဲ လူအများဟာ အရှုံးကို မစွန့်ချင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အချစ်နဲ့လည်း ရွေးကျော် ချင်တယ်။ ဒီတော့ ဉာဏ်ရှိသူတွေက သုံးပြီး အတုအယောင်အချစ်ကို ဖန်တီးခဲ့ကြတယ်၊ နောက်ဆုံးတော့ ပါဟာ လှပ်ကာနက်မျိုး ဖြစ်ပြီး ဒီလူပ်ကာနီ က အတုအယောင် အချစ်တွေအကြားမှာ ရှင်းသန်နေခဲ့တယ်။ အရှုံ ကိုလည်း ဆက်လက် တည်မြဲနိုင်ခွင့်ပေးခဲ့တယ်။ အရှုံးမပေးဘဲကို နှလုံးသားက အကြိမ်း ထိန်းသိမ်းထားခဲ့ပြီး၊ နူးညံ့ခြင်းအရှုံကို မျှော်မှန်းရလို့ ခင်ဗျား ဆော့ကစား နိုင်တယ်။ ခင်ဗျားမှာ အချစ်ရှိတယ်လို့လည်း ဆက်လက် ယုံကြည် နေခဲ့ တယ်။

ဟဲ … ခင်ဗျားရဲ့ အချစ်ကို တခြားတစ်လောက် လှောကြည့်စမ်းမောင်
အဲ့ဒီအချစ်က ဘာမှ ပူဆောင်လာသလဲပေါ့ …

တစ်ခုမှာ ညီးသော မှာကျင့်မှု၊ တစ်ခုတည်းသော ငရဲ၊ တစ်ခုတည်း သော အစိုးရုံး၊ ငြင်းခုံမှု၊ အကြမ်းဖက်မှု၊ ခင်ဗျားရဲ့ သမုဒယအချစ်ရဲ့

ဆက်နွယ်မှုတွေကို နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း သွားကြည့်တဲ့အခါ သူတို့ဟာ အမြဲ
အဝတ်အစားတွေရဲ့ မှန်ကူးစာတ်ကို အခြေခံတဲ့ ဆက်ဆံရေးတွေပဲဖြစ်နေတယ်။
နိုင်ငံယှဉ်ချက်အားဖြင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာရဲ့ ဆက်နွယ်မှုလို့ ပြောနေကြတယ်။
ဒီလိုပြောမယ့်အစား အမုန်းတရား ဆက်ဆံမှုလို့ ပြောရင် ပိုမှန်လိမ့်မယ်၊
ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ လူသားတိုင်းက ဒီတူညီတဲ့ စကားမျိုးရှိသော
တွေကို သုံးပြီး ရှင်သန်နေကြတာဖြစ်လို့ပဲ၊ ဒါကြောင့် ခင်ပွန်း တစ်
ယောက်လုံး ဘယ်တုန်းကမှ ဒီပြဿနာကို ဖယ်ရှားမိခဲ့ဘူး။ လူတိုင်းလိုလိုပဲ
ဟန်ဆောင်တဲ့ အတုအယောင် အချစ်မျိုးတွေသာ ပိုင်ဆိုင်ထားကြလေ
တော့ ထူးထူးခြားခြား ခင်ပွန်း မရှိတော့တာ သဘာဝကျပါတယ်။

စစ်မှန်တဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာဆိုတာ အလွန်ရှားပါး အဖိုးတန်လို့ ဓိမ်ရဲ့ စွန့်လွှတ်မှု၊ ပေးဆပ်မှုနဲ့ဟာ တန်ဖိုးလေးပြီး ရှားရှားနိုင်တာမျိုးဖြစ်တယ်၊ တခြားနည်းလမ်း မရှိပါဘူး။ ပရိယာယ်တွေ၊ ဥပါယ်တံမျဉ်တွေမရှိနိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဒီပြဿနာဟာ အလွန်ကို ပေးရက်တဲ့ အဖိုးသယ်ဆောင်ပါတယ်။

အစွဲဆိုတာ ဟန်ဆောင်တဲ့ အတုအယောင်ပဲ ရှိသေးပါ။ သူဟာ အခြင်းအရာတစ်ခုသာဖြစ်ပြီး ခင်ပွန်းရဲ့ တည်ရှိမှုပေါ်က မြှုပ်နှံတစ်ခုကို တိုင်တာစံချိန်သာ ဖြစ်တယ်။ အကောင်းဆုံးသည်မရှိတဲ့ ပေါ်ဖော်တစ်ခုသာ ဖြစ်တယ်။ အစွဲက ခင်ပွန်းဆီမှာ မရှိတဲ့ အရာတွေနဲ့ ခင်ပွန်းက ပေးမယ်လို့ မျှော်လင့်ထားပြီးဖြစ်တဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှု၊ ပြီးတော့ ခင်ပွန်း တစ်သက်လုံး ပိုင်ဆိုင်လာတဲ့ အမွေအနှစ် တွေကို ရှာဖွေဖို့ တောင်းဆိုနေတယ်။ အစွဲဟာ ခင်ပွန်းရဲ့ မှုပဘူတာ၊ မိတ်သဘောသဘောကို ခင်ပွန်း ဆီကြိုးဆွဲရာ ဖြစ်တယ်၊ သို့သော်လည်း အစွဲကလေ ခင်ပွန်းရဲ့ မူလပင်ကိုယ်စိတ်ကို အဆက်မပြတ် ဖုံးကွယ်ဖို့ ကြိုးစားနေဦးမှာလဲ။ အချစ်ရဲ့ ဂုဏ်သတ္တိပေးတော့ လူသားရဲ့ ပင်ကိုယ်စိတ်သဘောသဘာဝကို ခင်ပွန်းသိအောင် ဖြင့်ဆောင် ဆင်းကျင်းပြသမှုဖြစ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ပွန်း ကြောက်ရွံ့နေတယ်။ ဒါဟာ သဘာဝကျတဲ့ ဖြစ်ရပ်ပါ၊ ကြောက်ရွံ့စိတ်တွေ ရှိနေသော်လည်း ရှေ့ကိုတော့ ချီတက်နေတာပဲလေ။

သည့်ငြိမ်းချမ်းရေး သူရဲ့အားအကြောင်းသ မဖြစ်စေနဲ့ အချစ်စိတ်တွေ ဖြစ်ပွားလာတဲ့အခါမျိုးမှာ ခင်ဗျားရဲ့ တည်ငြိမ်မှုအားဖြင့် ရင်ဆိုင်ရမယ် ဝတ်ရုံတွေ ဟာ အမေမိုးသားချစ်ခြင်း ထွက်လာရပါလိမ့်မယ်။ ဒီအရှင်ကလေး မွေးဖွားပါစေသော ဖိတ်ကြား ထွေးမှုလောက် ခံရင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံမှု ရှိမယ်ဆိုပါက ခင်ဗျားမသိစွဲ တာ အမှန်ပဲ။ သားဇနီးကချ ဝေဒနာအကြီးရဲ့ နေ့စဉ်ဘဝဖြတ်သန်းမှုသဲမှာ ခင်ဗျား ဟိုက်ရှ၊ နီကိုးမွေ့တွေ ရောင်ဆောင်တဲ့အခါ လောဘစိတ်နှင့် အမိုက်ကျင့် မင်းမှုမှုတွေ ကြီးစိုးမှုတဲ့ နိဂုံးချုပ်ကြီးမှာ ခင်ဗျားရဲ့ ခံရင်းမှုကို တစ်ကြိမ် တားမြစ်မှု အမှန်တကယ် ဆန်းသစ်ဆွေးခြင်း မဖြစ်ရလေပါဘူး။ ခင်ဗျားရဲ့ ဘဝတစ်လျှောက်မှာ ငြိမ်းချမ်းတဲ့စိတ်သဘောမှုလည်း ဖြတ်သန်းခဲ့ခြင်းမရှိသေးဘူး။ သတိပြုရမှာက အချစ်ဆိုတာ ငြိမ်းအေးတဲ့စိတ်သဘောမှုဖြစ်တယ်။

အိန္ဒိယပြောတဲ့ ယောက်ျားနဲ့ မိန်းမ

ရှေးရှေးသောအခါကစ ယနေ့အထိတော့ ယောက်ျားတွေက ပရိုးတယ် စေ့စပ်တွေ့ခဲ့ပြီး၊ မိန်းမတွေကို နှိပ်ကွပ်ထားကြတာပဲ။ မိန်းမတွေဟာ ယောက်ျားတွေထက် နိမ့်ကျသူတွေ ဖြစ်တယ်လို့ ယုံကြောင်ပြီး ဒီအတိုင်း နေခဲ့နိုင်ကြတယ်။ မိန်းမတွေကတော့ ဘာမှမတတ်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့ အားငယ် စိတ်ခံစားမှုနဲ့ ဒီအကျည်းတန်တဲ့ဖြစ်ရပ်ကို အပြောင်းအလဲဘဲ ရင်ဆိုင်ကြရ တာပါ။ အလျှော့ကို ယုတ္တိယုတ္တာ မရှိတဲ့ စဉ်းစားနည်းကို ပယ်ဖျက်ရတယ် ဆိုတာ နိုင်လုံတဲ့အကြောင်းတော့ ရှိပါတယ်။ မိန်းမတွေဟာ ယောက်ျား တွေထက် နိမ့်ကျသလို ယောက်ျားတွေထက်လည်း မသာလွန်ပါဘူး။ သူတို့နှစ်ဦးစလုံးဟာ မတူတဲ့ လူနှစ်မျိုးသာ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့နှစ်ဦးကို နှိုင်းယှဉ်လို့ မရပါဘူး။ ဒီလိုနှိုင်းယှဉ်တာဟာလည်း ရူးသွပ်တာပါပဲ။ တာတယ်လို့ ခံစားရပြီး နှိုင်းယှဉ်မှုတွေ လုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ ပြဿနာ တွေဟာ စတော့ပြီပေါ့။

ဒါကြောင့် တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ ရှိနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဂုဏ်ပြိုင် ပွဲဟာ သူတို့ထက် နိမ့်ကျသူလို့ အသိတွက်နေကြရတာပဲ။ အကြောင်း ကတော့ ဒီနည်းဟာ ဂုဏ်ပြိုင်မှုတွေကို တစ်ဖက်သည်းသော ရှေ့ရည်မှန်းနှောင်ဖွဲ့မှု

ဖြစ်စေပြီး သူတို့ကို အိမ်ထောင်ရှင်မဆိုတဲ့ အဆာဆာပါး ဖြစ်စေနိုင်လို့ပါ။ ဒီလိုဆိုတော့ ပွယ်ကူသွားတာပေါ့။ တကယ်လို့ မိန်းမနဲ့ ယောကျ်ား ခုလို အခက်အခဲများကို ရင်ပေါင်တန်း ယှဉ်ပြိုင် စားကြမယ်ဆိုရင် မိန်းမက နှိုင်းယှဉ်ချက်အားဖြင့် အနိမ့်တန်းဝင် ဖြစ်သင့်တယ်လို့ ကန့်သတ် ချုပ်ချယ် ထားကြတယ်။ ယောကျ်ားတွေပြောတဲ့ အကြောင်းပြချက်ကတော့ မိန်းမ တွေရဲ့ ကြွက်သား အားဟာ သိပ်နည်းတယ်။ ခွန်အားဖွံ့ဖြိုးမှုက နိမ့်တယ်။ အာသာဆန္ဒကိုမှ မကျော်ပေါ်နိုင်သလို၊ ဘယ်လိုကာယပညာရေး ကိုမှလည်း သူတို့ မယှဉ်တောင်နိုင်ခဲ့ဘူး။ ကမ္ဘာ့သမိုင်းကြောင်းမှာ ကြီးမြတ်တဲ့ မိန်းမ ပန်းချီအကျော်အမော်၊ မိန်းမ ဂီတဘုရင်၊ မိန်းမ စာဆိုမှတ်တော်ခေါ်ဆိုတာ မရှိခဲ့ဘူး။ ဒါက ဘာကိုပြသလဲ ဆိုတော့ မိန်းမရဲ့ ဉာဏ်ရည်မမီတာကို ပြတယ်။ သူမဟာ ပညာရှင်မဟုတ်ဘူး။ ဘဝရဲ့ အနက်ဖြင့် ပြဿနာတွေကို သူမ စိတ်မဝင်စားဘူး။ သူမ စိတ်ဝင်စားတဲ့ အရာကိစ္စတွေက သိပ် ကျဉ်းမြောင်း လွန်းနေတယ်။ ဒါကြောင့် မိန်းမဟာ အိမ်ထောင်ရှင်မ တစ်ယောက်သာ ဖြစ်တယ်။

ကောင်းပြီ။ အကယ်၍ ခင်ဗျားက ဒီလို နှိုင်းယှဉ်ချက်တွေ ရွေးချယ်ပြီဆိုပါတော့။ အလွယ်တကူနဲ့ မိန်းမသားတွေကို လိုက်ကြည့်အောင် ပြောနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ သူတို့ကိုယ်သူတို့ အားငယ်သူတွေ၊ နိမ့်ကျသူတွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ကိုယ်တိုင်ခံစားမှုရအောင်ပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ဒီနည်းက အလွန်ကောက်ကျစ်တဲ့ သဘောထားဆောင်ပါတယ်။ အခြားမျက်နှာစာက အရာတွေကိုလည်း နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ဖို့ လိုပါသေးတယ်။ မိန်းမက မီးဖွားလို့ ရတယ်။ ယောကျ်ားက မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဒီတစ်ချက်မှာတင် ယောကျ်ားဟာ နှိုင်းယှဉ်ချက်အရ နိမ့်ကျသွားပြီပေါ့။ သူ လူသားမျိုးဆက်အတွက် မိခင် မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။ သဘာဝကြီးက ယောကျ်ားတွေကို ဒီလိုတာဝန်မပေး ထားတာ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ယောကျ်ားတွေဟာ နှိုင်းယှဉ်မှုအရ နိမ့်ကျတယ်ဆို တာ သိစေချင်လို့ပါ။ ဒီလို ဟာသမျိုးကို အဆင့်မြင့်သူတွေ ကသာ လက်ခံ ဝင်မလောင်ရတာမျိုး ဖြစ်တယ်။ သဘာဝမှာက ယောကျ်ား တွေကို သားအိမ်မပေးထားဘူး၊ အမှန်စင်စစ် သားဖွားခြင်းနဲ့ မျိုးဆက်ကိစ္စမှာ

ယောက်ျား တွေရဲ့အမြန်းကတ္တာက အမှန်မျိုးညှလွတ်ပေးတာပဲရှိတယ်။ ဒါဟာ အလွန်ကို တိုတောင်းတဲ့ အသုံးဆင်မှုတာမျိုးသာဖြစ်ပါတယ်။

မိခင်ကတော့ မှုမျှပဲ ပျိုသန္ဓေကိုးလွှယ်ရမယ်။ ကိုယ်ဝန်ဆောင် ခြင်းရဲ့ အလုံးစုံသော ဒုက္ခမျှကို သည်းခံမျိုသိပ်ရမယ်၊ ဒါဟာ လွယ်ကူတဲ့ အလုပ်တစ်ခုမဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ပြီးရင် ကလေးမွေးရဦးမယ်။ မိနေ့သည်မှိုဟာ သက်ရှန်ခံရုး ဖြတ်သန်းရတာမျိုးဖြစ်ကာယ်။ မွေးပြီးရင် လည်း ဒီကလေးကို မပါးသက်နှစ်လုံး ဝန်းလက်မှိမ်းသစ် အရွယ်ကာနေ ဥပလားမြောက်အောင်၊ စိတ်ရောက်ိုယ်ပါ အနှံ့အတာခံပြီး မိခင်တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ထမ်းဆောင်ရပြန်တယ်။

သူမ မရှိမနား ကလေးတွေ မွေးပေးနေရတယ်။ ခင်ဗျားက သူမကို ကြီးမြတ်တဲ့ မိန်းမဂီတစာဆို၊ ကြီးမြတ်တဲ့ ကဗျာဆရာမ၊ ကြီးမြတ်တဲ့ စာပေပညာရှင်ကြီး ဖြစ်အောင် အချိန်ပေးခဲ့ဖူးသလား။ ခင်ဗျား သူမကို တကယ်ပဲ အချိန်တွေ ပေးခဲ့သလား။ သူမဟာ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရင် ဆောင်၊ မဆောင်ရင် ဖွားမြင်လာတဲ့ ရင်သွေးကို ဂေါ်ကျွေးကိုလုံး ဂရုတစိုက် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်၊ အိမ်မှုကိစ္စ တာဝန်တွေ တကုပ်ကုပ် လုပ်ပေးနေတာ တွေဟာ အဓေသအရာ ခဲ့ဦးစားကြည့်ကော ပိုးအထောင့်ဖြင့်တဲ့ ပြဿနာတွေမှာ ယောက်ျားတွေ ခေါင်းဆောင်နိုင်ဖို့အတွက် လမ်းခင်းပေးတာပဲမဟုတ်လား။

၂၄ နာရီရှိတဲ့ တစ်ရက်တာအချိန်အတွင်းမှာ ယောက်ျားနဲ့မိန်းမ အလုပ်တွေကို လဲလှယ်ပြီး လုပ်ကြည့်ရမယ်၊ သူမကို မလေးနက်တဲ့ အရာတွေ ပျော်စရာ ဆင်ခြင်ခိုင်းပြီး ကဗျာတွေ ဒါမှမဟုတ် ဂီတသံစဉ်တွေ ဖန်တီးခွင့် ပေးလိုက်ပါ။ ခင်ဗျားကတော့ ကလေးတွေကို ၂၄ နာရီ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရမယ်။ မီးဖိုချောင်နဲ့ အိမ်မှုကိစ္စတွေကို စနစ်တကျ လုပ်ဆောင် ရမယ်။ ဒါဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားသိဖို့ ဘယ်သူက ပိုပြီး သာလွန်တယ်ဆိုတာ ၂၄ နာရီဟာ ခင်ဗျားအတွက် သဘောပေါက်ဖို့ အတော်ကို လုံလောက်တဲ့ အချိန်ပါ။ ဒီလောက်များတဲ့ ကလေးတွေကို ပြုစုစောင့်ရှောက် ရတယ်ဆိုတာ စိတ်ရောဂါကု ဆေးရုံထဲ ရောက်မှာပဲဖြစ်တယ်မျှ။

အိမ်သားနဲ့ ရေသည်သည်တွေအတွက် တစ်ရက်စာ ယမင်းရေးကျက်တဲ့ အလုပ်ဟာ ၂၄ နာရီအတွင်းမှာ ပေါ်ပြည် လေ့လာရေး အင်းရာအပိုပါပဲလား၊ စမ္မးတွေ့ ဒုးတွေ့ ခင်ဗျားမှာလည်း သိရှိသွားမှာပါ။ ယောကျ်ားတွေဟာ မိန်းမတွေထက် သာလွန်တယ်ဆိုတဲ့ ခင်ဗျားရဲ့နှိုင်းယှဉ် စဉ်းစားနည်းကို မေ့ပစ်လိုက်ပါ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒီ ၂၄ နာရီအတွင်း ကိုးကွယ် ခြင်းဆိုင်ရာ အဘိဓမ္မာ၊ ဒဿန၊ ဘာသာတရား စတဲ့ အဆင့်မြင့် ကိစ္စတွေကို စဉ်းစားတွေးခေါ်ဖို့ ခင်ဗျားမှာ လုံးဝ အချိန်မရှိပါဘူး။

နောက်တစ်မျိုးပြောင်းပြီး စဉ်းစားကြည့်ရအောင်။ မိန်းမတွေရဲ့ ကြွယ်သားတွေက ယောကျ်ားတွေထက် ဖွံ့ဖြိုးမှုအား မကောင်းသေးမိုတဲ့ အကြောင်းက မိန်းမတွေဟာ သူတို့ရဲ့ကြွက်သားတွေကို အသုံးမလောတဲ့ အလုပ်မျိုးနဲ့ လေ့ကျင့်မှု မရခဲ့တာ နှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပြီ။ ကျွန်တော် အိန္ဒိယနိုင်ငံရဲ့ ရှေးဦးလူသား မျိုးနွယ်စုတွေရှိတဲ့ ဒေသကို သွားခဲ့ဖူးတယ်၊ အဲဒီမှာ မိန်းမတွေက ကြွက်သားဖွံ့ဖြိုးမှု အားကောင်းပြီး ယောကျ်ားတွေက ကြွက်သား ဖွံ့ဖြိုးမှုမရှိဘူး။ ဒါကိုမြင်တော့ ဒါဟာ သဘာဝက ပေးတာ မဟုတ်ဘူး။ သမိုင်းကြောင်းက ဖန်တီးတာ၊ ဒါပေမယ့် မိန်းမတွေ အတွက် ကြွက်သားအင်အားကို သုံးရတဲ့ အလုပ်မျိုး မလုပ်ရတာ နှစ်ပေါင်းများ ကြာရှည်လာခဲ့ပြီဖြစ်လို့ နောင်းခေတ် အမျိုးသမီးတွေရဲ့ ခန္ဓာကိုယ် ဖွဲ့စည်းမှုဟာ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကြွက်သား ဖွံ့ဖြိုးမှုစွမ်းအင်တွေ ယုတ်လျော့ သွားတာပဲဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားအနေနှင့် မျှော့တဲ့ ရှုထောင့်ကနေ လာပြီး အပြင်သုံးသပ် ရပါမယ်။ မိန်းမတွေဟာ ယောကျ်ားတွေထက် ပိုပြီးခံနိုင်ရည် စွမ်းအားကောင်းတယ်ဆိုတာ ယနေ့ ဆေးသိပ္ပံလောကရဲ့ သက်သေပြချက်အရ ရှိပြီးသားဖြစ်တယ်၊ အမျိုးသမီးတွေဟာ အမျိုးသားတွေထက် ရောဂါရမှာ နည်းတယ်။ ဒါကြောင့် ယောကျ်ား တွေထက် မိန်းမတွေက အသက်ပိုရှည်တယ်။ ပျမ်းမျှ (၅)နှစ်လောက် ပိုရှည်တယ်။ ဒါနဲ့များစေတောင် ကျွန်တော်တို့ အခြေအနေမှာ မှားလည်း သတ်မှတ်ထားတာက အိမ်ထောင်ပြုရင် ယောကျ်ားက မိန်းမထက် အသက် လေးငါးနှစ် ကြီးသင့်တယ်ဆိုပဲ၊ ဟာဟာ ဒါကို ရှုသွင်တဲ့ ရှုအမြဲအစည်း

ပါပဲဗျာ။ အမှန်က ယောက်ျားလုပ်သူ အိမ်ဦးနတ် အသက်ပိုကြီးတော့ ပိုပြီး အတွေ့အကြုံရှိမယ် ဆိုတာကို ဂုဏ်ယူချင်တာ၊ အိမ်ဦးနတ်ရဲ့ သာလွန်မှုတွေကို အစွန်းအထင်း ရှိုးဆောင် ထိန်းသိမ်းပြီး ရှိသေ လေးစားတာ ခံချင်လို့ဖြစ်တယ်။

ဒါပေမယ့် အားလုံးဟာ သဘောတူ ချင်မှ မဟုတ်ဘူး။ ဘာကြောင့် လဲဆိုတော့ မိန်းမဟာ ယောက်ျားထက် (၅)နှစ် အသက်ပိုရှည်တယ်။ အကယ်၍များ သိပ္ပံနည်းကျကျ စဉ်းစားမယ်ဆိုရင်တော့ အိမ်ထောင်ပြုရင် ယောက်ျားဟာ မိန်းမထက် အသက် (၅)နှစ်လောက် ငယ်သင့်တာပေါ့။ ဒါမှ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးရဲ့ ကွယ်လွန်မှုဟာ တစ်ချိန်တည်းနီးပါး ဖြစ်သွားမယ်။

ထုံးတမ်းစဉ်ဟာ အယူအဆအရ အိမ်ထောင်ပြုရင် ယောက်ျားဟာ မိန်းမထက် အသက်ပိုကြီးရမယ်လို့ တစ်ဖက်ကပြောထားပြီး၊ အခြား တစ်ဖက်ကကျတော့ မိန်းမဟာ မုဆိုးမဖြစ်ပြီးရင် အိမ်ထောင်ထပ်ပြုခွင့် မရှိဘူးလို့ ပြဋ္ဌာန်းထားပြန်တယ်။ ဒီလိုကိစ္စမျိုးတွေဟာ ဘယ်လူ့အဖွဲ့အစည်း ရဲ့ ယဉ်ကျေးမှု သမိုင်းမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ရှိနေခဲ့ကြပါတယ်။ နောက်အိမ်ထောင်ပြု တယ်ဆိုတာ ၂၀ ရာစုနှောင်းပိုင်းမှ ဖြစ်ထွန်း တိုးတက်လာတဲ့ ကိစ္စသစ် တစ်ရပ်ပါ။ ဒါ့ပြင်လည်း တစ်ဖက်ယူတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးစနစ်ကို ခေတ်မီ တိုးတက်တဲ့ နိုင်ငံတွေမှာသာ လက်ခံကျင့်သုံးကြတာဖြစ်တယ်။

ခင်ဗျားက သူ့ကို နောက်အိမ်ထောင်ပြုခွင့် မပေးဘူးဆိုရင်၊ သူဟာ အနည်းဆုံး ဆယ်နှစ်လောက်တော့ မုဆိုးမ လုပ်နေရမှာပဲ။ ဗေဒပညာ ရှုထောင့်က ပြောရရင်တော့ ဒါဟာချိုးတဲ့မှုတစ်ရပ်ပါ။ အသေအချာ စီစစ် ကြည့်ရင် မှားနေတယ် ဆိုတာသိမှာပါ။ ဘာကြောင့်များ သနားစရာ ကောင်းတဲ့ မိန်းမသားတစ်ယောက်ကို ဆယ်နှစ်လောက်ကြာအောင် မုဆိုးမ လုပ်ခိုင်းရမှာလဲ။ အကောင်းဆုံး နည်းကတော့ မိန်းမက အသက် (၅)နှစ် ပိုကြီးပြီး ယောက်ျားက အသက်(၅)နှစ် ငယ်လိုက်ပါ။ ဒါဆိုရင် မုဆိုးဖို မုဆိုးမ ဟို အတော်နည်းသွားမယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီကနေ ဖြစ်ပေါ်လာမယ့် အကျိုးဆက် ပြဿနာတွေကိုလည်း ပပျောက်ပြီး ဖြစ်သွားမယ်။ အကြောင်း

ကတော့ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးဟာ မာစ်မိန့်ကြည်းရိုက်ကို ကျွေးကျွန်သွားမှာ ဖြစ်လို့ပါ၊

သို့ပေမယ့် အသက်ရှည်များ မိန်းမဟာ ယောက်ျားထက် အသက် (၅)နှစ် ပိုရှည်တယ် ဆိုတာမှန်ရင် ဒီကိစ္စမှာကာည်း၊ မျိုးပွားဗိုင်းအရ ဘယ်သူက သာလွန်တယ်ဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ရတော့မယ်။ မိန်းမတွေဟာ ယောက်ျားတွေထက် အရွယ်ရောက် နည်းတယ်။ ခံနိုင်ရည်စွမ်းအားမြင့်တယ်၊ ဒါဖြင့်ရင် မျိုးပွားမှုအရ ဘယ်သူက အားသာတာလဲ၊ အမျိုးသမီးများရဲ့ မိမိကိုယ်ကို သေကြောင်းကြံစည်မှုဟာ အမျိုးသားများထက် ၅၀ ရာနှုန်းနည်းတယ်။ ရူးသွပ်တဲ့ရောဂါ ရော ရာနှုန်းလည်း ဒီအတိုင်းပါပဲ။ မိန်းမတွေက ယောက်ျားတွေထက် ၅၀ ရာနှုန်းနည်းပါတယ်။ ဒီလိုဖြစ်ရပ် အချက်တွေအတွက် ရှင်းအားပေးမှုဆိုတာ ဘယ်တုန်းကမှ မရှိခဲ့သေးပါဘူး။ ဒါ ဘယ်လိုမျိုးတွေ့အကြောင်းရင်းပါလဲ။

ဟာမုန်းတွဲနဲ့ ယောက်ျားတွေရဲ့ မိမိကိုယ်ကို သေကြောင်းကြံ စည်မှုဟာ မိန်းမတွေထက် နှစ်ဆများနေရတာလဲ။ အဖြေက ရှင်းပါတယ်။ ယောက်ျားတွေဟာ အသက်ရှင်သန်မှုအပေါ်မှာ မျိုးပွားမှုအရ မိန်းမ တွေလောက် စိတ်မရှည်နိုင်လို့ပါ။ အလွန်အမင်း စိတ်ဓာတ်ကျခြင်းဆိုတာ မျှော်လင့်ခြင်းနဲ့ စောင့်ဆိုင်းမှုတွေ လျော့ကျနေလို့ပါ။ ဒီအခါမျိုးမှာ ဖျော့လင့် ထားသလို မဖြစ်လာခဲ့ရင် သူ့ကိုယ်သူ အဆုံးစီရင်ချင်တဲ့စိတ်တွေ ပေါ်လာ တယ်၊ အလွယ်တကူနဲ့ ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်မှုတွေ ဖြစ်လာတာတယ်။ ဒီအချက်တွေက အားနည်းမှု ဒါမှမဟုတ် နုံချာမှုကို ဖော်ပြတာပဲဖြစ်တယ်၊ သူမှာ အမောက်ရဲ့ ရှင်သန်ခြင်း ပြဿနာကို လက်တွေ့ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတဲ့ သတ္တိမရှိဘူး၊ ထိုနည်းတူ ကိုယ် ကို သတ်သေတယ်ဆိုတာ သူ့ရဲ့သေကြောင်းမှုအတွက်ရဲ့ အဖြေအမှုပဲဖြစ်တယ်။ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းတာမဟုတ်ဘူး၊ ပြဿနာကနေ ထွက်ပြေးတာ၊

ဖော်ပြပါကိစ်စတွေကတော့ မိန်းမတွေရဲ့ပြဿနာက ပိုများတယ်။ သူမ ကိုယ်တိုင်ရဲ့ပြဿနာ၊ ပြီးတော့ ယောက်ျားတွေက ပေးလာတဲ့ ပြဿနာ။ ဒါကြောင့် သူမမှာ ပြဿနာတွေက နှစ်ဆပဲ ရှိနေတယ်၊ သို့ပေမယ့် လည်း သူမဟာ ဖြစ်နိုင်တဲ့နည်းလမ်းကိုရှာပြီး ပြဿနာမှုဟူကို ရဲရဲရင်ဆိုင်

ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းခဲ့တယ်။ မီးဖွားပြီးကာစ ခင်ဗျားက သူမကို အားနည်းသူပါလို့ တစိုက်မတ်မတ် ပြောနေပြန်တယ်။

ရှုံးသွပ်သွားတဲ့ ယောက်ျားပျိုးရေးက မိန်းမဦးခေါက် ဘာကြောင့် နှစ်ဆ များနေတာလဲ။ ဒါက ယောက်ျားတွေရဲ့ ဉာဏ်စည်သာလွန်မှုမြင့်နဲ့ ထူးချွန် ထက်မြက်ခြင်း မိုးပကာလွှာက တစ်ခုမှ မရှိမဟုတ်လို့ ဖော်ပြနေတာပဲ မဟုတ်လား။ သူတို့ရဲ့သာလွန်မှုကြောင့်ပဲ ကမ္ဘာကို သူတို့အုပ်ချုပ်ခွင့်ရထားနိုင်တယ်၊ ဒါနဲ့များတောင် လူတွေက ဘာကြောင့်များ မိန်းမတွေဟာ မြင်းပျံညီမျှသရေ နိမ့်ကျသူတွေဖြစ်တယ်လို့ တင်းခံနေကြတာလဲ။ ဒါ အသေအချာ ငြီးငွေ့ဖွယ်ကိစ္စပဲဖြစ်တယ်၊ ။

■

မိန်းမတွေဟာ ယောက်ျားတွေထက် ပိုပြီးခံနိုင်ရည် ရှိတဲ့အား ကောင်းတယ်ဆိုတာ ယနေ့ ဆေးသိပ္ပံလောကရဲ့ သက်သေ ပြချက်တွေ ရှိပြီးသားဖြစ်တယ်။ အမျိုးသမီးတွေဟာ အမျိုးသားတွေထက် အများအပြား နည်းတယ်။ အဲဒါကြောင့် ယောက်ျားတွေထက် မိန်းမတွေဟာ အသက်ပိုရှည်တယ်။ ပျမ်းမျှ (၅)နှစ်လောက် ပိုရှည်တယ်။ အိမ်ထောင်ကျနေကြတဲ့ အစဉ်အလာအရ နားလည် သတ်မှတ်ထားတာက ဇနီးထက်ခင်ပွန်း ယောက်ျားက မိန်းမထက် အသက် လေးငါးနှစ် ကြီးသင့်တယ်ဆိုပဲ။

✵

ဒါပေမဲ့ ဆေးပညာရှင်တွေအရ ပြောရရင် မှန်ကန်တဲ့ အကြောင်းထဲမှာတော့ မိန်းမဟာ ယောက်ျားထက် (၅)နှစ် အသက်ပိုရှည်တယ်။ အသက်ရှည်မှုအား သိပ္ပံပညာရှင်တွေက လိုက်ကြည့်တော့ ဘဝဖက်ရွေးရင် ယောက်ျားဟာ မိန်းမထက် အသက် (၅)နှစ်လောက် ငယ်သင့်တာပေါ့။ ဒါမှ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးရဲ့ ကျန်းမာရေးနဲ့ သက်တမ်းညီညီ နေနိုင်ကြမှာပေါ့။

✵

တကယ်တမ်းကျတော့ မိန်းမတွေမှာ ပြဿနာတွေ ပိုများတယ်။ သူမ ကိုယ်တိုင်ပိုပြီးပြဿနာ ဖြစ်တော့ ယောက်ျားတွေက ပေးတဲ့ ပြဿနာ အဲဒါကြောင့် သူမှာ ပြဿနာတွေက နည်းတာ ရှိနေတယ်။ ဒါ့အပြင် ယခု သူ့ဟာ ဖြစ်နိုင်တဲ့ နည်းလမ်းတိုင်းမှာ ပြဿနာ တွေကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်း နိုင်တယ်။ ဒီပြဿနာတွေ ခံရတာ သူ့ကို အားနည်းစေတဲ့အတွက် ပြောနေပြီပါတယ်။

အိုရိုးပြောတဲ့ လူတိုင်းရဲ့ထူးခြားမှု

ထူးခြားသူတစ်ယောက်ဖြစ်ချင်တဲ့ စိတ်ဆန္ဒကို ကျွန်တော်ပယ်ချလို ရပ်တန့်သွားအောင် လုပ်ရပါမယ်။ ခင်ဗျား နဂိုမူလ ကတည်းက ထူးခြားပြီး သား။ ဒါကြောင့် ထပ်ပြီး ထူးခြားအောင် ပြောင်းလဲဖို့ မလိုအပ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားဟာ အထူး (Special) နဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသူ။ ဘုရားသခင်ဟာ မထူးခြားတဲ့ အရာကို ဘယ်တုန်းကမှ မဖန်တီးခဲ့လို့ပါ။

လူတိုင်းဟာ လုံးဝနှစ်ယောက်မရှိပါဘူး။ တစ်မိုးအောက်မှာ တစ်ယောက်ထဲသာ ဖြစ်တယ်၊ ခင်ဗျားမတိုင်ခင်က ခင်ဗျားနဲ့ တူသူမရှိသလို ခင်ဗျားရဲ့နောက်မှာလည်း ခင်ဗျားနဲ့တူတဲ့သူ ဆိုတာ ဘယ်တော့မှ မရှိနိုင်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဘုရားသခင်က ပထမဦးဆုံး အကြိမ် ဒီအသွင်သဏ္ဌာန်ကို အသုံးပြုခဲ့တယ် ဆိုပေမယ့် ဒါဟာ နောက်ဆုံးအကြိမ် လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျား အတွက် ထူးခြားအောင် ပြောင်းလဲဖို့ မလိုအပ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားဟာ ထူးခြားပြီးသား ဖြစ်နေလို့ပါ။ အကယ်လို့ ခင်ဗျားက အလွန်ထူးခြားသူတစ်ယောက် အဖြစ်ဖြစ်ချင်နေတယ်ဆိုရင် ရူးပြီး သားမို့ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ ဒီလို ကြိုးပမ်းမှုဟာ အရှင်းဆုံးဘဝရဲ့ ဝေနေကျင်းသက် ဖြစ်သွားပြီး၊ ရှုပ်ထွေးမှုတွေကို သယ်ဆောင်လာနိုင်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ လူဟာ လူသားတစ်ယောက် ဖြစ်အောင်

စီမံကြိုးပမ်းတဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ လုပ်ရပ်က ခင်ဗျားရဲ့ စိတ်သဘောထားကို ဖော်ပြနေတယ်၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ခင်ဗျား ကိုယ်၊ ခင်ဗျား ထူးခြားသူလို့ ဖော်ပြနေသလိုပါပဲ။ ဒီအတိုင်းဆို ခင်ဗျားဟာ အလွန်ရိုးစင်းတဲ့ သာမန် အနေအထားကို ရောက်သွားမှာပါ။ ဒါဟာ ခင်ဗျားရဲ့ အဓိက ယိမ်းလွဲမှုပဲ ဖြစ်တယ်။

ခင်ဗျားက ကိုယ့်ကိုယ်ကို မထူးခြားသူတစ်ယောက်လို့ နားလည် လိုက်တာနဲ့ တခါတည်းနဲက် ခင်ဗျား ထူးခြားသူတစ်ယောက် ဖြစ်အောင် ဘယ်လို ပြောင်းမှာလဲ၊ ခင်ဗျားရဲ့ နားလည်မှုကိုယ်၌က မှားနေသေး။ ခင်ဗျားက အဆင်သမားတာနဲ့ ဟိုလိုလုပ်ပြီ၊ ဒီလိုလုပ်လိုက် ကြိုးပမ်းခဲ့ ပေမယ့်လည်း သာမန် ဖြစ်နေဦးမှာပဲ။ အကြောင်းကတော့ ခင်ဗျားရဲ့ အခြေ မြူချက် အခြေခံ သုတ်မြစ်ကိုက မှားနေလို့ပါ၊ ကောင်းပြီ ခင်ဗျားအတွက် အဝတ်အစားကို ဒီဇိုင်နာ **(Designer)** ဆီသွားပြီး ဆန်းဆန်းပြားပြား အကျီတွေ ချုပ်နိုင်း လို့ရတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ ဆံပင်ပုံစံနဲ့ မျက်နှာပြင်မှာ ဗိတ်ဘက်တွေ ခြယ်သနိုင်တယ်။ အနည်းအပါး သင်ကြားလေ့လာပြီး ကိုယ့်ကာဘ ပညာရှိလုပ်နိုင် တယ်၊ စာကို ပေမတွေရေးပြီး နောက်တော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စာရေးဆရာကြီးလို့ ခေါ်မှင်နိုင်တယ်။ ခင်ဗျား အခြား အပေါ်တွေကိုလည်း လုပ်နိုင်ပါသေးတယ်။ ခင်ဗျားနာမည်ကြီးသွားနိုင်တယ်။ ဒါမှမဟုတ် နာမည်ဆိုးနဲ့ ဟိုးလေးတကျော်ကျော် ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။ သို့ပေမယ့် လူတိုင်းသားရဲ့ အကောင်းဆုံးဆုံးဖြတ်ချက်မှာတော့ ခင်ဗျားက သာမန်ပဲ ဖြစ်တယ် ဆိုတာ ခင်ဗျားကိုယ်ခင်ဗျား သိနေပါတယ်။ ဒီကိစ္စတွေ အားလုံးဟာ ပြင်ပမှာပဲ ဖြစ်နေတာ။ ခင်ဗျားရဲ့ ဝိညာဉ်ကတော့ သူမ တူအောင် ထူးခြားတဲ့ ဝိညာဉ်ကြီးဖြစ်အောင် ဘယ်လိုပြောင်းမှာလဲ၊ နည်းလမ်းမရှိပါဘူး။

ဘုရားသခင်ကတောင်မှ ခင်ဗျားကို နည်းလမ်းမပေးနိုင်ဘူး။ ဘာ ဖြစ်လို့ ပဲဆိုတော့ ဘုရားသခင်က ဘယ်တုန်းကမှ သာမန်ဝိညာဉ်ကို မဖန်တီးခဲ့လို့ပါ၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားရဲ့ ပြဿနာက မှားနေရာက စနေတယ်၊ ဘုရားသခင်က ခင်ဗျားကို တင်ဦးတည်းနဲ့ ထူးခြားတဲ့ ဝိညာဉ်တစ်ခု ပေးခဲ့ပြီး

ပါပြီ။ ဒီဝိညာဉ် (နာမ် ရုပ်) ဟာ တခြားလူကို မပေးခဲ့ဖူးသေးတဲ့ ဝိညာဉ် (နာမ် ရုပ်) ဖြစ်တယ်။ ဒါဟာ ခင်ဗျားအတွက် သီးသန့် ဖန်ဆင်းပေးတာပဲ ဖြစ်တယ်။

ကျွန်တော် ပြောချင်တာက ခင်ဗျားမှာ ဘယ်လိုထူးခြားမှုတွေ ရှိတယ်ဆိုတာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိထားရမယ်။ ခင်ဗျားအတွက် နောက်ထပ် ထူးခြားစရာမလိုအပ်ဘူး။ သူဟာ နဂို ကတည်းက ရှိနှင့်ပြီးသားဖြစ်တယ်လို့ မှတ်သားထားရမယ်။ ဗိဗိရဲ့စိတ် အကျင့်ပိုင်းကို ပေါ်ပြီး သူ့ကို ခံစားကြည့်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျားလက်မပေါ်က လက်ဗွေမျိုးနဲ့ တူတဲ့သူ ဒီကမ္ဘာမှာ မရှိဘူး။ ခင်ဗျားမျက်လုံးမျိုးနဲ့ တစ်ပုံစံတည်း တူသူလည်း မရှိဘူး။ ခင်ဗျား အသံနဲ့ တစ်သံတည်း တူသူလည်း မရှိဘူး။ ခင်ဗျားရဲ့ထူးခြားချက်နဲ့ တူသူ ဆိုတာလည်းမရှိဘူး။ ခင်ဗျားဟာ အံ့ဖွယ်ရာ၊ သာမန်မဟုတ်သူ တစ်ဦး ဖြစ်တယ်။ ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ ခင်ဗျားနဲ့ တူတဲ့သူ ရှာလို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ မွေးမှာ တစ်ယောက်တည်းရှိလို့ဖြစ်တယ်။ အမွှာမွေး မွေးသူဖြစ်စေဦးတော့ မတူနိုင် ပါဘူး။ ဘယ်လောက်ပင် အမြင်မှာ တစ်ပုံစံတည်းဖြစ်ပါစေ သူတို့ဟာ မတူကြပါဘူး။ သူတို့လျှောက်တဲ့ ဦးတည်ချက် မတူသလို ကြီးထွားရှင် သန်မှု ပုံစံလည်း မတူပါဘူး။ သူတို့ဟာ ကွဲပြားခြားနားတဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ် မတူ ဖြစ်လာကြပါတယ်။

ဒီလိုသိနားလည်မှုဟာ အစပဲဖြစ်တယ် လို့ဆိုပြီး ခင်ဗျားမေးတဲ့ **"ထူးခြားသူ တစ်ယောက်ဖြစ်ချင်တဲ့ စိတ်ကူးကို ကျွန်တော် ဘယ်လိုရုပ်တန့် သွားအောင် လုပ်ရမလဲ"** ဆိုတဲ့အမေးက အဖြစ်မှန်ကို ဂရုတစိုက် ကြားမှာ ရှိနဲ့ လုံးပေါက်ပါတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ ပကတိ တည်ရှိမှုထဲကို ဝင်ပြီး ကြည့်မြင် လိုက်တာနဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ ထူးခြားသူ တစ်ယောက်ဖြစ်ချင်တဲ့ ကြိုးစားမှု ထွက်မှုအားလုံးဟာ ပျောက်ပြယ်သွားမှာပါ။ ခင်ဗျားဟာ နဂိုမူလ ကတည်း က ထူးခြားသူ တစ်ယောက်ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျားသိပြီးတဲ့အခါ အဲဒီက ကြိုးပမ်းမှုများဟာ ပျောက်ကွယ်သွားမှာပါ။

ထူးခြားသူ တစ်ယောက်ဖြစ်ချင်တဲ့ဆီက ရပ်တန့်သွားဖို့ ဘယ်လို ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို နည်းလမ်းကောင်းတောင်းရင်၊ အဲဒီ နည်းလမ်းကောင်း

ဆိုသော ခင်ဗျားအတွက် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နေမှာလဲ။ ခင်ဗျား ဘာကို သွားပြီး စမ်းသပ်မှုလုပ်မှာလဲ။ ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်ချင်လို့ စမ်းကြည့်နေတာလဲ။ ပထမဦးမှာတော့ ခင်ဗျားက ထူးခြားသူ တစ်ယောက်ဖြစ်ချင်လို့ စမ်းသပ်ကြည့်နေတာ။ အခုတော့ ထူးခြားသူ တစ်ယောက်ဖြစ်အောင် ယံ ကြည့်နေပြီ။ ဒါပေမဲ့ စမ်းသပ်ပြီးရင်း၊ ထပ်စမ်းသပ်၊ နည်းနည်းလောက် တစ်ခုခုနှင့် မိမိကိုယ်ကို တိုးတက်ကောင်းမွန်အောင် လုပ်တယ်။ ခက်နေတာက ပန္နက္ခမှာ ယုံကြည်နေရတဲ့ ခင်ဗျားကို ဘယ်တုန်းကမှ ခင်ဗျား ကိုယ်တိုင်က မေးမြန်းမိခဲ့တာမရှိဘူး။

ကျွန်တော် ပေးချင်တဲ့ အလုံးစုံသော (**Message**) သတင်း စကားက အခုရှိနေတဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ပကာသနကို ခင်ဗျား ကြိုဆိုသိမ်းသွင်းလိုက်ပါ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒါဟာ ဘုရားသခင် လက်ခံထားတာ ဖြစ်လို့ပဲ။ ဘုရားသခင်က ဒါကို လက်ခံထားပေမယ့် ခင်ဗျားကတော့ ဘယ်တုန်းကမှ ခင်ဗျားရဲ့ တည်ရှိမှုကို လက်ခံထားမှု မရှိခဲ့ဘူး။ ဘုရားသခင်က ခင်ဗျားကို ယုံကြည်မှုထားခဲ့တယ်၊ ပြီးတော့ ဒီကမ္ဘာကြီးကို ကြည့်မြင်ခွင့်ပေးတယ်၊ ကောင်းကင်မှာ ကြယ်တွေ နှင့်ဆင်၊ ဝိုးကောင်းကင်နှင့် ကြယ်တာရာတွေကို ရှုစား၊ လှပသောပန်းနွယ်ကို မြင်တွေ့ခဲ့တယ်၊ ချစ်တတ်သူနှင့် ပျော်ရွှင်မှုရှိ ဒါတွေအားလုံးဟာ အလွန်တော်ရှင်ရောက်ကောင်းပါတယ်။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားက ဘာလို့များ ငယ်ငြီးကောင်းဆို နေရသေးတာလဲ။ ပထဝီ တည်ရှိမှုကို လှုပ်ရှားမှု ကြိုဆိုလိုက်စမ်းပါ။ ကျွန်တော်ကတော့ သူ့ကို အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ လှုပ်ရှားမှု ကြိုဆိုနေပါတယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြိုဆိုမှုထဲမှာ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ သူဟာ ကျွန်းသစ်လာတဲ့သလို ပေါက်လွင်ဖွင့်လာမယ်၊ အဲ့ဒီအခါမှာ ခင်ဗျား သိမယ်၊ ခင်ဗျားဟာ နဂိုကတည်းက ထူးခြားသူဖြစ်တယ်။

ကျေးဇူးပြုပြီး သင်္ကေတများ ခင်ဗျားရဲ့ အဲ့ဒီကိုယ်ပိုင် ထူးခြားချက် ဆိုတာဟာ ခင်ဗျားရဲ့ ဖော်ပြသောဖြစ်ပြီး အခြားသူနှင့် နှိုင်းယှဉ်မှုမလုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ အသိဥာဏ်လှုပ်ရှားက ဘယ်တော့မှ ပေါ်ထွက်လာမှာ မပေါက်ကွဲနိုင် ပထိုင်းမှာ ထူးခြားမှုတွေရှိတယ်၊ သဘာဝမှာ

ကိစ္စဆိုတာ မပြည့်ရှိနိုင်ဘူး ဆိုတဲ့ မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက် အချိန် လေးလေးနက်နက် အာရုံစိုက်လာမယ့် ဒီအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ခင်ဗျား ဘယ်လိုမှ ဖမ်းဆုပ်မိမှာ မဟုတ်ဘူး။

ဒါက အတော်ပြတ်များမှာ အသုံးပြုတဲ့ စံနှုန်းတစ်ခုသာ ဖြစ်တယ်၊ အကယ်လို့ ခင်ဗျားက မိမိဟာသာ (ငါက အလွန် ထူးခြားသူ ဖြစ်တယ်) ဟိုယောက်ျားထက် ငါက ပိုကြီးထွားတယ်၊ ဒီမိန်းမထက် ငါက ပိုသာတယ် ဆိုတာ အမှန်တော့ အတ္တရဲ့ ဆော့ကစားမှု ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျား နားမလည်သေးသရွေ့ပဲ ဖြစ်တယ်၊ ခင်ဗျားမှာ အလွန်ထူးခြားမှုရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ နှိုင်းယှဉ်မှု ကရလာတဲ့ ထူးခြားချက်တော့ မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားရဲ့ ထူးခြားမှုဆိုတာ အခြားသူတွေနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်လို့ ရလာတဲ့ ထူးခြားချက်မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားဟာ နဂိုမူလက ထူးခြားပြီးသားလူ ဖြစ်တယ်။

တစ်ခါတုန်းက ပါမောက္ခတစ်ဦးဟာ ကမ္ဘာ့ဇင်ဆရာကြီးဆီ လာပြီး ပြဿနာတစ်ခုကို မေးတယ်။ "ဘာကြောင့် ကျွန်တော်က ခင်ဗျားရဲ့ မဟုတ်ရတာလဲ။ ဘာကြောင့် ကျွန်တော်က ခင်ဗျားလို အေးချမ်း ငြိမ်သက်မှု မရှိရတာလဲ။ ဘာကြောင့် ကျွန်တော်က ခင်ဗျားရဲ့ ဉာဏ်အလင်းမျိုး မရှိရတာလဲ။ ဒါဟာ ကျွန်တော်ရဲ့ လိုအင်ဆန္ဒ မောင်းနှင်မှုပဲ ဖြစ်ပါတယ်" ဇင်ဆရာကြီးက ပြန်ပြောတယ်၊ "ခဏလေးပါ။ ခဏလေးစောင့်ပြီး အေးငြိမ်း ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်ချလိုက်ပါ။ ပြီးတော့ ကြည့်မယ်ပါ။ ကျွန်ုပ်ကို ကြည့်။ မိမိကိုယ်တိုင်လည်းပြန်ကြည့်ပါ။ လူအားလုံး ပြန်သွားပြီးတဲ့အထိ စောင့်ဆိုင်းလိုက်မှ သင့်ရဲ့ ပြဿနာက တည်ရှိနေဦးမယ် ဆိုရင် ကျွန်ုပ် သင့်ကို ပြန်ဖြေကြားပါမယ်" တစ်နေ့လုံး လူတွေက ဝင်လိုက် ထွက်လိုက်နဲ့ ပြတ်တယ်ကို မရှိဘူး။ တညနေလုံးအတွက်လည်း ဇင်ဆရာကြီးကို လေးစားမှုအရ မေးနေကြတယ်။ ပါမောက္ခကြီး မှာတော့ စိတ်အေး လက်အေး မထိုင်နိုင်ပါဘူး။ အချိန်ကလည်း တစ်စစနဲ့ ပြိုးပေါ် သွားခဲ့ပြီ၊ ဒါပေမဲ့ ဇင်ဆရာကြီး အမြဲပြောတာက "အားလုံး ပြန်သွားပြီးတဲ့အထိ စောင့်ဆိုင်းပါ" ဒီလိုနဲ့ မှောင်ရိပ်ကျစပြီ ပြီးတော့ လူအားလုံးလည်း ပြန်ကုန်ကြပြီဖြစ်လို့ ပါမောက္ခက ပြောတယ်။ "ခုကျမှ တကယ့်ခုကျ။

ငါ့မှာ စောင့်လိုက်ရ တာ တစ်နေကုန်ပဲ။ ငါ့ပြဿနာက ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ" လရောင်က တဖြည်းဖြည်း မြင့်တက်လာပြီ၊ အဲဒီညက လပြည့်ညချမ်းပါ။ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆရာကြီးက မေးတယ်၊ "အဖြေမရသေးဘူးလား ပါမောက္ခကြီး" ပါမောက္ခက ပြန်ပြောတယ်။ "ဆရာကြီးက ကျွန်တော့်ကို ဘာမှ ပြန်မဖြေ သေးပါဘူး" ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆရာကြီးက ပြုံးပြီး ပြန်ပြောတယ်။ "ကျွန်ုပ် ဒီကနေ့ တစ်နေကုန် လူများစွာကို အဖြေပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ အကယ်လို့ သင့်အနေနဲ့သာ အကဲခတ်သုံးသပ်မယ်ဆိုရင် သဘောပေါက် နားလည်နိုင်ပါတယ်။ အရင်ဆုံးထွက်လာလိုက်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ ပန်းခြံထဲ လမ်းလျှောက် သွားရအောင်။ လပြည့်ဝန်းက မိုးယံမြင့်မှာ အထင်းသား ရှိနေတယ်။ လှလွန်းတဲ့ ညတစ်ညပါပဲ" လို့ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာကြီးက ပါမောက္ခကို ပြုံးပြီး ဆက်ပြောပြတယ်၊ "ကြည့်စမ်းပါ ဒီဆိုက်ပရက် (Cypress) ပင်ကို။ အလွန်ကြီးထွား သန်စွမ်းတဲ့ ဆိုက်ပရက်ပင်ကြီး ဖြစ်တယ်။ သူရပ်နေတာက မြင့်မားလွန်းလို့ လကိုတောင် ထိတော့မယောင် ဖြစ်နေပြီ။ ပင်များက ဝေဆာနေတဲ့ အရွက်တွေကိုလည်း လရောင်ဆမ်းလို့ ရွှမ်းစို လာတယ်" "ပြီးတော့ ဒီအပင်ငယ်ကလေးကိုလည်း ကြည့်စမ်း ပါဦး" ပါမောက္ခက မအောင့်နိုင်တော့ဘဲ ပြန်ပြောတယ်။ "ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆရာကြီး ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ။ ကျွန်တော်ပြောတဲ့ မေးခွန်းကိုများ မေ့နေပြီလား" ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆရာကြီးက ပြန်ဖြေတယ်၊ "သင့်ပြဿနာကို ကျွန်ုပ် ဖြေကြားနေတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်" သည်အပင် ငယ်ကလေးနဲ့ ဆိုက်ပရက် အပင်ကြီးတို့ဟာ ဤ ဥယျာဉ်ကြီး ထဲမှာပဲ အတူနေခဲ့တာ နှစ်တွေကြာခဲ့ပါပြီ။ အပင်ငယ်လေးက ဆိုက်ပရက် အပင်ကြီးကို "ဘာကြောင့် ကျွန်တော်က ခင်ဗျားနဲ့ မတူရတာလဲ" လို့ မေးတာ ကျွန်ုပ် တစ်ခါမှ မကြားခဲ့ဖူးသလို ဆိုက်ပရက်အပင်ကြီးက အပင်ငယ်ကလေးကို "ဘာကြောင့် ငါက မင်းနဲ့ မတူတာလဲ" လို့မေးတာလည်း မကြားခဲ့ဖူးပါ။ ဆိုက်ပရက်အပင်က ဆိုက်ပရက်အပင်၊ အပင်ငယ်က အပင်ငယ်ပဲ မဟုတ်လား။ သူတို့အားလုံး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ကျေနပ်နေကြတယ်။ ကိုယ့်ဘာသာကို ရပ်တည် နေကြတယ်။

ကျွန်တော်က ကျွန်တော်ပဲဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျားက ခင်ဗျားပဲဖြစ်တယ်။ နှိုင်းယှဉ်မှုက ပြဿနာတွေကို သယ်ဆောင်နိုင်တယ်။ နှိုင်းယှဉ်မှုက လောဘ စိတ်ရိုင်းတွေ သယ်ဆောင်နိုင်တယ်။ အကယ်လို့ ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို မေးမယ် **"ဘာကြောင့် ကျွန်တော် ခင်ဗျားနဲ့ မတူတာလဲ"** သည်လိုမေးပြီ ဆိုကတည်းက ခင်ဗျားဟာ ကျွန်တော်နဲ့တူဖို့ ကောင်း စမ်းသပ်မှုပြီဖြစ်တယ်။ ဒါဟာ ခင်ဗျားရဲ့တည်ရှိမှု တစ်ခုလုံးအတွက် အန္တရာယ် ဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျား အတုခိုးသူ တစ်ယောက် အဖြစ်ပြောင်းလဲသွားနိုင်တယ်၊ ပုံတူများ မိတ္တူ တစ်ခု လည်း ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။ အတုခိုးသူတစ်ယောက် ဖြစ်သွားတာနဲ့ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်လေးစားမှုတွေ ပျောက်ကွယ်သွားမှာ သေချာတယ်။

မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည် လေးစားသူ တစ်ယောက် ရှာတွေ့ဖို့ဆိုတာ ရှားပါးလှတဲ့ ကိစ္စမဟုတ်ဘူး။ ဘာကြောင့် ဒီလောက် မတွေ့ရတာလဲ။ ဘာကြောင့် မိမိရဲ့ အသက်ကိုတည်ရှိမှုကို မလေးစားရတာလဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆို ကိုယ့်ရဲ့ အသက်ရှင်သန်မှုကိုတောင် ခင်ဗျား မလေးစားဘူးဆိုရင် တခြားသူကို ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ် လေးစားမှာလဲ။ အကယ်လို့ ခင်ဗျားရဲ့ တည်ရှိမှုကို ခင်ဗျား မလေးစားဘူးဆိုရင် နှင်းဆီပန်း၊ ဆိုက်ကဗျာကပ်ပါး၊ လရောင်နဲ့ လူတွေကို ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လေးစားတော့မှာလဲ။ ခင်ဗျားရဲ့ ဆရာသမား ခင်ဗျားရဲ့ဖခင်၊ မိခင်၊ သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေနဲ့ ဘဝလက်တွဲ ဖော်ကို ဘယ်လိုလုပ် လေးစားတော့မှာလဲ၊ အကယ်၍ ခင်ဗျားဟာ မိမိကိုယ်ကို ကြည်ညိုလေးစားမှု မရှိဘူးဆိုရင် ခင်ဗျားရဲ့ သားသမီးတွေကို ခင်ဗျား ဘယ်လိုလေးစား မြတ်နိုးမှာလဲ။

မိမိကိုယ်ကို ကြည်ညိုလေးစားတတ်တဲ့ လူတစ်ယောက် ရှာတွေ့ဖို့ ဆိုတာ အလွန်ခက်တဲ့ကိစ္စ၊ ဘာကြောင့်များ ဒီလောက် ရှားပါးနေရတာလဲ။ အကြောင်းကတော့ ခင်ဗျား အတုခိုးခြင်းကို သင်ယူခဲ့လို့ပဲ။ ခင်ဗျား ငယ်စဉ်ကတည်းက ကြားနေရတာ **"ကြီးလာရင် သိပ္ပံပညာရှင် အိုင်းစတိုင်း (Einstein) နဲ့ တူရမယ်" "အယ်ဒီဆင် (Edison) နဲ့တူရမယ်။"** ဒါဟာကြောင့်ပါလဲ။ ဘာကြောင့်များ ခင်ဗျားက **အိုင်းစတိုင်း** နဲ့ သွားတူရမှာလဲ၊ **အိုင်းစတိုင်း** ကတော့ ခင်ဗျားနဲ့တူဖို့ တစ်ခါမှ မစဉ်းစားခဲ့ပါဘူး။

ဘာကြောင့်လဲ လို့ဆိုတော့ အိန်းစတိန်းက အိန်းစတိန်းပဲဖြစ်နေမှာပါ။

ဘာကြောင့်များ ခင်ဗျားကို **ခရွေ(ရှ်)နား** နဲ့ မှ သွားတူစေချင်ရတာ လဲ။ ခင်ဗျား ဘာများ အမှားလုပ်ခဲ့လို့လဲ။ ခင်ဗျားမှာ ဘာများ အပြစ်ရှိခဲ့ လို့လဲ၊ **ခရွေ(ရှ်)နား** နဲ့ တူဖို့ ဖြစ်မှာလား။ ဘုရားသခင်က **ခရွေ(ရှ်)နား** နောက် တစ်ယောက်ကို မဖန်ဆင်းခဲ့ဘူးလေ။ ဘုရားသခင်ဟာ နောက်ထပ် **အိန်းစတိန်း** တစ်ယောက်ကိုလည်း မဖန်တီးခဲ့ပါဘူး၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဘုရားသခင်က ထပ်တူဖြစ်စေသောအရာကို ဖန်ဆင်းခြင်း၌ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာမှုမရှိလို့ ပါပဲ။ ဘုရားသခင်ဟာ ဖန်ဆင်းရှင်သာဖြစ်တယ်။ ထုတ်လုပ်ရေးစက်ရုံ တစ်ခု မဟုတ်ဘူး။ **ဖို့(ဒ်) (Ford)** ကားထုတ်လုပ်သောစက်ရုံက **ဖို့(ဒ်)** ကားတွေ တစ်စီးပြီးတစ်စီး အဆက်မပြတ် ထုတ်လုပ်ပို့ကြတယ်။ အားလုံးက တစ်ပုံစံတည်းပါ။ ဘုရားသခင်ကတော့ ကမ္ဘာဦးရဲ့ ဖန်ဆင်း ရှင်ဖြစ်တယ်။ ဘယ်တုန်းကမှ **မိတ္တူ** မဖန်ဆင်းခဲ့ပါဘူး။

မိတ္တူ ဖန်တီးခြင်းမှာ တန်ဖိုးမရှိပါဘူး။ သို့သော်လည်း ခင်ဗျားဟာ အခြားသူတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ ကျမ်းမျှောက်လုံး သင်ကြားခံနေရတုန်းပါ။ **"ကြည့်စမ်း ... အိမ်နီးချင်းက ကောင်လေးကို တုရမယ်တဲ့)။ ဒီကောင်လေး က သိပ်တော်တာ။ သူ့ကို အတုယူရမယ်" "ဟိုကောင်မလေး လမ်းလျှောက်တာ ဘယ်လောက် သိမ်မွေ့တာလဲ။ အဲဒီလိုဖြစ်အောင်ရမယ်"** ခင်ဗျား ကို သူများနဲ့တူဖို့ အမြဲမပြတ် သင်ကြားပေးကြတယ်။

ခင်ဗျားကို ငါဟာ ငါပဲဖြစ်အောင် လုပ်ရမယ်လို့ ပြောတဲ့သူ တစ် ယောက်မှ မရှိခဲ့သေးဘူး။ မိမိရဲ့တည်ရှိမှုကို မိမိကိုယ်တိုင်က ရှိသေလေးစား ရမယ်၊ ဒါဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ လက်ဆောင်မွန်ဖြစ်တယ်။ လုံး၀ မတုပ ပါနဲ့လို့ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်ပြောချင်တယ်။

လုံးဝလိုက်မတုပါနဲ့၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ တည်ဆောက်ပါ။ ဒါဟာ ဘုရားသခင်အပေါ်ထားတဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ဝတ္တရားပါ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ထုထောင် ပါ။ မျိုးသားစွမ်းနှင့် သစ္စာရှိရှိ မိမိဘာသာသာ ရပ်တည်ပါ။ ဒါမှသာ ခင်ဗျားဟာ ထူးခြားသူတစ်ယောက် ဖြစ်လာနိုင်မှာ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် အလှတရားမှာ ဖြစ်တယ်။ မူကုတ်ရင်တော့ ခင်ဗျားက တည်ရှိနေမှာ မဟုတ်သေးဘူး။

ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ထူးခြားချက်ဟာ အခြားသူနဲ့ယှဉ်ပြိုင်မှုက ရလာတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အိမ်နီးချင်း၊ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟ၊ ဇနီးသားမယား၊ ဆရာသမား သူတို့တွေနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ပြီး ရလာတာမဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျား ထူးခြားရတဲ့အကြောင်းရင်းက ခင်ဗျားတစ်ဦးတည်းဖြစ်လို့၊ ခင်ဗျားလို လူနှစ်ယောက် မရှိလို့ပါ။ အဲဒီရှုထောင့်ကနေပြီး သုံးသပ်ကြည့်မယ်။ နားလည်သွားမယ်ဆိုရင် ထူးခြားသူတစ်ယောက်ဖြစ်ချင်တဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ ကြိုးပမ်းမှု အားလုံးဟာ ပျောက်ကွယ်သွားပါလိမ့်မယ်။

ခင်ဗျားရဲ့ ထူးခြားအောင် ကြိုးပမ်းနေတဲ့မှုက ဘာနဲ့ တူသလဲဆိုရင် မြွေကို ခြေထောက် တပ်ပေးချင်တာမျိုးနဲ့ တူနေတယ်။ ဒီဇာတ်လမ်းအနည်းငယ်က အဲဒီမြွေကို ခင်ဗျား သတိတရ ဖြစ်မယ်။

ခင်ဗျား သဘောက အကြောင်းနဲ့တရား ရှုထားပြီး မြွေကို ကူညီချင်လို့ ခြေထောက် တပ်ပေးတာ။ **"သနားစရာကောင်းတဲ့ မြွေကလေးရယ်၊ မင်းမှာ ခြေထောက်မရှိဘဲ ဘယ်လိုသွားမှာလဲ"** ဥပမာ အနေနဲ့ပြောရရင် မြွေက ကင်းခြေများ တစ်ကောင်ရဲ့ပက်ထဲ ရောက်သွားတယ်ဆိုပါစို့။ ကင်းခြေများ က ဒီမြွေကို သနားတကြီး စာနာနေမိတယ်။ ကင်းခြေများ ပြောချင်တာက **"ဒီမြွေက သနားစရာကောင်းလှန်းပါတယ်။ ငါ့မှာ ခြေထောက် အချောင်း တစ်ရာကျော်ရှိတယ်။ သူ့မှာတော့ ခြေထောက် တစ်ချောင်းတောင် မရှိရှာဘူး။ သူ ဘယ်လိုများ လမ်းသွားပါလိမ့်။ သူ့မှာ အနည်းဆုံး ခြေထောက် နှစ်ချောင်းလောက်တော့ရှိမှ ဖြစ်မှာပေါ့"** အတွေးနဲ့ ကင်းခြေများက ဒီမြွေအတွက် ခြေထောက် အနည်းငယ်ကို လက်ဆောင်ပေး သွားတယ်လို့ ဆိုရင် ဒီမြွေတော့ သေမှာ မုချပဲ။ အမှန်စင်စစ် လက်ရှိ ဖြစ်တည်နေတဲ့ ဒီမြွေရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ဟာ သူ့အတွက် အကောင်းဆုံး အနေအထားပါ။ သူ့အတွက် ခြေထောက်ဆိုတာ မလိုအပ်ပါဘူး။

ခင်ဗျားရဲ့ ပကတိအသွင်အပြင်ကလည်း၊ ကောင်းမွန်ပြီးသားပါ။ ဒါဟာ ကျွန်တော်ပြောနေတဲ့ မိမိရဲ့ ပကတိတည်ရှိမှုကို ရှိသလို လေးစားရမယ် ဆိုတဲ့ အဓိက အချက်ဖြစ်ပါတယ်။

ကွဲကွဲပြားပြား မှတ်သားရမှာက မိမိကိုယ်ကို ရှိသေလေးစားခြင်းနဲ့ အတ္တကို ဆက်နွယ်မထားမိဖို့ပဲဖြစ်ပါတယ်။ မိမိကိုယ်ကို ရှိသေ လေးစား ခြင်းဟာ အတ္တကို ရှိသေခြင်းအဓိပ္ပာယ် မသက်ရောက်ပါဘူး၊ ကိုယ့်ကိုယ် ကို ရှိသေခြင်းဆိုတာ ဟာစ်ရှည်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ရှိသေခြင်း သို့မဟုတ် ဖန်ဆင်းရှင်ကို ရှိသေခြင်းပဲဖြစ်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ခင်ဗျားဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ စက္ကူတစ်ရွက် သာဖြစ်နေလို့ပါ။ ခင်ဗျား အဲဒီစာရွက်ကို ရှိသေလေးစားရမယ်။ ပြီးတော့ စာရွက်ကိုလုပ်သူကိုလည်း လေးစားရမယ်။

ရှိသေလေးစား၊ ကြိုဆိုလက်ခံ၊ ရှင်းလင်းစွာ သိမှတ်၊ ဒါဆိုရင် အူမြူးစရာကောင်း ပြောင်းလဲချင်တဲ့ မိုက်မဲသော ကြံစည်မှုများအားလုံးဟာ ပျောက်ကွယ် သွားကြမှာပဲ ဖြစ်တယ်။

■

အိုရှိုးပြောတဲ့ အလှဆိုတာ ဘာလဲ

အလှမှာ လှည့်စားနိုင်တဲ့ မျက်နှာဖုံး တစ်ခေါင်းရှိတယ်။ မိတ်ကျွမ်းယဉ်တဲ့ အမျိုးပေါင်း တစ်သိန်းရှိတယ်။ နှုတ်သိန်းအမျိုးအစား ပေါင်းသန်း ကို ဖန်တီး ဆည်းပူးလာနိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ "တည်ရှိမှု" ကတော့ တစ်မျိုးပဲ ရှိတယ်။ "တည်ရှိမှု" ဟာ အတွေ့အကြုံက အလင်းတန်းတစ်ခု။ သူက ပန်းများကို စိတ်ကူးထဲမှာကထဲက ရုန်းထွက်နိုင်ဖို့ လမ်းပြခဲ့တယ်၊

အလှဆိုတာ စိမ့်မှန်တဲ့ဝါနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တယ်။ အလှဟာ တကယ်တော့ ပန်းများ မဟုတ်ပါဘူး။ ပွဲအရွယ်အစည်းက ဖန်တီး ထုတ်လုပ် လိုက်တဲ့ လိမ်ညာ လှည့်ဖြားမှုသာဖြစ်ပြီး ကိုယ်ပိုင်ဘဝအနေအထား တစ်ခုကို အသက်မပြင်း ဆောက်တည်ဖို့ ပန်းများကို ခွင့်ပေးခဲ့တာဖြစ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျား ရှာနေတဲ့ ကလေးတွေဟာ ကာလဲဆိုတာမှာ၊ ခင်ဗျား ဘယ်သူ့ကို သွား မမေးခဲ့ဘူး မဟုတ်လား။ ကျွန်တော်ပြောနေတာ ဒါပဲ၊ ဘာကြောင့် ဒါကို ကျွန်တော် ကင်းမဲ့နေရသလဲဆိုရင် အလှကို ခင်ဗျား ပျော်မွေ့နိုင်သမျှ ကာလပတ်လုံး ဘယ်တော့မှ ခင်ဗျား ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိမှာမဟုတ်ဘူး။

မီးခိုးငွေ့ထဲက ထွက်လာတဲ့ အချိန်မှာ ဝင်မှုန်တဲ့ဝါကို ခင်ဗျား ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ပေးတယ်။ ဒီနောက်မှာတော့ သူတို့ကပြော "အတုအယောင်ပါ"

ဆိုတဲ့ ဖန်တီးမှုတစ်ခု ပြုလုပ်ပေးလိုက်ကြတယ်။ မင်းက ဘယ်သူဘယ်ဝါ၊ ဘာအမျိုးအနွယ်ဖြစ်တယ်၊ မင်းက ဘယ်လို အောင်းမောနဲ့က လာကာ။ မင်းကတော့ မြင့်မြတ်သူဖြစ်တယ်။ အဲဒါကြောင့် မင်းဟာ ဒီကမ္ဘာကြီးကို အုပ်စိုးသူ ဖြစ်သင့်တယ် စတဲ့ ပြောပုံမျိုးနဲ့ သူတို့က "မင်းဘယ်သူလဲ" ဆိုတဲ့ ထင်ယောင်ယောင်မှား အယူအဆတစ်မျိုးကို လုပ်ကြံဖန်တီးပြီး၊ ခင်ဗျားကို နာမည်တစ်လုံး ပေးလိုက်တယ်။ သည်နာမည်ပေါ်ကနေပဲ လောဘနဲ့ ကန့်သတ် ချုပ်ချယ်မှုတွေကို ဖန်တီးကြမြဲတယ်။ ဒီလိုနဲ့ တဖြည်းဖြည်းချင်း လူ့ဘဝရဲ့ သုံးပုံတစ်ပုံနီးပါး ခင်ဗျားကို တိုက်စားလိုက်တယ်။ သူဟိုက မူလတန်းကျောင်းကနေ တက္ကသိုလ်ရောက်တဲ့အထိ ခင်ဗျားရဲ့ ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး တစ်ကိုယ်လုံးမှာ အတ္တစွမ်းပကားတွေ စိမ့်ဝင်နေပြီး ဖြစ်တယ်။ တက္ကသိုလ်က ဘွဲ့ရလို့ အိမ်ပြန်မယ့်အချိန်ကို ရောက်ရင်း မိမိရဲ့ စစ်မှန်တဲ့ "တည်ရှိမှု" ကို လုံးဝဥဿုံမေ့ပစ်လိုက်ပြီး ဖြစ်တယ်။

အခုတော့ ခင်ဗျားမှာ ယုံရာသုံးနိုင်တဲ့ ပိုက်ဆံတစ်ချို့ ရှိသွားပြီ။ ခင်ဗျားဟာ ပညာတတ်နီးစား၊ တက္ကသိုလ်က ဝေးသောပေါက်၊ ခင်ဗျားဟာ အစွန်ကြီးမားတဲ့ အတ္တတွေနဲ့ လူ့လောကကြီးထဲကို ကိုးဝင်ဖို့ အသင့်ဖြစ်နေပြီ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီ အတ္တကြီးမှာ အမျိုးမျိုးသော ဟန်ဆောင်မှုတွေ ရှိတယ်။ မလေးသားစာပေတော့ နေရာတကာမှာ ထိပ်ဆုံးက နေရာယူချင်သူ ဖြစ်တယ်။ ဒီအတ္တရဲ့ အမှုအရပ်ခြင်းတို့ ခင်ဗျား ခံလိုက်ရတဲ့အပြင် မိမိရဲ့ စစ်မှန်တဲ့ ငါကို ခင်ဗျား လှုပ်တစ်ပြက် ဆောင်းပုံကြည့်ရှိတောင် တစ်သက်လုံး ဖွင့်ပြချက်ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါကမှ ဒါသည်ပင်လျှင် ခင်ဗျားရဲ့ စစ်မှန်တဲ့ အသက် ဖြစ်နေပြန်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီအတ္တဆိုတဲ့ အရာဟာ ကြောက်ရွံ့စရာတွေ၊ နာကျင်မှုတွေ၊ ခုခံရုန်းကန်မှုတွေ၊ ဝမ်းနည်းပူဆွေးမှုတွေ၊ စူးသွင်းမှုနှင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်ခြင်း၊ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်း စတဲ့ အမျိုးမျိုးသော ပြဿနာတွေကို ဆောင်လာပေးတာမျိုး ဖြစ်တယ်။

အမှန်တရားကို ရှာဖွေလိုက်စားတဲ့သူများဟာ မှန်ရဲ့ ဒီနေရာကနေ အစပြုရမှာ ဖြစ်တယ်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းက ခင်ဗျားကို ဘယ်လို အစဝင်အဆောင်

သဟဲ့ရုပ် မှုမိုးအကျွဲ ပြောလာသည်ဖြစ်စေ၊ ဒါတွေအားလုံးကို ဖေးဖေးချွန် ပစ်လိုက်ပါ။ မင်းဟာ ဒီအရာမျှ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ထင်ရှားနေတာပဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ခင်ဗျား ကိုယ်တိုင်ကလွဲရင် ခင်ဗျား ဘယ်သူ ဘယ်ဟာ ဖြစ်တယ် ဆိုတာကို ဘယ်သူကမှ သိမှာမဟုတ်ဘူး။ မိဘ၊ ဆရာသမားနှင့် ကျေးဇူးရှင်များပင်လျှင် ဘာမျှကယ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားကလွဲရင် ခင်ဗျားရဲ့ **"တည်ရှိမှု"** ထဲကို ဘယ်သူကမှ ဝင်လာနိုင်မှာ မဟုတ်လို့ပါ။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားရဲ့နာကျင်မှု (သို့မဟုတ်) ပြဿနာတွေကို မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကမှ အတိအကျသိမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ သူတို့ မည်သို့ပင် ခန့်မှန်းသုံးသပ်သည်ဖြစ်စေ အားလုံးကတော့ အမှားတွေချည်း ဖြစ်နေမှာပါ။

အရှုအမြောက်အထဲ တစ်ခုလုံးကို ဖြိုချလိုက်ပါ။ အရှုကို ခင်ဗျား ဖျက်ဆီး ချေမှုန်း ပြီးတဲ့အခါမှာ ခင်ဗျားရဲ့ တည်ရှိမှုကို ခင်ဗျားတွေ့ရှိလာပါ လိမ့်မယ်။ ဒါဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကြီးမြတ်ဆုံး မင်္ဂလာပွဲဖြစ်တယ်။ ဒါ့ပြင် သူ့ကောင်း သူ့တောက်ပြောင်မှုကို ဦးတည်မှာ လမ်းခရီးလည်းဖြစ်သလို လုံးဝသစ်လွင်တဲ့ အခြေခံကျမ်းရဲ့ နိဒါန်းလည်း ဖြစ်ပါတယ်၊ အဆုံး မရှိသော သန္တာန်ကို ဦးတည်နေတယ်၊ ထာဝရ ရှင်သန်မှုဆီ ဦးတည် နေတယ်။ ခင်ဗျား အရှုတွေ လုံးဝ ကင်းစင်သွားတဲ့ အခါကျရင် ခင်ဗျားရဲ့ အချစ်ဆုံး ဆိုသူတွေက ဘယ်လို နှုတ်ဆိတ်ဖို့ကြိုးစားမှ ခင်ဗျား မတန်းတီးတော့ ဘူးပေ။ ခင်ဗျားက ဟစ်ပ ဘူကို ဖဆွဲင်းကင်မှာ ဖြူသန်းတဲ့ သိန်းငှက် တစ်ကောင်လို လွတ်လပ်မှုကို အပြည့်အဝ ပေးလိုက်တယ်။

စိတ်မှုက်ဆာလေယံမှု၊ နာကျင်ထိခိုက်မှု၊ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှု ဒါတွေကို ခင်ဗျားရှေးရှုနိုင်သလို၊ အရှုကို ခင်ဗျား ဆက်လက်ဖမ်းဆုပ်ထားပြီး အကြောင်းမှာ တချို့ကာရာ။ ငြိမ်းချမ်း ငြိမ်သက်မှုနှင့် သုခတရားရှိပို ခင်ဗျားရဲ့ အစစ်အမှန်ကို ပြန်လည်ရှာဖွေယူပါ။ ။

■

အမှုမှာ လည်ပြုတာမိုးတဲ့ မျက်နှာနဲ့ သစ်ပင်ဝင်ရောက်လာပါ ပိုက်ရှုပညှိသို့
အမြဲတမ်း ယမ်းဂိုနိုင်ပါတယ် ရှည်နိုင်သမျှအထား လက်ကလေး ကို ဒါပေမဲ့
ကြည့်မဆောင်နိုင်တော့ ဒီ၀ဲ "ပေးညီမှု" လာတော့ ထပ်ကိုးငြိ နိုင်ပါ
"ဘုရားရှိမှ" သာ အလုပ်စာလုပ်ရာ အားကြီးနိုင်ပါ၏ လူရင်း ဝင်လာကို
ဝိဂ်ကု အိမ်ပက်ထဲ ပြန်လှမ်းကိုင်မှ သတ်မြင်ပါတယ်

Osho

ဒိဋ္ဌိပြောတဲ့ ဦးနောက်ရဲ့ လောဘ

ဦးနှောက်က တန်းမပျက်တုံးပါ ရုပ်ပေလိုက်လေ ဆိုင်းခွေ။ ဦးနှောက်ဆိုတာ သူတောင်းစားရဲ့ အတော်တုဘာယ်။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားတို့ကို ရှေးဟောင်းပုံပြင်တစ်ပုဒ် ပြောပြမယ်။ တစ်ခါကတုန်းက သူတောင်းစားကြီး တစ်ယောက်ဟာ အမှားမှာ အလွှင်ချွှင်းရဲ့ ဘုရင့်စံအိမ်တော်ရဲ့ တံခါးကို သွားခေါက်မိလျက်သား ဖြစ်မယ်။ ဖြစ်ချင်တော့ ဘုရင်ကလည်း ပန်းခြံထဲမှာ ဆင်းပြီး လမ်းလျှောက်နေတဲ့ အချိန်၊ သူတောင်းစားရဲ့ ဘုရင် မျက်မြင်းတိုးကြတဲ့အခါ သူတောင်းစားကြီးက မေးလိုက်တယ်။

"ကြည့်ရတာ ... ဒီကနေ့တော့ ခင်ဗျားအတွက်ကံကောင်းတဲ့ နေ့ပဲဗျ"

"ခင်ဗျားကံကောင်းတာလား။ ကျွန်တော် ကံကောင်းတာလား" လို့ ဘုရင်က ပြန်မေးတော့ "မိုးမချုပ်ခင်သိရမှာပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်က သူတောင်းစားဆိုတော့ တစ်ခုပဲ တောင်းဆိုချင်တယ်။ ကျုပ်ရဲ့ ခွက်ထဲကို ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပြည့်ပြည့်ဝဝ ထည့်ပေးနိုင်မလား။"

ဒီမှာနဲ့တောင်း ပဟေဠိဟာ သဘောမနေတော့ မောဟဝင်သွား၊ ဒုံးဘုက်လုံး အရုပ်ဟာ လှိုက်ဝက်အမြန်ကြည့်ပြီးသူရဲ့ ကျမ်းရှုတယ်။ သူ တောင်းပြောပုံကလည်း သူ့ရှုန်းစားနဲ့ မတူဘူး။ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာ မြင်းသက်မရှိတဲ့ ကြေညာချက်

ပေါ် တစ်မျိုး ရှိနေတယ်လို့ တစ်ဖက်သားကို လှမ်းနိုးဆွဲခံစားနေတာပေါ့။ ဒါကြောင့် ဘုရင်ကြီးက သူဖုန်းစားရဲ့ခွက်ထဲ ရွှေဒင်္ဂါးပြည့်သည်အထိ ထည့်ပေးဖို့ ရှုံးမက်တွေကို အမိန့်ပေးလိုက်တယ်။ သူဖုန်းစား ကျောက်ရောက်နေတဲ့ မျက်နှာသာ ဘုရင် ခံးပါမ်းဆိုတာ သိသွားအောင်နဲ့ ကိုတွေးသူ မောင်ရှင်ဖြစ်အောင် ယူပ်လိုက်တာပေါ့။

ဒါပေမဲ့ သူမကောင်းဆားက ရယ်လိုက်တယ်။

"ဘာဖြစ်လို့ ရယ်တာလဲ" လို့ ဘုရင်ကမေးတော့ ယာစကာ ပြန်ပြောတာက…

"မိုးမချုပ်ခင် သိရမှာပေါ့ရှာ"

ဟုတ်ရဲ့ ပြည့်ရှက်ကွေ့က တစ်ပုံသွားနေပေမယ့် ခွဲသောင်မှုတော့ အပြည့်ရှိတယ်။ သူဟာ ဂုဏ်ရပ် မောမှုံကောင်းသူ တစ်ဦးပေါ့။ ပုံသနစ္စက စလောပါပြီ။ အပေါ်ကြီးက ရွှေဒင်္ဂါးဆိတ် တစ်ဆိတ် ယူလာပြီး သူဖုန်းစားရဲ့ ခွက်ထဲ အပြည့်အဝထည့်ပေးခဲ့ပေမယ့် အားပေါ်ပေး ရုတ်ခြည်းဆိုသလို ပျောက်ကွယ်သွားကြပြီ၊ ခွက်ထဲမှာ ဗလာပဲ ဖြစ်တယ်။ ဒါနဲ့ အပေါ်ကြီးက ပိုများတဲ့ ရွှေဒင်္ဂါးတွေ တစ်ခါပြီးတစ်ခါ ထပ်ထပ်ယူလာတယ်။ နောက်ဆုံး ရွှေကိုက်ထဲက ရွှေဒင်္ဂါးတွေ အကုန်လုံး ယူသာလိုက်တယ်၊ ဒါပေမဲ့လည်း အားလုံး ပျောက်ဆုံးသွားကြပြန်တယ်။

ဒီကျူးဆန်းတဲ့ သတင်းဟာ တောမီးပမာ ပုံနှံ့ပြီး တစ်မြို့လုံးက လူတွေ စုရုံးရောက်ရှိပြီး ငိုင်းကြည့်နေကြတယ်။ "မထူးတော့ဘူး။ ဒီနိုင်ငံကြောင်နီလာ ကျောက်သံပတ္တမြား အားလုံးယူလာ၊ ယာစကာရဲ့ ခွက်ထဲ ပြည့်အောင်သာ ထည့်ပေးလိုက်" လို့ ဘုရင်ကပြောတယ်။

ပတ္တမြားမှန်သမျှဟာ ဒီခွက်ထဲမှာပဲ ပျောက်ဆုံးသွားကြပြီး၊ ခွက်ကမှာတော့ ဗလာနတ္ထိဖြစ်နေတယ်။ ဘုရင်ကြီးဟာ အရာအားလုံး ဆုံးရှုံးသွားခဲ့ပါပြီ၊ သူဟာလည်း မရှင်းလှမ်းပြီ ဖြစ်တယ်။ မြို့တော်ရဲ့ တစ်မြို့လုံးဟာ ဂယောင်ချာနဲ့ စိတ်တွေ လှုပ်ရှား ရှုပ်ထွေး ဖြစ်နေကြတယ်၊ ဘုရင်ကြီးကလည်း ခေါင်းမော်သူ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အရေးတော့ မဖြစ်တော့ဘူး။ သူမှာ ဘာမှ သယ်ပေးစရာလည်း မရှိတော့ဘူး၊ နောက်ဆုံး သူမကောင်းဆားကို

အလေးဂရုပေးလိုက်ပြီး ဒီခွက်ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ကို မေးတယ်။

"ဒီခွက်မှာ မှော်ပညာ ရှိသလား။ အခုတော့ မိုးလည်းချုပ်သွား ပါပြီ။ သင် ကျွန်ုပ်ကို တစ်လျှောက်လုံးပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ နေမဝင် ခင် သိရမယ်ဆိုတာ။ အချိန်နေရောက်ပါပြီ။ အရာ အားလုံးလည်း ရှင်းလင်း သွားပါပြီ။ ကျွန်ုပ် သူတောင်းစား တစ်ယောက်ရဲ့ အနိုင်ယူခြင်းကို ခံလိုက် ရပြီ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သင်ဟာ သာမန် သူဖုန်းစားတစ်ဦး မဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်သိချင်တာကတော့ သင့်ခွက်ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ဟာ ဘာလဲဆိုတာပဲ ဖြစ်တယ်"

သူဖုန်းစားက ပြုံးပြတယ်။

"အရှင်မင်းကြီး ... ဒါဟာ ဘာလျှို့ဝှက်ချက်မှ မဟုတ်ပါဘူး။ လူတိုင်းသိနိုင်တဲ့အရာသာ ဖြစ်တယ်။ ဒီခွက်ကို သေသေချာချာ ကြည့်စမ်း ပါ။ ဒါဟာ လူ့ ဦးခေါင်းအရိုးခွံနဲ့ လုပ်ထားတဲ့ ခွက်သာဖြစ်တယ်" သူ့စကားကို ဘုရင်ကြီးက ကြားတော့ ....

"ကျွန်ုပ် သဘောမပေါက်ဘူး" လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

ဒါကို သဘောပေါက်သူလည်း မရှိပါဘူး။ လူ့ ဦးခေါင်းအရိုးခွံ ထဲမှာ ဦးနှောက်ရှိတယ်။ ဦးနှောက်ထဲကို ပစ္စည်းပေါင်း အနန္တ ခင်ဗျား အဆက်မပြတ် ဖြည့်သွင်းခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ ပစ္စည်းအားလုံး ပျောက် ဆုံးသွားခဲ့ကြပြီ။ အမြဲလိုလို ပိုများတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ထပ်ယူချင်နေတယ်။ အမြဲတမ်း သူတောင်းစားတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်နေရတယ်။ ဒါကို ခင်ဗျား ဘယ်လိုမှ ပြောင်းမရနိုင်ပါဘူး။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ သူ့အပေါ် နားလည် သဘောပေါက်ရုံပဲ ရှိမယ်။ ဒီနောက်မှာတော့ ခင်ဗျား သူ့ဆီက ရုန်းထွက် ရမှာပဲ။

ခင်ဗျားရဲ့ အခြေအနေကလည်း ဒီအတိုင်းပါပဲ၊ အကယ်၍ ခင်ဗျားက ဦးနှောက်ကို နားစွင့်ရင် ဆန္ဒတွေဟာ ဘယ်တော့မှ မပြည့်တော့ပါဘူး။ အကယ်လို့ ခင်ဗျားသာ ဦးနှောက်ကို မနာခံဘူးဆိုရင်တော့ အဲဒီတခဏမှာပဲ ခင်ဗျားရဲ့ ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝသွားမှာပါ။ သာမန်ဆရာကောင်းတဲ့ ဦးနှောက်ရဲ့ ဒီအခြေအနေ ထဲမှာပဲ ခင်ဗျားရွေးချယ်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲ

ဆိုတော့ ဦးနှောက်မှာ သနားစရာကောင်းတဲ့ အခြေအနေကို ထာဝရ ငြိမ်းသိမ်း ထားလို့ပဲ ဖြစ်တယ်။ လိုချင်တပ်မက်မှုတွေ များသထက် များနေတဲ့ အာယယရှုပ်တွေ ဘယ်တော့မှ ရပ်တန့်သွားမှာ မဟုတ်ဘူး။

ကျွန်တော့်မှာ အလွန်ရှုပ်ထွေးသော ကြွယ်ဝတဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ ငယ်စဉ်က အတော်ကို ဆင်းရဲတယ်။ သူ ဆင်းရဲတုန်း ကမှာပဲ ကျွန်တော်ကို သူငယ်ချင်းဖြစ်ခဲ့ကြတာပေါ့။ ဒီနောက်ပိုင်းမှာတော့ အိန္ဒိယနိုင်ငံရဲ့ အချမ်းသာဆုံး အိမ်တစ်မိမိတ သူ့တို့မှာ ကလေးမရှိလို့ သူ့ကို မွေးစား လိုက်ကြတယ်။ ရုတ်ချည်းဆိုသလိုပဲ သူဟာ အချမ်းသာဆုံး လူ တစ်ယောက်ဖြစ်သွားခဲ့တယ်။ သူ့အနေနဲ့ အပျော်ရွှင်ဆုံး လူတစ်ယောက် အဖြစ် ခံစားသင့်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဆယ်သက်တလောက် အလုပ်လုပ် တာတောင်မှ ဒီလောက်များတဲ့ငွေ မရနိုင်ဘူး။ မျှော်လင့်တဲ့ ခဏအတွင်းမှာ ဘာမှ မလုပ်လိုက်ရဘဲ အရာအားလုံးကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ မပျော်ပိုက်ဘူး၊ ပိုများတာမှာ လိုချင်နေသေးတာပဲ၊ ငွေရှိရုံနဲ့ မပြီးသေးဘူး။ သူက ကြီးမြတ်တဲ့ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက် ဖြစ်ချင်သေးတယ်။ ဒီငွေတွေနဲ့ ရွေးကောက်ပွဲမှာ အနိုင်ရအောင်လုပ်ပြီး၊ လွှတ်တော်အမတ် ဖြစ်အောင်လုပ်တယ်။ ဒါနဲ့လည်း မပြည့်စုံသေးပါဘူး၊ ပိုများတာကို လိုချင်နေသေးတာပဲ။ သူ အစိုးရအဖွဲ့ ဝန်ကြီးဖြစ်ချင်ပြန်တယ်၊ ငွေအလုံးအရင်း သုံးပြီး ဒုတိယ ဝန်ကြီးတစ်နေရာမှာ ရအောင် ကြိုးစား လုပ်လိုက်ပြန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒါလည်း မပြည့်စုံသေးပါဘူး၊ သူက ကျွန်တော့်ကို ပြောတယ်၊

"ငါ ဝန်ကြီးဖြစ်ချင်တယ်ကွာ" တဲ့။ ကျွန်တော်က သူ့ကို ပြန် မေးလိုက်တယ်။

"အဲဒီလိုဖြစ်ရင် မင်းကျေနပ်ပြည့်စုံပြီလား" ဆိုတော့ ...

"ရပြီလို့ ထင်တာပဲ"

"အခုတော့ မင်းက ရပြီလို့ပြောတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဝန်ကြီးလည်း ဖြစ်သွားရော မင်းဒီလို စဉ်းစားမှာ မဟုတ်ပြန်ဘူး" လို့ ကျွန်တော်က ပြောလိုက်တယ်။ သူ ကက်ဘိနက်အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ပြီး ကြေညာမယ်မှာပဲ

ကျွန်တော့်ကို လာတွေ့တယ်။ တွေ့တာနဲ့

"မင်း ပြောတာတော့ မှန်နေပြီလေ။ ငါကက်ဘိနက်အဖွဲ့ဝင် ဖြစ်တဲ့နေ့ကစပြီး ဦးနှောက်က ငါ့ကို ပြောနေတယ်။ မင်းကကက်ဘိနက် အဖွဲ့ဝင်တောင် ဖြစ်နေပြီ။ ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်ဖို့ သိပ်မှ မဝေးတော့ဘူး၊ ရှေ့ နည်းနည်းတိုးလိုက်ရုံနဲ့ ဝန်ကြီးချုပ် ဖြစ်နိုင်တာပဲ" တဲ့။

ဒါကြောင့် ငါ အမှုစိတ်ကူးကျွက်များမှုတွေ အရမ်းခံစားနေရတယ်။ သေသေး တွေ့ကလည်း အများကြီး၊ ညဘက် အိပ်မပျော်တော့ကြောဖြို။ ဘာ ရသ ကိုမှ ခံစားလို့မရဘူး။ ထမင်းစားနေတဲ့ အခါမှာတောင် နိုင်ငံရေး အကြောင်း စဉ်းစားနေမိတယ်။ ကုန်ကုန်ပြောရယ်။ ဇနီးသည်နဲ့ ချစ်တင်း နှောနေတဲ့ အခါမှာလည်း ငါ ဘယ်တုန်းကရင် ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်မလဲဆိုတာ တွေးတော နေမိပြန်တယ်။ အကုန်လုံးတော့ ရှုပ်ကုန်ပြီ။ ဦးနှောက်ငြိမ်တဲ့ နည်းလေး ငါ့ကို ကူညီပေးပါဦးကွာ။ ဒီတော့ ကျွန်တော်က ပြန်ပြောလိုက် တယ်။

"တကယ်လို့ မင်း ဦးနှောက်ရဲ့ စကားကိုသာ ဆက်ပြီး နားထောင် နေမယ်ဆိုရင် ဘယ်လို အေးချမ်း ငြိမ်သက်မှုမျိုးကိုမှ ရမှာမဟုတ်ဘူး။ မင်း အမှန်တကယ် အေးချမ်း ငြိမ်သက်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဦးနှောက်ရဲ့ အမိန့်ပေးမှုကို နားထောင်မနေနဲ့။ ဦးနှောက်စကားကို နားထောင်ပြီး ရလာတဲ့ အရာတွေကို စွန့်ပစ်လိုက်ပါ"

မင်း ခင်းရဲ့သား ဘဝတုန်းက ပျော်ရွှင်မှုအတိ ရှိခဲ့သားပဲ၊ မင်းမှာ ဘာမှ မရှိဘူး။ ဒါပေမဲ့ အခွင့်အလမ်းတဲ့ ဘဝတော့ တည်ရှိခဲ့တယ် မဟုတ် လား။ ငါပြောတာက မင်းရဲ့ပိုင်ဆိုင်မှုတွေကို စွန့်ပစ်ဖို့ပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ မင်းရဲ့ ဦးနှောက်က မင်းကိုယပ်ပြီး ခြယ်လှယ်နိုင်မှုတွေ မလုပ်စေနဲ့လို့ ပြောတာပါ။ ဒါဆိုရင် မင်းဘယ်နေရာမှာပဲ ရောက်နေ ရောက်နေ ငြိမ်းချမ်း တဲ့ ခံစားမှုကို ရှာတွေ့မှာပါတယ်။ အကယ်လို့ ဦးနှောက်ကသာ ဆက်ပြီး ခြယ်လှယ်နေဦးမယ်ဆိုရင် မင်းကောင်းကင်ဘုံကို ရောက်နေရင်တောင်မှ သူက ပြောဦးမှာ ...။

"ဒါလားဟေ့ ... ကောင်းကင်ဘုံ"

ဒီထက်ကောင်းတာတွေ ရှိသင့်တာပေါ့။ အိမ်တွေကလည်း ပေယောင်းပေယောင်း နွမ်းနွမ်းနဲ့ ရှေးတုန်းကသုံးတဲ့ပစ္စည်းတွေ ဖြစ်နေပြီ။ ကမ္ဘာဦး ကတည်းက ဆောက်ထားတာဆိုတော့ ဒီလိုပဲဖြစ်မှာပေါ့။ ကောင်းကင်ဘုံသား တွေကို ကြည့်ရတာ ရင်နင့်ဖွယ်ကောင်းလည်းမှုန်မွှဲနဲ့ ဖျော့တော့ ခပ်သေသေ တည်ငြိမ်ကြည်လင်မှုမျိုးတော့ ရှိတယ်။ သူတို့ကလည်း ကမ္ဘာဦးကတည်းက ဒီမှာ ရှိနေတာဆိုတော့ သူတို့ကိုယ်ပေါ်မှာ အသားတွေက ထပ်နေပြီ။ မှုန့်မှုန့်မျော့ အဝိုင်းလိုက်နဲ့ ဒီမှာက ဘာမှ လုပ်စရာမရှိဘူး။ သူတို့မှာ ကြည်ညိုဖို့လေးစား မှုမှာ ပျောက်ဆုံးနေတယ်။ သူတို့ကောင်းကင်ဘုံကို မွေးကတည်းက လူသားရဲ့ သဘော သဘာဝတွေလည်း ပျောက်ပြယ်သွားတယ်။ သူတို့ ရယ်မောလို့လည်း မရတော့ဘူး။ ရယ်မောသံကို ကောင်းကင်ဘုံက တားမြစ် ထားတယ်။ ခင်ဗျားသိလား ဟာသကို ဘာသာတရားရဲ့ အစိတ်အပိုင်း တစ်ရပ် ဖြစ်ဝယ်လို့ အလိုကျမ်းကန်မှ မပြောဘူး။ ကျွန်တော်က ဖွဲ့ချင် ပါးပါးကလေးတော်တော် ဟာသ ကို ဘာသာတရားရဲ့ အစိတ်အပိုင်းတစ်ရပ် အဖြစ် ယူဆနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ မှန်သေသေ၊ ခါးတောင်းနေကိုင်း ဖြစ်နေတဲ့ မိုးနတ်မင်းတွေ ကောင်းကင်ဘုံမှာ ဘာမျှ ပျော်ရွှင်မှုမရှိတာ ခင်ဗျား တွေးကြည့်စမ်းပါ။ သူတို့ရုပ်ရှင်လည်း မရှိဘူး။ ဗီဒီယိုတို့လည်း မရှိဘူး။ ဘောလုံးပွဲ မလုပ်ရဘူး။ တီဗီကြည့်ဖို့ မရှိဘူး။ ဒါက မိုးနတ်မင်းလုပ်တဲ့ အလုပ်မှ မဟုတ်တာ။ လက်ဖက်ရည်လေးတစ်ခွက် ဒါမှမဟုတ် ကော်ဖီ လေးတစ်ခွက် မိမိနဲ့သောက်ပြီး အနားယူတဲ့အချိန်လေးတောင် မရှိဘူး။ ဒါအပြင် တကယ်က လုံးဝကို လုပ်စရာ အလုပ်မှမရှိတာ။ သူတို့ ဒီလိုပဲ နေလည်းအား။ ညလည်းအားနဲ့ ကမ္ဘာမြေကို ငုံ့ချင်ဟုန်စီးတော်တွေ ပေါ်နေမှာ သေချာတယ်။

လူပြည်ကို ပြန်ရင် အနည်းဆုံးတော့ အကိုးကွယ်ခံမှုရှိသေး၊ ဒီမှာက သူတို့ကို ဘယ်သူကမှ မကိုးကွယ်ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အားလုံးက မိုးနတ်မင်းတွေချည်း ဖြစ်နေလို့။ တကယ့်ဟာအမှန်ကျတော့လည်း ကောင်းကင် ဘုံက ပြန်လာနိုင်တဲ့ သူဆိုတာ မရှိပါဘူး။ ကောင်းကင်ဘုံဆိုတာ ဝင်ပေါက်ပဲ ရှိတယ်။ ထွက်ပေါက် မရှိဘူး။ ဒါကြောင့် ကောင်းကင်ဘုံကို

မသွားခင် အကြိမ်ကြိမ်တော့ စဉ်းစား သင့်တယ်။ ဆုံးဖြတ်ပြီးရင်တော့ ပြန်ပြင်လို့မရဘူး၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မြှုပ်နှံလိုက်တာနဲ့ တူတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဦးနှောက်ကတော့ မပြောမှာသေချာတယ်။

“ဒါ .. ကောင်းကင်ဘုံ ဟုတ်မယ်မထင်ဘူး။ ဖြန့်ခင်းကြည့်ပြီး ကောင်းကင်ဘုံအစစ်ကို လိုက်ရှာစမ်းပါ။ ဒီကောင်းကင်ဘုံက အတုနဲ့ တူတယ်။ မီးရှူးတွေတများ နောက်ကွယ်ကနေ အတုအယောင်ဖန်တီးထား တာလား။ အခုတော့ ကောင်းကင်ဘုံဆိုတာက ဟာသကြီးလို ဖြစ်နေတယ်”

အဲဒီလို ကောင်းကင်ဘုံကို ရောက်နေဦးတော့ ခင်ဗျားရဲ့ ဦးနှောက်က ခင်ဗျားကို မကျေနပ်ချင်းအောင် လုပ်နေမှာပဲ။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ငြိမ်သက်မှုနဲ့ ဦးနှောက်ဆိုတာ မျိုးပြိုင်နှစ်ကြောင်း ဖြစ်တယ်၊ အမေရိကန်က နာမည်ကြီး စာရေးဆရာ ဂျိုး(စ်)ဟွာလိုင်(ဘ်)မင်း (Jos hua liebman) က “ဦးနှောက်ရဲ့ ငြိမ်သက်မှု” ဆိုတဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ် ရေးတယ်၊ အရမ်းရောင်းကောင်းတဲ့စာအုပ်ပါ၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် သူ့ဆီကို ဝေဖန်စာ တစ်စောင် ပေးပို့လိုက်တယ်။

“ခင်ဗျားရဲ့ ဦးနှောက်အပေါ် နားလည်မှု အားလုံးဟာ ကျွန်တော် အထင်တော့ အမှိုက်သာသာပဲ။” ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ “ဦးနှောက်ရဲ့ ငြိမ်သက်မှု” ဆိုတာကို ခင်ဗျားဘယ်လိုမှ မသိဘူး။ ဒီခေါင်းစဉ်ကိုယ်နှိုက်က အမြန် အလွန် ဝိရောဓိတွေနဲ့၊ ပြီးတော့ ဒါက ခင်ဗျားအနေနဲ့ အမည်နာမ ဖြစ်နေပြန်တယ်။ အခုတော့ ဒီစာအုပ်နာမည်ကို “ဦးနှောက် သို့မဟုတ် ငြိမ်သက်မှု” လို့ ပြောင်းတယ်။ ဒီသူ့တာဝန်ကတော့ ကျွန်တော့် ဝေဖန်စာ ကို သူ ကြိုက်ပုံမရဘူး၊ ကျွန်တော်နဲ့ သဘောမတူ မဖြစ်ဘူး။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော် နောက်တစ်စောင် ထပ်ရေးပြီး သူ့ဆီကို ပို့လိုက်ပြန်တယ်။

“ဆရာလိုင်(ဘ်)မင်း၊ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဒီလောက်သဘောထား မသေးသင့်ဘူး။ ခင်ဗျားရဲ့စာအုပ်အမည်ကို ပြောင်းရင်လည်း ပြောင်း။ ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း ကျွန်တော့်ကို အကျိုးအကြောင်းတော့ ရှင်းပြပါ”

ကျွန်တော် ဒီလိုရေးပို့လိုက်ပေမယ့်လည်း ဆရာလိုင်း(ဘ်)မင်း ကတော့ စာအုပ်အမည်မပြောင်းသလို ကျွန်တော့်ကိုလည်း ဘာမှပြန်ရှင်းမပြဘူး

မယနေ့ခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်တော့် တောင်းဆိုမှုက အလွန်ရိုးရှင်းပါတယ်။ ဦးနှောက်နဲ့ ငြိမ်းသက်မှု၊ ဒါမျိုးက ဘာကြောင့်မှ တည်ရှိနိုင်ပါဘူး။ ငြိမ်သက်မှုချည်း သက်သက် ဆိုရင်မဟုတ် ဦးနှောက်မရှိနိုင်ပါဘူး။ ဒါမှမဟုတ် ဦးနှောက်ရှိနေရင်တော့ ယောက်ငြိမ်းသက်မှုဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဖြည့်စွက်ကာနဲ့တဲ့ စာအုပ်ရဲ့ အမည်က **ဦးနှောက် သို့မဟုတ် ငြိမ်သက်မှု** ဖြစ်သင့်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ လိုင် (ဘ်)မင်းက မပြောင်းနိုင်ဘူး။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ ဒီအမည်က စာအုပ်တစ်အုပ်လုံးရဲ့ အသက်ဖြစ်နေလို့ပါ။ **"ဦးနှောက်နဲ့ ငြိမ်သက်မှု"** ဒါကို ဘယ်လိုရည်ရွယ် ရှုမြင်တယ်ဆိုတာ သူ့အစနဲ့ စာဖတ်ပရိသတ်ကို ပြောပြရတော့မယ်။ အကယ်လို့ စာအုပ်အမည်ကို ပြောင်းလိုက်တယ် ဆိုရင်လည်း စာအုပ်ရဲ့အတွင်းသဘောနဲ့ ခေါင်းစဉ်က မညီမျှဘူး ဖြစ်ပြန်တယ်။ သူ့ အသက်ဖြစ်ရမယ်။ သို့ပေမဲ့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ သူ့ မရေးနိုင်ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဦးနှောက် အကြောင်းကို သူ ကောင်းကောင်းမှ မသိဘူး။ အရာအားလုံးကို အမူအာပြင်းနဲ့ ရှုပါဝင်တွေ များတဲ့ မိစ္ဆာမှု မနေခြင်းကော ဆိုတော့ ဘယ်နှယ်လုပ် ငြိမ်သက်နိုင်မလဲ၊ မဖြစ်နိုင်တယ်။

ဒါဟာ နှစ်ပေါင်းထောင်ချီကြာတဲ့ အနေ့တိုင်းရဲ့ ရှေ့ဆွေမျှော်၊ ပါးနပ်မှု အပေါ်ကနေ လက်တွေ့ စမ်းသပ်ရရှိထားတဲ့ အသိအမှတ် အမှုအကျွန်တွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဦးနှောက် သို့မဟုတ် ငြိမ်သက်မှု တစ်ခုကို ရွေးချယ်နိုင်ခွင့်ဟာ ခင်ဗျားလက်ထဲမှာပဲ ဖြစ်တယ်။ ငြိမ်းသက်မှုဆိုတာ အလွန်ကို ရိုးရှင်းပါတယ်။ သာမန်လွယ်ကူတဲ့ အမြင်းအရာတစ်ခုအဖြစ် ခင်ဗျား ကိုယ်တွေ့ ခံစားတွေ့လာကြည့်နေခဲ့ပါ၊ သို့ပေမဲ့ ဦးနှောက်ကတော့ နှံ့အားကာနေ အဆက်မပြတ် တရစပ် စေခိုင်းချက်တွေ ပေးနေဦးမှာပဲ။ **"သေချာတာကတော့ ဒီကောင်းတာတွေပဲ ဖြစ်မယ်။ ရေစီးလိုက်နဲ့၊ ဆက်ပြီးတော့သာ လိုက်သွား။ ဆက်ပြီးရှာဖွေပါ"**

တစ်ခါတစ်ခုမှာ ခင်ဗျားရဲ့ ဦးနှောက်ကို မလှုပ်မရှား ပြောရမှာက **"မင်းပါးစပ် ပိတ်ထားစမ်း"** ဒါ ခင်ဗျားရဲ့ ဦးနှောက်ဖြစ်လို့ ခင်ဗျားမှာ ဆဲဆိုလို့ ရပြီး ပြောဆိုခွင့်ရှိပါတယ်။ **"ဟိုဟာ…ဒီဟာ ဘာဘာ ညာညာ၊**

များတော၊ ပိုများတော၊ အလွန်အကျွံများတော" စတဲ့ တောင်းဆို ရေးရ ဆေးဆေးတွေ ခင်ဗျားကို လျှောက်ပြောပါမယ်။ စိတ်ဝင်စားစရာ မရှိဘူး၊ ခင်ဗျား ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ အရာအားလုံးကို မင်းများ ခံစား စံစား နိုင်ပါတယ်။ ခင်ဗျားက ဦးနှောက်ကို ပိုပြီး ခံစား စံစားလေလေ ဦးနှောက်ကလည်း ပိုပြီး ကြီးထွား လာလေလေပါပဲ။ အဲဒါကြောင့် ဦးနှောက်ရဲ့ ဟုတ်သလောက် ယောင် အားကောင်းချက်ပါ။ ဦးနှောက်ကလေးတွေ ပိုပြီး လိုချင်တဲ့ လောဆွေ့ကတွေ ရှိနေတယ်၊ မီကိုပ်ကြ ကြာလေလေ ပိုပြီး မိုးမိမ် ပုပ်နံစရာအဖြစ် ပြောင်းလဲ သွားတော့တာပဲ။

ဦးနှောက်သာ မရှိခဲ့ဘူးဆိုရင် ခင်ဗျားဟာ ငြိမ်သက်မှုထဲမှာ အေးချမ်း တိတ်ဆိတ် ငြေငြေချမ်းချမ်း ရှင်သန်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား ဒီလို ဘဝမျိုးကို ဖြတ်သန်း နေဆဲမှာပဲ ဒါတွေက တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ပိုများတဲ့ ဘက်ဆီ ပြောင်းလဲ လာတယ်။ ပိုပြီးနက်ရှိုင်းလာတယ်၊ တစ်စတစ်စနဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုဟာ ပျံသန်းဖို့ တောင်ပံတစ်စုံ ရလာပြန်တယ်၊ အဲဒီကာလတော့တာပဲ။ အချိန်သာ အကြွင်းမဲ့ခံရုံနဲ့ နမူနာကလေး သုခတဲ့ကိုရှို အစောင်းပစ္စည်းစာတွေ ပြကြရတော့မယ်။

■

မင်း ဆင်ခြေများ ဘာတွေပဲကာ ချန်ရှိထားပါစေ ရှိနေသမျှ မင်းမှာ ဘာမှ မရှိဘူး ဆိုတဲ့ အမှန်တရားကို ဘယ်သော့ မပျက်စီးအောင် ယုတ်တော့ ဝိဇ္ဇာတာဟာ မင်းကိုယ်တိုင်တော့ ထွင်းဖောက်ဖို့ဟာ ယပတ်ဝါမှာ မင်းရဲ့ ဦးနှောက်က မင်းကိုထင်မြင် ဖြင့်တွယ် ရှိနေတာကား မသင့်တော်ပါ ပြေးသောက် ဒီနိုင် မင်း ဘယ်နေရာမှာ တောက်နေ တောက်နေ ပြီးတော့မယ် ခဏမှာ ရှုမြင်တော့စောင်မယ် အကောင်ဝင် ဦးနှောက်ကတော့ ဘေကြီး ချိတ်တွယ်ပြီးတော့ မယ်ရိုက် မင်း အကာအကွယ်ကို တောက်နေ ဖဲ့ထားကော် သွား ပြေးကြ...

◇

ကာလကြာရှိဟဲ ဆိုတော့ ကြီးလေးကြီး၊ ဦးနှောက်ဆိုတာ ရှည်ကြီးနှိုက်ကြည့်ပါ ဖြစ်တယ်။

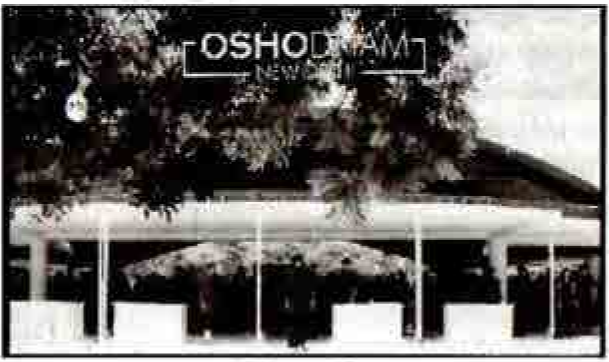

အိုရှိုးဓါမ် တရားရိပ်သာ
Everyday Meditation at **OSHODHAM**

အိုရှိုပြောတဲ့ အတ္တ လမ်းခွဲ

မွေးကင်းစ ကလေးတစ်ယောက်မှာ အတ္တ ဗဟိုပြုစိတ် ဆိုတာ မရှိဘူး။ မိခင်ရဲ့ ဝမ်းကြာတိုက်မှာ ၉ လကြာကြာ နေခဲ့တော့၊ မိခင်ရဲ့ ဗဟိုပြုစိတ်ကို ကလေးရဲ့ဗဟိုချက်အဖြစ် သဘောထားပြီး ပြုမူဖျိုးဆောင် ခဲ့ကြတယ်။ ဒီအချိန်မှာတော့ ကလေးဟာ သီးခြားမဟုတ်သေးဘူး။ နောက်ပိုင်း ကလေး ဖွားမြင်လာတဲ့အခါမှာ ကိုယ်ပိုင် သီးခြားဗဟိုပြုချက်ရှိ တယ်လို့ ယူဆလာတယ်၊ ဒါဟာ ယင်တွေဘာမဲ့ မှားယွင်းသောအဆောင်းမှု ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုမှမဟုတ်ရင် တည်ရှိမှုကိုတော့ မဖြစ်နိုင်တဲ့မယ် အသယ် ဟာ အလွန်တရာ ခက်ခဲတဲ့ အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိသွားနိုင်ပါတယ်။ လူတိုင်းဟာ ရှင်သန်ရေးအတွက် အသက်ရဲ့ တိုက်ပွဲကြားမှာ ရုန်းကန်နေ ကြရတယ်။ သူတို့အားလုံး သိချင်နေတာကတော့ သူတို့ဟာ ဘယ်သူတွေ လဲ ဆိုတာပဲ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သဘောအပေါ်က်သူ မရှိဟာ ခက်တယ်။ တကယ်တော့ ခင်ဗျားလည်း ဒါကို မသိနိုင်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အနက်ရှိုင်းဆုံး အမြဲတော့မှာ ခင်ဗျားဟာ လျှို့ဝှက်နက်နဲမှုတစ်ခု ဖြစ်နေတယ်။ ခင်ဗျား ဒါကို သဘောပေါက်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အနက်ရှိုင်းဆုံး အမြဲ့တော မှာ ခင်ဗျားဟာ တစ်သီးပုဂ္ဂလ မဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားဟာ ကျယ်ပြောတဲ့ စကြဝဠာဖြစ်တယ်။

ရွှတ်လှရိပ်စေဝေ

အကယ်လို့ ခင်ဗျားက သူတော်စင်တစ်ပါးကို "အချင်း ဘယ်သူလဲ" လို့ မေးရင် သူ့ဆောင်းဆင်က အိတ်ထိတ်နေခြင်းကို မျှော်မှန်း ထိန်းသိမ်း ထားလိမ့်မယ်။ ပြန်မဖြေ့ အကြောင်းရင်းက ပြန်ဖြေစရာ မရှိလို့ ဖြစ်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူ ထပ်ပြီး သိမ်းမြှားခဲ့ရတဲ့ မြင်းကို မဖြုံတော့လို့ပါပဲ။ နေ့စဉ်ဘဝမှာ "ငါ" ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို မသုံးမဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ကြရတယ်။ အကယ်၍ သင် ရေဆာတယ်ဆိုရင် "ငါ့ကို ရေတစ်ခွက်ပေးပါ။ ငါ ရေဆာနေတယ်" ဒီနည်းနဲ့ "ငါ" ကို ဆက်လက် အသုံးပြုခဲ့ကြတယ်။ "ငါ" ဆိုတဲ့စကားလုံးဟာ တမင်ဖန်တီး ထားတဲ့ စကားလုံး ဖြစ်သော်ငြားလည်း သူဟာ အဓိပ္ပာယ်များစွာကို ဆောင်ကျဉ်း နိုင်ပါတယ်။ ဒီလိုပါပဲ တမင်ဖန်တီးထားတဲ့ အများအားလုံး မှာလည်း အလွှမ်းသဘောတွေ ရှိနေကြပါတယ်။

ဥပမာပြောရရင် ခင်ဗျားမှာ အမည်နာမတစ်ခုရှိမယ်။ ဒါဟာ စိတ်ကူးနဲ့ ဖန်တီးထားတဲ့ အရာတစ်ခုသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကမ္ဘာကို ခင်ဗျား လာတုန်းက ဘာနာမည်မှ ပါမလာဘူး။ ကော်ရောင်ထင်ရှားတဲ့ အမည်နာမ နဲ့ လူ့ဘုံကို ရောက်လာဖို့ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ အခု ခင်ဗျားရှိထားတဲ့ အမည်နာမဆိုတာ သူများက ပေးထားတာဖြစ်တယ်။ ဒီနာမည်ကိုပဲ တစ်လျှောက်လုံး မဆက်မပြတ် အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် အခေါ်ခံနေရတော့ ခင်ဗျားဟာ ဒါကို သဘောတူ နှစ်သက်နေရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒါဟာ ဖန်တီးထားတဲ့ "ပညတ်" သဘောသာ ဖြစ်ပါတယ်။

ရှေ့မှာတုန်းက ဒါဟာ ဖန်တီး ထားတဲ့အရာ၊ "ပညတ်" သဘော ဆောင်တဲ့ မျဉ်းလိုသာ ပြောတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကို မလိုအပ်တဲ့ အရာလို့ မပြောလိုပါဘူး။ အမည်နာမဟာ မလွဲမရှောင် လိုအပ်တဲ့ ဖန်တီးမှုပဲ ဖြစ်သလို၊ အသုံးဝင်မှု ကောင်းကိုလည်း ရှိပါတယ်။ ဒီလိုမှ မဟုတ်ရင်တော့၊ ခင်ဗျားက အခြားသူကို ဘယ်လိုခေါ်ရမလဲဆိုတဲ့ ပြဿနာကြီး ဖြစ်လာလိမ့်မယ်။ အကယ်လို့ ခင်ဗျားက တစ်စုံတစ်ယောက်ကို စာရေးပေးချင်တယ်၊ ခင်ဗျား ဘယ်သူ့ကို ရေးပေးမှာလဲ ...။

ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော် ခင်ဗျားတို့ကို အဖြစ်အပျက်ကလေး တစ်ခု

ဖြေဖြေချင်ပါတယ်။ တစ်ခါတုန်းက လူငယ်ကလေး တစ်ယောက်က မိုးနတ်မင်းကြီးဆီ စာရေးပေးတယ်။ စာထဲမှာ သူ့အမေ နေမကောင်းတဲ့အကြောင်း၊ ဖေဖေကလည်း သူငယ်စဉ်ကတည်း ကွယ်လွန်သွားတဲ့အကြောင်း၊ သူတို့မိသားစုမှာ ဆင်းရဲလို့ ပိုက်ဆံမရှိတဲ့အကြောင်း၊ သူ့မိခင် ဆေးကုဖို့ ငွေလိုနေတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့အမေနဲ့ မိုးနတ်မင်းထံမှာ ရူပီးငွေ ၅၀ လောက် တောင်းခံရတဲ့အကြောင်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရေးပြီး စာတိုက်ပုံးထဲ သွားထည့်လိုက်တယ်။ စာတိုက်ကို ဒီစာရောက်သွားတဲ့အခါမှာတော့ စာတိုက်ဝန်ထမ်းတွေ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ၊ ဒီစာကို ဘယ်ပို့ရမှန်းလည်း မသိတော့ ဖြစ်သွားတယ်။ စာအိတ်ပေါ်မှာက "မိုးနတ်မင်းထံသို့စာ" ဒါပဲ ရေးထားတယ်။ နောက်ဆုံး စာတိုက်ဝန်ထမ်းတွေက စာကိုဖောက်ပြီး ဖတ်လိုက်တော့ ဒီသူငယ်ကလေး အပေါ်မှာ အလွန်တရာ စာနာစိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး သူတို့အားလုံး တစ်ယောက် နည်းနည်းစီ စုဆောင်းကူညီဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့အားလုံး စုဆောင်းမိတဲ့ ရူပီးငွေက ၄၀ ပဲ ရတယ်။ သူငယ်ကလေး လိုချင်တာက ရူပီး ၅၀၊ ဒီတော့ လိုငွေက ရူပီး ၁၀။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် သူငယ်လေးဆီကို ပို့ဖြစ်အောင် ပို့လိုက်ကြတယ်။ နောက်မကြာခင်မှာပဲ သူငယ်ကလေးဆီက ဒုတိယစာတစ်စောင် ရောက်လာပြန်တယ်၊ မိုးနတ်မင်းထံ အကြောင်းပြန်တဲ့စာ ဖြစ်နေတယ်။ စာထဲမှာ သူငယ်ကလေး ရေးထားတာက **"ချစ်လှစွာသော မိုးနတ်မင်းကြီး ခင်ဗျား၊ နောက်တစ်ကြိမ် ကျွန်တော့်ဆီကို ငွေပေးရင် တိုက်ရိုက်သာ ပို့လိုက်ပါ၊ ကျေးဇူးပြု၍ စာတိုက်ကနေ မပို့ပါနဲ့၊ အကြောင်းကတော့ သူတို့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ရူပီး ၁၀ ကို ဖြတ်သုံးလိုက်လို့ ဖြစ်ပါတယ်"**။

တကယ်လို့သာ လူသားမှားမယုံးဟာ အသည်းနှလုံး မရှိကြဘူးဆိုရင် အောက်အကျဆုံးနိုက်ပယ် ကိစ္စဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်၊ စင်စစ်တော့ ဘယ်သူမှ ရှေးရှေးပါ အသည်းနှလုံး မရှိကြပါဘူး။ သို့သော်လည်း ဒါဟာ အလွန်လှပတဲ့ တပင်တိုင်ကျွန်းသွားစာ ဖြစ်နေဆဲပါ။ သူတစ်ပါးက ခင်ဗျားကိုခေါ်ဖို့ အသည်းမှာ တကယ်ပဲ လှိုက်ခဲပါတယ်၊ ခင်ဗျားက "ငါ" ဆိုတဲ့

စကားလုံးကို အသုံးပြုပြီး၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဖော်ကျူးအသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။ သို့ပေမယ့် ဒါဟာ စိတ်ကူးနဲ့ တမင်ဖန်တီးမှု တစ်ခုသာ ဖြစ်တယ်။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားဟာ မိမိကိုယ်ကို မိမိ နက်ရှိုင်းစွာ ပြန်ကြည့်မယ်ဆိုရင် အလည်မှာပေဟာ ရေးဖို့နဲ့ပျောက်ကွယ်သွားတာကို တွေ့ရှိရမှာဖြစ်ပြီး၊ "ငါ" ဆိုတဲ့ အယူအဆလည်း ပျောက်ပြယ်သွားမယ်။ ကျန်ရှိနေမှာက အကြွင်းမဲ့ သန့်စင်မှုနှင့် တည်ငြိမ်ခြင်း စကြဝဠာဖြစ်တယ်။

သမီဒီတည်ငြိမ်မှု ဆိုတာဟာ သီးခြားခွဲထွက်နေတဲ့ အရာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျား မဟုတ်ရင် ကျွန်တော် အနန္တရုပ်ပစ္စည်းရဲ့ တည်ငြိမ်မှုသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကမ်းပါးကျောက်ဆောင်၊ မြစ်တစ်စင်းရဲ့ စီးဆင်းမှု၊ တောင်တန်း၊ တောအုပ်၊ သစ်ပင်၊ ကျေးငှက်သာရကာ၊ အရာအားလုံးဟာ ဒီအထဲမှာ ပါဝင်ပြီးဖြစ်ပါတယ်။ သူက အရာအားလုံးကို လက်ခံထားတယ်။ ဘာကိုမှ မငြင်းပယ်ဘူး။ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ်နှင့် အဆုံးအစ မရှိတဲ့ စကြဝဠာကြီး တစ်ခုလုံး အနန္တရုပ်ပစ္စည်းမှုန့်သမျှ ဒီအတွင်းမှာပဲ ခြုံငုံထားခဲ့တယ်။ ခင်ဗျား ကိုယ့်ကိုယ်ကို နက်နက်နဲနဲ ကြည့်လာနိုင်တာနှင့်အမျှ ခင်ဗျား တစ်ဦးတည်း မတည်ရှိနိုင်ဘူးဆိုတာ ဆင်းဖူးရိုပြီး တွေ့ရှိလာမှာ ဖြစ်တယ်။ တစ်သီးတခြားလည်း မတည်ရှိနိုင်ပါဘူး။ စကြဝဠာကြီး တစ်ခုလုံးရဲ့ အနှစ်သာရကောင်းသော သရုပ်မှုဟာ နေရာတိုင်းမှာ တည်ရှိနေတယ်။ အပေါ်ယံအလွှာတိုင်းမှာ ကျွန်တော်တို့ အမည်နာမတွေ ရှိနေတယ်။ အလွှာနှင့် ပုံစံအနေအထားဆိုတဲ့ ဒီအပေါ်ယံ အလွှာကနေ ကျွန်တော်တို့ ခုန်ထွက်ပြီး အတွင်းဗဟိုထဲ ဝင်သွားတဲ့အခါ အားလုံးဟာ အဆင့်အတန်းများဟာ တူညီမှု တစ်ခုအနေနဲ့ ပျောက်ကွယ်သွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အလွှာဆိုတာ စင်စစ်တော့ အသုံးပြုတဲ့ ဖန်တီးမှုတစ်ခုသာ ဖြစ်တယ်၊ သူ့ကို အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ရဲ့ လိမ်ညာမှုကို မခံရအောင်တော့ သတိထားရမယ်။ ။

■

အိုကိုးပြောတဲ့ ဘယ်သူ ချူအဲ့ပေမှာလဲ

ချစ်ခင်လေးစားရပါသော အိုကိုမောင်များ။

ဖြစ်ပေါ်လာကကြီးနဲ့ နိုင်ငံရေးကို စိတ်မဝင်စားဘူးလို့ ခင်ဗျားပြော ခဲ့ဘူးပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လည်း ပြောခဲ့တာ ခင်ဗျားပြောသမျှတွေဟာ နိုင်ငံ ရေးနှင့် နိုင်ငံရေးသမားတွေ အကြောင်းဖြစ်ပြီး၊ မြောက်မြားလှတဲ့ ကမ္ဘာ့ ပြဿနာတွေကို ကျွန်တော်တို့ ကြည့်မြင် နားလည်နိုင်အောင် လမ်းညွှန်ပေးတာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘာကြောင့်ဆိုတာ ခင်ဗျား ရှင်းပြနိုင်မလား မသိဘူး။

နိုင်ငံရေးနဲ့ ဖြစ်ပျက်နေတာကြီးကို ကျွန်တော် နည်းနည်းမှ စိတ်မဝင် စားပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားအပေါ်မှာတော့ ကျွန်တော် အတွင်းစိတ် စိတ်ဝင်စားမှု ရှိတယ်။ ခင်ဗျား ရှင်သန်နေရတဲ့ ကမ္ဘာကြီးက အကျွန်ုပ်ကို အရှုပ်ထုံးပြီး၊ မေမာကျွန်းနဲ့ မြောက်ပင်လယ်က သမိုင်းမှောင်ခဲ့ ဆလေပေ့ ကျွန်တော့် အနေနဲ့ ခင်ဗျားကို ဖျားနာစေတဲ့ ကမ္ဘာကြီးထဲမှာနေစေချင် မသွားစေ ချင်ဘူး။

ဒါကြောင့်လည်း ကျွန်တော်က ကိစ္စအတော်များများကို ဆင့်ကျော် မေးမြန်းနေရတာဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ စိတ်ဝင်စားမှုအတော့ ခင်ဗျားအပေါ် မှာပါ လေ့လာလေရေး အကြောင်း ကျွန်တော်က နိုင်ငံရေးကို မေးမြန်း မနေဘဲ လည်းဆိုကား ဒီကမ္ဘာကြီးထဲမှာ ဘယ်သူတွေက ဘာမယ့်

အစစ်အမှန်ရာဇဝင်သားတွေ ဖြစ်ကြတယ်ဆိုတာ လူကလေးတို့ မသိရှိကြဘဲ ဥာဏ်ပွဲနေမှာစိုးလို့၊ ဒါကြောင့်ပဲ ကျွန်တော်ဟာ ဘာသာရေး ဆရာတွေကို လည်း အတိုက်အခံပြောနေရတာပါပဲ။ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့အကြောင်းခြင်း ရာတွေနဲ့ ဟော်သလိုကြီး မင်းများတို့ ကွင်းဆက်ပြတ်ပြီး ကျန်နေခဲ့မှာမျိုး ကျွန်တော် မဖြစ်စေချင်ဘူး။ ဘယ်သူမဆိုဟာ တစ်ကယ့် ရေမြေရှာတဲ့ ဒုစရိုက်သားတွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ခင်များတို့ကို နားလည်စေချင်တာပါ။ ပြဿနာဖြစ်နေတာက ဒီလိုဖြစ်မှုကျူးလွန်သူတွေဟာ ကြီးမြတ်တဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေ၊ ဓားပြာကျော်တွေ၊ သူတော်စင်ကြီးတွေ၊ မဟာဗူးမတွေ လို့ အသင်းခံနေရမှုပဲဖြစ်ပြီး၊ သူတို့ဟာ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းရဲ့ တစ်ခံနှုတ် ရှိသော လေးစားခြင်းကို ခံယူထားသူတွေပဲဖြစ်ကြတယ်။ သူတို့ကို ရာဇဝင်သား တွေ ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ခင်များ ဘယ်တုန်းကမှ မတွေးမိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က နေ့စဉ်နေ့တိုင်း အဆက်မပြတ် ဖွင့်ဟပြောဆိုနေ ရတာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလူတွေဟာ ရာဇဝင်သားတွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ၊ ခင်များအတွက် ထောင်သိမြင်မှုပဲ ဖြစ်တယ်။ ကာကယ်တော့ သာမန် ရာဇဝင်သား များဟာ ကမ္ဘာမြေကြီးကို ဘယ်လို အုပ်ချုပ်ရမယ်မှ မပြောခဲ့ကြပါဘူး။ တစ်စုံတစ်ယောက် က လူတစ်ယောက်ကို သတ်တယ်၊ တစ်စုံတစ်ဦးက တစ်စုံတစ်ရာကို ခိုးယူတယ်ဆိုတာ ပြောပလောက်တဲ့ ကိစ္စမဟုတ်ပါဘူး။ တစ်ကာလက သူဟာတစ်ယောက်တည်းနဲ့ သန်းပေါင်းများစွာသော လူတွေကို သတ်ခဲ့တယ်။ အခု လူဟာတစ်ဦးချင်းစီမှာ ရာဇဝင်ပြစ်မှုတွေက အကွန်များပြားပြီး ဒုစရိုက် သမားက သန်းချီနေတော့ သူတို့အတွက် တစ်ကလာတစ်ယောက်တော့ မန်တိုးလေးနဲ့ လိုနေပြီ၊

ကျွန်တော်ကတော့ ဒီလူတွေအားလုံးကို မေ့ဖျောက်ရမှာပဲ၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူတို့ဟာ ပြဿနာရဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေဖြစ်နေလို့ပါ။ စစ်ပွဲတွေ၊ အနုပညာအပြုလုပ်ကြ သတ်ဖြတ်မှုတွေ၊ စီးပွားပိုက်ကိ ချွင်းမှုတွေ စတဲ့ ပြဿနာ များစွာရဲ့ အမြင့်ဆုံးမှာ နိုင်ငံရေးသမားများကြောင့် ဖြစ်တယ်ဆိုတာ အလွယ်ကူဆုံး နားလည်နိုင်တဲ့ ဥပမာပဲဖြစ်တယ်။

ဒါပေမယ့် ဘာသာရေး ခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ကျတော့ ပိုပြီးတောင် ခက်ခဲနက်နဲ သွားပြန်ပါတယ်။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူတို့ကို လက်ညှိုးထိုး ဆန့်ကျင်ရဲသူ မရှိလို့ပါ။ သူတို့ အရိုအသေပေးခံရတာ ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပြီ။ အချိန်ကြာတာနဲ့အမျှ သူတို့ရဲ့ ဩဇာလွှမ်းမိုးမှုဟာ ပိုပြီး ကြီးထွားလာတယ်။ ကျွန်တော့်အတွက် အမေးပုံးအတုပ်ကတော့ ဒီလူတွေဟာ ကမ္ဘာမြေကြီးကို ဖန်တီးနေသူတွေဖြစ်ပါတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားကို နားလည်အောင် လုပ်ရမှာပဲဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျားမှာ အသိစိတ်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ မရှိသည်ဖြစ်စေ ဒါဟာ ပြဿနာမဟုတ်ပါဘူး။

လောလောဆယ်တော့ ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးဟာ **AIDS** ရောဂါအကြောင်းပဲ ပြောနေကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်ပြောချင်တာက ဒီရောဂါဟာ ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုနဲ့ ဆိုင်တဲ့ရောဂါဖြစ်တယ်။ ဒီစကားမျိုးကို ကျွန်တော်ကလွဲရင် ဘယ်သူကမှတော့ မပြောနိုင်သေးပါဘူး။ ဆန့်ကျင်ဘက်အနေနဲ့ ဘာသာရေးဆရာတွေ ပြောနေတာက ဒီရောဂါဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ အပြစ်ပေးခြင်းဆိုပဲ။ သူတို့ ပြောတာတွေကို လူတွေက ယုံကြည်ကြလိမ့်မယ်။ လိင်တူချင်း ဆက်ဆံတဲ့အတွက် ဒဏ်သင့်ရတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်။ ဒါပေမယ့် လိင်တူဆက်ဆံမှုဟာ ဘယ်လိုကနေ ဖြစ်လာတယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ဘယ်သူ့မှာ တာဝန်ရှိတယ် ဆိုတာတွေကိုတော့ မေးသူမရှိကြပါဘူး။

ပြီးတော့ အများကိုးကွယ်ရာရဲ့ တစ်ခုခုကိုတစ်ခု ဆက်နွယ်မှုအပေါ် လူတွေရဲ့ နားလည်နိုင်စွမ်းဟာ မပြည့်စုံတာလည်း ပါပါတယ်။ လူတွေကို တောတောင်ကျွန်းဖို့ ကိုးကွယ်မှု အသွားအလာတွေက တိုက်တွန်းပေးခဲ့ပြီ ပေးနေတာဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အခင်းမတန် ရိုးရှင်းတဲ့ အချက်အလက် တစ်ခုကိုတောင် သူတို့ ဆက်စပ် တွေးတောနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ဒါတွေဟာ ယဇ်ရဲ့ သဘောတရားကို ဆန့်ကျင်တဲ့ အရင်းခံ အကြောင်းများပဲ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် အကောင်းဆုံးများ **AIDS** ရောဂါနဲ့ ပတ်သက်လို့ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို အပြစ်ပေးမယ်ဆိုရင် လိင်တူ ဆက်ဆံသူတွေကို အပြစ်မပေးမှာ မဟုတ်ဘူး။

ပြဿနာရှိသလောက်ဖို့ ဒါမှမဟုတ် စကားရဲ့ အကျိုးကို သင်ကြားပေးနေတဲ့ စာပေဟောပြောပွဲတွေကို အပြေးသွားရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ လိင်တူဆက်ဆံမှုဟာ စကားရဲ့ အကျိုးကြောင့် ပေါ်ထွက်လာတဲ့ ဘေးထွက် ဆိုးကျိုးဖြစ်နေလို့ပါ။

ဒီကိစ္စရောက်လာတဲ့ သတင်းစာဆောင်းပါး ဖွင့်သုံးတန်ဖွင့် သွားကြတယ်။ အကြောင်းကတော့ ဘာသာရေး ဆရာတွေကြောင့် AIDS ရောဂါ ဖြစ်ရတာလို့ ကျွန်တော် ပြောတင် ပေးခဲ့မယ်ဆိုတာကို သူတို့ ကြိုတွေး ထားမိလို့ပါ။ သူ့ကို မပြင်းကာဘဲကြဘူး၊ ကျွန်ုပ်ကြီးရဲ့ အသုံးတော်ခံနေတယ်လို့ သူ့ကို စွပ်စွဲနေကြတယ်။ ဒါဟာ အမှန်မဟုတ်ပါဘူး။ အကြောင်းအရင်း မှန်ကို မသိသေးတော့ ပေါ်လာသမျှ ပြဿနာ ကိုသည်း နှိမ်နင်းနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

ယခုရှေးဦး လိုအပ်ချက်ကတော့ အစိုးရတိုင်းဟာ လူ့သဘာဝကို ဆန့်ကျင်တဲ့ အလုပ်အဆဲ့ ကျင့်ကြံအားထုတ်မှု အားလုံးကို တရားမဝင် ကြောင်း ကြေငြာသင့်တယ်။ သို့ပေမယ့် ဒါနဲ့ ဆန့်ကျင်ပြီး သူတို့ တကယ်လုပ် ချင်နေတာက လိင်တူဆက်ဆံခြင်းကို တရားဝင်ကြောင်း ကြေငြာဖို့ပဲ ဖြစ်တယ်။ လိင်တူဆက်ဆံခြင်းဆိုတာ ရောဂါဝေဒနာ တစ်ခုသာ ဖြစ်တယ်။ ဒါဟာ အကြောင်းအရင်း မဟုတ်ဘူး။

လူသားများဟာ သဘာဝတရားနဲ့ ဆန့်ကျင်ဖို့ မလုပ်ရဘူး ဆိုတာကို နားလည်သဘောပေါက် ထားသင့်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် တစ်ဦး တစ်ယောက်က သဘာဝတရားကို ဆန့်ကျင်ဖို့ စီးပွားကို ဒါက်စေနိုင်ကြောင်း ဒီလူဟာ လူသားများရဲ့ ဖျက်ဆီးသူပဲ ဖြစ်တယ်။ ဘာသာတရားများ အပေါ် ကျွန်တော်ရဲ့ စိတ်ပိုင်းအမြင် အာရုံသစ်တွေတွေ့နိုင်တယ်။ ဘာကြောင့် လဲဆိုတော့ အားလုံးက ခေါင်းရှုပ်စရာတွေ ဖြစ်နေလို့ပါ။ နိုင်ငံရေးကိုလည်း စိတ်မဝင်စားဘူး။ အကြောင်းကတော့ ကျွန်တော့်မှာ ပြင်းပြတဲ့ အသိသိနဲ့ ဘယ်လိုညီမှန်းရချက်မျိုးမှ မရှိလို့ပါပဲ။

ကျွန်တော် သူတို့ကို မေးခွန်းရေးသားရ မဲ့ရှင်းလင်းချက်ပဲဖြစ်တယ်။ ဒါမှသာ ဆက်လက်သွားနေတဲ့ စိတ်ရှုပ်တဲ့ အရေးနဲ့ အကြောင်းတရားတွေကို

ရှားလှသဘောတောပေါက်တဲ့ပြီး၊ အလှည့်စား ခံနေရတဲ့ ဒီကမ္ဘာကြီးရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုထဲမှာ ခင်ဗျားအလှည့်ဖြစ် မခံရမှာဖြစ်တယ်။ အစဉ်အလာ အယူအဆတွေကို ရှေ့ဖိနပ်ပြောတဲ့အခါတိုင်းမှာ တုန်လှုပ်ကြတာချည်းပါပဲ။

အခု ပေါင်းစုံဆက်ဆံမှုကို ဥပဒေချိုးဖောက်မှု တစ်ခုအဖြစ် ဆောင်ရွက်နေခြင်းဟာ ဒီပွဲသဘောကို အလိုင်အမြဲ မြန်မွားကျွာနေသော် ဖြတ်လှုပ်နေသလို ဖြစ်နေတယ်။ (Texas) တက်ဆက်ပြည်နယ်မှာ သူတို့ လှုံ့ဆော်တဲ့ ကိစ္စက အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ ပြည်နယ်တိုင်းကို ရှေးစက်မှီခဲ့သလို အခြားနိုင်ငံတွေကိုလည်း ပြန့်ပွားသွားမှာပဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ချုပ်ချယ်မှု အတော်များများဟာ ပုံတူသာ ကူးတတ်တာ၊ ဆင်ခြင်တဲ့ တရားက အတွန်အားနည်း သူတွေဖြစ်တယ်။ သူတို့ဟာ လွယ်လင့်တကူနဲ့ ရောဂါလက္ခဏာကိုသာ ဟိုက်ခိုက်ကြတယ်။ ပြဿနာရဲ့ အရင်းအမြစ်ဟာ ဘာလဲဆိုတာတော့ ဘယ်သူကမှ စိတ်ဝင်စားမှု မရှိကြဘူး။ ဟောဟယ့် အမြစ်မှန်က ပြဿနာရဲ့ အရင်းမြစ်ကို သူတို့ ကိုယ်နှိုက်က မသိချင်ဘာပဲ ဖြစ်တယ်။ အကြောင်းကတော့ သူတို့ရဲ့ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ဟာ ပြဿနာရဲ့ နက်ရှိုင်းမှုကို လိုက်မမီလို့ပဲဖြစ်တယ်။

အကယ်၍ သူတို့ကသာ ပြဿနာရဲ့အရင်းအမြစ်ကို စတင်ရှာဖွေခဲ့မယ်ဆိုရင်၊ သူတို့ ကိုယ်နှိုက်က ပြဿနာရဲ့အစိတ်အပိုင်းတွေ ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ သက်သေပြသလို ဖြစ်မှာကို စိုးရိမ်တာလည်းဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် အကောင်းဆုံးကတော့ ဒီပြဿနာထဲ နက်နက်နဲနဲ ဝင်မပါကြဘဲ၊ ရောဂါလက္ခဏာ ဖမ်းမိရုံသာနဲ့ ဒါကိုပဲ တစ်လျှောက်လုံး ဖိဖိစီးစီး တိုက်နေကြတာပဲဖြစ်တယ်။

ခင်ဗျားက ရောဂါလက္ခဏာကို တစ်နေရာမှာ ဖိထားရင် အခြားတစ်နေရာက ပေါက်ထွက်လာလိမ့်မယ်၊ ပြီးရင် သဘာဝနဲ့ ပိုပြီး အလှမ်းဝေးသွားတာ၊ ဒုတိယ ဆုတ်ယုတ်မှုက သဘာဝနဲ့ ဝေးကွာသွားတာ၊ တတိယ ပေါက်ကွဲမှုကလည်း သဘာဝနဲ့ ပိုလို့တောင် အလှမ်းဝေးသွားတာပဲ ဖြစ်မယ်။ ပြီးရင် ဒီလူဟာ အတွန်တရား ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေလိမ့်မယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူဟာ အမြစ်ခံကို ရှာမတွေ့လို့ပဲဖြစ်တယ်။

သဘာဝတရားဆီကို နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်လှည့်လာဖို့ဆိုတာ သဘာဝရဲ့ တစ်ယောက်ယောက်ရဲ့ အလှူနဲ့ရှင်ကျွေးတဲ့ ကံစွာတွေ ဖြစ်လာပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ခင်ဗျားတို့ နားလည်စေချင်တာက ရောဂါ လက္ခဏာနဲ့ ဘယ်လောက်မှ ကိုက်ညီအောင်ဖို့ဘဲ ဖြစ်တယ်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရဲ့ လော့(စ်)အိန်ဂျလိစ်မြို့မှာ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း **AIDS** ရောဂါနဲ့ လူတစ်ယောက်နှုန်းသေတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာလုပ်ရမယ် ဆိုတာ သိတဲ့လူ မရှိသလိုဖြစ်နေတယ်။ ပြင်ပ ကမ္ဘာရဲ့ တကယ်ငြိမ်းချမ်းရေး အခုန်ကလည်း၊ သူတို့အတွက် တစ်စုံတစ်ရာ ပြုလုပ်ဖို့ဆိုတာ အလွန်ပဲ ခက်ခဲပြီး ကြောက်လန့်စရာကို ဘယ်သူမှဖြေရှင်းမပေးနိုင်ဘူး၊ ဒါကိုက ပြဿနာပဲ လေ.....။

အခုနေတော့ ကျွန်တော်တို့ လုပ်နိုင်ပါတယ်။ သိပ်ခက်ခဲတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီပုံပြင်ပေဟာင်းက ခင်ဗျားသိပြီးသားပါ။ ကြောင်တစ်ကောင် ဟာ အိမ်ထဲက ကြွက်တွေကို နေ့တိုင်းဖမ်းစားနေပါသည်။ ဒါကြောင့် နောက်ဆုံး ကြွက်များက အစည်းအဝေးလုပ်ပြီး တစ်ခုခုလုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချခဲ့ကြတယ်။

လောကကြီးရဲ့ ဘာဝလမ်းပေါ်မှာ အတွေ့အကြုံ မရှိရှာသေးတဲ့ ကြွက်ငယ်လေး တစ်ကောင်က ပြောတယ်၊ **“ဒါက လွယ်ပါတယ်ဗျာ ကြောင်လည်ပင်းသာ ခြူဆွဲပေးလိုက်စမ်းပါ။ ဒီကြောင်ဖ ဘယ်ပဲသွားသွား ကျုပ်တို့ချက်ချင်းသိမှာ၊ ဒီတော့ ကြောင်မကြီး ကျုပ်တို့ဆီရောက်ခင်မှာ ကိုယ့်တွင်းထဲ ကိုယ်ပြန်ဝင်နေလိုက်ရုံပဲ။ ဒါဆို ကြောင်မကြီး ကျုပ်တို့ကို ဘယ်လိုမှ မတွေ့နိုင်တော့ဘူးဗျ”** အကောင်းဆုံးဖြေရှင်းချက် တစ်ခုရနိုင်မှာပါ။

ဒါပေမယ့် ပြဿနာတစ်ခုက ပေါ်လာတယ်၊ ဘယ်သူက ခြူသွားဆွဲမှာလည်း၊ ဒီပုံပြင်ကို ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ထပ်တစ်ကြိမ်ပြင်ဆင် ပြောခဲ့ပြီးပါပြီ။ ကျွန်တော်ပြောတဲ့ ပုံပြင်ထဲမှာ အားလုံး ကြွက်တွေက **“ခြူဆွဲပေးရမယ်”** ပြီးတော့ ဆက်ပြောတာက **“ခင်ဗျားတို့ စိတ်ဝင်စားပါနဲ့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ခြူဆွဲပေးမှာ ဖြစ်တယ်”** ဒီစကားကိုကြားတော့ တစ်ခြား

ကြွက်တွေက အံ့အားသင့်ပြီး၊ သူတို့ပြောတာက ရှေးအောင်သက်ကတည်းက ဒီပုံပြင်ကို ပြောလာကြပြီး၊ အစဉ်အလာအတိုင်း ဒီနေရာမှာပဲ အဆုံးသတ်သွားကြတယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် "ကြောင်ကို ကျွန်တော် ခြုံခွဲမယ်" လို့ပြောတဲ့သူဟာ သမားရိုးကျ အစဉ်အလာကို ဆန့်ကျင်တာဖြစ်သလို သမိုင်းဝင် တမ်းမှုပုံးကိုလည်း ဆန့်ကျင်တာဖြစ်တယ်။ ဒီပုံပြင်က ဒီမှာတင် ဆုံးသွားပြီဖြစ်လို့ စာကြောင်းကို ဖတ်နေရမှာ ဖြစ်တယ်။

ကြွက်ကလေးပြောတာက "ဒါမျိုး ထပ်ဖြစ်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး" ဟာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဆေးဆိုင်ကို ကျွန်တော် ရှေ့တိုင်းမှူးနေတာ၊ သေးခြင်းကလေးဆန်းက ဆေးဆိုင်ပဲလေ၊ အဓိက လိုနေတဲ့ အိပ်ဆေးပြား အနည်းငယ်ကို အဓိက ကျွန်တော်ယူလာပြီး ကြောင်ကြီးသောက်တဲ့ နွားနို့ခွက်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်ရင် ဖြစ်ပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့ကသာ ကျွန်တော့်ကို ရွေးပေါ့၊ ကျွန်တော် ရင်ဆိုင် တိုက်ထွယ်ရပါတယ်။

ဒီနည်းနဲ့ပဲ ကြွက်ကလေးဟာ ပြဿနာကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းခဲ့ပါတယ်။ အိပ်ဆေးပြား အနည်းငယ်မှုနဲ့ ပုံပြင်တစ်ခုလုံးကို ပြောင်းလဲပစ်လိုက်တယ်။ နွားနို့သောက်ပြီးတဲ့နောက် ကြောင်ကြီးဟာ အိပ်ပျော်သွားပြီး ယောက်လိုက်တော့ ရှေးနေရဲ့ ဒီတော့ ကြွက်ကလေးလည်း သူ့အလုပ်ကို သူ ကောင်းမွန်ပြည့်စုံအောင် လုပ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဒီပုံပြင်က ကျွန်တော့်နဲ့ ပြည့်စုံမှုလေးပါ၊ နေရာတိုင်း အလုပ်ဖြစ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါ့အပြင် ပွားအားအနေနဲ့ တစ်ရင်လုံးရဲ့ နိုးရိမ်မှုသဘော တွေကို ကောက်ချက်ချပြီး ကျွန်တော်က ဖြေရှင်းပေးချင်တာပါ။ ကျွန်တော်တို့ ကြောင်ကြီးရဲ့ လည်ပင်းမှာ ခြုံခွဲမနိုင်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့အတွက် ဘာမှမ ဆုံးရှုံးစရာ မရှိပါဘူး။ နောက်ပြီး ခင်ဗျားကို လည်း ကျွန်တော်က အသုံးဝင်သော ပြဿနာမဟုတ်ကို သိမြင်စေချင်တာပါ။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားအနေနဲ့ ပွင့်လင်းစွာ၊ ခင်ဗျားကို အားလည်း သဘောပေါက် စေချင်တာက လူမှု အဖွဲ့အစည်းတိုင်း၊ မြို့ပြလူ့ဘောင်မှ နိုင်ငံတော်အထိ ယခင်အကြောင်းရှာတဲ့ ဒီအခွင့်ရေး ပေါ်ထွက်လာတဲ့အခါ ခင်ဗျား ကျော်ဖြတ်သွားနိုင်ပါပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

ရွက်လှရိပ်စာပေ